דבר

דבר ששי
דבר השבוע
דבר אחר
משא

דבר יום ששי ב' בתמוז תשנ"ה 30.6.95 גליון 21594

60 עמודים, המחיר 4.50 ש"ח (כולל מע"מ) באילת 3.85 ש"ח

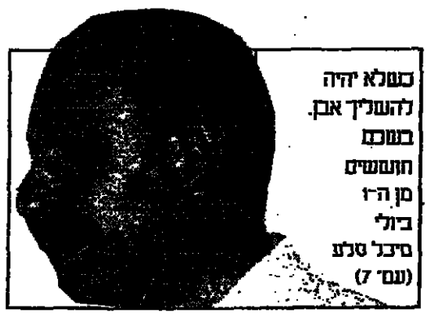

כשלא יהיה להשליך אבן. בשבוע חמשים מן ה־1 ביולי סיכל טלנו (עמ' 7)

היום, כל ניסיון של מחתרת איסלאמית לחופש את השלטון במצרים ייכשל. רן אבידן, (עמ' 6)

דבר אחר

אני בכביש הערבה לא נוהג אף פעם, רק אם אני שותה

שחק: הפערים גדולים מאוד

עם זאת הצדדים יצאו בהרגשה שהדיונים היו מוצלחים; מקור אמריקאי מעריך: מפגש קצינים סורים־ישראלים – בקרוב

מאת אן לוי
ורחורה פרל, וושינגטון

גורם אמריקאי בכיר אמר אמש בתום שיחות הרמטכ"לים כי הוא צופה שמפגש קצינים ישראלים־סורים יתקיים בעתיד הקרוב מאוד. לדבריו, "שלושת ימי הדיונים האחרונים היו מוצלחים ומהווים התחלה של תהליך מסודר להגיעה להסדר. עם זאת, יש עדיין נקודות מחלוקת, אבל בנושאים שנגיע הצדדים נקטו עמדות מעשיות. הדיון הישראלי־סורי נע ברמות שונות ואנו מקווים שבעתיד יהיה מפגש נוסף בין הרמטכ"לים, אם יהיה צורך בכך". הגורם האמריקאי לא ידע לומר מתי יתקיים מפגש כזה.

הגורם, שהשתתף במפגש המשלחות, ציין כי מעולם בעבר לא היו שיחות ברמה זו בין גורמים ישראליים לגורמים סוריים. לדבריו, "שחק ושיחאבי הם הגורמים הבכירים ביותר במדינות שלהם, הם יודעים על מה הם מדברים. הם ריכזו פה על דברים מעשיים. יש בידיהם הסמכות לנהל את הדיון: שני הצדדים הדגישו שהם שונים לעזיר, עזיר של שלום ולא של מלחמות".

הוא הוסיף כי במהלך המפגש היו דברים מעניינים ומרגשים ביותר. "מדובר בשני אנשים המשוחחים בכאבות שנלחמו ואבד בשני. זו התחלה ורשה לשכנע יחד ולדבר על שלום ולא על מלחמה". אחד הרגעים המרגשים, אמר, היה כאשר אחד הרמטכ"לים אמר שמלחמה היא כאבת ורבת סבל לשני הצדדים. הרמטכ"ל השני אישר את דבריו ואמר: זה נכון מאוד, עלינו מוטלת האחריות למנוע מלחמה.

בתשובה לשאלה אם נרחה הכבת כוח בין־לאומי מרמת הגולן, השיב הגורם האמריקאי כי הנושא נדון באופן כללי ובמונחים של התפקיד שיכול למלא כוח כזה. הגורם ציין כי הפסיקה מרמת הגולן כלל לא עלתה לדיון. הסרוד של הקוואלה בדרום לבנון כן הועלה בשיחות, על ידי הישראלים, אם כי כל אחד מהצדדים תופש אותו באופן שונה.

שחק: יש על מה לדבר

הרמטכ"ל אמנון ליפקין־שחק יחזור היום לארץ והממשלה כי אפשר ויש על מה לדבר עם הסורים, בעקבות פגישותיו עם עמיתו הסורי חיכמאת שיחאבי. לדבריו, "אין נושא מרכזי שהגענו בו להסכמה, אבל יש הבנה לגבי הצורך בהמשך הדיאלוג והסברת כל צד את עמדותיו לצד האחר. אני מאמין שזה יהיה המשכו של הדיאלוג".

השגריר איתמר רבינוביץ' אמר כי אפשר להגיע להסדר שלום עם הסורים, בתנאי שהסורים ייכבסו למרים מעשי.

אתמול נפגשה המשלחת הישראלית

(המשך בעמוד 2)

ישוחררו כ־2,000 אסירים פלסטינים שלא רצחו יהודים

מאת מומי בסוק

ועדת השרים לנושא האסירים הפלסטינים, בהשתתפות ראש הממשלה, חליטה אתמול שר'1,500 עד 2,000 אסירים פלסטינים ישוחררו מהכלא הישראלי בעזה, בשני סבבים. לא ישוחררו אסירים שעל ידיהם דם.

בהודעה הברים שר המשפטים, דוד ליבאי (ז"ר), יוסי שריד ושרה שוחט. הודעה שמעה אתמול סקירה של גורמי הביטחון, אחרי כך גיבשה את הקריטריונים לשחרור האסירים.

כיום ישבים בבתי הכלא בישראל 5,500 פלסטינים. כ־1,500 מהם בעצרו אחרי חתימת הסכם העקרונות, ולפיכך הם אינם כלולים בהסכם לשחרור אסירים. 900 אסירים הורשעו בגין עבירות פליליות, הרשות הפלסטינית אינה 'גלחבת' לקבלם. כ־1,000 אסירים חברים בחמאס ובג'יהאד האיסלאמי. ל־600 אסירים דם על הידיים.

כך, שסך כל העצרים שישוחררו נע בין 1,500 ל־2,000.

לקראת תחילת שבוע הבא יכינו השב"כ צוות ושרות בתי הסוהר, שתי רשימות של אסירים המיועדים לשחרור. בכל קבוצה יהיו עד אלף איש. הקבוצה הראשונה תשתחרר כאשר יחתם הסכם הביניים. הקבוצה השניה תשתחרר בעוד מספר חודשים, ערב הבחירות בשטחים.

חוסל המבוקש מס' 2 בשטחים

במטען היל האחרון אתמול נקרעו תרגילים של הטבחות ממטוקי תקיפה (צילום: צבי בולדרב)

מאת אהרן קליין

חוסל המבוקש מס' 2, ראש הוועדה הארגונית של הדרג הצבאית של חמאס, בפעולת הרוטל נגבע קשה לחמס של הימ"ם.

הריגתו של קפישה משלימה וחיסל הוועדה הארגונית שפעלה בשטחים האחרונים באיזור חברון, וביצעה מספר גדול של פיגועי רצח, בהם נהרגו אזרחים וחיילים ישראלים.

גורם צבאי בכיר אמר: "זהו מכה קשה לחמאס, אבל אסור לחגוג. לקפישה יש יורשים המתבבים ופועלים בשטח. את חלקם אנו מכירים ואת חלקם עדיין לא מכירתנו, אנו נמשיך לרדוף אחר המבוקשים של החמאס".

אתמול לפנות בוקר, בעקבות מידע מודיעיני מדויק על שיחת הביטחון הכללי, הקצו כוח של הימ"ם וכוחות של צה"ל לאיזור חברון, לפעולה לכידת המבוקש קפישה, בן 24, ראש הוועדה הארגונית של עז אדין אל קסאם. הכוחות סגרו על שני בתים בשכונה של העיר חברון, סמוך לצומת הוכוכית.

סמוך לשעה 4.00, כאשר היה כוח הימ"ם קרוב אל הבית, נפתחה לעברו אש אוטומטית מתוך אחד הבתים המבוקשים. מחדיר נפגע בראשו אחד הלוחמים, ופונה מהמקום. רופאים הוצל מיד בסיפול בו. לאחר שיחצר מצבו, הוא הועבר לבית החולים הדסה עין כרם, שם הוגדר מצבו כקשה.

לוחמי הימ"ם שהקיפו את הבתים השיבו באש, ובמקום התפתחו חילופי אש שנמשכו דקות אחדות. בשלב מאוחר יותר ניסה קפישה לפרוץ מן הבית ולברוח. הוא יצא מאחר הבתים תוך כדי ירי לכל הכיוונים, אולם לוחמי הימ"ם שהבחינו ברמות המבוכה להמלט, ירו לעברו, הוא נהרג במקום.

על העיר חברון הוטל עוצר. למקום הובאו רופאים של צה"ל, שרטרו את שני הבתים בהם הסתתר ומתבל ואת הבתים הצמודה להם. בבתים נתרסו הבתים, נקראו תושבי שני הבתים להתפנות. בשלב זה של הכשקה.

מאחר קפישה

אחר ראשון העריכו בצה"ל, כי יתכן שבשני הבתים נמצאים עוד מספר מחבלים וסייענים של קפישה, ועדיין לא היה ברור מי הוא הרוג.

רק סמוך לשעה 9.30 שהתה הגופה שהיתה מוטלת מחוץ לבית כגופתו של מאחר קפישה המבוקש. בתום הריסת שני הבתים, סרקו חבלנים את הריסות, אולם לא נתגלו גופות נוספות. בכך מתחזקת ההשערה כי קפישה היה לבדו בבית.

על גופתו של קפישה נמצאו כלי נשק, תת מקלע מסוג קלצ'ניקוב ואקדח. במהלך כל שעות הבוקר נמשכו הדיפשרים באיזור במגמה לאתר מחבלים נוספים שיתכן שהסתתרו בבתים הסמוכים. מספר בני משפחה שבביתם הסתתר קפישה נלקחו לחקירה על ידי שירות הביטחון הכללי.

למקום האירוע הגיעו אלוף פיקוד, אילן ביגן, וקצינים בכירים נוספים שערכו תחקיר ראשוני. אלוף הפיקוד הביע הערכתו לכוחות שהשתתפו בפעולה.

מי הוא היה

גורם צבאי בכיר אמר, כי הפעולה היתה מוצלחת למרות המחיר הכבד של פציעת לוחם הימ"ם. בחיסול קפישה יש מעין מגירת מעגל. סיומו של מרדף שנמשך קרוב לשנתיים אחרי קפישה וחבריו לחוליה, שכבר חוסלו.

אל"ם ב', מפקד כוחות צה"ל באיזור חברון, אמר בתום הפעולה, כי להערכתו חיסולו של קפישה יפחית את פעילות המחרד באיזור חברון.

מאחר קפישה עמד בשנתיים האחרונות בראש חוליה הארגונית של החמאס, שביצעה שורה ארוכה של מעשי רצח ופיגוע נגד ישראלים באיזור חברון. מבחינתם של מפקדי צה"ל והשב"כ, קפישה היה המבוקש מספר 2 בחשיבותו בשטחים, אחרי "המהנדס" המפורסם, יחיא עייש.

קפישה, בן 24, יליד חברון, נעצר בעבר על ידי צה"ל, אולם הצליח להימלט עם ארבעה מחבלים נוספים ממתחם המעצר ברחוב שמרדום לחברון, בנובמבר 1993. הבריחה שהתבצעה בליל חדוף בשום, לא התגלתה עד שעות הבוקר, וקפישה וחבריו הצליחו להימלט מהמקום ולהסתתר באיזור חברון.

● רקע בעמ' 2 ●

הוא יצר קשר עם מפעילי החמאס באיזור חברון, והקים עם חלק מהעצורים שברחו עימו חוליה רצח שהפעילה בשק רב חכתה לסיוע בכלי רכב והכנת מקומות מסתור על ידי סייענים רבים באיזור חברון.

החוליה בה היו שותפים בכירים גם ג'יהאד ע'דלמה ואמנר יע'מור, פעלה מאז מאי 94' באיזור חברון. בכל פעם הצליחו חברי החוליה להימלט ממקום הפיגוע בסרם הגיעו למקום כוחות צה"ל. קפישה אישית השתתף בפיגועים בהם נהרגו חמישה ישראלים ולפחות שני ישראלים נוספים.

שיטת הפעולה של חברי החוליה בהרבה הפיגועים היתה ירי לעבר רכב ישראלי תוך כדי עקיפתו. קפישה השתתף גם בהסיון חטיפתו של ישראלי תושב אלון שבות לפני כשנה.

חולייתו של קפישה פעלה תוך מידור מידבי בין חברי החוליה שהיו נפגשים ביניהם בדרך כלל לשם ביצוע הפיגוע, ולאחר מכן מתפזרים למקומות הדירות מסתור שהכנו מראש. למרות העובדה שהחוליה הבוגתנו של קפישה יפחית את פעילות

(המשך בעמוד 2)

מחר ה־1 ביולי – אין משבר

המחלוקות שמעכבות החתימה עשויות להיפתר בפגישה בין רבין לערפאת

מאת מומי בסוק

ישראל תנשות הפלסטינית יוריע בקרוב מתי תוכן וץ יחתמו על הסכם הביניים. יוזכן, ששני הצדדים יפרסמו בקרוב הודעה משותפת על הנושאים שהסכמו עד כה, ועל הנושאים השנויים עדיין במחלוקת.

אתמול, במשכו השיחות בין ראשי המשלחות של שני הצדדים, מנכ"ל משרד החוץ, אורי סבר, האחראי על הכלכלה בשטחי הפלסטינית, אבו עלא, בקבקל, נמשכו השיחות על ההיערכות הרחשה של צה"ל בשטחים.

מקורבים, כי בשבוע הבא תתקיים פגישה מרי אחרונה הבכיר שחתו ראש השב"כ, ראש הממשלה, יצחק רבין, אל שר החוץ, שמעון פרס, עם ראש הרשות הפלסטינית, יאסר ערפאת, כדי למצוא פתרונות לנושאים שבמחלוקת.

מצד שר החוץ, ד"ר יוסי ביילין, אמר אתמול, כי "אין כל אסון אם החתימה על הסכם תידחה בכמה ימים". לדבריו, הנושאים העקרוניים הכבדים כבר נפתרו. ניתן יהיה לפעול אותם רק בפגישה של הרגע האחרון הבכיר.

אתמול התקיימה הדיעצות בבדים עם רבין, בנושא התקציבים והתערכות הרשה של המשטרה, בעקבות יציאת צה"ל מערכי הערים. בהתייעצות, השתתפו השר שוהל, מפכ"ל המשטרה אסף הפץ, שר האוצר אברהם בייגה שוחט וראש השב"כ.

בפגישה סוכם עקרונית, כי תקציב המשטרה יגדל, אולם לא נקבע הסכום הסופי. כן הוסכם, כי תקן השוטרים יגדל ב־200 משרות.

בקהיר הסתיים אתמול סבב שיחות נוסף בין ישראל לפלסטינים על הערכת הסמכויות האזוריות. לא הושגה פריצת דרך. שני הצדדים ישובו וייפגשו בקהיר בשבוע הבא, בתקוה שהפעם יגיעו להסכמות. בנושא הערכת הסמכויות בשמונה תחומים, מתוך ה־40 שעל הפרק, בראש המשלחת הישראלית לשיחות עומד אלוף אהרן שוחר, מתאם הפעולות בשטחים, ובראש המשלחת הפלסטינית, ע"ד ג'מיל טריפי, חבר הרשות הפלסטינית.

מחריפה המתיחות בין מצרים לסודאן

סודאן: מצרים מתגברת כוחותיה באזור הגבול ועורכת תמרונים לא שגרתיים

70 שוטרים סודאניים גורשו ממצרים, בתגובה לחיפוש שערכו שלטונות סודאן בבנייני משרד ההגנה; מובארק: אם תמשיך ההתגרות – לא נשב בחיבוק ידיים

מאת דן אבידן וסוכנויות הידיעות

המתיחות בין מצרים לסודאן גברה אתמול, לאחר שמקורות סודאניים מסרו שבוא מצרים מתגבר את כוחותיו ומבצע תרגילים לא שגרתיים. כחול הצלאיב שבגבול שני המדינות. ראש הוועדה הפרלמנטרית לביטחון והגנה בסודאן הודיע כי הצבא הסודאני נקט בכל אמצעי הביטחון הדרושים. הבשיא מובארק הבריז כי לא יישב בחיבוק ידיים אם תמשיך ממשלת סודאן להתגרות בו, והורה על גידושם של 70 שוטרים סודאניים, במתאה על הישיש שנעשה שלשום בערב בבנייני משרד ההגנה המצרי בחרטום.

סודאן הודיעה אמש כי מצרים הגבירה את מהומתה המאוחרת באיזור הגבול בין שני המדינות, וציינה כי נקטה אמצעי ונגה נגד הוקמה אמשרית. מייגר ג'נרל מחמד עבדאלה עזיידה, ראש הוועדה הפרלמנטרית לביטחון והגנה בסודאן, הודיע בפרלמנט כי הוילים מצרים בעצו המקנים לראשונים ממשלש הגבול המדבר הצלאיב.

עזיידה אמר בפרלמנט כי הצבא המצרי הצלאיב כולל עתה גם יחידת חיל רגלים מוטנעת, יחידה מוטמת ויחידת משמר הגבול. הוא ציין כי הצבא הסודאני נקט "כל אמצעי הביטחון כדי להגן על שטחנו הלאומי". הצבא הסודאני הוחיר את מפקד צבא מצרים כי "הפעילות בצלאיב יחזין בית הקברות לחיילים" הנלחמים על "הפסקת מיידית של הפרובוקציות".

מובארק חזר והאשים אמש את סודאן בתמכון ניסיון הנקעקות בחיל, ואמר כי הרמתי מאחרי המבצע נעבר, וכי הוא אחרא סודאני.

מובארק הודיע על גידושם של 70 שוטרים סודאניים, במתאה על הישיש שנעשה ערב קודם לכן בחרטום בבנייני משרד ההגנה המצרי. "יש גבולות שאין לחצות אותם אם אכן הגבולות ייחצו אנשים בצרים המתאימים, אנו מובארק בסגישה עם עיתונאים ואנשי זוק, "אני מקוה שהמצב לא יגבר, כיון שאין בהחתי לשתוק, אם הם יעברו גבולות מסוימים, אותם אני ראוה כמרגים על העם והיישות המצרים, נפסיק לתעבדה. איני רוצה לפגוע בעם הסודאני שבכל מספיק.

אולם אם סודאן תמשיך לפעול בדרך זו יש לי תשובות רבות למעשיה, ואפעל עד שאגיע למטרתי". הוסיף.

שלשום בלילה הוחלטו השלשבות הסודאניים בעזרת כוח חמוש על מעון הנוסף של נספח ההגנה המצרי בחרטום, וגירשו את אנשי הנספחות ומשפחותיהם לרחוב כשרק לבשם עליהם. בין המחוקפים היה גם בלאון ליל, עזר נספח ההגנה המצרי ובני משפחתו.

כחות סודאניים, שמנו כ־90 איש, הקיפו את שלושת מעוני הנוסח השוכנים בחרטום, וגירשו את שוכניהם ובני משפחותיהם לרחוב, לאחר שקקפו אותם והתייחסו אליהם בהרה פרובוקטיבית.

שלשום המשיכה סודאן את מצרים בהרב שני שוטרים סודאניים המציעתם של שבעה נוספים במהלך מתקפה בצלאיב. מובארק סיפר מציריו, כי הסודאנים פתחו באש לעבר סיור מצרי, שבעו שלושה אנשים, ודק לאחר מכן בעבו בירידתו, שגרמו למות שני שוטרים ולפציעתם של שלושת נוספים.

מבצע רחב היקף של המשטרה ללכידת חשודים בשוד הבנקים

מאת נתן רזני

משטרת ישראל פותחת במבצע רחב היקף להתמודדות עם מכת מעשי השוד בבנקים. אלפי שוטרים, גלויים וסמויים, יתפרשו בכל הארץ בפתחי הבנקים, כשהם לובשים בגדים אזרחיים. בכוונת המשטרה להביא בדרך זו למעצרם של חשודים.

המפקח הכללי של המשטרה, רב־ניצב אסף הפץ, ריחה אתמול על מבצע זה בכינוס מיוחד, שנערך במכללה לפיקוד ומטה של המשטרה בנעורים, שליד נתניה. על רקע מעצר חשודים בביצוע שוד אתמול, אמר המפכ"ל, כי המעצרים יכוונו לחשודים, שהפשע אינו משתלם. אתמול הובעה דעה בכינוס, כי מעשי השוד ייפסקו מיד כשיתחיל המבצע.

(ר' עמ' 20)

דרעי: תומכי ש"ס יצביעו בעד לוי לראשות הממשלה

דרעי בפני חוג הכפר הירוק: "הרב יוסף עדיין מתלבט, הוא יחליט בתוך שבועיים־שלושה אם ש"ס תחזור לממשלה"

מאת עזרא חן

תומכי ש"ס יצביעו בעד חד לוי בבחירות לראשות הממשלה, ויתכן שש"ס תצא בקריאה שמבית לתומכיה, לבעד בלוי – כך העריך אתמול ח"כ אריה דרעי. "בחרי ש"ס יצביעו באופן מבעי עד לוי, כי הוא ספרדי, מזרחי, שומר שבת, והדעות המדיניות שלו מתונות", אמר דרעי.

ח"כ דרעי היה אתמול אורח מזכירות חוג הכפר הירוק במפלגת העבודה, שהתכנסה בבית מחוז תל־אביב, ועמה לשאלות חבריה.

בפתיחת דבריו אמר דרעי: "על חלק מהדברים לא אתן תשובות, כי לא אגלה כאן משפרומתנו קואליציוני".

בתשובה לשאלת יו"ר הוצר, ח"כ חגי מרגן, על הסיכוים לחזרת ש"ס לממשלה, אמר דרעי, כי הרב עוביה יוסף עדיין מתלבט, אך יחליט על כך תוך שבועיים־שלושה. "נכון שאין ודאות זמן להתלבט, הנדישות הכרעה של הרב עוביה יוסף, אם ש"ס מקבלת את דרכה המדינית של הממשלה, כשאנו יודעים מהי דרכה היא מוכנה לרדת מרמת הגולן ולפנות את צה"ל מאזורי האוכלוסייה הפלסטינית".

דרעי הסביר באריכות את התלבטויותיו של הרב עוביה יוסף: "נכון לומר, כי הרב תומך בקדושת חיי אדם יותר מקדושת הארמה, אך בהבאי שכל הוויתורים ששיה ישראל, הן ברמת הגולן והן לפלסטינים, אמנם מוכילים לשלום ואין בהם סכנה לחיי אדם, לגבי רמת הגולן, הדברים פשוטים יותר. ברור, שאין זו ארמה קדושה כמו יהודה ושומרון, מבחינת המצוות הקשורות לארץ ישראל. אך השאלה היא, כשאנחנו מוותר על חלקים מארץ ישראל ומסור אותם לשלטון לא־יהודי – האם באמת אתה מציל חיי אדם, או מסכן את חיי המתנחלים, וזה המבוכן העליון?".

"עניין רמת הגולן, הוסיף דרעי, "פותח מורכב מהנושא הפלסטיני. ברור, כי ללא הסכם עם סוריה, קיימת סכנת מלחמה, שעלולה להביא לאלפי חללים. נגרלים רבים באו לרב יוסף, חלק אומרים כך וחלק אומרים אחרת, הרב צריך עוד לחתלים, אם כי לא כל מה שאומרים הנגרלים – כזה ראה וקדש". לדבריו, כאשר יגשו הסכם עם סוריה ויובא להכרעה במשאל־עם, יביע הרב יוסף את דעתו על הסכם, "המבוכן לקבירת דעתו יהיה אם הסכם זה מונע פיקוח נפש או שהוא מסוכן־מוביל למלחמה".

"משרד הפנים ומשרד הדתות חסרים מאוד לש"ס", אמר דרעי, "אך כניסת ש"ס לממשלה פירושה תמיכה מלאה בממשלה, ואנחנו לא יכולים להיכנס לממשלה ולנגנגם, ואחר כך לבאת שוב". הוא הדגיש, כי הוא עצמו מתנגד לחזרת ש"ס לממשלה. "כמו אמרו שזה בגלל עניינים אישיים, אבל כבר פעמים חתמתי על הסכמים קואליציוניים, שלבסוף לא מומשו בגלל עניין חוקי היסוד, חוק זכויות האדם וחירותו וחוק חופש העיסוק, שכל אחד מהם פוגע בסטטוס קוו בעניני דת".

"עם זאת, אנחנו לא מצטרפים לאופוזיציה בכל צעד שהיא יזמת נגד הממשלה. לא אומרים, כמו האופוזיציה, שכל צעד של הממשלה הוא מוטעה, אלא מנסים לחשוב פעמיים לפני כל צעד, בכלים שיש בידינו", הוסיף דרעי.

בתשובה לשאלת כתבים על "מסמך שטאמבר" שהגיע בימים אחרונים בסליאת הכנסת, אמר דרעי: "זה לא מוצא חן בעיני, לקחת מסמך לא מזוהה ולהביאו בפני עם ישראל כאילו זה מסמך רשמי".

בהתייחסו להתעוררות לפוטנת דוק אבישל, שנחשד תקיפתה של השרה שולמית אלוני, אמר דרעי: "עשה חברי כבסת דיברו נגדו מעל הדוכן, וכולם הוליכו שחור פסיסט דרשע. דוק אבישל הוא חבר שלי, אני מכיר אותו הסב כאדם אדם, בעל חסד גדול, ותרחמתי מאה שאמרו עליו. לא יכולתי לשתוק. הוא קראה לו 'שחור', ולא היתה אף מילה של התנצלות או ביקורת על כך. ואני לא מקבל את הסבר, שהיא אמרה כך, כי ראתה שחור בעיניים, כי הוא לא חרדי, אין לו כיפה שחורה או זקן שחור".

מכתב מנה לאסל

מאת אמיר נרמן ואהרון קליין

קבוצת פעילים בחוד ירושלים של מפלגת העבודה הגישה אתמול תלונה במשטרה נגד יו"ר מליכוד, בימין בתיהו נתניהו וחשיפת המסמך המסוג של מרכיב האסטרטגיה אנשי המלכתן של הליכוד.

תלונה נוספת, כי בחשיפת המסמך, עבר המשטרתית. לדבריהם, חשיפת המסמך מוכיחה שוב, כי נתניהו מוכן לפגוע גם בבטחון המדינה ולהחנות את הביטחון, בנסיון לראשות הממשלה.

אנשי "תנועת 96", בראשותו של שמעון כהן, הגישו לא מכבר תלונה בבטחון ירושלים נגד נתניהו, בעקבות פירסומים על הנחות שקיבל נתניהו בבתי

(המשך בעמוד 2)

פרשה מסמך שטאובר

תלונה במשטרה נגד נתניהו על ההדלפה

מאת אמיר נרמן ואהרון קליין

נתניהו לכאורה עבירות, המוגדרות בחוק הפנשין כ"מסירת ידיעה לאויב", הגילוי בהפרת חובה.

פעילי העבודה, חברי קבוצת "תנועת 96", שגו גם לידיען המשפטי למשלה, מיכאל בן־יאיר, בדרישה לחסיר את חסינותו של נתניהו ולהעמידו לדין.

הקבוצה דרשה מיו"ר הוצת חוץ וביטחון, ח"כ אורי אור, להשעות את נתניהו מחברותו בוועדה עד לסיום הפעילה

מלכה מנה לאסל

בראיון מיוחד ל"דבר":

שמיר: דוד לוי לא מוכשר להיות מספר אחת

"יש הרבה מרוקאים שחושבים כמוני. הוא כל הזמן חי בתחושה שלוקחים ממנו את הבכורה"

מאת דניאל בן־סימון

ראש־הממשלה לשעבר, יצחק שמיר, משמיע בראיון מיוחד ל"דבר" דברים קשים על דוד לוי. "כמה שנים יכולה תנועה לחיות עם תופעה כמו דוד לוי?, שאל, "הוא כל הזמן חי בתחושה, שלוקחים ממנו את הבכורה. והאיש אינו מוכשר להיות מספר אחת, אין לי כל ספק בזה. יש הרבה מרוקאים שחושבים כמוני. האיש מקיף את עצמו כל הזמן באיזה חבורה של נאמנים, מין אנשים כאלה מרימונה ונשר, והוא לא חודג ממנה. הוא מדבר רק עם אנשים שמעריצים אותו. הוא לא מדבר עם אנשים כמוני. יש לו חלשות מסויימת באופי, שהוא אינו אשם בה. הבעיה היא, שיש לו אמביציה אישית עצומה. אין בכלל להשוות את האמביציה שלו לזו של אחרים. אצלי, היא בכלל לא קיימת".

בראיון המתפרסם היום במוסף "דבר" (ראו מוסף שישי), התייחס שמיר גם להתנחלויות בשטחים. "העובדה שהקימונו יישובים ביהודה ושומרון היא שמונעת מהממשלה למסור הכל לפלסטינים", הסביר. "גם מנתם בגין וגם אני הבאנו את מספרם, כשהקמנו את היישובים. כשבגין דיבר פרק זמן של חמש שנים עד לדיון בהסדר הקבע, הוא קיווה, שיוקמו הרבה יישובים, ואז יהיה בלתי אפשרי למסור חלקי מולדת לשלטון זר".

בהתייחסו לפגישת הרמטכ"ל, אמנון ליפקין־שחק עם עמיתו המרי בחושינגטון, אמר שמיר, כי "זה מישהו חוד פוליטיזציה של הצבא. אנשי הצבא שלנו הם לא מלאכי שרת".

שמיר יצא בחריפות נגד רבין וכינה אותו "איש־צבא מצויין, אך בשום אופן לא מדיני. לדעתי, אין לאיש עקרונות". על מרס אמר, כי "האיש מרחף באויר. לא איכפת לו העתיד שלנו. גם לו אין עקרונות ואין לו תורה מדינית. המטרה שלו ושל רבין היא לנצח בבחירות בכל מחיר. כך לימד אותם בן־גוריון: קודם כל השלטון. זה גם מה שמנחה אותם בניסיון שלהם להגיע לשלום עם סוריה והפלסטינים".

על הרמטכ"ל לשעבר, אהוד ברק, אומר שמיר, ש"גם הוא איש נטול עקרונות: הוא בחור נבון, שיודע להסתגל".

ח"כ זיסמן על המאפיה הרוסית:

"כבר בפריימריס של 92' היו נסיונות של גורמים מפוקפקים לחדור לכנסת"

מאת אוריה דיין

יו"ר ועדת העליה והקליטה של הכנסת, ח"כ עמנואל זיסמן, יזמן לאחרונה הישיבות הדרושה את מפכ"ל המשטרה, רב־ניצב אסף הופן, כדי לשמוע ממנו דיווח על שיחותיו עם ראשי משטרת רוסיה בדבר סכנת חדירה של הפשע המאורגן מחבר המדינות לישראל.

מפכ"ל המשטרה, ששב שלשום מסיור ברוסיה ובאוקראינה, סיפר, כי שמע במוסקווה וקייב דיווחים על ארבעה מיליארד דולר מכספי המאפיה שהועברו לישראל, ועל האפשרות שהפשע המאורגן שם יגמה להחדיר סוכנים למפלגות בישראל ובאמצעותן גם לכנסת ולשאר מערכות השלטון.

"זה בחלט יכול לקרות", אמר אתמול ח"כ זיסמן, "אני בחלט מאמין, שהמאפיה הרוסית עלולה לחדור למערכת הפוליטית ואני חושד שכבר היו נסיונות כאלה בעבר". זיסמן אמר, שבבחירות המקדימות של מפלגת העבודה ב־1992, היו מספר מועמדים מחודים ש"שפכו כמויות עצומות של כסף, שמקורו היה מפוקפק ביותר".

זיסמן לא היה מוכן לנקוב בשמותיהם של המועמדים, או של המחוזות בהם התמודדו, אבל ציין, שלא היו מועמדים כאלה במחוז ירושלים, שממנו נבחר. "בעידן של תקשורת מקומית מפותחת, עם עיתונים מקומיים, תחנות טלוויזיה ורדיו מקומיות, למאפיה לא תהיה בעייה להשקיע את הכסף הדרוש כדי להחדיר אנשים למערכת הפוליטית דרך הפריימריס המקומיים", אמר. הוא הציע למפלגות השונות, לחדק מאוד את הפיקוח על כללי הפריימריס ואמר, כי יש צורך לשנות את חוק הבחירות כך, שיאסר כליל על מועמדים בפריימריס לקבל תרומות.

זיסמן מעריך, כי המאפיה הרוסית מנסה לחדור גם למיגזרים אחרים רבים של החברה הישראלית, ולא רק למערכת הפוליטית. הוא סיפר, כי בריונים שהתקיימו בחודשים האחרונים בעזה שבראשה הוא עומד, נמסרו בתנים מראיינים על רכישות קרקע בהיקפים גדולים, על קניית נכסים רבים ויקרים ועל השתלטות על מסחרות תרבות באמצעות כספים, החשודים ככספי המאפיה הרוסית. "הם משתמשים בכסף בדרך שיכולה להשפיע על עריכות החברה שלנו ועל כל אורח החיים שלנו", אמר.

ח"כ בני טמקין, החבר בוועדת העליה של הכנסת ומרכז את פעילות מרצ בקרב העולים החדשים, הביע צער על דבריו של המפכ"ל הופן. "הייתי מצפה מהמשטרה, שעוד לפני שהיא מחשיבה אנשים אלמונים בהברות מיליארדי דולרים ארצה, תצליח לגלות ולו אחד מהאנשים, שמלבינים מיליונים שמקורם פח, לא ברוסיה", אמר טמקין. "יתכן שהבעייה עליה דיבר המפכ"ל אכן קיימת, אבל פרסומים מהסוג הזה פסולים, משום שהם גורמים להחשדתה של כל העליה הרוסית".

על האפשרות שהמאפיה הרוסית תנסה לחדור למערכת הפוליטית הישראלית אמר ח"כ טמקין, כי "אף פוליטיקאי ממרכז רוסי עוד לא נתפס בישראל עם כסף שקיבל מגורמים בחוץ לארץ. אף על פי כן, כבר מחשידים בקבלת כספים כאלה כל פוליטיקאי עולה רוסיה, שיבקה להשתלב באחת המפלגות הקיימות, או שיבקה להצטרף לרשימת העולים". טמקין, המתנגד להקמתה של רשימת העולים, הגדיר את דברי המפכ"ל "נסיון בלתי נסבל להחשיד מראש קבוצה אתנית שלמה".

מחבלים ירו פגזי מרגמות על מוצבי צה"ל וצד"ל

מאת גוגה קוגן

אש מרגמות נורתה אתמול אחר הצהריים לעבר מוצבי צה"ל וצד"ל בגיזרה המזרחית של איזור הביטחון ברדום לבנון.

לא היו נפגעים ולא נגרם כל נזק.

כוחות צה"ל וצד"ל השיבו אש לעבר מקורות הירי.

חוסל המבוקש

(המשך מעמוד 1)

של יע'מור וע'ולמה פעלה כשנה בלבד בשטח, הרי שהצליחה להגיע להשגים רבים מבחינתם בפיגועים הרבים.

במחצית אפריל השנה, לאחר מאמץ ארוך שהשקיעו כוחות הביטחון בגיסיונות לאתר ולחסל את העולים, הגייתה התצלחה הראשונה. ג'האד ע'ולמה ושני סייעניו: עוד פאלח וטארק נאג'ה, נהרגו בפעולה יזומה בחברון ב־16.4.95. כוחות וחצי לאחר מכן, ב־2.6.95, היכו צה"ל והשב"כ פעם נוספת בחוליה, וחיסלו את ואמר יע'מור במהלך פעולה יזומה בחברון.

בשלב זה היה קפיטה, ראש החוליה, במצב קשה. חבריו לחוליה נהרגו, והוא היה מודע למבצע האדיר שהרכו צה"ל והשב"כ לחסלו. הוא וחוליה בתריות גבוהה את מקומות המסתור שלו, ועיקר עיסוקו היה הישרדות. "הוא ידע שבמפגש הבא עם צה"ל הוא לא יצא חי וכך אכן היה", אמר אתמול מקור צבאי בכיר.

שרידי החוליה הבחוזנית נותרו כיום ללא מנהיג, ומרכז בעל קשרים ונסיון. בחוליה שנותרה חברים עדיין מספר מבקשים, חלקם מוכרים לצה"ל והשב"כ. להערכת גורמים בכירים בצה"ל, לחברי החוליה שנותרו יקח הרבה זמן להתאגדן לפעילות מחדש, אולם יתכן שיבסו להפגין כוח, ולבצע פיגוע כבר בקרוב.

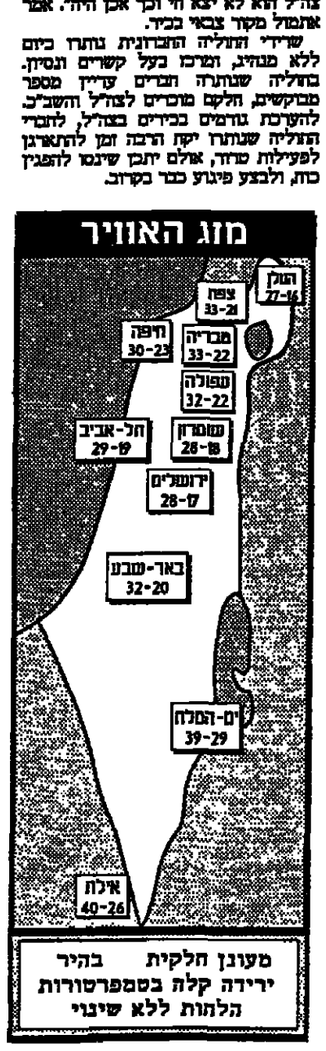

רקע

שותף לרצח חמישה ישראלים

מאת כתב "דבר"

מאחר קפישה היה שותף לשורה ארוכה של פיגועים, בהם נהרגו 5 ישראלים ושלושה אזרחים נפצעו.

מאי '94 – פיגוע בו נהרגו מרגלית שחס וחפאל יאירי.
יולי '94 – פיגוע בו נהרגה שרית פריגל ושני בני משפחתה נפצעו.
אוגוסט '94 – נסיון הזטיפה של יהודה רושני מאלון שבות.
מרץ '95 – פיגוע בו נהרגו יהודה פרסוש ובתם חוט בצומת הכוכבית.
החוליה שעמד בראשה ביצעה מספר רב של פיגועים:
פברואר '94 – ירי לעבר מכונית ישראלית. שלושה אזרחים נפצעו.
יוני '94 – ירי לעבר מכונית ישראלית בחברון. חייל נפצע.
נובמבר '94 – פיגוע בו נהרג עמי עולמי והרב רזיקמן נפצע.
פברואר '95 – ירי טיל "לאו" לעבר בניין הממשל בחברון. אין נפגעים.
מרץ '95 – ירי לעבר ג'יפ צה"ל בחברון. אין נפגעים.

גורם בכיר במשלחת הישראלית בוושינגטון:

"מדליף מסמך שטאובר – בוגד"

מאת און לוי

"מי שמוציא מסמכים מהצבא ללא רשות, אין לו מקום בצבא, ועדיף שיעזוב ומהר". כך אמר אמש גורם בכיר ביותר במשלחת הישראלית, בהתייחסו להדלפת מסמך שטאובר.

לדבריו, מסמך שטאובר הוא מסמך צבאי פנימי, שניתה לשרטט את הקווים האדומים הישראליים. מדובר בנייר עבודה אחד מבין עשרות נייורות, שעוד לא נדון, והוא ביטוי לעמדה הפרטית של מחברו.

לדברי הגורם, ההדלפה היא "מעשה בגידה לכל דבר".

לדברי הגורם הבכיר, הוא לא יצא עם המסמך לשיחות וושינגטון.

עוד אמר: "אנחנו רוצים שאנשים יחשבו בצבא. המסמך היה בחינת מחשבות של שטאובר כעבודת הבנה".

עוד אמר הגורם הבכיר, כי אין זו הפעם הראשונה שמסמך מפורסם ברבים. "זה דבר רע. זו תתיחבות של ארגון. טיפול בתופעה זו הוא קשה".

לדבריו, סגן הרמטכ"ל, האלוף מתן וילנאי, הודה לבזיק כיצר ולף המסמך.

לחברינו
פסח ושרה מילין
ברכות מזל טוב להולדת
הנכדה טל
בית "דבר"

דבר
DAVAR טאבל
מייסד ועורך ראשון: ברל בצנלסון
עורך ראשי: רון בן־ישי

הוצ'ל: "דבר בע"מ"	
נדפס ב"דפוס החדשות" בע"מ	רחוב חומה ומגדל 2, ת"א
המערכת והמנהלה תל־אביב	סניפים:
רחוב שונקין 45 ת.ד. 199, מיקוד 65233	ירושלים: רחוב הלל 16
טלפון: 03–5286141 (6 קווים)	טלפונים: 02–256873, 02–256589
פקסימיליה: 03–6294783	חיפה: רחוב הנביאים 27
מחלקת המודעות, טלפונים ישירים	טלפון: 04–620111
6298032, 5281860, 5286156	רחובות: רחוב הרצל 168
פקסימיליה מודעות: 03–6298032	טלפונים: 08–451381, 08–453798
טלפון לפניות הציבור 07.00–22.00: 03–5286141	הפצה "גד" 03–377056

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ואינה מחזירה כתבי יד

עשרות פלסטינים התגרשו אתמול בברה בדרישה לשחרור האסירים הפלסטיניים (צילום: אי.פי)

בן־יאיר הורה למשרד התחבורה לא לחדש רשיונות נהיגה של סרבני דו"חות חנייה

מאת אודי שורן

בעלי רכב, שלא ישלמו דו"חות חנייה, לא יוכלו לחדש את רשיון הנהיגה שלהם. כך החליט היועץ המשפטי למשלה, מיכאל בן יאיר.

בן־יאיר הינחה את מנכ"ל משרד התחבורה, דוד שורר, להקים צוות מקצועי, שיגבש תוך חודשים את הדרכים המסביות ליישום ההחלטה.

והא נעגה בכך ליחמתו של ע"ד משה רחנברג, יועצה המשפטי של עיריית חיפה. ע"ד רחנברג טען, כי משרד התחבורה אינו יכול להפלות בין משטרת ישראל לבין הרשויות המקומיות. כידוע, רשות הרישוי מעבבת חידוש רשיונות נהיגה בגין אי טילוק דו"חות משטרתיים.

עוד טען יועצה המשפטי של העיירייה, כי אי אכיפת חוקי החנייה פוגעת בבטיחות התנועה בערים, מסכנת את חיי הרשבים ויוצרת גרמה של אריכיבוד חוקי, לדבריו, כל נסיונות הרשויות המקומיות לאכוף את החוק, עלו בתוהו.

עיכוב חידוש רשיונות הנהיגה היה מקובל עד תחילת 89'. מאז, הפסיק משרד התחבורה להפעיל את סמכותו, בגלל סיבות טכניות.

יחמתו של ע"ד רחנברג באה בעקבות פעולתו של ראש העיירייה, עמרם מצנע, מצנע אף יזם פגייה משותפת עם ראשי עיריות של ירושלים ותל־אביב לשר התחבורה, ישראל קיסר.

מיליון תלמידים יוצאים לחופשת הקיץ

רובינשטיין: תקציב מערכת החינוך גדל בשלוש השנים האחרונות ב־48 אחוז

מאת יעל פישביין

מיליון תלמידי בתי הספר היסודיים וגני הילדים מתחילים היום את חופשת הקיץ. בכך הם מצטרפים ל־450 אלף תלמידי חטיבות הביניים והתיכוניים שיצאו לחופשה לפני עשרה ימים.

שר החינוך, אמנון רובינשטיין, מסר בסיום שנת הלימודים נתונים על התפתחות מערכת החינוך בשלוש השנים האחרונות: מ־1992 גדל תקציב משרד החינוך באופן ריאלי ב־48 אחוז – מ־6.3 מיליארד ש"ח לפני שלוש שנים ל־13.8 מיליארד ש"ח השנה. בתשנ"ה היו כ־80 אלף שעות לימוד שבועיות. הושקעו תקציבים רבים בעידוד אוכלוסיות חלשות לגשת לבחינות בגרות: בתוכנית מיוחדת למדו השנה 6690 תלמידים לעומת 800 לפני שלוש שנים. בתוכנית הדרגות שגיה, שנועדה לאפשר לבוגרי י"ב להשלים את בחינות הבגרות, למדו השנה 1200 תלמידים לעומת 710 לפני שלוש שנים.

משרד החינוך הגדיל כמעט פי שלושה את מספר הילדים שנהנים מחינוך משפחתי, המשלבת בגלדים, הלשכה הוקדים לטיפול מיוחד, בלי לנתקם מן הבית. השנה הופעלו 394 מערוניות שטיפלו ב־6150 ילדים, לעומת 120 מערוניות שטיפלו ב־1920 תלמידים לפני שלוש שנים. במסגרת תוכניות לטיפול בנוער הנמצא בסיכון נשירה מבתי־ספר טופלו השנה 2000 בני נוער עולים ו־10,000 תלמידים נוספים, לעומת 200 בני נוער עולה וכ־5000 נוערים נוספים לפני שלוש שנים.

עם השלמת הסכם השכר החדש של המורים, בעוד כמעט שנה, יעלה שכר המורים באופן ריאלי ב־50 אחוז. חלקו של תקציב החינוך בהוצאות הממשלה גדל מ־9.8 אחוזים ב־1992 ל־14.1 אחוז השנה.

לקראת הופעה פרסם משרד החינוך הוראות לילדים הנוגעות לשמירה על בטחם מפני פגיעת מבוגרים. בין היתר הוגה המשרד את הילדים "אל תתפתו להכנסות לקבל משוקים אי־מוחקים, שי להמצה לזאת הגדים, אי גדים אמתם. מעשים אימרו שאתם צריכים לקבל רשות מהורים או ממי שמשגיח עליכם. אל תשמרו בלב את מה שקורה לכם, את הסוד או הכאב, מותר לכם להגיד: "לא, לא רוצה", "מה שאתה עושה לא נעים לי", "אני רוצה שתעזוב אותי", "לא רוצה לילכת אתך", "לא רוצה לשחק אתך". חשוב שתדעו שאם מבוגר נוגע בכם או אומר לכם דברים בצורה שגועת בכם, זאת לא אשמתכם ומותר לכם לחפש עזרה. ידעו, אתם לא אשמים".

הקו הפתוח של משרד החינוך, שנועד לסייע לילדים, יהיה פתוח גם בחופשה. מספר הטלפון ה־02-292538, מספר הטלפון של המעצה לשלום הילד: 02-256102.

14 חודשי מאסר לכימאי גרמני מכחיש השואה

(ירושלים) – גרמאר שידר, כימאי ותיק שמשמאש שבגרמניה, נדון ל־14 חודשי מאסר, עקב פירסום מאמר, שבו טען, כי תאי הגזים באושוויץ היו "המצאה יהודית". הוא הואשם בהסתה לגזענות.

בדיחודים מגרמניה נמסר, כי הגברל אלפרד ארנסט רימר, מנאמני הטלה, שילם לשידר כדי שיכרוזק לבנה, שהתבאה מקיר אנקן מתאי הגזים במחנה אושוויץ ויגלה אם יש בה שרידים של הגז "ציקלון ב", ששימש להשמדת יהודים. בדו"ח שכתב ב־1991 ציין שידר, כי מאחר שלא נמצא שרידים כיאנדיד מאחר מרכיבי הגז, לא ניתן להוכיח שאכן נעשה שימוש ב"ציקלון ב" להשמדת היהודים.

מרעגים אמרו, כי הביאיד ב"ציקלון ב" מתנרף במחיות רבה. בן נמסר, כי בכמה תאי גזים במחנות הריכוז, החולפו הלבנים בקירות, במהלך עבודות שיקום.

לאחר פירסום הדו"ח, פטר שידר מעבודתו במכון המחוקר הידוע על שם מקס פלאנק. בבוד דינו קבע השופט ריטמקר מאייר, כי שידר והא אנטישמי ו"מראיש מחיבות פנטית" להמזיש את השואה.

הגנרל רימר עצר, לקראת תום מלחמת העולם השניה, עשרות אנשים, שהם מעורבים ביולי 1944 בניסיון ההתנקשות בחיי היטלר. ב־1992, נדון רימר ל־32 חודשי מאסר, לאחר שהודיע בהסתה לגזענות. כיום הוא חי במערב־גרמניה ברחוב ספר.

תלונה במשטרה

(המשך מעמוד 1)

עסק שנים.

יו"ר ועדת חוץ וביטחון, ח"כ אורי אור, אמר, כי אין בדעתו להשעות את נתניהו מתפקידו בוועדה. עם זאת יעץ אור לנתניהו לחדול מהתנהגותו. "אני מציע לו שלא שוחשב עצמו למנהיג, לעזוב את הסנסציות. זה לא יוסיף לו כבוד בוילה", אמר.

מזכ"ל העבודה, נסים זיילי, הכר ועדת חוץ וביטחון, דרש לפנות לסיעת הליכוד ולתבוע ממנה, להוציא את ח"כ נתניהו בבציג אחר מטעמה בוועדת חוץ וביטחון.

בתגיבה גילה רבקות בגידתו, שלפני המסמך שחשף הוא מסמך העמדות הרשמי של ממשלת ישראל בשיחות הרמטכ"לים בוושינגטון.

"מה שחשבנו את המסמך, לא התעלם את הסודים. הם ידעו על עמדותיו של רבין, עכשיו גם עם ישראל יודע. הם משקרים ואנחנו צריכים לשלם את המחיר זה לא יהיה", אמר.

בהודעה שפרסמה אתמול מזכירות הליכוד נאמר: "תרגילי הסוהאה של הממשלה מיועדים להסתיר את העיקר: הממשלה מנהלת מסמך, שמבטא קו־מדיניות קבע, והשלים את המדינה בדרגון והשלים עם הקבלה בלתי מקצה".

חקירה בצה"ל

המשטרה הצבאית ומחלקה ביטחון שדה הלו לחקור כיצר דלף המסמך עליו חתמו תת־אלוף צבי שטאובר, ראש המחלקה לתכנון אסטרטגי. במסגרת הבריקה יחקרו קצינים בכירים באגפי התכנון, להם היתה גישה למסמך.

גורם צבאי בכיר העריך, כי הדת מהלך המסמך לא תתגלה בקרוב.

הנותנים יבדקו כבר בראשית השבוע הבא את רשימת הנמענים של המסמך, וכיצר טופל על ידי כל נמען. כן תיבדק האפשרות של הדירה למערכת המחשב עם תא"ל שטאובר יונשאל, עם חזרתו לארץ. יתכן שהחוקרים יבדקו גם בפוליגרף.

פיס חזק

1. בסך 1,000,000 ש"ח כרטיס מספר: 026742
2. במכונית זכה כרטיס 163524
3. בסך 5000 ש"ח כרטיסים מספר: 406565 525131 288228 104592 893758 365501 458135 223054
4. בסך 1000 ש"ח כל הכרטיסים המסתיימים ב־5 הספרות 68392 93724 64863 41106 27820 15090 40364 95645 29197 88379 64368 06027 94652 79745 66398 97545 01662 68935 68550
5. בסך 100 ש"ח כל הכרטיסים המסתיימים ב־5 הספרות 097 174 525 528 194
6. בסך 24 ש"ח כל הכרטיסים המסתיימים ב־2 הספרות 74 35 25 82 27
7. בסך 8 ש"ח כל הכרטיסים המסתיימים בספרות 4 6

צ'אוס

עלה – ד: לב – 10: יהלום – J: תלתן – J.

שחק: פערים גדולים

(המשך מעמוד 1)

הסדרית בבית הלבן עם הנשיא האמריקאי, ביל קלינטון. במפגש זה הדגיש קלינטון את הצעדים הבאים שעדיין לא סוכמו סופית על ידי ישראל וסוריה. צוות השלום האמריקאי ייצא בשבוע הבא לסבב פגישות נוסף במזרח התיכון וידלג בין ירושלים לדמשק.

במסיבת עיתונאים שקיימו ראשי המשלחת הישראלית בתום מפגש הרמטכ"לים אמר ליפקין־שחק כי הוא יוצא בתחושה כי ישראל העבירה לסוריה את עמדותיה, והיא בדוה להם יותר. לדבריו, "אני חושב שגם למדיני מהם איך הם רואים את הדברים ומה חשוב להם. הפערים גדולים מאוד ובחב הדברים לא נכנסנו לדיון בפרטים אלא בצד העקרוני, שגם בו יש עדיין פערים גדולים".

הרמטכ"ל ציין כי בדיונים בשאלת סידורי הביטחון לא נדנו לזה הסכנים, סידורי הגבול ונורמליזציה, למרות שאלו שאלות מרכזיות שישפיעו גם על מהות סידורי הביטחון. לדבריו, "הדיון התמקד בדיומים אלה בעיקר במה זה ביטחון, מה ישראל צריכה, מה ישראל רוצה, והסורים הציגו את תפיסתם למושג סידורי הביטחון".

הרמטכ"ל התייחס בעקיפין למפגש הרמטכ"לים הקודם ואמר, "מאחר ואיתמר ותיק ושיהאבי ותיק ורק אני חדש פה, אז אני לא יכול לעשות השוואות. נדמה לי שהן גם לא רלוונטיות בדגע. אבל אני יוצא מכאן בתחושה שהעברנו לסורים את עמדתנו, ואני מקווה שהיא יותר ברורה להם. אני חושב שגם למדיני מהם את סדרי העדיפויות שלהם ומה חשוב להם".

השגריר איתמר רבינוביץ אמר במסיבת העיתונאים כי ניתן לאפיין את המפגש בכך שנפתח בו דיאלוג היתנה בו הדברות שהיא הכרוזית על מנת לעבור לשלב הבא של הדברים, שיהיו בו אלמנטים של קו תוך. לדברי רבינוביץ, "אותרו שטחים שלגביהם קיימת מידה מספקת של הסכמה על מנת לאפשר למשלחות להיפגש, כך אנו מקווים, בחודש הבא, להיכנס לדיון יותר מפורט ותנקרטי על מנת לגבש הסכמות של ממש".

רבינוביץ מסר שבפגישות המשלחת עם הנשיא קלינטון הנחה הנשיא את שני הצעדים הבאים שעדיין לא סוכמו סופית על ידי מקבלי החחלטות בארץ, הון יציאה של צוות השלום האמריקאי לאזור כבר בשבוע הבא ומפגש של שתי משלחות מעודכנות של דיפלומטים ואנשי צבא, בחלק השני של החודש הקרוב.

בתשובה לשאלה על אפשרות להגיע להסכם שלום בין סוריה לישראל אמר רבינוביץ שהדבר נראה אפשרי אם הסורים יגלו גמישות. לדבריו, אנחנו לא מודדים זמן ולא מסמנים קווי זמן. אפשר להגיע להסכם ישראלי־סורי ולצמצם פערים בתנאי שהצד השני ייכנס לנוסח סנגון מ"מ שבו הוא מקבל חלק מהעמדות שלנו לטווחי זמן מתאימים".

גורם בכיר במשלחת הישראלית התייחס אתמול לפרסומים בדבר ויתור ישראלי על תחנת התרעה בהרמון, ואמר כי נושא זה כלל לא הועלה בשיחות. לדבריו, "היתה הצגת עמדות. המשלחת הישראלית ציינה בפני הסורים כי תפיסתם לסידורי בטחון אינה מספקת ואינה ענה על צורכי הביטחון של ישראל, ולכן יש פער בעמדות שני הצדדים".

בתשובה לשאלה כיצר יתנהל השלב הבא ואם יישא אופי סמיתי, הסיב הגורם הבכיר במשלחת הישראלית כי השיחות הללו לא היו סמיתי אלא מגגש מעשי. הגו"מ מתנהל כל הזמן. עד היום הוא לא התנהל על ידי אנשי הצבא. ומה שצריך לקרות, שנגיע להסכמה שאנשי הצבא יישבו. זה לאו דווקא יקרה בסבב הבא. כמו כן חשוב שיהיה רצון בין שני הצדדים להתחיל בתהליך של קו תוך".

בתשובה לשאלה אם היתה הפרדה בריונים בין סידורי ביטחון קונקרטי כמו תחנות התרעה לבין נושאים כמו הקמת הצבא הסורי, אמר גורם בכיר במשלחת כי הסדרי הביטחון בכלל צריכים לתת לנו תחושת ביטחון ואמצעים שאפשר לחיות אתם בביטחון. המטרה היא להקטין אפשרות מלחמה בין ישראל לסוריה ולמצוא אפשרות של מתקפת פתע או מצב של איתבוות, שיידרדר למתיחות בלתי מבוקרת. "אנו מדברים על אמצעי ביטחון בראייה כוללת ועל מצב של שלום, בו אין צורך בבחוות צבאיים בהיקף שהם נמצאים בהם היום. זה מה שציינו במהלך השיחות".

הגורם הבכיר במשלחת ציין כי כאשר יגיעו הצדדים לפתרון מעשי, תהיה אפשרות להחליף את הסדרי הביטחון.

בצער רב אנו מודיעים
על פטירתו של חברנו
רפי מיזלס
ההלוויה תתקיים היום, יום שישי, ב' תמוז תשנ"ה, 30.6.95, בשעה 10.00 לפני הצהריים.
המשפחה
ובית השיטה

למזל שרעבי
משתתפים באבלך על מות
בתך ענת ז"ל
לעמכת הסס המרכזית
ההנהלה והעובדים

הודעה
על הצעה מיוחדת של יחידות השתתפות
"לאומי פיא" חברה לניהול קרנות נאמנות בעיים מציעה על פי תשקיפי הקרנות המפורטות להלן את יחידותיהן במחיר היחידה בתוספת תוספת של 0.25% ואת לכל תשורה כספית החל מ־2.7.95 ועד 3.8.95 שעה 11:00*.
פיא-קרן בזולת קרן נאמנות | פיא-היובל קרן נאמנות | פיא-זינוק קרן נאמנות | פיא-אור קרן נאמנות
* קבלת הזמנות בקרן: פיא-בזלת עד השעה 13:00.
קרנות נאמנות לאומי פיא
המנהל: לאומי פיא - חברה לניהול קרנות נאמנות בע"מ
הנאמן: קסלמן וקסלמן חברה לנאמנויות (1971) בע"מ

אז מה יקרה ב-1 ביולי

הסכם בתוך שבועיים (אולי)

– כלומר, אם הפלסטינים יקבלו את דרישות ישראל

מאת מוטי בסוק

בשבועות האחרונים מעלו ישראל והפלסטינים באופן נמרץ בשלושה עניינים שונים, בעשרות מתדשות, לגיבוש של הסכם הביניים בגיתו. תאריך היעד הוא עדיין ה-1 ביולי, כלומר מחר.

לדברי השרים שמעון פרס ויוסי שריד, שני הצדדים קרובים מאוד להסכם. על פי ההערכות, ניתן יהיה לחתום עליו בעוד שבועיים, אם הפלסטינים יקבלו את הדרישות הישראליות, בעיקר בתחום הבטחוני.

שרי בריתות מתמודדות על הזכות לארח את טקס החתימה – ושינגטון וקהיר. בירת ארה"ב ארחה, בספטמבר 1993, את החתימה על הסכם העקרונות הפלסטיני-ישראלי. בירת מצרים ארחה, במאי 1994, את החתימה על הסכם "עזה יריחו תחילה". ישראל מעדיפה שהחתימה על הסכם הביניים תיעשה בתוך עם בוושינגטון.

האמריקאים, אחרי שאירגנו השבוע את שיחות הרמטכ"לים של ישראל וסוריה, אינם לוחצים לארח אירוע מחודש נוסף. סיפרי קהיר הושמדו השבוע, לאחר נסיון התנקשות בנשיא מובארק. בתום של עשרות מנהיגים מכל העולם לקהיר, לטקס החתימה על הסכם הביניים, יוכל להתפרש גם כמבצר הפרעה לנשיא מובארק – מולך העונה על האינטרס האמריקאי הישראלי.

לפי הסכם העקרונות, הוחלט ישראל אמורה לצאת מכל מרכזי האוכלוסיה הפלסטינית בגדה, והפלסטינים היו אמורים לערוך את הבחירות בעזה ובגדה עד ל-13 ביולי אשתקד. אלא שלקחו והסכם הקודם, עזה ויריחו תחילה, ופינויי הערים, הביאו לדחייה של שנה.

בשבועות האחרונים, מציעה ישראל לפלסטינים לחתום על קבלת הסכמים, המכילה ארבעה נושאים כבר-משקל. הפיצלות אחרשה של צהל בגדה, העברת סמכויות מפקדת האזרחי לרשות הפלסטינית, בחירות בכל השטחים ושיחות אחרים.

הגבלה מוחלטת לשניים דברים שהפלסטינים יקבלו כעת, או בקרוב, דברים שהפלסטינים יקבלו בעתיד. הפלסטינים סבורים, כי ישראל מציעה להם פחות מדי בנושא הפיצלות מחדש ובנושא האסירים. ישראל, מצדם ואר"ב לוחצת על ערשאת לקחת בחשבון את מה שישראל מציעה לו, ולהמשיך בדיונים. ערשאת אמור לתת תשובה בסוף השבוע, או בתחילת השבוע הבא.

בראש ציוותי המו"מ הישראלי-פלסטיני עומדים מנכ"ל משרד החוץ, אורי סביר, ושר הכלכלה הפלסטיני, עבד עלא. הבימה ביניהם שונה. המחלוקת העיקרית בין ישראל לפלסטינים היא, כאמור, בתחום הפיצלות מחדש. בראש הצוות הישראלי לשיחות בנושא זה עומד ראש אגף תיכנון בצה"ל, אלוף עוזי דיין. הוא כפוף ישירות לראש הממשלה, יצחק רבין.

לאחר חודשי התנגדות ארוכים, ויתורים הדדיים והתמקחות על סעיפים וחתיכות סיפים, ישראל והפלסטינים קרובים להסכמה. לפי ישראל, צה"ל יסגר בחודשים הקרובים מארבע ערים בשומרון – נבלוס, שכם, טול כרם וקלקיליה. מיד אחרי כן, באמצע נובמבר, ייערכו בחירות ובחירות למועצת האוטונומיה. אחרי הבחירות, יוצא צה"ל משני ערים נוספות, בית-לחם ורמאללה, ובחירות אוכלוסיה אחרים.

בחלוקה בשנה הבאה, יתחילו השיחות על הסדר הקבע. הן אמורות להסתיים תוך שלוש שנים. יש לזכור, כי בגדה, בניגוד לרצועת עזה, צה"ל אינו יוצא מהשטחים שכבשה ישראל במלחמת ששת הימים. הוא נסוג רק ממרכזי הערים האוכלוסיה הערבית, לבסיסים תקפים ולהתגוללויות. צה"ל יהיה האחראי על בטחון הדרך והפנים בשטחים, כולל כל צירי התנועה הראשיים.

הפער העיקרי בין ישראל לפלסטינים הוא סביב שני נושאים: האזורים מהם ייצא צה"ל ולחצות הזמנים. הפלסטינים דורשים, כי צה"ל ייצא כבר בשלב הראשון גם מאזורים צפופי-אוכלוסיה, שאינם ערים, למשל ריכוז של מספר כפרים, כפרים גדולים ומחנות פליטים. גם הנהגה הפלסטינית לשטחים מנציגאלים, של גנין, טול כרם, שכם וקלקיליה, הרבה יותר רחבה מהנהגה הישראלית.

עפר לא פחות משמעותי בין ישראל הפלסטינים קיים באשר ללוחות הזמנים. ישראל רוצה לעקב בקפדנות ומקרוב אחרי תוצאות הוצאה מארבעת הערים, ורק אחרי כן לגשת לביצוע השלב השני של הנסיגה. הפלסטינים רוצים לוחות זמנים צפופים מאוד ומחייבים. ישראל עומדת על כך, שבוחרן לא תהיה כל הערכות מחדש. הפלסטינים רוצים סמלי נוכחות גם בחברון.

בנושא המחרוזת, הוחיד יואל אינגר, היועץ המשפטי של משרד החוץ, ורא"ל סאיב ערקאת, חבר הרשות הפלסטינית, שלושה נושאים מרכזיים להכרעה ודרוש המדיניה: היכן יוצבו הקלפיות של מחוז ירושלים, האם תושבי מזרח ירושלים יוכלו להיבחר, ומה יהיה גודלה של המועצה הפלסטינית. התשובות לשלוש השאלות מוכנות.

לדעת רבין ופרס, תושבי מזרח ירושלים יוכלו להיבחר, בתנאי שתוחיה להם כתובת מגורים שנייה מחוץ לעיר.

בנושא העברת הסמכויות, מתנהלות שיחות מרתוניות, בדרך כלל בקהיר, בין צוות ישראלי גדול, המונה יותר מ-60 איש, בראשות אמורה הפעולות בשטחים, אלוף אדון שחור, ובין צוות פלסטיני, שגם בו עשרות מומחים, בראשות ד"ר ג'מיל טריפי, חבר הרשות הפלסטינית. אתמול הסתיים בקהיר סבב נוסף של שיחות, שנמשך שלושה ימים.

אחרי שהפלסטינים קיבלו לידיהם, לפני כשנה, מהמינהל האזרחי את ניהול החיים בגדה בחמישה תחומים, מנהלים עתה ישראל הפלסטינים מדיון נגד השעון להעברת השליטה לתושבי הגדה ב-40 תחומים אחרים נוספים.

שר החוץ, שמעון פרס, אמר בתחילת השבוע, כי ישראל תעביר לפלסטינים את כל התחומים, אולם לא את כל הסמכויות. הבעיות הקשות הן בנושאי המים והקרקעות. בשיחות קהיר השבוע, ניהלו ישראל הפלסטינים דרישה אינסמנסיבי על העברת הסמכויות בשמונה תחומים.

למרות הרצון הטוב של שני הצדדים, הדיונים טרם הסתיימו. אם הסכם הביניים ייחתם בזמן הקרוב, הוא יכלול את התחומים בהם הסתיימו הדיונים (עבודה, מסחר ותעשייה), והסכמה להמשך הדיונים בתחומים האחרים, עד לסוף החודש.

בימים האחרונים, הוסיפה ישראל לחבילת ההסכם עם הפלסטינים סעיף רביעי: שיחרור האסירים הפלסטינים. הסעיף הזה הופיע גם בהסכמים קודמים, אולם מבלי לנקוב במספרים מדויקים.

בבתי הכלא בישראל נכשוחים ישבים כ-5,500 אסירים פלסטינים, 900 מהם פליליים. כ-1,500 נאסרו לאחר החתימה על הסכם העקרונות, ולפיכך, הסכמי השיחרור אינם חלים עליהם, לכאורה. הדבר לא נשפט עדיין.

כ-1,000 אסירים משתיכים לחמאס, וידי 600 מיניהם מגואלות דם. על-פי ההערכות, ישוחרר 2,500-3,000 אסירים בסתגיים. ועדת השרים המיוחדת הוליטה אתמול, כי השיחרור ייעשה בשני מעגלים, עם החתימה על הסכם הביניים ועוד הבחירות.

הפלסטינים סבורים, כי יש לשחרר את כל האסירים, כולל אלו שרצחו יהודים. מיכאל נוסייני הפתיע השבוע כשאמר, שבמסגרת פתיחת הדף החדש ביחסי שני העמים, יש לשחרר גם רוצחי ערבים, כמו עמי פשר.

המחלוקות שמעכבות החתימה על עשרות להיפתר בפגישה בין רבין לערפאת

מאת מוטי בסוק

ישראל והרשות הפלסטינית יודיעו בקרוב מתי והיכן הן יחתמו על הסכם הביניים. יתכן ששני הצדדים יפרסמו בנקביל הודעה משותפת על הנושאים שנסגרו עד כה, ועל הנושאים השנויים עדיין במחלוקת.

אתמול נמשכו השיחות בין ראשי המשלחות של שני הצדדים, מנכ"ל משרד החוץ, אורי סביר, ושר הכלכלה הפלסטיני, עבד עלא. השניים הם מכרים ותיקים, עוד מימי אוסלו. הכימיה ביניהם טובה. המחלוקת העיקרית בין ישראל לפלסטינים היא, כאמור, בתחום הפיצלות מחדש. בראש הצוות הישראלי לשיחות בנושא זה עומד ראש אגף תיכנון בצה"ל, אלוף עוזי דיין. הוא כפוף ישירות לראש הממשלה, יצחק רבין.

לאחר חודשי התנגדות ארוכים, ויתורים הדדיים והתמקחות על סעיפים וחתיכות סיפים, ישראל והפלסטינים קרובים להסכמה. לפי ישראל, צה"ל יסגר בחודשים הקרובים מארבע ערים בשומרון – נבלוס, שכם, טול כרם וקלקיליה. מיד אחרי כן, באמצע נובמבר, ייערכו בחירות ובחירות למועצת האוטונומיה. אחרי הבחירות, יוצא צה"ל משני ערים נוספות, בית-לחם ורמאללה, ובחירות אוכלוסיה אחרים.

בחלוקה בשנה הבאה, יתחילו השיחות על הסדר הקבע. הן אמורות להסתיים תוך שלוש שנים. יש לזכור, כי בגדה, בניגוד לרצועת עזה, צה"ל אינו יוצא מהשטחים שכבשה ישראל במלחמת ששת הימים. הוא נסוג רק ממרכזי הערים האוכלוסיה הערבית, לבסיסים תקפים ולהתגוללויות. צה"ל יהיה האחראי על בטחון הדרך והפנים בשטחים, כולל כל צירי התנועה הראשיים.

הפער העיקרי בין ישראל לפלסטינים הוא סביב שני נושאים: האזורים מהם ייצא צה"ל ולחצות הזמנים. הפלסטינים דורשים, כי צה"ל ייצא כבר בשלב הראשון גם מאזורים צפופי-אוכלוסיה, שאינם ערים, למשל ריכוז של מספר כפרים, כפרים גדולים ומחנות פליטים. גם הנהגה הפלסטינית לשטחים מנציגאלים, של גנין, טול כרם, שכם וקלקיליה, הרבה יותר רחבה מהנהגה הישראלית.

עפר לא פחות משמעותי בין ישראל הפלסטינים קיים באשר ללוחות הזמנים. ישראל רוצה לעקב בקפדנות ומקרוב אחרי תוצאות הוצאה מארבעת הערים, ורק אחרי כן לגשת לביצוע השלב השני של הנסיגה. הפלסטינים רוצים לוחות זמנים צפופים מאוד ומחייבים. ישראל עומדת על כך, שבוחרן לא תהיה כל הערכות מחדש. הפלסטינים רוצים סמלי נוכחות גם בחברון.

בנושא המחרוזת, הוחיד יואל אינגר, היועץ המשפטי של משרד החוץ, ורא"ל סאיב ערקאת, חבר הרשות הפלסטינית, שלושה נושאים מרכזיים להכרעה ודרוש המדיניה: היכן יוצבו הקלפיות של מחוז ירושלים, האם תושבי מזרח ירושלים יוכלו להיבחר, ומה יהיה גודלה של המועצה הפלסטינית. התשובות לשלוש השאלות מוכנות.

לדעת רבין ופרס, תושבי מזרח ירושלים יוכלו להיבחר, בתנאי שתוחיה להם כתובת מגורים שנייה מחוץ לעיר.

בנושא העברת הסמכויות, מתנהלות שיחות מרתוניות, בדרך כלל בקהיר, בין צוות ישראלי גדול, המונה יותר מ-60 איש, בראשות אמורה הפעולות בשטחים, אלוף אדון שחור, ובין צוות פלסטיני, שגם בו עשרות מומחים, בראשות ד"ר ג'מיל טריפי, חבר הרשות הפלסטינית. אתמול הסתיים בקהיר סבב נוסף של שיחות, שנמשך שלושה ימים.

אחרי שהפלסטינים קיבלו לידיהם, לפני כשנה, מהמינהל האזרחי את ניהול החיים בגדה בחמישה תחומים, מנהלים עתה ישראל הפלסטינים מדיון נגד השעון להעברת השליטה לתושבי הגדה ב-40 תחומים אחרים נוספים.

שר החוץ, שמעון פרס, אמר בתחילת השבוע, כי ישראל תעביר לפלסטינים את כל התחומים, אולם לא את כל הסמכויות. הבעיות הקשות הן בנושאי המים והקרקעות. בשיחות קהיר השבוע, ניהלו ישראל הפלסטינים דרישה אינסמנסיבי על העברת הסמכויות בשמונה תחומים.

למרות הרצון הטוב של שני הצדדים, הדיונים טרם הסתיימו. אם הסכם הביניים ייחתם בזמן הקרוב, הוא יכלול את התחומים בהם הסתיימו הדיונים (עבודה, מסחר ותעשייה), והסכמה להמשך הדיונים בתחומים האחרים, עד לסוף החודש.

בימים האחרונים, הוסיפה ישראל לחבילת ההסכם עם הפלסטינים סעיף רביעי: שיחרור האסירים הפלסטינים. הסעיף הזה הופיע גם בהסכמים קודמים, אולם מבלי לנקוב במספרים מדויקים.

בבתי הכלא בישראל נכשוחים ישבים כ-5,500 אסירים פלסטינים, 900 מהם פליליים. כ-1,500 נאסרו לאחר החתימה על הסכם העקרונות, ולפיכך, הסכמי השיחרור אינם חלים עליהם, לכאורה. הדבר לא נשפט עדיין.

כ-1,000 אסירים משתיכים לחמאס, וידי 600 מיניהם מגואלות דם. על-פי ההערכות, ישוחרר 2,500-3,000 אסירים בסתגיים. ועדת השרים המיוחדת הוליטה אתמול, כי השיחרור ייעשה בשני מעגלים, עם החתימה על הסכם הביניים ועוד הבחירות.

הפלסטינים סבורים, כי יש לשחרר את כל האסירים, כולל אלו שרצחו יהודים. מיכאל נוסייני הפתיע השבוע כשאמר, שבמסגרת פתיחת הדף החדש ביחסי שני העמים, יש לשחרר גם רוצחי ערבים, כמו עמי פשר.

עם סיום מפגש הרמטכ"לים בוושינגטון

קלינטון: ההישגים ומחוייבות הצדדים להגיע להסכם שלום – הרשימו אותי

ביולי ישלחו ישראל וסוריה מומחים צבאיים לוושינגטון להמשך הדיונים; הרמטכ"ל הסורי שיזאבי הודה בשם הנשיא אסד, והגדיר את המפגש כ"יומיים מאוד רציניים"

מאת דרורה פרל, וושינגטון

עם סיום מפגש הרמטכ"לים בוושינגטון אתמול, אמר נשיא ארה"ב ביל קלינטון כי השני המפגש "הרשימו" אותו. הבית הלבן פרסם הודעה בעקבות פגישתו של קלינטון עם רב-אלוף אמנון ליפקין-שחק והגנרל חיכמאת שיזאבי, והוא נאמר כי "מה שהושג במפגשים הראשונים אלה, והמחויבות הזעה של הצדדים להשיג הסכם שיעניק עתיד של שלום, ביטחון ופריחה לעמים בשתי המדינות – הרשים את הנשיא". זאת מסר חבר הבית הלבן מייק מקיאר בתידרוך לכתבים לאחר הפגישה.

"הזכר מסר כי שני הצדדים ישלחו מומחים צבאיים בכירים לוושינגטון להמשך הדיונים בחודש יולי.

פגישת הרמטכ"לים עם הנשיא האמריקאי היתה מקיפה בעיקרה, וארכה כ-20 דקות בלבד. המעמד המסכם של השיחות נועד לשמש סמל ומסר, ולתת ביטוי נוסף ומחודש למחויבות של הממשל האמריקאי הנשיא קלינטון להשגת שלום ישראלי-סורי.

לא הזו לחיצות ידיים ישראלית-סורית, אלא רק של כל צד עם הנשיא קלינטון. אבל האווירה הענינית החיובית, שאפיינה את רוב זמן השיחות, שרדה גם בין כותלי החדר המגלגל שבבית הלבן.

המפגש נפתח בדברי פתיחה של מזכיר המדינה האמריקאי וורן כריסטופר, שבירך את הצדדים על הדרך החיובית שבה נפתחו הדיונים. הנשיא קלינטון חזר על החשיבות המכרעת שראה המשל בהשגת הסדר בין ישראל וסוריה, ועל נכונותו האישית להקדיש זמן ומאמץ להשגת המטרה. הוא קרא לצדדים לדבוק במשא ומתן, לא להמעיט את ההזדמנות ולהמשיך עד שתושלם המשימה.

קלינטון ביקש מהמשלחות להעביר את המסר גם אל ראשי המדינות. שוקי ושיזאבי סקרו בפני הנשיא את עמדותיהם, כפי שהוצגו במהלך השיחות.

בצד האמריקאי נכחו, נוסף על קלינטון, גם ראש צוות הבית והלבן לאנן פאנטה, היועץ לביטחון לאומי טוני לייק, ראש הצוות השלום דניס רוס, ואיש המועצה לביטחון לאומי מרק פריס.

עם שוקי והו גם השגריר איתמר רבינוביץ' והיועץ הצבאי של ראש הממשלה רני יתום. עם הרמטכ"ל הסורי היה גם שגריר סוריה בארה"ב, וליד מועלם, וקצין בכיר נוסף.

שיזאבי סיכם ואמר כי יחי המפגש "היו יומיים מאוד רציניים". גורמים במשלחת הישראלית סיפרו שגם הרוח בה הציג את עמדות סוריה בפני הנשיא היתה חיובית. שיזאבי גם הודה לנשיא ולממשל, בשם הנשיא אסד, על המאמץ התרומה שלהם למשא ומתן.

פרשנות אמיר נוימן

דוד לוי בשטח – דרעי במתח

אריה דרעי, פוליטיקאי מבטן ומלידה, עובר ימים לא קלים. מאז התחזר לו, כי דוד לוי נחש בדעתו להתמודד בבחירות הבאות בראש רשימה חדשה לכנסת ולראשות הממשלה, מאז הוקמה ש"ס ב-1984, לקראת הבחירות לכנסת ה-11, כהנרעת מוצאה מרחיק בתחנה הבדה, לא קמה שום רשימה שקראה עליה תיגר. פה ושם-הוי אחיסים מצדיר של הרב שך, לקרום רשימה מתחרה, אך כיוון ש"ש פרשה מבבר כנפיים ואינה נשענת עוד בבחירות על הבחר הדרדי בלבד, לא היה בכך משום איום של ממש.

בדשיטתו של דוד לוי, מבחינתו של דרעי, היא איום כמעט קיומי, ואין מדובר בספקלציה, אלא בהיתנה סטטיסטי של מגמות הבחירה, אלא בדברים ששומעים יומיום דרעי ואנשיו מפעיליהם בשטח.

בשלשום הודגן לרב עובדיה יוסף ולאריה דרעי לזמות בטיס של האיום. בטקס חגוכת אולמי "מלאכיה" בכפר ישבו שני מנהיגיה של ש"ס, המנהיג הרוחני והמנהיג הפוליטי, לשולחן אחד-הבבוד על הבמה, יחד עם חבר הכנסת דוד לוי. קרוב לאלף איש היו באולם. הקנאה התמיכה בלוי, מספרים משתתפים באולם, היתה מחשה.

ביחסים בין שני הפוליטיקאים הסלסים ביחוד מקדילה יוצאי ומגרב מתנהלים משני מסלולים: במישור הגלוי, יש ללוי זכות אבות ושיעור קומה, ודרעי הבעיר חולק לו את כל הכבוד הראוי. הדבר בלט בעת המאבק המשותף שניהלו בסוף השנה שעברה על יום לימודים אבוך, ערב אישור תקציב המדינה. במישור הסמוי יותר, אין בין השניים יחסי אמון וקרבה, ודרעי נתן לכך ביטוי במהלך אותו מאבק אתמול ניסה גם להתבער מאבק הזשוד שרבק בו, כשבקו הוא מנאם את בעיקרן הבעיה, לאחר שיחה הליכה. אך לביתו ערב הודעת הבחירה לארשה של לוי. כיום אין בין דרעי ללוי תיאום ממשי, אבל יש מקום להניח, שפחוזכים ומרדדים הלכים ביניהם.

אם איבך יכל להכות בם, הבטיח אליו – אומר הפתגם. וזה מה שעשה אתמול אריה דרעי, כשבר הערך נבחנה – ואף נתן לכך פירסום – שפלה נוחל ביותר מבביעי ש"ס, שומרי המחנה ממבא מרחוק, יישר לחמוך בלוי.

בוכן הטבורה, שהבחירות הבאות יתקיימו בשני פתקים, אחד למפלגה ואחד לראשות הממשלה, מבטה עתה דרעי לתקע טריז בין שני הפתקים, את הפתק של ראשות הממשלה לוי, הוא אומר לתמכיו, אבל תנו לנו את הפתק השני. לא בטחון שזה יצליח. הבעיה הבא עשוי להיות קריאה רשמית לתומכי ש"ס – תנו קולכם ללוי לראשות הממשלה, אבל בבוחרים, יודע דרעי, לא יבטיח לו, שהוליך הנשיה יבלם.

הרשות הפלסטינית מסרבת להסגיר לידי ישראל עשרה חשודים בפעולות טרור

ישראל הגישה 6 בקשות הסגרה רשמיות ומכינה בקשות להסגרת 7 אנשים נוספים

מאת נתן רזני

הרשות הפלסטינית מסרבת להסגיר לידי ישראל עשרה חשודים בפעילות טרור נגד ישראל. זאת, למרות שישראל הגישה לידי הרשות שש בקשות הסגרה רשמיות.

נועם סולברג, עוזר מיוחד ליועץ המשפטי לממשלה, כותב במכתב ששיגר לשלום לאירגון "מגן לשלום", כי הרשות הפלסטינית דוחה שתיים מתוך שש הבקשות הישראליות ולא השיבה על ארבע האחרות.

לפי המכתב, דוחה הרשות את בקשת ישראל להעביר לידיה את איאד בשתי ואת יוסף עבד אל עזיז מלחי, החשודים ברצח הכפול של שלומי קפח וגיל רוח ברמלה, ב-26 באוגוסט, 1994. נועם סולברג מציין, כי ישראל הגישה בקשת הסגרה רשמית בעניינם לרשות הפלסטינית ב-26 באוקטובר, 1994. ישראל שבה וחזרה על הבקשה בכמה הזדמנויות, הן בעל פה והן בכתב. הרשות דוחה באופן רשמי את בקשת ישראל בפברואר, 1995, בטענה, שבקשת החסגרה לא עמדה בכל התנאים שנקבעו בהסכם.

נודע, כי הרשות הפלסטינית עצרה את יוסף עד אל עזיז מלחי ב-20 במאי, 1995, שיחררה אותו בערב אותו שעות, ועצרה אותו שוב ב-30 במאי, 1995: מיקי פלסטיני בעלהמסי לאירגון "מגן לשלום", כי מלחי מחזיק בידי שידות הסודיעין הצבאי הפלסטיני, שבראשו עומד מוסא ערפאת, כדי להגן על חייו. הוא לא נחקר ולא צפוי לעמוד לדין על מעשה הרצח.

ממכתבו של סולברג עולה, כי הרשות הפלסטינית אף סירבה להעביר לידי ישראל את ראג'ה חליל אבו סיתה ואת עמר עבראלה עומר אבו סיתה, החשודים ברצח אורי מגידיש, במרס, 1993. ישראל הגישה בקשה רשמית להעברת בני הזוגים אבו סיתה ובמכתב מה-24 בדצמבר, 1994, הבהיר גנראל דיאר אל אסדר, יו"ר הצד הפלסטיני בוועדה הביטחונית המשותפת, כי הרשות הפלסטינית לא תיענה לבקשה הישראלית.

מקור פלסטיני בעזה אמר ל"מבט לשלום", ב- 28 ביוני, 1995, כי בני הזוגים אבו סיתה מאוחזים בשירות המודיעין הפלסטיני, שבפיקודו של אמין אל-הינדי, וכי הם ומצבו בתחנת המשטרה הפלסטינית בתאן'ריינים. גורמים משפטיים בישראל בודקים עתה מידע, לפיו בני הזוגים אבו סיתה היו מעורבים בכמה התקפות מחייבות נגד חיילים ישראליים בין ה-18 במאי, 1994, ל-12 בפברואר, 1995.

מבין ארבע בקשות ההעברה, שלא זכו לתגובת הרשות, המקרה הידוע ביותר הוא זה שבו נדרה שחר משטר הגבול, דק' אסאם, על ידי המשטרה הפלסטינית, במהלך התפרעויות של פועלים פלסטיניים בחמסום ארז ב-7 ביולי, 1994. באמצעות קלטת וידאו, שהצביחה את הארדע, חבר שלושה שוטרים פלסטיניים, שיון לעבר כחוות הביטחון הישראליים. ישראל הגישה בקשה רשמית לרשות להעברתם אליה לצורך חקירה.

לפי מכתבו של נועם סולברג, שלוש הבקשות הנוספות נגעו לחשודים הבאים:

ראד אבו ליבדה, החשוד ברצח נסליה איבאנוב באשדוד, ב-23 בספטמבר, 1994. הבקשה להסגרתו הועברה לידי הפלסטינים ב-26 בנובמבר, 1994.

איאד בן חמדי אבו שקפה, החשוד בניסיון לרצוח את שאול דוד ברמלה, ב-16 בינואר, 1994. הבקשה להסגרתו הועברה ברצמבר 1994.

כמו כן הועברה בקשה להסגיר את שמעון דוד.

נועם סולברג מציין במכתבו, כי בנוסף לשש הבקשות שכבר הוגשו, מכינים במשרד היועץ המשפטי לממשלה בקשה להסגיר שבעה חשודים אחרים בביצוע מעשי טרור נגד ישראל.

על פי סעיף 2 של נספח 3 להסכם קוהיר, שני הצדדים מחוייבים לעצור חשודים בעבירות טרור. עליהם להעביר את החשודים המבוקשים לידי המדינה שנגד תושביה בוצעה עבירת הטרור. החובה לביצוע המעצר הוא הנכות בקשה רשמית, הקומות בקריטריונים מסויימים שנקבעו.

מבריחת של המכתב של עזר הויצן המשפטי לממשלה עולה, כי סירובה של הרשות הפלסטינית להעביר לידי ישראל חשודים בפעילות טרור מהווה הפרה של הסכם קוהיר. משרד הפנים נמסר אתמול, כי אין זו הוצרה הפלסטינית היחידה של הסכם.

ח"כ יעל דיין: ערפאת שבע רצון ואינו לחוץ לקראת ה-1 ביולי

מאת מיכל סלע

הנהגת הרשות הפלסטינית שבעת רצון מוירוח קצב הדיונים להשלמת הסכם הביניים ואינה רואה ב-1 ביולי תאריך מקודש. כך הודיעה ח"כ יעל דיין (עבודה) משיחה שקיימה אתמול בצדיים עם יאסר ערפאת ואנשי לשכתו.

מהשיחה עם ערפאת, בהשתתפות גביל שעת', אחמד קריע וראשי לשכת הנשיא ראש, הודיעה דיין, כי "אין פאניקה לקראת ה-1 ביולי. נהפוך הוא, ערפאת ויועציו מרוצים מכך, שהדיונים בכל הערוצים מתקיימים בסודם, ומרבית הבעיות נפתרו."

עם זאת, שיחרור האסירים והתמיכה הציבורית לכך בתוכ הפלסטיני מסרידים מאוד את ערפאת ואנשיו, לדברי ח"כ דיין. "הפלסטינים הביעו באוזני צער עליכם, שהישראלים אינם מבינים את בעיית האסירים. הם אינם מיסרד ביטחוני כלל וכלל. כמעט בכל משפחה יש אסיר או עציר, זהו עניין שכל הציבור מלוכד סביבם."

גביל שעת' אמר בשיחה עם דיין, כי "ריך לזכור, שאנחנו נמצאים בתהליך של הסדר שלום. שלום והחזקת אנשים באמצ הם דבר ההיפוכ". שעת' הוסיף, כי הפחדים של הישראלים אינם מוצדקים. "האסירים אינם בחזקת פושעים, גם הם רוצים בתהליך שלום, ולכשישתחרר, הם יהיו באחריות הרשות הפלסטיניה. זה הרי סוף הסיכסוך", אמר שעת' לדיין.

ערפאת הביע תקוה, כי כל האסירים ישתחרר, לא רק פעילי פת"ח. עוד אמר בשיחה, כי הוא אינו מסרד מהתנועה האיסלאמית, כגודם אופוזיציוני, וכי אין לו ספק, שיש להם כוונה להשתתף בבחירות למועצת הרשות הפלסטינית.

נושא יציאת צה"ל הוא אחד הבעייתיים ביותר בשיחות. בעיה אחרת נוגעת לקשר בין הגדה המערבית לרצועת עזה. סרם נכנס לפועל הסדר המעברים הבטחוניים, וישראל אינה מאפשרת לפלסטינים תנועה חופשית בין הגדה לרצועה. תושבי הגדה אינם מרשים להיכנס לרצועת עזה במכוניותיהם, גם אם הם מרשים לנסוע בהן בתוך ישראל עצמה.

"נהלי המגר קשים ובלתי הגיוניים", אמרה ח"כ דיין אתמול. "אנשים בני פחות מ-30 וחזקים אינם רשאים לצאת את איחוד מגוריהם, גם אם אין כל סיכון,שיפגעו בביטחון, רוצאים למשל".

בסיור ברצועת עזה בחברת נציג האו"ם, סריה לארסן, הדגישה דיין, כי יש אחריה ניכרת ובמחה וכי יש פעילות בנייה ופיתוח ניכרת לעין.

מרכז התק"ם אישר זיקת התנועה להסתדרות

מאת דן הלוי

מרכז התק"ם, שהתכנס אתמול באפעל, אישר את הצעת המזכירות על קיום זיקה בין התנועה להסתדרות, כשהחכרעה על הצטרפות אליה תועבר לקיבוצים. הדיון על סדר יומה של ועידת התנועה הקרובה נדחה לכינוס נוסף של המרכז.

יו"ר ההסתדרות, חיים רמון, שהשתתף בדיון, אמר, כי יש להסתדרות הנושה ולתנועות הקיבוציות אינטרס משותף בעיצוב החברה הישראלית. הוא הביע תמיכה בהסדר הזהבות לקיבוצים והבטיח, כי ההסתדרות תיתן לו גיבוי.

המרכז אישר את עמדת המזכירות להביא להתפקדות מסיבית למפלגת העבודה. נקבע יעד של 25 אלף מתפקדים לפחות, שיהיו בעלי זכות בחירה בפרימריס בממלגה. המזכירים ובצריו על הקשר בין התפקדות רחבה של חברי התנועה לבין כוחה הפוליטי, בעת קביעת רשימת מועמדי העבודה לכנסת הבאה.

חודשו החיפושים אחר חולה אלצהיימר בן 81 שנעדר מאז ל"ג בעומר

מאת אורי שרון

המשטרה חידשה אתמול את חיפושיה אחר חביב בראבו (81) מגבעת עדה, חולה אלצהיימר, שנעדר מאז ה-17 במאי בחגיגות ל"ג בעומר במרון.

בנו חנניה סיפר, כי בשבועות שחלפו, המשיכו בני המשפחה לחפש אחר אביו. הם נועצו במקובלים ואלה קבעו, שהישיש חי ושוהה בסביבה דחיות וכי יום אחד ישוב לביתו.

בני המשפחה פקדו שכונות דתיות וכן תחנות מרכזיות של "אגד". "אנחנו משפחה מאוד דתית", אמר הבן, "ולכן יש לנו תקוה בלב שאבא, עוד חי".

המשטרה ביקשה את עזרת הציבור במציאתו. תיאורה גובה 180 ס"מ, מבנה גופו מלא, בעל זקן ושפם. לבש טריינינג כחול, סחדר ירוק, מעיל עור שחור וחבש כובעצמר שחור. מדבר עברית ומרוקאית, ושמיעתו לקויה. כל היודע דבר על מקום הימצאו מתבקש להודיע לתחנת המשטרה הסמוכה.

המשטרה: הרצח בבאקה – מעשה אישי

ירי מרכב נוסע הרג אדם בן 18 ופצע אחר

מאת מיכל סלע

ירי מרכב נוסע הרג אדם בן 18 ופצע אחר בשכונת באקה בירושלים, אתמול בערב. המשטרה מניחה, כי מדובר במעשה אישי ולא בפיגוע.

לפי עדויות, נסע הרכב בשכונת באקה, ומישהו ירה מתוכו לעבר אנשים. אחד מהם, בן 18, נפצע בראשו ונפטר בדרך לבית חולים. אחר נפצע בגבו ונלקח לבית חולים. מקור רפואי אמר, כי מצבו אינו מסוכן.

מבצע מעצרים בגדה

ארבעה פלסטינים נעצרו בחשד לקשר עם חמאס

מאת אבנר חפץ

ארבעה פלסטינים נעצרו אתמול בגדה המערבית בחשד לקשר עם חמאס. מדובר בשלושה תושבי חברון ואחד מבית לחם. הם נחקרים בחקירה מקדמית בבית הדין הצבאי בעופר.

מבצע מעצרים בגדה

ארבעה פלסטינים נעצרו בחשד לקשר עם חמאס

מאת אבנר חפץ

ארבעה פלסטינים נעצרו אתמול בגדה המערבית בחשד לקשר עם חמאס. מדובר בשלושה תושבי חברון ואחד מבית לחם. הם נחקרים בחקירה מקדמית בבית הדין הצבאי בעופר.

לחברת גילתק תקשורת
ולמנכ"ל מר מנחם קופ
ברכות חמות לרגל 5 שנים להיווסדה
שאו ברכת תנופה ופיתוח
■ ייצור ושיווק ארונות בטון לתקשורת
■ ביצוע תשתיות תת-קרקעיות
BOX I. בוקס י.
תקשורת. תשתית. יפתוח
טל: 06-767430 פלאפון: 050-209068 פקס: 06-760995

שפע ברכות
לחברת גילתק תקשורת
ולמנכ"ל מר מנחם קופ
לרגל 5 שנים להיווסדה
שאו ברכת תנופה ופיתוח
האחים קוואז
טל: 03-5662662

לחברת גילתק תקשורת
ולמנכ"ל מר מנחם קופ
ברכות חמות
לרגל 5 שנים להיווסדה
שאו ברכת תנופה ופיתוח
מוסך רחמן- פחחות וצבע
טל: 03-5370246

ברכות חמות
למועצה מקומית מטולה
ולראש המועצה מר יוסי גולדברג
לרגל חגיגות 100 שנים להיווסדה
פרי מטולה
חברה לקרור ולאריזה בע"מ
טל. 06-941001 פקס. 06-950110

למועצה מקומית מטולה
ולראש המועצה מר יוסי גולדברג
ברכת הצלחה
ושגשוג
לרגל חגיגות 100 שנים להיווסדה
כל-בו תיקון סגרון
טל. 06-942521

למועצה מקומית מטולה
ולראש המועצה מר יוסי גולדברג
איחולים וברכות מכל הלב
לרגל חגיגות 100 שנים להיווסדה
ארבס את קדוש
סוכנות לביטוח
מרכז מסחרי - קריית שמונה
טל. 06-940321, 940389

נהג!
פחות תאונות
הרבה זהירות
תודה

לחב' "אורגון תעשיות" בע"מ
ברכות חמות
לרגל חגיגות ה-25
המשך שיתוף פעולה פורה
אא"ל ריהיטי איכות בעיצוב
ריהוט ותיכנון מעודדים
רח' הנרי"ם 32, חיפה טל. 04-944867

אורן אופטיקה
טל. 06-722919
שפע ברכות
לחברת "אורגון תעשיות"
ולמנכ"ל מר אילן ורד
לרגל חגיגות 25 שנים להיווסדה

ברכות חמות
לחברת "אורגון תעשיות"
ולמנכ"ל מר אילן ורד
לרגל חגיגות 25 שנים להיווסדה

עשרות הרוגים ולמעלה מ־700 פצועים – בהתמוטטות כלבו ענק בדרום סיאול

הבניין החל להתמוטט בשעות הבוקר, אולם הנהלת הכלבו החליטה לא לסגור אותו; מאות עדיין כלואים בין ההריסות, ואלפי שוטרים וחיילים ממשיכים במבצע החילוץ

סיאול (מכבריות הידיעות). – עשרות בני אדם נהרגו, ולמעלה מ־700 נפצעו, בהתמוטטות בניין כלבו ענק בסיאול, אתמול אחר הצהריים.

ראש עיריית סיאול אמר כי בכל הנראה התמוטט הבניין עקב מצבו הרעוע, למרות שהיה רק בן שש שנים. מספר עובדים אמרו כי ביקשו מהקונים לפנות את הבניין עוד לפני ההתמוטטות, ובעל המסעדה שבקומה העליונה העיד כי התקרה התפוררה במהלך כל היום.

לדברי עדי ראיה, אגף שאורכו כ־100 מטרים קרס, ועתה רק מחצית הבניין בו שכנה חנות הכלבו – הגדולה ביותר בדרום קוריאה – עדיין עומד על תילו. הבניין החדיש של חנות הכלבו "סאמפונג" נמצא בדרום סיאול, באחד מהרובעים העשירים והמאוכלסים ביותר בעיר. פצועים רבים, חלקם חסרי הכרה ומכוסים בדם, פזרו מן הבניין. מסוקים הסיטו רבים ממהפצועים לבתי חולים, משום שהאמבולנסים איחרו להגיע למקום עקב פקקי תנועה קשים.

בשעות הערב המשיכו עשרות עובדי הכבלה, כשהם נעזרים ב־15 עגורנים, במלאכת חילוץ הפצועים והרוגים. כ־100 בני אדם שנלכדו בקומת המרתף, בה שכן הסופרמרקט, חולצו לפנות ערב, ו־13 בני אדם נוספים, שנלכדו באחת מפינות החנות, חולצו מיד לאחריהם.

תייר שוויצרי, שעמד ליד הבניין, אמר כי שמע פיצוץ אדיר לפני ההתמוטטות. "לפתע ראיתי ענן אבק לבן, שכיסה את הרחוב והבניין. כאשר האבק שקע לא נותר כלום. אגף שלם של הבניין פשוט נעלם", אמר.

עדי הראיה סיפרו כי לאחר ההתפוצצות היתה סדורה רבה מהחנות מפרחת מחוץ לחנות, ומכוניות שחנו לא הרחק מהבניין ניזוקו.

מהמקום נמסר כי ניתן לשמוע קריאות וצעקות לעזרה של האנשים הלכודים בין ההריסות. אלפי שוטרים ואנשי מילואים נקראו למקום, כדי לסייע במבצע הצלה, ומסוקים הדידו בחבלים את המצילים אל חלק גג הבניין שלא התמוטט. רבים מאזרחי העיר, שחשבו כי קרוביהם לכודים בכלכו, הגיעו לאזור והיקשו מאוד על פעולות החילוץ. אלפי בני אדם המתעודדים כאזור פזנו.

הדרס הגדול, והריחוקים הראשונים על פיצוץ, הביאו רבים לשער שהבניין קרס עקב התפוצצות גז. אולם עדים רבים סיפרו כי הבניין התמוטט מלמעלה למטה, כחבילת קלפים, וציינו שהחלו לנהרס גם רק לאחר ההתמוטטות.

קים סרג'נג, בעל אחת המסעדות שבקומה העליונה, אמר בראיון כי עד בשעות הבוקר הלה החיקרה להתמוטט. גם נשתי מסעדות סמוכות הלה להתמוטט חיקרה, ומים הלו לדלוף לתוכן. קים אמר כי אחד מהאדראים על תחזוקת הבניין אף הגיע לאזור, אולם הלה לא הסאיר את הכלבו פתוח.

המשטרה אמרה כי בעלי הכלבו יזומנו לחקירה. לטענתו, בשיא הפעות כיצם אסיפת חירום בשעה שחים, אולם הלה לא הסאיר את הכלבו פתוח ולא הזהיר את הקונים מפני הסכנות.

שריידיו של בית הכלבו הענק שהתמוטט אמש בדרום סיאול (צילום: א.פ.)

הפגזות קשות על סרייבו; חייל צרפתי נהרג ממוקש

סרייבו (א.פ.). – כוחות הממשלה המשיכו אמש במתקפה על פרברי סרייבו הנמצאים לשליטת הסרבים, שהגיבו בירי טילים ופגזים שהביא למותו של תושב אחד ולפציעתם של חמישה. שלשום נהרגו חמישה בני אדם, ועשרות נפצעו, מידי טילים סרבים שפגעו במשרדי רשתות התקשורת בסרייבו.

חייל או"ם צרפתי נהרג, ושני מפקחי נפצעו, בשעה שהבגמ"ש בו נסעו עלה על מוקש. עד עתה נהרגו ביוגוסלאוויה לשעבר 41 חיילים צרפתיים.

אש ארטילריה ופגזים ועזעה במשך הלילה והבוקר את סרייבו ופרבריה, ולפחות בן אדם אחד נהרג. הטילים הסרבים פגעו אחמול נתחו במרחק של כ־150 מטרים מבניין הטלוויזיה שנפגע שלשום. מרים שוקאקי, חברת או"ם, אישרה כי הטילים נורו מעמדות הסרבים שליד בלאוונ', כשישה קילומטר ממערבית לסרייבו.

במהלך 24 השעות האחרונות ירו בסרייבו 3,400 תקריות ירי, הודיע מטה או"ם, ולמעלה מ־250 התפוצצויות טילים ורקטות ועזעו את העיר.

כוחות הממשלה המוסלמית ממשיכים בלחימה למען שחרור סרייבו מהמצור המוטל עליה זה למעלה משלוש שנים. לדברי האו"ם הצליחו אמש כוחות הממשלה להתקדם מעט, בעיקר בשישה אזורים נפרדים המרוחקים כ־25 קילומטר מסרייבו.

התנקשות הקשות ביותר של הממשלה היו על הפרבר גראריקי, שבקרבתו נמצא שדה תעופה שבשליטת הסרבים. כוחות הממשלה מנסים, ככל הנראה, לכתר, את שדה התעופה, על מנת שלא לאפשר לסרבים להשתמש בו.

מוקפת הממשלה, שמולה ב־15 בקוני הביאו להגברת הקרבות בדלתי יוגוסלאוויה לשעבר, ולשימוש חולך ונפוץ בידי טילים ורקטות לעבר סרייבו.

ארמון באקינגהאם: הנסיכה דיאנה אינה אלכוהוליסטית

לונדון (עיא.אף.פ.). – דובר מטעם ארמון בקינגהאם הכחיש אמש את דבריו של אנדרו מורטון, לפיהם הנסיכה דיאנה היתה חיי "צרידות ופרישות", בולעת כדורים נגד דיכאון פרי להילחם במחלת הבולימיה, ושותה ונדקה בכמויות כדי לאחוז אומץ לפני הופעותיה בציבור.

בפרק החדש שהתווסף לספרו "דיאנה – חייה הנדשים", טוען מורטון כי הנסיכה משתמשת דרך קבע בכדורי "פרוזק", וסמים הכדורי שינה. מורטון מתאר את הנסיכה כאישיות אומללה ומודדה, שהביעה היחידי שלה הוא הקניות. הנסיכה, לדבריו, סובלת לפעמים מהתקפי זעם פתאומיים, הנפגעים העיקריים מכך הם העובדים במחיצתה.

מורטון זכה לפרסום ועושר רב ביוני 1992, לאחר פרסום סיפור "סיפורה האמיתי של דיאנה", שהתבסס על עדויות מקרביה של הנסיכה, והתייחס לראשונה למערכת הנישואים האומללה עם הנסיך צ'ארלס.

בכר בספרו הראשון תואר ליידידי כאשה נטושה, בולמית ובעלת נטיות התאבדות. דובר מטעם ארמון בקינגהאם העיד אמש כי המידע החדש שפורסם אינו אלא "אסופה של מידע שגוי מיד שניה".

"דיאנה, חייה החדשים", יצא לאור בחודש נובמבר שעבר, וקטעים מהפרק הנוסף, שנמסר במהדורה הבאה של הספר, פורסמו אתמול בעיתונות הבריטית.

השרים האחראים לשירותי הביטחון הרוסיים הגישו התפטרותם לילצין

הארבעה שהתפטרו, על רקע המשבר בבודיונובסק, הם שרי הפנים, הביטחון, סגן רה"מ, והאחראי על שיריתי הביטחון (הק.ג.ב לשעבר); הצעת אי אמון בממשלה תועלה מחר בדומא

מוסקווה (א.פ.). – השרים הרוסים האחראים לכוחות הביטחון הגישו אמש את התפטרותם לנשיא ילצין, בתגובה לדרישת הפרלמנט לפטרם עקב הטיפול הכושל במשבר בני הע'ומה בבודיונובסק.

"לאחר שהיתה התנצלות הקשות של הטרגדיה, ביימנו מנהיגי כוחות הביטחון מהנשיא לעזר את התפטרותם", נאמר בהודעה שפרסם דובר של ילצין.

ילצין יחליט לגבי כל אחד מהם בנפרד" האם לקבל אי התפטרותו, נאמר בהודעה. נשיא הדומא, א'וואן ריבקין, אמר כי הנשיא יודיע על החלטתו בשבועיים הקרובים.

השרים שהגישו את התפטרותם הם שר ההגנה פאול גראצב, שר הפנים ויקטור יריין, ראש שיריתי הביטחון הפדרליים (הקג"ב, לשעבר) סרגיי סטפאשין, וסגן ראש הממשלה ניקולאי יגנרוב.

סרגיי סטפאשין הכריז כי התפטר, ואמר לכתב סוכנות אינטרפקס כי "הציאו אותי לגימלאות".

נכונותם של השרים להתפטר היא תוצאה של משא ומתן מאחרי הקלעים בין הממשלה לבין האופוזיציה, לקראת הצבעת אי האמון הצפויה להיערך מחר בבית התחתון של הפרלמנט, הדומא. התפטרותם של השרים מאפשרת לשני הבודדים לטעון לניצחון חלקי, ומומחים צופים כי הצעת אי האמון תיכשל.

אולם מתוקקים רבים היו ספקניים מאוד לגבי הצעת ההתפטרות. "האם זו לא הצנה שנועדה לשמש את הממשלה לקראת הצעת אי האמון, כך שיתאפשר לנשיא לא לקבל את ההתפטרות מאחר יותר?" שאל ויקטור אילישקין, יו"ר ועדת הביטחון בדומא. "ההתפטרויות החשובות היחידות הן אלו שיתקבלו", אמר הדפוטט גריגורי יאבלינסקי.

חלק מהשרים המתפטרים נחשבים לבעלי בריתו וידידיו הקרובים ביותר של הנשיא ילצין. הפטרותם באה בעת ישיבה של מועצת הביטחון של הקרמלין, שם ביקר ילצין בדרישות את הטיפול במשבר בני הערובה. במועצה משתתפים שרים בכירים ויועצים לענייני ביטחון.

"זוטיה ניזוקה מבחינה מוסרית, פיזית ופוליטית" מהמשבר בבודיונובסק, אמר ילצין בנאום הפתיחה. "עלינו לאתר את האחראים לכך", הוסיף.

בשבוע שעבר אישרה הדומא הצעת אי אמון בממשלה על רקע האירועים בדרום הארץ, והבריאה את וזסיה לפתוח של אחד המשברים הפוליטיים החריפים ביותר בשנים האחרונות. ילצין, שזעם על הפרלמנט, איים כי הוא יפזר את הדומא אם היא תקבל החלטת אי־אמון נוספת.

20 שנה אחרי התחברות "אפולו" ו"סויוז"

מעבורת החלל האמריקאית אטלנטיס עגנה על תחנת החלל הרוסית מיר

הוסטון (א.פ.). – בצעד היסטורי לקראת הקמת תחנת חלל בין לאומית, נחתה אמש מעבורת החלל האמריקאית אטלנטיס על תחנת החלל הרוסית מיר. שני המפקדים, שנראו עליזים ביותר, לחצו ידיים בשמחה ובירכו אחד את השני.

שני המפקדים – הנרי גיבסון מהאטלנטיס, וולאדימיר דזהדב מהמיר – לחצו ידיים שעתיים לאחר שהספינות נפגשו, בתעלה קצרה שמחברת בין שתי הספינות. שני המפקדים החליפו ברכות על הישגם המרשים.

תעלה בת כמטר מחברת בין שתי הספינות, היוצרת ביחד את הלוויין הגדול ביותר שהיה אי פעם בחלל. השאלה "מה שלומך" נזרקה פעמים רבות לחלל, בשעה שצוות האטלנטיס צף בתעלה לעבר המיר. בשידורים לקרקע ניתן היה לשמוע קריאות שימחה רבות, ומטפחים ורדלשוניים.

עשרת אנשי החלל, שישה אמריקאים וארבעה רוסיים, התאספו בחדר העבודה של המיר, והתארגנו מייד לתצלום קבוצתי. "החלק הראשון בהרפתקאה כבר מאחורינו, ואנו מוכנים לחלק השני – הנדיבה", אמר גנאדי סטרקאלוב, אחד מהקוסמונאוטים.

זו הפעם השניה בה ספינות משתי מדינות שונות ובנות בחלל. הפעם הראשונה היתה לפני 20 שנה, אז חברו החללית האמריקאית אפולו והחללית הסוביטית סויוז.

על סיפון האטלנטיס נמצאים שני קוסמונאוטים שיישארו על תחנת החלל מיר, ויחליפו את הצוות הקודם, ששהה בחלל חודשים רבים. כאשר נשאל האסטרונאוט האמריקאי ת'אגרד, ששהה על המיר, האם הוא מוכן לחזור הביתה, השיב: "כן, בהחלט. אולם אני חייב לאמר שיש לי רגשות מעורבים. מצד אחד אני מאוד רוצה לחזור הביתה, אבל מצד שני אני חושב לעצמי, 'הייתי מאוד שמח לעשות את זה עוד קצת זמן'".

שתי החלליות נפגשו בגובה של כ־400 קילומטרים מעל אסיה. "הצלחנו לתפוס את המיר", אמר גיבסון, ומפקד המיר שלח הודעה דומה לכסיסה. בשתי החלליות נמצאים אסטרונאוטים משתי מדינות, ולכן השידורים לתחנות הקרקע התנהלו בעידוד של רוסית ואנגלית. על מנת לפרוק את המתח הלו אנשי הצוות של מיר לשיר שיר עם רוסיים.

דניאל גולדין, אחד מבכירי סוכנות החלל האמריקאית, היה בתחנת הקרקע הרוסית בקאליינינגרד בשעת הצגינה. "זוהי התגשמותו של חלום נפלא", אמר לצוות המיר. "זוהי תחנה פורמלית בין אנשי החלל של שתי המדינות", הוסיף.

סגן נשיא אדה"ב, אל גור, צפה בעגינה עם ראש ממשלת רוסיה צ'רנומירדין, בבית מלון במוסקווה. "זהו ניצחון גדול", אמר גור.

שתי הספינות יתנו ביחד בחלל למשך חמישה ימים, בהם ישלימו 77 סיבובים מסביב לכדור הארץ.

הודעה על פרסום תשקיף

בהתאם לסעיף 31 לחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד–1994

תשקיף

"נשואה – אג"ח מדינה" *

קרן נאמנות

הקרן היתה קרן פתוחה כהגדרתה בחוק.

הצעה לציבור

של מספר בלתי מוגבל של יחידות בנות 1 אגורה ע.נ. המוצעות לציבור במחיר היחידה כפי שיקבע מעת לעת ובהתאם הוספה בשיעור של 0.25% מהמחיר היחידה. היחידות מוצעות החל מיום 27.7.95 ועד ליום 30.6.96.

מדיניות והשקעות של הקרן ראה פרק ו' בתשקיף

בהתאם להסכם הקרן, כפי שתוקן ביום 2.7.95 פרסום תשקיף זה הצעה לציבור של מספר בלתי מוגבל של יחידות בנות 1 אגורה ע.נ. המוצעות במחיר היחידה, כפי שיקבע מעת לעת ובהתאם הוספה בשיעור של 0.25% מהמחיר היחידה, היחידות מוצעות החל מיום 27.7.95 ועד ליום 30.6.96.

מדיניות והשקעות של הקרן ראה פרק ו' בתשקיף

בהתאם להסכם הקרן, כפי שתוקן ביום 2.7.95 ובכפוף להוראות כל דין, ישקיע מנהל הקרן לפחות 50% מחשבי הנקי של נכסי הקרן בניירות.

הקרן היתה קרן פתוחה

מדיניות והשקעות (ראה סעיף 7 בתשקיף)

א. הסכם הקרן קובע כי מנהל הקרן מתחייב להשקיע לפחות 50% מחשבי הנקי של נכסי הקרן באגרות חוב, לרבות שטרי הון ואגרות חוב או שטרי הון המונפקים להפרה בבנייה.

ב. (1) מנהל הקרן רשאי להשקיע עבור הקרן באופציות (OPTIONS) בשיעור שלא יעלה על [illegible] מחשבי הנקי של הקרן (ראה סעיף 7.3 לתשקיף).

[illegible] הקרן בשנה שנסתיימה ב־31.3.95

המצגתי, לפי שערי [illegible] הקרן ראה סעיף 7.5 בתשקיף.

מחירי [illegible] הקרן בשנה שנסתיימה ב־31.3.95

[illegible] ב־31.3.95, היה כפורט בא:

אג"ח צמוד מדד	46.91%
אג"ח להמרה צמוד מדד	22.73%
אג"ח צמוד מט"ח	7.95%
מניות וכתבי אופציה	12.99%
מזומנים	8.49%

מצגים על השינוי במחיר הפדיון של יחידות הקרן בתשלומים לשינויים במדדים שונים

שינוי ב־	שנה שנסתיימה ביום 31.3.96	שנה שנסתיימה ביום 31.3.95
המדד [illegible]	11.35	-5.35
אג"ח צמוד מדד	10.53	9.62
אג"ח להמרה	24.00	-16.93
אג"ח צמוד לדולר	7.35	2.14
מדד המניות תל"ג הסרים	7.18	-29.86
מדד המחירים לצרכן ולפי המדד בגין היחידים האחרון		
לכל הקופה	9.63	12.15

המשך השינוי של מנהל הקרן והמאזן ראה סעיף 11 בתשקיף

על פי הסכם הקרן אמאי מנהל הקרן לקבל ומקבל שכר שנתי השווה ל־1.5% מהשווי השנתי הממוצע של כלל נכסי הקרן, עד ליום 12.3.95 היה שכרו השנתי של מנהל הקרן בשעור 2.5% מהשווי השנתי כאמור ראה סעיף 10.1 בתשקיף.

השכר השנתי של הנאמן

על פי הסכם הקרן אמאי הנאמן לקבל ומקבל שכר שנתי השווה ל־0.2% מהשווי השנתי הממוצע של כלל נכסי הקרן ראה סעיף 10.2 לתשקיף.

מצגים על השינוי במחיר הפדיון של יחידות הקרן בתשלומים לשינויים במדדים שונים לתקופה שני השנים שנסתיים ב־31.4.95

שינוי	1.4.94–31.3.95	1.4.95–31.3.96
שינוי במחיר תמיון של יחידות הקרן	-10.2%	12.8%
מדד כללי מניות תל"ג הצמרת	-29.9%	7.3%
מדד אג"ח צמודות מדד ממשלתיות	9.7%	10.9%
מדד טלמ	12.1%	
מדד המחירים לצרכן	12.3%	9.6%

המצגת לרכישת היחידות המוצעות הנמסרה למנהל באמצעות הבנקים או באמצעות חברי בורסה אחרים.

עותקים מן התשקיף ניתן להשיג אצל הבנקים או חברי בורסה אחרים. עותק מתשקיף זה המהותיים לפרסומו יוגשו לרשם החברות לא יאחר מיום העסקים הראשון לאחר תאריך התשקיף.

מנהל הקרן: נשואה ניהול ואחזקות בע"מ

הנאמן: חברה לנאמנות של בנק כללי לישראל בע"מ.

תאריך התשקיף: 2 ליולי 1995

* שם הקרן עד ליום 12.3.95 היה "אגי"לי – קרן נאמנות". שינוי השם נעשה בעקבות הסכם תיקון להסכם הקרן ראה סעיף ב' בפנבא להשקיף.

אחריות אג"ח – קרן נאמנות

הודעה

בהתאם לסעיף 31 לחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד–1994 (להלן: "החוק") ניתנת בזה הודעה כי ביום 2.7.95 פרסם תשקיף ובו הצעה לציבור של מספר בלתי מוגבל של יחידות בנות 1 אגורה ע.נ. המוצעות במחיר היחידה, כפי שיקבע מעת לעת, בהוספת הוספה בשיעור של 0.25% מהמחיר היחידה, היחידות מוצעות החל מיום 27.7.95 ועד ליום 30.6.96.

קרן פתוחה

הקרן היתה קרן פתוחה

מדיניות והשקעות (ראה סעיף 7 בתשקיף)

א. הסכם הקרן קובע כי מנהל הקרן מתחייב להשקיע לפחות 50% מחשבי הנקי של נכסי הקרן באגרות חוב, לרבות שטרי הון ואגרות חוב או שטרי הון המונפקים להפרה בבנייה.

ב. (1) מנהל הקרן רשאי להשקיע עבור הקרן באופציות (OPTIONS) בשיעור שלא יעלה על [illegible] מחשבי הנקי של הקרן (ראה סעיף 7.3 לתשקיף).

[illegible] הקרן בשנה שנסתיימה ב־31.3.95

המצגתי, לפי שערי [illegible] הקרן ראה סעיף 7.5 בתשקיף.

מחירי [illegible] הקרן בשנה שנסתיימה ב־31.3.95

[illegible] ב־31.3.95, היה כפורט בא:

אג"ח צמוד מדד	46.91%
אג"ח להמרה צמוד מדד	22.73%
אג"ח צמוד מט"ח	7.95%
מניות וכתבי אופציה	12.99%
מזומנים	8.49%

מצגים על השינוי במחיר הפדיון של יחידות הקרן בתשלומים לשינויים במדדים שונים

שינוי ב־	שנה שנסתיימה ביום 31.3.96	שנה שנסתיימה ביום 31.3.95
המדד [illegible]	11.35	-5.35
אג"ח צמוד מדד	10.53	9.62
אג"ח להמרה	24.00	-16.93
אג"ח צמוד לדולר	7.35	2.14
מדד המניות תל"ג הסרים	7.18	-29.86
מדד המחירים לצרכן ולפי המדד בגין היחידים האחרון		
לכל הקופה	9.63	12.15

המשך השינוי של מנהל הקרן והמאזן ראה סעיף 11 בתשקיף

על פי הסכם הקרן אמאי מנהל הקרן לקבל ומקבל שכר שנתי השווה ל־1.5% מהשווי השנתי הממוצע של כלל נכסי הקרן, עד ליום 12.3.95 היה שכרו השנתי של מנהל הקרן בשעור 2.5% מהשווי השנתי כאמור ראה סעיף 10.1 בתשקיף.

השכר השנתי של הנאמן

על פי הסכם הקרן אמאי הנאמן לקבל ומקבל שכר שנתי השווה ל־0.2% מהשווי השנתי הממוצע של כלל נכסי הקרן ראה סעיף 10.2 לתשקיף.

מצגים על השינוי במחיר הפדיון של יחידות הקרן בתשלומים לשינויים במדדים שונים לתקופה שני השנים שנסתיים ב־31.4.95

שינוי	1.4.94–31.3.95	1.4.95–31.3.96
שעור השינוי במחיר תמיון של יחידות הקרן	-31.1%	12.8%
מדד מניות	-20.0%	
מדד המחירים לצרכן	12.3%	

המצגת לרכישת היחידות המוצעות הנמסרה למנהל באמצעות הבנקים או באמצעות חברי בורסה אחרים.

עותקים מן התשקיף ניתן להשיג אצל הבנקים או חברי בורסה אחרים. עותק מתשקיף זה המהותיים לפרסומו יוגשו לרשם החברות לא יאחר מיום העסקים הראשון לאחר תאריך התשקיף.

מנהל הקרן: נשואה ניהול ואחזקות בע"מ

הנאמן: חברה לנאמנות של בנק כללי לישראל בע"מ.

תאריך התשקיף: 2 ליולי 1995

הודעה על פרסום תשקיף

בהתאם לסעיף 31 לחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד–1994

תשקיף

"נשואה – מניות" *

קרן נאמנות

הקרן היתה קרן פתוחה כהגדרתה בחוק.

הצעה לציבור

של מספר בלתי מוגבל של יחידות בנות 1 אגורה ע.נ. המוצעות לציבור במחיר היחידה כפי שיקבע מעת לעת ובהתאם הוספה בשיעור של 0.25% מהמחיר היחידה, היחידות מוצעות החל מיום 27.7.95 ועד ליום 30.6.96.

מדיניות והשקעות של הקרן ראה פרק ו' בתשקיף

בהתאם להסכם הקרן, כפי שתוקן ביום 2.7.95 ובכפוף להוראות כל דין, ישקיע מנהל הקרן לפחות 50% מחשבי הנקי של נכסי הקרן באגרות חוב.

יתרת נכסי הקרן תושקע לפי שיקול דעתו המוחלט של דירקטוריון מנהל הקרן, בכפוף לסוראות כל דין שיהיה בתוקף מעת לעת, לרבות במניות, בניירות ערך המירים למניות, במזומנים, בניירות חוץ בשעור שלא יעלה על 10% מחשבי הנקי של נכסי הקרן ובאופציות (OPTIONS) בכפוף לתקנות שהותקנו לענין זה על ידי שר האוצר וראה לענין התקנות האמורות לאמור. לפרטים הכרוכים בהשקעה באופציות, סעיף 6.4 בתשקיף.

מנהל הקרן עשוי ליצור אופציות, לקנות או ליצור חוזים עתידיים ולבצע מכירות בחסר השאלת מניות, בכפוף לתקנות שהותקנו לענין זה הבעלויות המירביים המותרים בתקנות לאמור ולפרוט התקנות והסיכונים הכרוכים בעיסוקאות לאמור ראה סעיף 6.5 לתשקיף.

מנהל הקרן רשאי לשנות את מדיניות התשקעות של הקרן על פי שיקול דעתו ובהסכמת הנאמן וללא צורך באישור האסיפה הכללית של בעלי היחידות בקרן. על כל שינוי במדיניות התשקעות יגיש המנהל דוח מידי ויפרסם זאת בשני עתונים יומיים המופצים בישראל בשפה העברית.

השקעות עיקריות של הקרן לשנה שנסתיימה ביום 31.3.95 היו בהתאם ולפי ההחזקות בסוף כל חודש) כמפורט בזה:

	1.4.94–31.3.95 מצטבר	1.4.94–31.3.95 סוחר
מגינת תיירות ערך המירים	60.3%	62.7% – 61.8%
אג"ח ממשלתיות בכורות מדד	12.3%	2.8% – 24.6%
אג"ח ממשלתיות בנקי בצמודות	7.0%	0.0% – 20.6%
מלווה קצר מועד	7.0%	2.3% – 12.6%
אג"ח חברות	4.6%	2.9% – 3.4%
אג"ח ממשלתיות צמודות מט"ח	2.5%	0.0% – 10.5%
מניות ישראליות בחול	2.3%	1.3% – 4.6%
מזומנים	3.6%	0.4% – 8.8%

2. פרוט השקעות לשנה שהסתיימה ביום 31.3.94 כולל מקרן ואג"ח ממשלתיות בלתי צמודות.

השכר השנתי של מנהל הקרן

על פי הסכם הקרן כפי שתוקן ביום 24.1.95 זכאי מנהל הקרן לקבל ומקבל שכר שנתי השווה ל־1.5% מהשווי השנתי הממוצע של כלל נכסי הקרן, עד ליום 12.3.95 היה שכרו השנתי של מנהל הקרן בשעור 2.5% מהשווי השנתי כאמור ראה סעיף 10.1 בתשקיף.

השכר השנתי של הנאמן

על פי הסכם הקרן, זכאי הנאמן לקבל ומקבל שכר שנתי השווה ל־0.2% מהשווי השנתי הממוצע של כלל נכסי הקרן ראה סעיף 10.2 לתשקיף.

מצגים על השינוי במחיר הפדיון של יחידות הקרן בתשלומים לשינויים במדדים שונים לתקופה שני השנים שנסתיים ב־31.4.95

שינוי	1.4.94–31.3.95	1.4.95–31.3.96
שעור השינוי במחיר תמיון של יחידות הקרן	-10.2%	12.8%
מדד כללי מניות תל"ג הצמרת	-29.9%	7.3%
מדד אג"ח צמודות מדד ממשלתיות	9.7%	10.9%
מדד טלמ	12.1%	
מדד המחירים לצרכן	12.3%	9.6%

המצגת לרכישת היחידות המוצעות הנמסרה למנהל באמצעות הבנקים או באמצעות חברי בורסה אחרים.

עותקים מן התשקיף ניתן להשיג אצל הבנקים או חברי בורסה אחרים. עותק מתשקיף זה המהותיים לפרסומו יוגשו לרשם החברות לא יאחר מיום העסקים הראשון לאחר תאריך התשקיף.

מנהל הקרן: נשואה ניהול ואחזקות בע"מ

הנאמן: חברה לנאמנות של בנק כללי לישראל בע"מ.

תאריך התשקיף: 2 ליולי 1995

* שם הקרן עד ליום 12.3.95 היה "אגי"לי – קרן נאמנות". שינוי השם נעשה בעקבות הסכם תיקון להסכם הקרן ראה סעיף ב' בפנבא להשקיף.

הודעה על פרסום תשקיף

בהתאם לסעיף 31 לחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד–1994

תשקיף

"נשואה – אג"ח חברות"

קרן נאמנות

הקרן היתה קרן פתוחה כהגדרתה בחוק.

הצעה לציבור

של מספר בלתי מוגבל של יחידות בנות 1 אגורה ע.נ. המוצעות לציבור במחיר היחידה כפי שיקבע מעת לעת ובהתאם הוספה בשיעור של 0.25% מהמחיר היחידה, היחידות מוצעות החל מיום 27.7.95 ועד ליום 30.6.96.

מדיניות והשקעות של הקרן ראה פרק ו' בתשקיף

בהתאם להסכם הקרן, כפי שתוקן ביום 2.7.95 ובכפוף להוראות כל דין, ישקיע מנהל הקרן לפחות 40% מחשבי הנקי של נכסי הקרן באגרות חוב או יחסרי הון אשר לא הונפקו על ידי הפדיה, לרבות אגרות חוב ושטרי הון המונפקים להפרה לצמיתות.

יתרת נכסי הקרן תושקע לפי שיקול דעת המוחלט של דירקטוריון מנהל הקרן ובכפוף להוראות כל דין שיהיה בתוקף מעת לעת, לרבות במניות, בניירות ערך המירים למניות, במזומנים, בניירות חוץ בשעור שלא יעלה על 10% מחשבי הנקי של נכסי הקרן ובאופציות (OPTIONS) בכפוף לתקנות שהותקנו לענין זה על ידי שר האוצר וראה לענין התקנות לאמור. לפרטים הכרוכים בהשקעה באופציות, סעיף 6.4 בתשקיף.

מנהל הקרן עשוי ליצור אופציות, לקנות או ליצור חוזים עתידיים ולבצע מכירות בחסר השאלת מניות, בכפוף לתקנות שהותקנו לענין זה הבעלויות המירביים המותרים בתקנות לאמור ולפרוט התקנות והסיכונים הכרוכים בעיסוקאות לאמור ראה סעיף 6.5 לתשקיף.

מנהל הקרן רשאי לשנות את מדיניות התשקעות של הקרן על פי שיקול דעתו ובהסכמת הנאמן וללא צורך באישור האסיפה הכללית של בעלי היחידות בקרן. על כל שינוי במדיניות התשקעות יגיש המנהל דוח מידי ויפרסם זאת בשני עתונים יומיים המופצים בישראל בשפה העברית.

השקעות עיקריות של הקרן לשנה שנסתיימה ביום 31.3.95 היו בהתאם ולפי ההחזקות בסוף כל חודש) כמפורט בזה:

	1.4.94–31.3.95 מצטבר	1.4.94–31.3.95 סוחר
מניות	80.3%	84.6% – 88.6%
ניירות ערך ישראליים נסחרים בחו"ל	5.9%	2.6% – 8.0%
אג"ח וסלוות ממשלתיים בלתי צמודים	1.1%	0.0% – 13.5%
מזומנים וכיו"ב	7.0%	1.1% – 16.3%

השכר השנתי של מנהל הקרן

על פי הסכם הקרן כפי שתוקן ביום 24.1.95 זכאי מנהל הקרן לקבל ומקבל שכר שנתי השווה ל־1.5% מהשווי השנתי הממוצע של כלל נכסי הקרן, עד ליום 12.3.95 היה שכרו השנתי של מנהל הקרן בשעור 2.5% מהשווי השנתי כאמור ראה סעיף 10.1 בתשקיף.

השכר השנתי של הנאמן

על פי הסכם הקרן, זכאי הנאמן לקבל ומקבל שכר שנתי השווה ל־0.2% מהשווי השנתי הממוצע של כלל נכסי הקרן ראה סעיף 10.2 לתשקיף.

מצגים על השינוי במחיר הפדיון של יחידות הקרן בתשלומים לשינויים במדדים שונים לתקופה שני השנים שנסתיים ב־31.4.95

שינוי	1.4.94–31.3.95	1.4.95–31.3.96
שעור השינוי במחיר תמיון של יחידות הקרן	-0.9%	10.3%
מדד אג"ח ושיח להמרה	-16.9%	24.0%
מדד מניות תל"ג הצמרת	-29.9%	7.1%
מדד המחירים לצרכן	12.3%	9.6%

המצגת לרכישת היחידות המוצעות הנמסרה למנהל באמצעות הבנקים או באמצעות חברי בורסה אחרים.

עותקים מן התשקיף ניתן להשיג אצל הבנקים או חברי בורסה אחרים. עותק מתשקיף זה המהותיים לפרסומו יוגשו לרשם החברות לא יאחר מיום העסקים הראשון לאחר תאריך התשקיף.

מנהל הקרן: נשואה ניהול ואחזקות בע"מ

הנאמן: חברה לנאמנות של בנק כללי לישראל בע"מ.

תאריך התשקיף: 2 ליולי 1995

אל תגידו באג"ת

שלמה גיטסר

אין אחד, גדון מאסר, לא יבא טוב מפרשת מסמך העבודה של אג"ת נאנף התכנון במטכ"ל. לא ביבי נתניהו, לא הממשלה ולא צה"ל. נתניהו, שחשף המסמך ובאי מרי, עשוי בו שימוש כדי לומר ובאי אמיתות נתבאי שקרים, הממשלה לא הצליחה להכות במקצב הנכון בבטן הרכה של נתניהו (אמינותו המערערת) וצה"ל יצטרך לבדוק היטב איך קרה שמסמך מרי הדוחק מתפרסת נאסף ונבע למרים של תפרצת באש"ונים.

מעבר לדיבור על דומרה או לא דומרה בחשיפת מסמך בבאי מרי, העניין כולו קצת מגוחך. כבר עכשיו ניתן לאתר הגזמות מכל הבחינות. על פניו, נתניהו שגה אם לא הסתבך באמירת אי־אמת) כאשר הסיר את נייר העבודה של המפלגה האופוזיציונית באג"ת כהנחיות ראש הממשלה לרמטכ"ל שוחק לקראת פגישתו עם עמיתו הסורי הגנרל שיהאבי. יש מידה רבה יותר של הגיון וידע בסיסי בדברים של אלף (מ"ל) עמרם מצנע, ראש אג"ת לשעבר, המתאר את גירות המחשבה האחת כתרגילי הדמייה וכקבצי רעיונות לדיון, חלקם – תיאורטיים. רבין, לעומת זאת, הגדים, אם לא שגה, בהשחתו את מסמך אג"ת לקלטת הלהטוטן של ביבי, שלא היתה ולא נבראה.

אסר, לעומת זאת, לא טעה כאשר הזהה באוזנה לכלי התקשורת שלו לתקוף את הימין הישראלי. חוש הריח של יושעל מהמשק לא הטעה אותו הפעם: הוא ויכוח בסבלנות שהימין יחדוק לו איזו עצם תוך ביטיון לטרפד את תהליך השלום והסבלנות השתלמה. "מסמך שטאובר", עם כל הכבוד, הוא לא עצם כליכך גדולה, אבל הוא בהחלט מספק לתמדיעין המרי משג עודף לא רק על דפוסי העבודה באג"ת אלא גם על הרעיונות הבסיסיים המוצגים פרלוגמיים לחשיבה של צה"ל על הסדרי הביטחון המתמלצים במסגרת הסכם שלום עם סוריה. למרגלים משלמים הרבה כסף תמורת מידע כזה.

אם הנתוקות הרשמית של נתניהו צריכה להראיג לא רק את כל אלה בהנהגת הליכה הטולדים ממנטליות של גנבי סוסים, אלא גם את כל מי שאמון על כללי המשחק הדמוקרטי, העשויים להוביל את נתניהו לכהונת ראש הממשלה. ולארדוקא בגלל חשיפתו של מסמך מרי, אלא בגלל שבמקרה הזה – הפרשנות שלו למסמך זה חפרה אבא בריקה, במקרה הרע – היא שקרית בהנן.

הנרי קיסינגר אמר פעם בראיון מתוקשר מאוד ל"שפיגל" הגרמני "כאשר אתה עומד לעשות משהו לא שגרתי, משב קודם כל לעשותו ולבוון את תוצאותיו ורק אחר־כך להודיע עליו. יש דברים שלדעתי מיבים להיעשות תחת מעטה של סודיות". מנחם בגין היה חותם על אמירה זאת בשתי ידיו. הדיתור על כל סיני שנרון במפגש הסודי בין דיין לתהאמי הוא שהריץ את סוארת לירושלים. הסר קום לדרמה שהכרנה את כל העולם בתרמה. נתניהו, לעומת זאת, גרישה בגין ואיפה הוא, טורח בכר ודרשים להשוף סד עקב הממשלה הזליטה על נסיבה משמעותית (ונורא מכל, נראי משמעותית ביותר) ברמת הגולן תמורת הסכם שלום עם סוריה. מול הציבור הסרוני הזה, שרי הממשלה – ורבין בראשם, נראים ממש כמשפים סרות מרינה כאשר הם חדרים ואומרים זאת בגלוי.

בגלל אמירות אלה תובע נתניהו מרבין להתפטר. אמירה עקרה אך מקובלת במנהלונים אופוזיציוניים. אבל, "מסמך שטאובר" הוא גיד עבודה של אג"ת ולא תוכנית מגירה של הממשלה. מה עכשיו לפטר את צה"ל בחישוש העקרים אחרי סדרת כבוסים עלה נתניהו על "מסמך שטאובר" כמוצא שלל רב, אבל במקום להציג את הממשלה חשופת שת – הוא שוב התחלק על עובדה. העובדה נשארה במקומה והוא עף לכיוון אחר.

באחד הראיונות שהעניק לתקשורת בעקבות השיחות המדיעיני שלו לרמשק, הפליג נתניהו למחוות הדיסקוריים של מרום מלחמת העולם השניה. כדי להדגיש עדות, סיפר נתניהו שקצינ־צבא בריטים הגיעו על אריאוזו של ראש־ממשלת בריטניה דאז, סטנלי בולדוין, בנוסח הדעצמותו של הצבא הגרמני. בהקוד אנלוגי ייחדי מצטייר כאן אסר כהיטלר ובולדוין – כרבין. הוא עצמו צרצ"ל, כמובן. הרש שהגריע על הסכנה הלאומית הקיומית. אלא שבעקבות הראונות החדורות ונשנות של נתניהו בעניינים של אמת ושקר, דוקא הוא עצמו מצטייר כמישהו בולדוויני, לפחות – עליי הגרדנו הדהשה של צרצ"ל. וכך אמר צרצ"ל בשנות ה30 על ראש־ממשלתו ומנהיג מפלגתו השמרנית סטנלי בולדוין: "לעתים קרובות הוא מוכר וכושל על אבן הנגף הזאת – האמת. אבל הוא נעמו לשם ולמחר הלאה כאילו שום דבר לא קרה".

ההימור של רוס

יש להודות בעובדה הראויה, שהקרמת שיחות הרמטכ"לים שוחק ושיהאבי על סיכוי הביטחון לשיחות על מחות השלום בין ישראל לסוריה מעוררת את השאלה מדע לא ללכת עד הסוף ולהתקדם משם עד להתוחלת כלומר, משהו בסדר הזה: חילופי משלחות ברל"ן לאיתור ביינים בתל אביב ודמשק לשגרירות ומציאת דירות־שרד לשגרירים. אחרכך – פגישת תיאום בין מנכ"לי משרדי הנשיאות בירושלים ודמשק לעיבוד הפרטים של טקסי הנשת כתבי ודאמנה, צילום משותף של הגברות קלינטון, ויצמן ואסד בבית הלבן, מתן הנחיות לאיתן הבר ולעמיתו הסורי, כותבי הנאומים הדיסקוריים של רבין ואסד בפרלמנטים בפתוח הדיונים לקראת אישור חוזה השלום בין ישראל לסוריה, ורק אז – שיחות הרמטכ"לים על סידורי הביטחון ולבסוף, כאשר יושלמו כל ההכנות, גם הקטע המסכם: שיחה על מחות השלום והדיסקס והסכם.

התשובה לשאלה המייגעת הזאת מצויה בידיו של דניס רוס, המתווך הראשי של המגעים בין דמשק לירושלים. גם רישלומט שחת מנוסה ממנו לא היה מתקשה לאתר את הנוסחה לחשק את השלום על־ידי הזרת הפודים. אם לגברלים הכמים יש די אומץ לפחות ממלחמה יותר מהשלום, דניס רוס הימר על הקלף הנכון. לא יעבור זמן רב עד שיתברר אם רוס מצא שניים כאלה.

אור לאגו"יים

כיסר מלכי ישראל בתל אביב מלאה השבוע הפון אדם, אבל מלך המשיח לא בא. הקהל נראה ונגג יותר מאשר דרוך ויהודים טובים גרפו לכיסם כמה שקלים ממכירת צעיפי משיח, טי־שירטס־משיח ושאר אבזרי רבאליה לובביטשרית ותך ציפייה לתגלות שלא היתה. אבל, מי שמסרב להתייחס למחות כאל עובדה נורצת, אינו צריך להיפגע ולהתאכזב. גם ציפיה היא תעשייה השווה כסף.

לעומת האיחור הנוסף בבואו של המשיח, הלובביצ'רים, תומכים גלהבים ב"אגודת ישראל", זכו השבוע בנחמה פורתא. צלילי התרועה שיצאו מחדריה של מרצת גדולי התורה ערבו לאוזניהם כמעט כמו הד פעמי־משיח. גדולי התורה, הראשם ורבי מנור, שפכו אש וגופרית על תהליך השלום. אלוהים ישמור מכל פשרה, במיוחד פשרה טרישוראלית. וכתבו וכתבו. שלנו שלנו. ואלוהים איתנו.

מה קרה. לאגו"י בדרך למחות הוקצנה הישיבה באופוזיציה היא סייענית התנבאות יודעה ואגו"י אכן נראית בשנתיים האחרונות כמו מפעלי השטיחים של שפירא בלי כנס נכסים. אבל, היו גם ימים אחרים, כאשר תהליך השלום הבית אפילו את דמיונם של ה"אגודאים", הלא־כל־כך ציונים (אם להוכיח להם חסאי נעדים וגם סטיות מתמשכות של זקני העדה).

רק כדי להיזכר בימים אחרים, שווה להציץ בדברים שאמרו שניים מחה"כים של אגו"י בדיון היסטורי בכנסת התשיעית על הסכם השלום עם מצרים. שלמה יוסף גרוס, למשל, מגרב בדיון זה לקח היסטורי: "הדיסטוריה של בית ראשון ושני מלמדת אותנו, שעמדתם הבלתי מתפשרת של המסדנים ביחס לסכנה, הוא אותר ומקיף: "בימי בית ראשון הנעצן ירמיהו הנביא לנהוג בנמישות וללכת בדרך הפשרה, ורבי יוחנן בן זכאי הנרחם נגד הקיצונים בימי בית שני. שילמנו מחיר יקר על שיד הקיצונים היתה על העליונה".

ח"כ אחר של אגו"י, יהודה מאיר אברמוביץ, נרדש אמנם לדבר המלך המביע חוסר אמון בשחתפיו לשלום ("אני שלום וכי ארבר, המה למלחמה"), אבל מיד מתעשת נציג אגו"י ואומר: "יהו הסיכון שאנחנו נושלים על עצמנו ומן הראוי שניקח אותו. בלעדיו לא נגיע לעולם לשלום". ויש לאברמוביץ גם מילה או שתיים למתנגדי השלום: "בזראי שהחיות המרדות, המתבלים ואנשי חזית הסירוב יעשו הכל כדי לערער את השלום שהושג. אך הם מיעוט בעולם הגדול שהבין בנו, ובסופו של דבר כבר לא תהיה להם ברירה אלא להצטרף לתהליך זה של השלום".

אבל הפיסקה המרתקת ביותר בדברי נציג אגו"י ואז מעמיקה יוודות עד שורשי הערבות הדמוקרטית. "השאלה היא מי הם אלה היודעים לקבוע בוראות מהי המפרה האמיתית של השונא מאתמול המושים לנו היום את יד לשלום", שואל אברמוביץ ומשיב מיד, בלי שמץ של ספק ספיקא: "אנו חייבים לקבל ולהסכים שהממשלה ויועציה, ראשי הצבא וחוקרי – הם הסמכות לקבוע זאת. הם, כמומחים, כתבו וחקרו את הדברים ובידם הצטברו נתונים רבים המוכיחים כי כראי ורצוי לקבל את היד המושטה לשלום".

מה אתה אומר על זה היום, כבוד חברי מגורז דברי כפירה ומיעות או אור לגויים? ■

דרוזה פרל ואן לוי, וושינגטון

זה שנתיים וחצי ששגריר ישראל בוושינגטון פרופ' איתמר רבינוביץ מלוזה את שיחות השלום בין ישראל וסוריה. כתום מפגש הרמטכ"לים השבוע מסכם רבינוביץ את סבב השיחות האחרון כמוצלח מאוד.

"התקיים דיון ממצה בסידורי הביטחון", אומר רבינוביץ. "ההתרשמות שלי חיובית, אף שהדיון חשף את הפערים ואת הבדלי הגישות הבסיסיים שעדיין קיימים בין סוריה וישראל בסוגיה הזאת. שאלות בעלות אופי מדיני ושאלות שחורגות מסידורי הביטחון הוזכרו אבל לא נדונו, ובכל פעם שעלתה שאלה כזאת סוכם שהיא שייכת לאפיק שיחות אחר. נחשפו חילוקי־דעות ביחס לסידורי ביטחון ספציפיים וביחס לגישה הכללית, כאשר ישראל היא הצד שרוצה סידורים מקיפים ככל האפשר וסוריה היא הצד שנוטה לראיה מצמצמת יותר של הסידורים".

מהי ראיה רחבה ומהי ראיה מצמצמת?

מדובר באלמנטים של פירוז ודילול כוחות. לישראל יש ראיה רחבה בעניין זה. היא רוצה לפרז ולדלל שטח הרבה יותר גדול, מתוך ראגה לביטחון שלה. לסורים יש ראיה צרה והם רוצים לפרז ולדלל שטח קטן יותר. גם בנושא ההתרעה יש פער דומה בין ישראל וסוריה. התפיסה של ישראל את בעיית ההתרעה, מה כרוך בה ומה צריך לעשות כדי שתספק תשובות טובות, היא שוב ראיה מקפת יותר. מכיוון שצה"ל מושתת על מילואים ואין לנו סדר־כוח סביר בגבול, אנחנו זקוקים לזמן התרעה גדול יותר. לכן אנחנו רוצים התרעה יותר טובה. הסורים מוכנים להסתפק בסידורי התרעה צנועים יותר.

היו חילוקי־דעות בנושא ההתרעה?

נושא ההתרעה מקבל ואין בו כמעט בעייתיות. במסמך הכבנות שקרם למפגש הרמטכ"לים, המונה הבעייתי ביותר היה מונה השוויון (בסידורי הביטחון). ובאשר למונה השוויון, המימד הבעייתי ביותר בו היה המימד הגיאוגראפי. הדרעה היא לא כל־כך עניין גיאוגרפי, ולכן אין בה בעיה של שוויוניות כמו שקיימת ביחס לפירוז השטח.

הצלחתם להתגבר על בעיית השוויון?

לא. השאלה הזאת נדונה לגופה במונחים קונקרטיים ולא הושגה הסכמה. אנחנו עדיין חלוקים בשאלות האלה, אבל אני חושב שהרמטכ"ל של צה"ל והרמטכ"ל של סוריה

שגריר ישראל בארה"ב מרוצה משיחות הרמטכ"לים שהתנהלו השבוע בוושינגטון. עדיין קיימים פערים גדולים בין ישראל וסוריה בנושא הביטחון, אבל יש רצון אמיתי אצל שני הצדדים להידבר

רבינוביץ. מכשיר צריך להתבטל על הזעליה הבאה בשרשרת. צילום: ישראל סאן

מביגים טוב יותר הארוי את הגישה של השני, וברור שאין זה סוף הדיון ולא סוף הדרך.

האם יש היום יותר הבנות והסכמות בסוגיית הפירוז?

בעניין ההתרעה יש שטחי הסכמה. לא הייתי רוצה לדבר על צימצום הפערים, אבל אותרו בחלק שטחי הסכמה והבנה בנקודה הזאת. בעניין הפירוז, אי ההסכמה עדיין רבה מההסכמה, וזה באמת קטע קשה מאוד של המשא־ומתן. קשה לדלג מהמציאות הנוכחית שבה נטועות רגליך למצב העתידי שכולם רוצים לראות.

האם ישראל הסכימה להגמיש את עמדותיה בעניין פריסת הצבא?

פריסת הצבא במצב של שלום היא נושא שביר ועדין. היא אחד האספקטים הקשים והמרתקים של עשיית שלום. אנחנו עדיין נמצאים בשלב שבו יש חשד ואי־אמון בין שני הצדדים. זה באמת קטע מאוד קשה של המו"מ. סוגיית הקטנת סדר הכוחות היא מאותן סוגיות שצריך לטפל בהן ברמיון ובגמישות.

הנושא לא נדון במפגש הקודם של הרמטכ"לים?

לא. אז היתה בעיקר הצגה הדדית של העמדות. הדיון נקטע לפני שהתפתח. הוא היה אמור להתרחש בינואר אבל הסדרים ההליטו שהם קשים אותו.

מדוע שהמפגש הקודם לא הצליח מביון שהרמטכ"ל אהוד ברק לא נתן כמעט לנציג הסורי לדבר.

יש מיתולוגיה שלמה סביב אותו מפגש. הוא היה יותר מוצלח מכפי שתואר בדיעבד – אם כי טעינו בכך שלא היתה הכנה מדוקדקת למפגש והוא נעשה כמעט בספונטניות.

מהו משקלם של הנשאים־דנתנים ביצירת אווירה טובה יותר?

צריך לזכור שמדובר במשא־ומתן שהדרגים הפוליטיים העליונים הם המנהלים אותו. כך שגבולות המשחק מעוצבים במידה רבה על־ידי ההחלטות הנחיות של הדרג הפוליטי. המפגש גם מתקיים בקונטקסט סמיים. היתרון של המפגש השני הוא, שהיה אפשר להפיק בו לקחים מהמפגש הקודם. יתרון נוסף שלו הוא שקרמה לו תקופה ארוכה של משא־ומתן מפורט ומייגע על הכנות, הדרכה מהאנרגיה השלילית הנובאה בשיחות המוקדמות. ואחרי כל אלה כמובן שגם לאישיות של הנשאים־נתנן יש משקל מסוים.

חשת בהבדל בין שחק לבדקז

לכל אחד יש את הסגנון שלו, אבל אני לא יודע עד כמה יש לזה משמעיות אופרטיביות. המימד האישי, בסופו של דבר, הוא גורם שולי בתמונה הכוללת. אני לא מאמין שאפשר לפתוח סיכסוך לאומי רק בזכות כימיה בין שני האנשים.

ביצר שבדרום את הקרח שהיה בתחילת השיחות?

זה לא היה להטוט ששינדר את האווירה. זו המציאות שיצרה את עצמה. מיד לאחר הצגת עמדות הצדדים התפתח ריקון, אחרי שכל הדברים נאמרו והתבדלים הצבו במלוא בושתם, התברר שיש רצון אצל שני הצדדים להידבר. אני חושב שאותו שיברשיון שהתפתח על רקע הדברים הוא שגרם לשינוי האווירה. את השאלות הראשונות שאלו דווקא האמריקאים. אבל זו לא הנקודה. הפעם היה ברור ששני הצדדים באו מתוך רצון לקיים דיאלוג אמיתי, והרצון הדדי הזה שעשה את ההבדל.

מו"מ קשה מלידה

והיכן נמצא תהליך השלום עם סוריה?

הגענו לעוד תחנה בסילה הטרנסיבירית. יש עוד הרבה תחנות לעבור בדרך אל היעד.

מה נעשה במפגש הזה לקראת שיחות הקצינים, ומה צריך לעשות בפסקהזמן שנותר עד המפגש?

יש עבודה רבה המרינית. אנחנו מצפים לנסיעה של צוות השלום האמריקאי לפגישה עם ראש הממשלה ושר החוץ הישראלים, עם הנשיא אסד ועם צוותי העבודה בארץ. העבודה תיעשה בשתי הרמות. ההכנות הסכניות יצטרכו להיות הפעם יותר מפורטות, בעיקר נוכח העובדה שאיתרנו פערים הנוגעים לתדרעה ולטכנולוגיות של התרעה, ועתה צריכים לעבור הסומחים. צוות השלום האמריקאי יגמה לצמצם פערים בין הצדדים בתחומים אלה.

אתה חתיק במפגשים עם הסורים. האם אתה יכול להשוות בין המפגשים?

הרמטכ"ל שיהאבי תופס מקום חשוב בהנהגה הסורית וארי אפשר להשוות את העבודה איתו לעבודה עם הנציגים הסורים האחרים. היה פה מפגש של שני רמטכ"לים אייבים, שמסבירים זה לזה מה מסריד אותם בתחום הביטחון. גילוי הלב עדיין לא מלא. אנחנו עדיין בדרך ממצב של איבה למצב של שלום. זה דבר שיתבן רק בדיג הצבאי הזה, וזה מה שנתן למפגש הזה את הייחוד שלו.

ויברת על המעמד של שיהאבי. האם יש לו יכולת תמרון?

לא מדבנו את כושר התמרון שלו. לשיהאבי מעמד בכיר מאוד והוא בעל כישורים מרשימים, וכל אלה הופכים אותו לנושא־דנתנן מאוד משמעותי.

היתה איזו התרבבות בעמדה הסורית?

עדיין לא. אבל אני מאמין שאפשר להגיע לעמק השווה ולהגיע להסכמה.

האם אנחנו קרובים לשלום יותר מבעבר?

אנחנו הולכים על מסלול שיכול להוביל להסדר של שלום. שלושת הימים האחרונים קידמו אותנו במידת־מה ליעד.

מה היה תפקידם של האמריקאים בשיחות?

האמריקאים השתתפו בשיחות כמשקיפים. מדי פעם הם העירו משהו, אבל בעיקרו של דבר זה היה דו־שיח ישיר בינינו לבין הסורים. אני חושב שהמשקל הסגולי של מפגש הרמטכ"לים עם הנשיא ביל קלינטון חשוב ומקרין על הצדדים ועל האיזור כולו. הנשיא מוכן להשקיע זמן, מאמצים ויוקרה כדי לקדם את השיחות, והוא איתנה חשוב לכל המשתתפים בתהליך.

האם היתה איזו התקרמות בנושא הצעדים בדי האמון?

הדיון בסוגיה זו היה קצר יחסית ויש עוד עבודה לעניה.

האם נדון רצונה של ישראל להישאר על המצוקים ברמה?

זה לא שייך לדיון בסידורי הביטחון – אלא לדיון על היקף הנסיגה ולכן זה כלל לא עלה על הפרק.

איך היית מסכם את המפגש?

היה מפגש טוב שהוא ודליה בשרשרת. עכשיו צריך להסתכל על הדוליה הבאה. המשא־ומתן הזה קשה מיום לידתו. קשה אבל אפשרי. ■

התנצלות

עקב אי־הבנה, בניגוד למה שפורסם במודעה, נמנע מאיתנו לראיין את הרמטכ"ל אמנון ליפקין־שחק.

רון בן־ישי, עורך ראשי

דיאלוג אמיתי

גדר מהר – ולגובה

אהוד יערי

נולי המשא־ומתן מן הצד הישראלי הרגילו עצמם במחירות ללגלג על יאסר ערפאת. יש שהתמנו בחיקי בכיינותו, משתעשעים באיחוד גינוניו כלפי אנשיו, בהתבטלות עד כדי הנופה כלפי רבין ופרס. אלעתים נוהגים בו בכפישה חלוש ועצבני, שיש להשגיח בשבע עיניים על כל "עובדה" שהוא מציג, ולכן מריצים מרי מעם לוגר הריונים ממחה ישראלי כזה או אחר, שישאר אי־יפסל מעבה כלשהי של הי"ר. בקצרה: היחס אליו בכל הדרגים כמעט והוא כאל דמות שאין גבול למרדיותיה, לכושר ההתנפפות שלה, לסכסיסה השקופים.

מאחרי גבו של ערפאת – לעולם לא בנוכחותו – מרבים גם הקרבים אליו ביותר, אנשי מפתח מרכזיים במנגנון השליטה שלו, לספר בגנות המקמקות, החשדנות והאוחנות שמאפיינות לפעמים את אורחותיו. האנקדוטות נערכות למשמרת בריחוחים למיניהם – וזמר לרכילות, שעיין לא עשתה דרכה לעיתונות.

הן, אולי, ערפאת של היומיום. ערפאת האמר – שנסתר בדרן כלל מעיני בני־שיחו – הוא מקליבר שונה לגמרי: את עצמו הוא ראה – ובדין – כשליח והיסטוריה של העם הפלסטיני. העם הפלסטיני גופו, כשעה זו, פחות חשוב בעיניו. הקיבוד הוא שמבריע בשיקוליו את הזהות, בכל בעיניו. הקיבוד הוא שמבריע בשיקוליו את הזהות, בכל מקרה שמתעורר ניגוד בין ברכי־הרגע לאינטרס הדחוק, הוא עשה – וגם עושה ויעשה – אלפי ויתורים בסוגיות השוטפות, לדבות על־חשבון רוחות האוכלוסיה, ובלבד שלא יוכבה עליו להסגיר שמץ מתמונת הסיכוים שהוא ראה לפניו. כך הוא נוהג כלפינו בסידרה. האיקסופיה של הנשמה הדרכנות ראש מציר בפרשת הפיגוע בימוש "הסכם אוסלו" – ובריוק כך נוהג מול ירדן או סוריה לפני שנים לא רבות. כשם שהתפלש בעפר רגליו של המלך חוסיין, לאחר שגורש מלבנון, או הטיל עצמו לרגליו של הנשיא אסד – ואחר־כך הדעקש על הדיקר וניפץ את הכלים – כך הוא פונה מתוך הנכסת קומתו אל רבין כ"Your Excellency". אבל בל נטעה: ערפאת מוכן לספג פוקעות כבוד ובלבד שיישאר על המסלול.

ואם במסע אל הגרה המערבית דורשת ממנו ישראל להאיש את הקצב, לסמות לפסקזמן על השוליים – אין בכך, מבחינתו של ערפאת, הפסד של ממש, לכל היותר הפסד זמני, ובחשיבתו – להכיל מזו הנפרצה היום בארץ – זמן אינו מרכיב מכריע במשוואה. היעד יושג ובמחה הנראה לעין.

היעד המידי של ערפאת הוא אחר: לשבת על קו פרשת המים, כשממזרחו המרפסת ברמאללה ייפרס לרגליו נוף שאין ראים כמוהו מן הבית שבחוץ עזה. לא רק את ירושלים ראים משם. אפילו ביום סגריר, כשיטים מבסר מזרחן, יראה כמטחוי שעה ממנו שוטבאיאל עצום – 2.5 מיליון פלסטינים בירדן. כמוהו, רובם אינם מיחלים לו, האשמים אינם קוטלי קנים – אבל כהגדרתו של ייד ריאאני, "ערפאת ישלב רגל על רגל ויזכה". וכשיביט מערבה, יראה ערפאת פוטבאיאל קשה פרכמה לניצול, ובכל זאת עם אראלה סיכויים לגבין – קרוב למיליון פלסטינים אזרחי ישראל. ומובנה, שבכל שיתנתן לו, ישקיע בשתי הקוילות הפלסטינית החשובות האלה, ששתיהן אמירות, משכילות ואפילו תוסמות יותר מנתיניו בשטחים.

אין שום רבותא בהבדת קוי האופק שאליהם יוחר ערפאת להגיע. לא מיד, לא מחר. השאלה היא כיצד פועלת ישראל בתוך נוסחת ההסדר, המקפלת בתוכה ניגוד כמעט בלתי־אפשרי – שהרי מצד אחד אנו מציעים לפלסטינים מדינה עצמאית במודד הדרך (ולו בריבונות מוגבלת), אך בתמורה אנו מבקשים, בעצם, בלימה של תנופת הלאומיות הפלסטינית. זה מתכון הנובע מערפאת להיות מנהיג לאומי שאחת ממשימותיו המרכזיות תהיה להוציא כמחצית מבני עמו ממעגל העצמאות הלאומית, היינו: לא רק ויתור על רוב אדמת המולדת כנגד כ־15 אזחים משטח ארץ־ישראל המערבית, אלא גם "הפקרה" של חלקים חשובים של עמו לשלטון זר, תוך נטישת חלום השותפות הישירה בכינונה של פלסטין.

לא זה חלומו של ערפאת, אבל הוא עשוי להשלים עמו בלית־ברירה אם מבנה הסדרי השלום יהיה כזה שיהפוך את המדינה הפלסטינית למקלט מרופד ונח, ככל האפשר, לבני השטחים ובו בזמן ימנע הסייתה לתפקיד של ראש־גשר להמשך התנועה הפלסטינית. לשון אחר: בר בכר עם החקמות למדינה פלסטינית קטנה, דרושה בנייה הדרגתית של גרזתיה: הסכם מפורט ידרגי־פלסטיני להסדרת יחסי שתי הרשויות הפרינות האלה, לבל תתלקח שוב המלחמה הקרה ביניהן; יצירת הסכם־גג משולש שבמרכזו ישראל, לקביעת יחסי הגומלין הבינחוניים, הנבת סייגים לגלישת התערבות מן הגרה המערבית לערביי ישראל; סכירת הפירזה בעניין מזרח־ירושלים, באמצעות הסדר שלא ישאיר את ערפאת בלא כלום, וכמובן – הסכם עם סוריה, שתכליתו בהקשר זה, לגעול בפני חוגי האופוזיציה הפלסטיניים כל סיכוי לגיבוי מעבר לגבול.

משעה שהמהלך למדינה פלסטינית הזל, מטבע שייפתו, במהרה גם המהלך למדיניות הבלתו. את הגדרות שלהן אנו זקוקים ניתן להשיג רק בהקשר למשא־ומתן על מעמד הקבע של השטחים. ועל כן, ככל שנורדו כן ניטיב, אינשאללה, לברוך בין פרישת שלטונו של ערפאת בגרה המערבית לבין קביעת המסגרת סביבו. ובפשטות: לתת יותר ויותר מזר – וכתנאי שהגדרות יצמוד במהירות – ולגובה. ■

תזדה ! אני אלך ברגל...

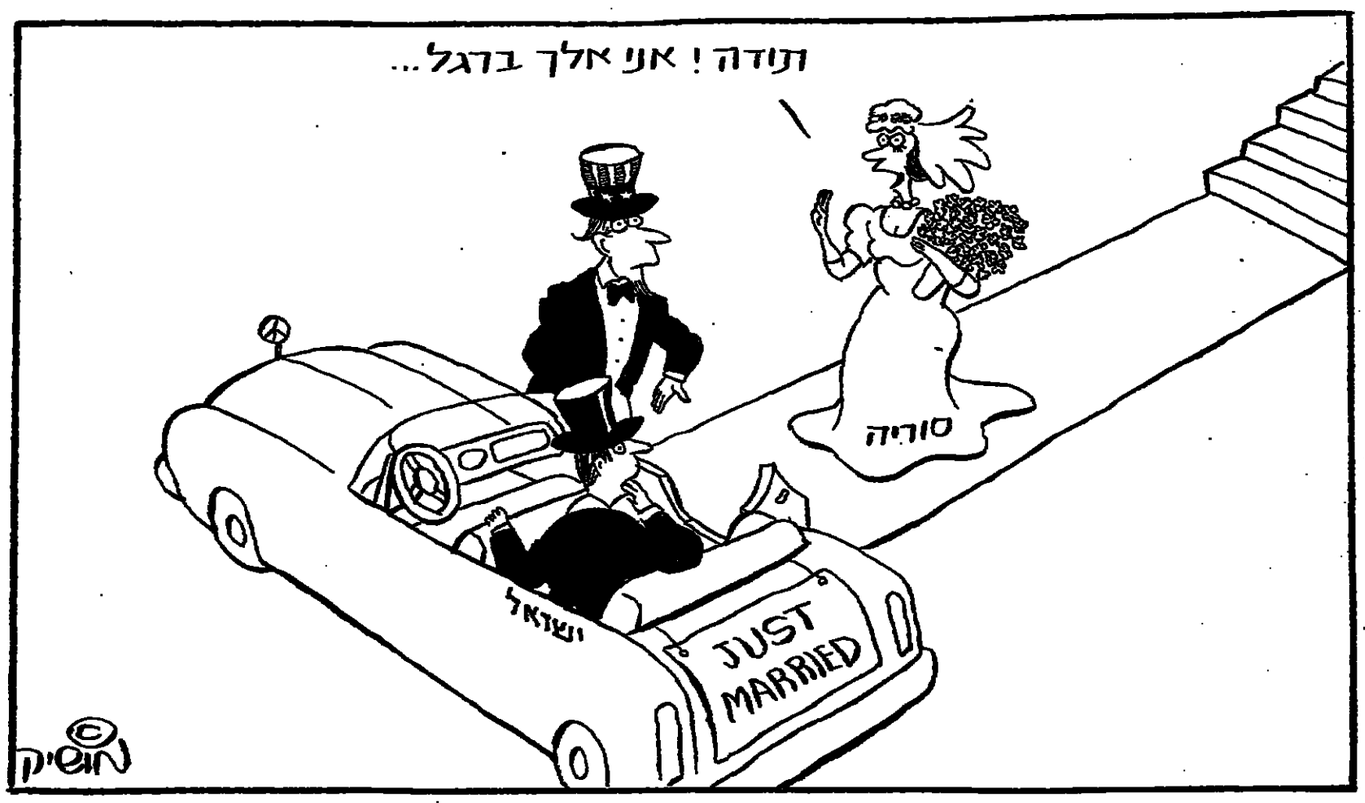

מכלו מנו לאסל

מכות מצרים

דן אבידן

שבוע נפל דבר במצרים. בראשונה מאז עלה הנשיא מובארק לשלטון, הוא היה קודבן לניסיון רציני להתנקש בחייו. אמנם היו כבר בעבר תוכניות להורגו מצד הקנאים האיסלאמים, אבל ביום שני הם כמעט הצליחו לבצע את זממם, בהיתקלות ישירה עם הנשיא ושומרי־ראשו.

ניסיון ההתנקשות במובארק נעשה בארים אבבה, בירת אתיופיה. הנשיא ופמלייתו עשו את דרכם משרה התעופה של הבירה ללבו, כדי להשתתף בוועידת הפיסגה של מנהיגי המדינות החברות באירגון לאחדות־אפריקה. מובארק ישב במרפדים השחורה שלו, העשויה מחומרים משוריינים. לצידו ישבו מאבטחיו ואת המרצדס הסיע נהג מצרי. זמן קצר לאחר צאת הפמליה לדרכה, חסמו את דרכה שתי מכוניות. מתוך אחת מהן ירדו שלושה אנשים שפתחו בירי לעבר רכב הנשיא. כדור אחד פגע בחלון המכונית אך לא הצליח לחדור לתוכה. שומרי הנשיא דיגקו מיד ממקומם ובמהירות קצר מאקרחיהם הרגו שניים מבין המתנקשים. השלישי נמלט, יחד עם חבריו שישבו בעמדת חיפוי על גג אחד הבניינים הסמוכים. בסך הכל השתתפו בניסיון ההתנקשות חמישה או שישה מחבלים. בעקבות ההתנקשות הכושלת מיד מובארק לקאהיר חבריו לשלטון נשמו לרווחה כשהתברר להם שלא אנה לו כל רע.

עד לכתיבת שורות אלה לא נחשפה הזהות המדוייקת של כל המתנקשים. אולם הודיע מובארק כי האיש שאירגן את מבצע ההתנקשות הוא סודאני בשם מחמד סראג', שנתפס כבר, לטענתו, על־ידי השלטונות האתיופיים (אלה הכחישו את המעצר). לדברי מובארק, תכנון מבצע ההתנקשות החל במארס והיו מעורבים בו ראש המודיעין הצבאי הסודאני, הגנרל מוחמד אדאבי וראש מנגנון ביטחון הפנים בסודאן, הגנרל אל־פאתח אל־עירוה.

מקורות מודיעין מצריים העריכו, כי את ניסיון ההתנקשות במובארק ביצעו במשותף שני אירגוני הסדר האיסלאמיים הפונדמנטליסטיים העיקריים הפועלים במצרים – אירגון "אל־ג'יהאד" ואירגון "אל־ג'מאעה אל־איסלאמיה". מנהיגיהם תיאמו את ניסיון ההתנקשות בפגישות שקיימו בחו"ל בשנה הנוכחית. לפי השבועון הקאהיר "אל־מסוואר", אחד ממתכנני ההתנקשות הוא מוסטפא חמזה, המתואר כמפקד הצבאי של אירגון "אל־ג'מאעה אל־איסלאמיה". חמזה הוא בן 38, יליד מחוז בני־סוויף מדרום לקאהיר. בהיותו סטודנט לחקלאות באוניברסיטת קאהיר, הכיר את מייסד קבוצת "אל־ג'יהאד", עבד אל־סלאם פאראג' והצטרף לאירגון ב־1980. שנה אחר־כך נטל חלק ברצח הנשיא סאדאת, ונרדף בשל כך על־ידי השלטונות, אך הצליח להתחמק מידיהם. בעקבות רצח סאדאת הצטרף חמזה לקבוצת "אל־ג'מאעה אל־איסלאמיה", שפעלה במצרים עלית בזיקה עם קבוצת "אל־ג'יהאד". הוא השתתף בהתקפות על שוטרים, נתפס, ונכלא לשלוש שנים. לאחר ששוחרר, נמלט לתימן ואח"כ לאפגניסטאן, ששימשה מוקד משיכה לנוערים איסלאמיים פונדמנטליסטיים בכל רחבי המזרח התיכון, שביקשו להילחם לצד "המוג'אהידין" נגד צבא הכיבוש הסובייטי.

באפגניסטאן התחבר חמזה למחמד אל־איסלאמבולי, אחיו של רוצחו של הנשיא סאדאת ח'אלד אל־איסלאמבולי, שהוצא להורג. מחמד אל־איסלאמבולי אירגן מחדש את תאי אירגון "אל־ג'יהאד" במקום מושבו באפגניסטאן וחמזה מונה לעוזרו הצבאי. בתור שכזה, יזם חמזה שורה של מעשי טרור נגד אישים מצריים ובכלל זאת את רצח יושב־ראש הפרלמנט המצרי, ריפעת אל־מחג'וב, ב־1990. כמו כן קיבל על עצמו, כבר אז, את התיאום בין קבוצת "אל־ג'יהאד" לבין המשטר האיסלאמי הקנאי שעלה לשלטון בסודאן ב־1989 וקבוצות טרור סודאניות. לפי "אל־מסוואר", השתקע חמזה בשנתיים האחרונות בסודאן והוא מתגורר בחרטום הקלאית ליד הבירה וארסום. הוא מחזיק ברכזון דיפלומטי סודאני. במצרים נדון חמזה למוות שלא בפניו.

כל ניסיון של מחתרת איסלאמית לתפוס את השלטון במצרים יכשל, כל עוד ראשי הצבא והמנגנון הבירוקרטי הם אנטי־פונדמנטליסטים ביסודם – וזהו המצב היום בארץ הנילוס

יתכן מאוד שסייע לחמזה בתיכנון ניסיון ההתנקשות בנשיא מובארק גם מנהיג פורדיסטי מצרי אחר, המתגורר בסודאן, ששמו ריפאעי אחמד טאה. גם הוא ישב בשעתו בכלא המצרי בעוון חברות באירגון "אל־ג'יהאד", שרצח את הנשיא סאדאת. לאחר שיוחרר מהכלא, יצא לאפגניסטאן ועסק באימון פורדיסטים מצרים בנשק ובחומרי חבלה ובשיגרתם אח"כ חזרה למצרים, לביצוע מעשי טרור. טאה, בדומה לחמזה, הצטרף מאחר יותר לאירגון "אל־ג'מאעה אל־איסלאמיה" והוא נדון למוות במצרים, שלא בפניו, בגין מעורבותו בפעולות טרור שונות.

הנשיא מובארק אמר ביום שבו נכשל ניסיון ההתנקשות בחייו, כי קיימת סבירות גבוהה כי המתנקשים באו לאתיופיה מסודאן השכנה. לדבריו, המשטר הפונדמנטליסטי בסודאן, שהרוח החיה בו הוא המנהיג הדתי הקנאי חסן אלתוראבי, מסייע בכבר מזה זמן לקנאים האיסלאמים המצרים בנשק ובציבוי לוגיסטי נוסף. גורמי אופוזיציה סודאניים אישרו כי שני הגברים הסודאנים הנכירים שהוכיר הנשיא מובארק סייעו למתנקשים להקים את התשתית באתיופיה לניסיון ההתנקשות בנשיא. הם באו לצורך זה במיוחד לאתיופיה שבועים לפני פעולת ההתנקשות. למעלת גורמים אלה, הגנרל אל־פאתח עירוה הוא גם האחראי על הפעילות הסודאנית התרגנית בסדר אפריקה ומשמש יועצו לענייני צבא של השליט הסודאני עומר אל־בשיר. כמו כן ברור כי את החזילה שבה התגודדו המתנקשים בארים אבבה שכרו סייעגים סודאנים.

הנשיא מובארק מצא לנכון, על רקע זה, להיוועד בשובו לקאהיר עם גולים סודאנים החיים במצרים ועיינים את המשטר הפונדמנטליסטי בחארטום. הוא אף השמיע באותה הזדמנות קריאה לעם הסודאני להפיל את המשטר הקנאי, בראשותם של תוראבי ואל־בשיר. מובארק הבהיר באותו מעמד, כי ממשלתו לא תנקוט מערבות ישירה להפלת המשטר בסודאן, על־אף שאם היתה הפצה לעשות כן, "היה המשטר בסודאן מתמוטט בתוך 10 ימים".

יחד עם זאת הוא אמר אתמול, כי אם ממשלת סודאן לא תחדל להתגרות במצרים – הממשלה בקאהיר לא תשב בחיבוק ידיים. מובארק כינה את שליטי סודאן "חבורה של פושעים" ונתן להבין שהגיע הזמן שהעם בסודאן ייפטר משליטיו. דבריו אלה נאמרו בפני 10,000 איש באצטדיון בקאהיר ושודרו בטלוויזיה המצרית, כשהם מלווים בשירי לכת צבאיים. החרפת הטונים בדברי מובארק כלפי משלת סודאן באה בעקבות תקרית־אש שאירעה בגבול בין שתי המדינות באמצע השבוע, ולאחר שממשלת סודאן השתלטה ביום רביעי על מעון הנופש של הנספח הצבאי המצרי בחרטום. בביתה המרוחק והנחה של סודינה אנחנו מוצאות את בתה האמצעית, זהר בת ה־12. היא שרועה על הספה, מיואשת מפני שלא מצאה את בגד הים שלה רווקא היום, כשפותחים את הבריכה. בתום גלוי־לב תספר זהר כמה כייפית עין־דיזון וכמה היא אוהבת את הקיץ, כשאנשים יוצאים אל הדשא לשוחח והילדים משוחקים, ואת זה ש"אין ארסים ואין סטיילסטים כי כולם אותו דבר".

היא מאוהלת לעצמה ש"אף פעם לא אצטרך לעזוב את הגולן, ושאם נעזוב את הגולן נגור בזיולה, ושאף פעם לא אצטרך לעזוב את החברות הטובות שלי. לעזוב את הבית – זה בטרי. אבל את החברות זה מאוד קשה", אומרת בת ה־12, ומיד מנחמת את עצמה, שאולי תמצא חברות טובות במקום החדש.

בבית־ספר היסודי אביטל במרום גולן תגנו השנה את מסיבת הסיום עם "הגלדה על הדרוזה ושלומיק" של יהונתן נפן. שרן "הבוקר בא כלכך מהר ואי אפשר להישאר, צריך לקום להתעורר, ללכת אל מקום אחר אחר". ילדי כיתה ו' השבו על סיום בית־הספר היסודי המעבר לחטיבת הביניים. המבוגרים חשבו על דברים אחרים לגמרי.

במהלך השנה דיברו הרבה על "מה יקרה כשנעזוב את הגולן", וזהר מספרת שזה היה קשה ר"לפעמים מישהו זרה נשבר ויוצא מהכיתה כי הוא לא יכול היה יותר להקשיב".

עם זאת, הקסנה היא "מעריצה של רבין, כי הוא ראש הממשלה יחיד שהסכים לעשות שלום עם כל כך הרבה מדינות. הוא נורא אמיץ בעיני".

מחלוצים לפיצויימניקים

אמנון לרנר, בעלה של סודינה, מנהל את בית האריזה בחרמון, בתעוכה הזרה מובארק לגרש 70 חיילים סודאנים שחנו בקרמת חבל חלאיב, שנתיבונות עליו נתונה במחלוקת בין מצרים לסודאן.

ניסיון ההתנקשות במובארק, שאילץ אותו לחזור על עקבו מאריס אבבה לקאהיר, מבלי לישול חלק בפיסגה של ראשי מדינות־אפריקה, היוה ללא ספק פגיעה ביוקרתו של הנשיא המצרי. זו גם הסיבה לכך שהממשלה המצרית איבבה השבוע בילוי תמיכה בנשיא מצד מגוון שונים בעבור המצרי, חלל מהאוזרחים הפשוטים, דרך אידגוני הפעלים וכלה בחברי הממשלה עצמם. סביר ביותר כי עתה יקשיח הנשיא המצרי את יחסו כלפי קבוצות המחתרת האיסלאמיות הקנאיות, הפועלות ללא לאות להפלת משטרו. אמנם מובארק כבר נוקט בשנים האחרונות יד קשה כלפי אותן מחתרות, בין השאר על־ידי הוצאה שיטתית להורג של פעיליהן הנתפסים והמובאים למשפט – אבל תחת השפעת ניסיון ההתנקשות בחייו הוא עוד יפליא בנו את מכותיו עוד יותר.

והיה אם בכל זאת תצליח המחתרת האיסלאמית הקנאית, באחר הימים, לסלק את הנשיא מובארק מהזירה הפוליטית במצרים, אין מקום לחשוש שאחר מראשיה יתפוס את השלטון במדינה. שכן, במצרים קיימת מסורת עתיקת שלפיה השליט, בעודת מנגנון בירוקרטי מסועף, הוא זה המכול בתקיפות את ענייני המדינה. מאז מהפיכת הקצינים ב־1952 הפך הצבא להיות מקור הכוח העיקרי שעליו נשען השליט. לפיכך, לאף גורם אין סיכוי לתפוס את השלטון, אם הוא לא בא מקרב הצבא והמנגנון הבירוקרטי. לכן, כל ניסיון של מחתרת איסלאמית לתפוס את השלטון במצרים ייכשל, כל עוד ראשי הצבא והמנגנון הבירוקרטי הם אנטי־פונדמנטליסטים ביסודם – וזהו המצב היום בארץ הנילוס.

אמנם מובארק איפשר תחת שלטונו מידה של חיים פוליטיים דמוקרטיים. קיימת שורה של מפלגות המיוצגות בפרלמנט ובסינאט (מג'לס א־שורא) והשנה אמורות להיערך בחירות חדשות לשני בתי הפרלמנט. אפילו נציגי תנועת "האחים המוסלמים" הפונדמנטליסטית מיוצגים בפרלמנט באמצעות מפלגות אחרות. אבל ככלל, למפלגת השלטון שבראשה עומד הנשיא והמייצגת למעשה את המנגנון הבירוקרטי הצבאי, מובטח, תחת שיטת השלטון במשטר הנוכחי, רוב בפרלמנט ואין שום סיכוי לאופוזיציה לקבל את הממשלה ולקיים בחירות חופשיות במלוא מובן המלה. לפיכך, אין גם סיכוי לחיים דמוקרטיים מלאים להתממש במצרים, בסידורי השלטון הנוכחי, כפי שאין למתנקשים האיסלאמיות סיכויים להקים משטר איסלאמי במדינה זו.

מובארק. שליטי סודאן: "חבורה של פושעים". צילום: אי.אי

שם ילדי גולן

לאנשי השמאל בגולן קשה יותר. הם מרגישים שממשלת רבין נעשה אותם. מתקשים להתמודד עם "מילכוד הגולן" שנפל לתוכו. "מפלגת העבודה ניטצה לי את החלום להחזקן מה ועל זה לא אסלח לה", אומר לרנר. "הם בגדו בי, השאירו אותי מה להיות הקורבן של השלום". יום עם מי שהיו מעם חלוצים

יעל פיעבין

וכל קריר של בחל רן זורם בלבו של בית־הספר התיכון "הר וגיא" לרגלי הגולן. בשבילים שבין המרשאות המטופחות עוברים מורים ותלמידים העסוקים במשימות מאסף של שנת הלימודים, שזה עתה הסתיימה.

השלווה עוטפת במעטה רק דרמה חבויה שעדיין לא פרצה אל פני השטח: כ־20 אחוז מתלמידי בית הספר ומורים הם תושבי רמת הגולן. רוב המורים התלמידים ב"הר וגיא" הם בני קיבוצים ומושבים, תומכי תנועת העבודה והשמאל. בעבר הלא רחוק כמעט לא היו קונפליקטים אידיאלוגיים בין הקבוצה "הגולנית" של בית־הספר לבין הקבוצה האחרת. הוויכוח על עתיד רמת הגולן יצר בקיע, חיץ בלתי־נראה בין שני הקבוצות.

אם הוויכוח קשה לכל תושבי רמת הגולן, לתומכי העבודה והשמאל הוא קשה שבעתיים בגלל תחושת הנבגדות והנסישה שהם חשים כלפי ממשלת רבין ובגלל "מילכוד הגולן", שהם נופלים לתוכו שוב ושוב. אם אתם בעד שלום – אתם חייבים להיות בעד ירידה מהגולן, אבל אם אתם בעד ירידה מהגולן, אתם מתייצבים אוטומטית נגד "הבית", נגד עצמכם, נגד החברים, נגד העבר.

יש מי שמנסים לצאת מהמילכוד על־ידי חיצוי: בשכל הם בעד שלום וירידה מהגולן, אבל ברגש הם נגד. אלא שדרך זאת אינה פותרת את הבעיה, והבוחרים בה מוצאים את עצמם קרועים. להיות קרוע זה כואב ומשפיל, ולא בקלות הם משתפים אנשים מבחוץ בכאב הזה, מה שמקשה לגעת בהם, בייחוד בצעירים שבבני הגולן – בייחוד בבנים.

"ילדים מסומנים"

ביום שלישי האחינו ב"הר וגיא" לריזוחים הבלתי־פוסקים ברדיו על שיחות הרמטכ"לים בוושינגטון. התלמידים ניסו להתעלם ונענו לשאלותיו באי־רצון בולט. בכלל, אין להם אמון בתקשורת, והם פוחדים שהחשפות תזיק להם.

רב־סרן שמועתי הפיץ בגולן שמועה, שמי שמרבר נגד הממשלה מסתכן בנקמת הרשויות. יצותנו לטלפון שלו, ישימו עליו מעקב, לא יתנו לו לשרת ביחידות מובחרות בצה"ל. "לא, הם לא מגזימים", אומרים המורים, "ילדי הגולן מסומנים", בגלל האפשרות שהם ישרתו ביחידות שעתידות לקבל פקודה "להודיד" יישובים.

מנהל "הר וגיא", אביק מלכין מקיבוץ מלכיה, מתלבט זמן רב בשאלה אם נכון לעודד את התלמידים לשיחה על עתיד הגולן. בתחילת שנת הלימודים, כשדובר על "הודרת" קיבוץ אל־רום בקצה הצפוני של הגולן, סערו הרגשות, המתח גבר, והמתנבים והיועצים גוייסו לפעולה מהירה בקרב התלמידים למנוע פיצוצים בין ילדי הגולן והאחרים.

משלחת מורים יצאה לאל־רום להביע הזדהות "אנושית חברית". רחל רבין, אחותו של ראש הממשלה ומורה ותיקה ומוערכת בבית־הספר, היתה בין אלה שגיבשו קו בדוה: אין טעם בוויכוחים פוליטיים חותכי קרביים, אלא בעיצוב גישה אישית־אנושית, להיות עם האנשים בגולן, להבין שעובר עליהם משהו קשה מנשוא. אביק מלכין גורם, לפי שעה, ש"לא מעידים את הדב מרבצו". "אנחנו נמצאים במסוטלת, לעודד את העניין או לתת לו לישון ולחיות עם הידיעה שכאשר זה יבוא זה יהיה חזק, מהיר ואינטנסיבי ובעצמות גדולות ונצטרך להסכיף להתמודד עם העניין".

מלכין גורס ש"בית־הספר הוא מוסד פוליטי. זה לא מקום שיבול להישאר אדיש". הבעיה היא שרוזקא ילדי הגולן המורים המתגודדים בגולן מתנגדים להערת הדב: "אני שומע מהם את המסר שהם באים לכאן להדגע", אומר אביק.

"לא נשכב על הכביש"

הקבוצה הכי קרובה היא של אנשי העבודה והשמאל. להיות ימני זה קל. להיות שמאלני זה להיות במילכוד.

רם רינר, בן 17 מקיבוץ מרום גולן, הוא נער מהסוג השמאלי. במשפטים קצרים הוא מסביר לי, שעל הגולן הוא מעדיף לדבר בבית ולא כאן בבית־הספר. מאחר יחזר אמרה רחוקה לרנר, בת 16, במלים מפורשות את מה שרם רמז עליה: "מה פתאום שאני אראה להם שזה כואב ליי הם לא מהגולן והם לא יביני כלום. שאני אבכה ליד כולם? ושתגעתיי?"

הגדול ביותר בארץ. גם הוא הגיע לעין זיתון עם גר הנער העדר, ואנלו מתערבב הכעס על משבר ד עם הכעס על הירידה מהגולן.

[illegible] לא אסלח להם", אומר לרנר. "הם בגדו בי. השאיר להיות הקורבן של השלום. שלחו אותי; עדרו הנה להתיישב. מי לא בא לבקר אותנו כשעלינו לגלם הגיעו – גולדה, אלון, גלילי. היינו הקבה ריבוי אתנו שעות. אמרו לנו שאנחנו הלוצ ממלאים משימה לאמיתי. ומה נשאר מזה – כלום שלי אומר: פעם היינו חלוצים, אחריה בעשיה אחר כך נעשינו מתנחלים עומדי השלום ועד פיצוייסניקים".

לרנר רותח על אנשי שמאל כמו אלוני שיושבים בביטחה בבתיהם ומבקרים את תושב כרעם גם על בגידת מפלגת העבודה בקיבוצי הקיבוצים שהיא מגיעה האשר נתפס בעיניו כך רוצים לעשות חשבון עם הקיבוצים, שיעשו שישלמו לנו על כל המשימות ולאומי מתנחלה, מימי חומה ומגדל ומימי הפלמ" וחשבון אמיתי כזה, המדינה תצרך להחזיר ל להמגנות הוא לא ילך, מפני שהגולן הוא הגולן בלבד, ומי שצריך להפגין זה תושבי הוא.

בשהגיעה שעת הדרשות התיישב אמנ ותתעוכן עם פרס. הוא חיקה את קולו כלעג ורש" – והסיח בר "לא יעזור לך, אין מדינה ח לא תיכנס להיסטוריה".

כשמגיעה הבת הבכורה רותם (בת 15, עם וגיא") מיום עבודה במטע התפוחים, היא מבי נפש שמגלה אביה כלפי אלה שבאים ל"ל הגולן. "יש קטע של עוברים סוציאליים שמגיעים הנה. אני לא צריכה פסיכולוגים. ל שאני יכולה לעשות כדי למחות על הכוונה מפה. הלכתי לשלוש הפגנות זה מספיק. מה שאלך להגיע ואידע עליה? אני לא מרחיקה ר כואב לי מהמחשבה שאמצאך ללכת מפה. ואנ לעשות שום דבר לשנות את זה. הדבר היחיד ש שימחיקו את עין זיתון. שלא יישאר כלום. שאף ס בבית שלי".

גם רותם לינר, בן גילה מעין־זיתון, מדבר על הה ביכולתו לעשות כלום למנוע את הידידה מהגול יכול לעשות? כאילו שאני יכול להשפיע". הוא נ אל שיח, הי זמן מה בבקעת הירדן ולפני תשע עם הוריו לעין זיתון. כשמקבילים אותו בבית וגיא" על עניין הגולן – "עוד מעט מעיפים אתנ – הוא מתוכחת "מצד אחד אני חושב שלא צ ומצד שני אני חושב שצריך לרדת בגלל השלו שואל: אם נרד מפה יהיה שלום? כל הזמן שואלי עדיין, מלחמה או שלום, אבל האם באמת יהיה ז זאת, אם יחולל במשאל העם על ירידה מהגולן ויכאב בשקט. "מה שיחולל אעשה", הוא אומר.

בורחים מפוליטיקה

כשיורד הערב מתחילה לנשב בגולן רוח קרה מתרחבות מאוזר צח והאנשים יוצאים אל הדק מכיוה קפה וגרמה שכולם מתעניים כל כך לנ הזה, ששום דבר לא יוכל להזיז אותם. כולם כרגיל. אין ארעיות ברקע.

באותו ערב נערכה הפגנה בכמות גולני. ' תירוצים למה לא נסעו להפגנה. רוני קרם אמר "ר וכה לא עם הגולן. לאנשים לא איכפת באמת. כל בעניינו. אין זמן לגולן. מקי לרנר גיחך: "אנשי אותי מתי אתה יודע ועוברים לסדר היום. לאף א להתעסק בבעיות של אחרים". עמרם שדה, שבא מלהבות הבשן, נזכר איך איש לא הגיע באמת שמגנה הפגנה בקטיושות, ואמנון לרנר סעו שבב יש לישראלים בעיה בהתמודדות עם אסונות. א עברו לדבר על נושאים אחרים, רק לא על ד שמזיזה אותם כל־כך זועמים, חסרי אונים ונמ

מחלוצים לפיצויימניקים

אמנון לרנר, בעלה של סודינה, מנהל את בית האריזה

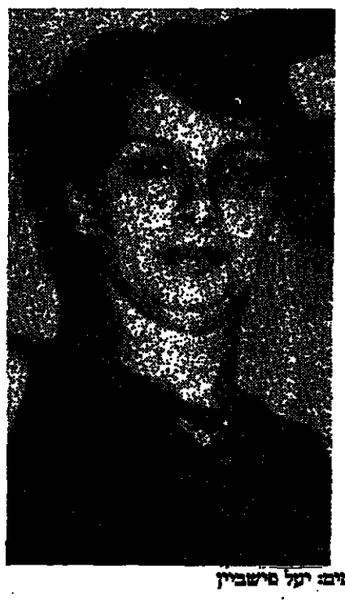

תום לינר, אביק מלכין, סודינה וזהר לרנר. "לעורר את העניין או לתת לו לישון". צילומים: יעל פרשבין

רם מאופק אבל מרבריו עולה כאב. "יגידו לנו ללכת – נלך. לא נשכב על הכביש. ניתן לחיילים לפנות אותנו. לא נריב אתם ולא עם המשטרה. פשוט נציית. אני משער שאהיה עצוב, אבל זה מה יש. אני גם לא אלך להפגנות. זה לא מועיל. השלום הזה עדיף. עדיף לחזור על הבית מאשר להמשיך במלחמות. אני חושב שנמאס לכולם מהמלחמות".

לכאב על הגולן מצטרף הכאב על המשבר בקיבוץ. "אחרי שיחידו אותנו מהגולן לא יהיה קיבוץ", אומר רם. "כבר עכשיו רוצים לפרק".

אסף בראל, בן 17 ממושב נוה אטיב שבגולן, מציב את עצמו בליכוד. על דבריו של רם הוא מגיב בחומה: "לי במושבניק יותר קל. אני ימני. את הקיבוצניקים חיבבו על ערכים שמאלניים. היום זה דועך. כמו שהקיבוץ דועך, גם הדעה השמאלנית דועכת".

לאסף ברור מה יעשה אם יוחלט לסגת מהגולן. "אנחנו בנוה אטיב ניאבק. לא נפגע באנשי צבא או במשטרה, אבל ניאבק. פשוט לא נוותר בקלות על הבית. יכול להיות שנתבצר, או משהו כזה. הכי חשוב – אחרי שנתפנה לא נשאיר כלום. נשאיר ארמה חרוכה כמו בימית.

"בכל יום אני יורד באוטובוס לבית־הספר וחוזה מלמעלה ארץ יפהפיה. כל עמק החולה פרוש לפני ויש ימים שרואים את סבריה ואת ראש פינה. ואני חושב לעצמי כמה חבל שאיזה סרי יראה את המראה הזה. אחרי שהמדינה תחזיר את הבית, אני לא יודע אם אמשיך לגור בישראל. אני מרגיש שהמדינה בגדה בי. אז למה לי להישאר פה. בשביל מה להישאר?"

"העבודה הרסה לנו את הערכים"

נסעתי עם סודינה לרנר, מורה לספרות ב"הר וגיא", לביתה בקיבוץ עין זיתון. בדרך עצרנו כדי שאראה את הנוף המדהים שבמרחב הגולן. "אנשים לא יכולים לוותר על הבית", אומרת סודינה. "אנשים לא יכולים לוותר על הבית. אנשים לא יכולים לוותר על הבית. אנשים לא יכולים לוותר על הבית.

סקרנות חולנית

אני רעב לקצת "אינפורמציה" מהימנה בעיצומן של תגיגות הדיסאינפורמציה ושטיפות המוח. אני משוט רוצה לדעת לאן הממשלה הזאת מוליכה אותנו בגולן וביהודה ושומרון ובירושלים ומביבותיה. אני מת לדעת, למשל, אם האוטונומיה תחול בקרוב גם על בקעת הירדן ועל גוש עציון

חיים גורי

ק שנה וחלפה מאז כנס הסמל של "הדרך השלישית", שבו השתתפו ונשאו דברים השרים יעקב צור ושמעון שטרית וסגני השרים מרדכי גור וחנוכה גולדמן. כמו כן נטלו בו חלק חברי הכנסת הבאים: אפרי אור, אלי גולדשמידט, גרליה גל, יוסף ונונו, עמנואל מסמן, אבי יזהקאל, רענן כהן, יהדים לס, אביגדור קהלני, גונן שבו ויעקב שפי. מצלמת הווידאו הלא־נסתרת ומבשירי הקלטה הפקיים הביאו את הסראות והקולות.

הימים לא פגשתי ברוב האנשים האלה. לפעמים אני שואל אותי־עצמי בלילה בלילה – מה ונשב, למשל, אלי גולדשמידט על אפשרות עקידת כל ישובי הרמה ונסיגה עד דוקן הכברות? עוף השמים מוליך את הקול שישראל ראוה בגבול הבקיר־לאומי את גבול השלום עם דמשק. מה דעתו על כך? ומה אומר השר יעקב צור מעניין לעניין באותו עניין ומה על מגן השר מיכה גולדמן, שראה עצמו, בגן כפר תבור, ממשיך ודבר ונושא דגלו של יגאל אלון, המסמאי, אדונו הבכורה אמרו שהיה ערב הפרייסרים בעבודה מפעילי המפלגה ובגין? מה היום המחנה הזה ומי משתייך אליו ובמה הוא שונה פוליטית מ"מחנה פרסי?

אתבל, אני אוהב מעט לפעם, בשם "הבשלות והיוצרות", פרסרי חברי מנהם בגין, לבוזו את ומני ב"בית הייר" וכן בשיחות עם אישים פוליטיים, גם כדי לבדר פירודי מירע על מה שהלך. בשבבר הימים היה בא בני מהרש"ק ה"פלישרוק" שלנו ומעניק לנו בחדר הסגור "אינפורמציה" שהיתה לרוב חסרה בפני חברים. והיה קסם רב בלחשושים האלה וגם בהחדה "שישאר בינינו" הייתי בא כי אני שייך לחבורה היודעת טיפטיפה יותר מכלל הסון בית ישראל הניחון מעיתונים ודיה. איפה הימים

בצר לי אני פונה לעתים אל פלוני, שר בממשלה ומבקשי כי יאמר לי משהו. לא סודות־מדינה, חס וחלילה וגם לא פרטי מהלכים סקטיים, לא אני פשוט רוצה לדעת לאן הממשלה הזאת מוליכה אותנו בגולן וביהודה ושומרון וירושלים ומביבותיה. לא תמיד הוא יודע. אני רוצה לדעת אם אכן ראוה ממשלת ישראל את חוף הכברת כגבול השלום עם הסרים. יש בי סקרנות מוגזמת. אני מת לדעת אם האוטונומיה תחול בקרוב גם על בקעת הירדן ועל גוש עציון או שמא כמה אזורים בארץ ישראל יופקעו ממנה. מעניינת אותי השאלה – באיזו מידה יקבעו הסרדי הבינים ופריסת צהל את גבולות ישראל בהסדר הקבע? אינני ראוה את עצמי בשל כך כ"סרבן שלום", רחל.

זה מעניין, כן, זה מעניין, אך בכל זאת חשובות לי דעותיהם של מרדכי גור ואודי אדר בעניינים האלה. ולא שכחתי את רענן כהן ויודם לס ממצעי "חוק הגולן" בימי שביתת הרעב בגמלא. ומה על השר שמעון שטרית? אומרים לי כי הוא עומד בראש "הזרם המרכזי" בעבודה. מהו ומיהו הזרם הזה? האם ודבר תואמת את "הדרך השלישית"? אם לא, במה הוא שונה ממנה? אם כן, מדוע לא הראה את קצה אפו בדיוני הממשלה שהיה בין מיסדיה, שהיה ראשון ודבריה? האם תפקידו כשר הדתות גדול את כל זמנו עד כדי כך? הדי תגובה זו עדיין לא הוליכה ספית להתמודד בבחירות הבאות כבוף פוליטי, אני שלפי הלוך הדחות אפשרי הדבר. האם אין לו לשר שטרית מה לומר לאנשים האלה?

★

משחר ימי הייתי "ילד פוליטי" או "נער פוליטי". הייתי רץ אל אסיפות־העם באולמות הצפופים עד אפס מקום, ותוקי העשן והמחלוקת או "תחת כיפת השמיים". רציתי לנעת בהיסטוריה תוך כדי התרחשות, בארץ הסעודה והבאבה הזאת, שבה רוב הנושאים הם "גורליים". והם באמת הם והיום כאלה. "המטבח" לא עניין אותי, גם העסקונה, אף שידעתי שאי־אפשר בלי אלה.

והייתי עד למחלוקות שקרעו אומה ותנועה וביום. מזק, פלוגתאות סרק שנתפסו לימים כסעות אומללה ומהן מריבות קשות "חורבות גדול", שעיצבו את המעשה המדיני והרוחני בארץ־ישראל.

ידעתי שאין מנוס מפוליטיקה בארץ הזאת, שכה גם הנסוגים מגשת מעניקים לנאבקים עד תום את רשות הדיבור וההכרעה. לא פעם הוזהרתי מפני "פעולה ישירה". אמרו לי כי דיי לו לסופר שיהיה הער והמתער ולא המעורב אישית. לא פעם, כמו בפרשת סבסטיה, למשל, נכוותי בגחלתה של המעורבות, גם למרחי משהו על ישרים והגיונותם של פוליטיקאים, הן בשעת מעשה והן בעת כתיבת ספרי הזכרונות.

קבעתי לעצמי תחומים נפרדים ככל האפשר בין העיתונאות לבין הספרות היפה, אף שלא עלה בידי להתרחק מ"צומת־הדרכים" שבין הפוליטי והאמתי, שבין המוחלט וההיסטורי. וזן גם אני הייתי חלק מ"כשורת המצורעים", כאמור בשירה הלא נשכח של רחל המשוררת.

★

אומרים ש"הדרך השלישית" תוהיה בהכרח לתנועה פוליטית הולכת לבחירות ותשמש כעובת לכך וכך רבבות מצביעים, חסרי תוכנית אלון, שהצביעו רבין וכן לאחרים שרואים בארבעה עיקריה יסוד לתרבות פוליטית מציאותית במצב הזה. אני כשלעצמי עדיין חושב שלא תם תפקידה של התארגנות הזאת כתנועה פוליטית על־מפלגתית, אך הערוזקותם של רוב השמות הנ"ל, שתיקתם ועמעומם, מעוררים בי חשד ומרירות. כבר אינני יודע מי בעבודה מבטא את הדרך שרבים מאוד תמכו בה. אני חש ריח הונאה באויר.

אם כך ואם כך באו הימים הקשים. הגיעה עת ההכרעה על מחיר ועל סיכויי של השלום. אני חש בפחד ובשנאה. אני נקלע בין נבואות נחמה נפלאות לבין חזיונות חורבן אפוקליפטיים, כמיסב מסורת המעלהמטה באומה זו המשולה ל"עפר וכובבים". אני צופה ריב שלא היה כמותו מאז תש"ח או אולי מאז ראשית שיבת־ציון.

אולי בשל כך אני רעב כל־כך לקצת "אינפורמציה" מהימנה בעיצומן של תגיגות הדיסאינפורמציה ושטיפת המוח. מוכן לשלם מחוות לשולחן את מחירי השוק השחור תמורת מידע אמין, מגלה סקרנות חולנית. ■

כשלא יהיה על מי להשליך אבן

שכם שלאחר אירועי השבת האחרונה ולפני האחד ביולי, המועד ה"היסטורי", שוקקת פעילות ומלאה חששות. "נסינת כוחות צה"ל תעורר שמחה, אך רגעית, כמו אחרי הסכם אוסלו. כשייתקלו במחסום החיילים הראשון, בדרך בין ג'נין לשכם, מחסום שאינו קיים היום, תיגמר השמחה", אומר אמין מקבול, חבר הוועדה העליונה של פת"ח בגדה

חרשאם אנחנו רוצים שיהיה אצלנו מה שיש בעזה" צילומים: גרשון פרקוביץ/יפעה

מיכל גרנ סלע

שכם היו השבוע רגשות מעורבים. בין אירועי הדמים של השבת העברית, ולקראת אי־הוודאות של השבת הקרובה חוששים תושבי שכם, כי נסיגת מעלי צה"ל על־פי הצעת ישראל תוהפך את העיר לבית־סוהר עירוני. את פצעי הירמות עם כוחות צה"ל, שבו נהרגו שלושה סטודנטים ונפצעו עשרות אנשים, מכסים צעירי שכם באפר הצמיגים הבוערים מדי בוקר בכיכר העיר.

שכם, שהוציאה מרוכה את המשודר הלאומי הראשון, אינראאים שוקקת המשודרת הלאומית הראשונה, בת אחוז שהוא, הפכה את פצעיה חלק מהשגרה. העיר שוקקת פעילות, בתי המלאכה רועשים, ריח פירות וקרץ מציף את סימטאות השוק, והחורים צעירים יוצאים לפיזור צמיגים, לקראת הפרת־סדר ממודרת. כמו מרליקי פנסי הרחוב הוצאים לדרך בשעה יעודה, על אופניים, נשאים פחיות סלק וגפרורים, מרדים צמיגים במוקד ברחל ארוך מאחר לאחר. ענן שחור מחשיך את יומה של כיכר העיר. חלק משגרה, הלכי הרגל ממשיכים בדרכם, מסגנים את הזיהום בקר ממחסה, מכוניות ממוחסות בין להבות האש וכתריות, הפסקים כרגיל. מדי פעם מצטרף לענן השחור ענן לבן של גז מדמיע, ששלחו לאורך חיילי סיור. גם להם יהיה שגרה. מבצעים את המשימה ומסתלקים בארשת אדישות עד הסיבוב הבא.

"לא, אין חשש לאינתיפאדה, זה לא בראש שלנו", אומר אחד, בהבנה מבטלים המתבשמים ברית כשר על האש. "זה רק יום הסלמה להודות עם האסירים, לא יותר. ברגע שיבאו החיילים גם לא יהיה על מי להשליך אבן".

לגו של העיתונאי נהיה דיבעי נשבר למראה הפצעים ובשפעות הדרגים. "באיזו זכות שולח יאסר ערפאת את לדיבי בלת־חמושים לעמוד מול אם־16? באיזו זכותו?" והוא מרים את קולו בהתרגשות. "כששלחו הוראות כאלה מקלנים, בעבר, היה בזה הגיון, אבל היום?" קולו עולה עוד יותר. "אנחנו בעידן חדש והוא משתמש בשיטות הישנות, גם אם לא הוא יום זאת, הוא מצטרף ומעודד. זה חוסר אחריות הלדים הלם בדלק לשריפה אנחנו מכסים על הפשע במלה שהיה עליו לדרוש את שחרור האסירים בהתחשות המלחמה המשא והמתן, הוא אינו מחלא נכון את הפקידה, ישראל המרעה הפלסטינית הוא מכנה את עצמו הראשון אחרי".

"לא, אין חשש לאינתיפאדה, זה לא בראש שלנו", אומר אחר, בהבנה מבטלים המתבשמים ברית כשר על האש. "זה רק יום הסלמה להודות עם האסירים, לא יותר. ברגע שיבאו החיילים גם לא יהיה על מי להשליך אבן".

לגו של העיתונאי נהיה דיבעי נשבר למראה הפצעים ובשפעות הדרגים. "באיזו זכות שולח יאסר ערפאת את לדיבי בלת־חמושים לעמוד מול אם־16? באיזו זכותו?" והוא מרים את קולו בהתרגשות. "כששלחו הוראות כאלה מקלנים, בעבר, היה בזה הגיון, אבל היום?" קולו עולה עוד יותר. "אנחנו בעידן חדש והוא משתמש בשיטות הישנות, גם אם לא הוא יום זאת, הוא מצטרף ומעודד. זה חוסר אחריות הלדים הלם בדלק לשריפה אנחנו מכסים על הפשע במלה שהיה עליו לדרוש את שחרור האסירים בהתחשות המלחמה המשא והמתן, הוא אינו מחלא נכון את הפקידה, ישראל המרעה הפלסטינית הוא מכנה את עצמו הראשון אחרי".

ישראל אינה יוצאת נקייה מהתרגשות. לפני המצעד הוחמנו ראשי פת"ח בעיר למרשל הצבאי שהודה להם למנוע אותו. "הם טרבו, אני מבין את מצבם של נשים וילדים שאביהם בבית סוהר, גם אני הייתי שם. אם הם בכל זאת יבואו, אסור היה לחיילים לנהוג כפי שנהגו. תהליך השלום לא שינה את הוראות לפתיחה באש".

הכאב הזה מלווה את ריבעי לקראת פינוי אפשרי של כוחות צה"ל מן העיר. הקטרות ונקודות הבצפיה שהוצבו בעבר בכל רחבי העיר בעלמו מזמן. תוך 48 שעות אפשר להעביר את האסירים מבית הסוהר בעיר. במשודרי המינהל האזרחי בעיר אין תכונה מיוחדת, אם יש היא מאחרי קלעים עבים. אין, לדעת ריבעי, סימנים ל"הרמת ידו המכאיבה של הממשל הצבאי". אחד מעוזריו בעיתון "נאבלוס" שהוא עורך אינו יכול להעתתן, משום שארסטו גרה בירדן והממשל הצבאי אסר עליה לבוא להשתקע בבית בעלה לעתיד. "זו הבעיה הקשה ביותר ונסינת צה"ל מן העיר לא תפתור אותה. האיסור על משפחות להתאחד באיזור, גירוש נשים וילדים החיים כאן כמבקרים והממשל הצבאי מסרב לרשום אותם כתושבים. מדיניות משפחתיות שאין לזן קשר להבצת הזיילים", זו המדיניות הדמוגרפית של ישראל, השואפת לצמצם את מספר הפלסטינים באיזור, הוא אומר.

שסתום על העורק הראשי

גם אמין מקבול, חבר הוועדה העליונה של פת"ח בגדה המערבית קישר את ראשית השבוע בסופו. מקבול גורש מן האיזור כסטודנט לפני עשר שנים וחזר לפני כשנה עם מגורשים אחרים, כחלק מהסדר המדיני בין ישראל לפלסטינים.

"שכיחות האסירים קשורה בתאריך היעד, אך יחזור מכך בעיכוב המתמשך במימוש הסכם הממשל העצמי בגדה המערבית. כולל שחרור האסירים", אומר מקבול. "חושבים עליה כבר חודשים אחדים. בכל פעם חשבה מחר מחרתיים תיפתר הבעיה. כשהבינו שישראל אינה רצינית בנכונותה לאסירים הגלישו שאין ברירה. בינתיים, חלפה שנה באיזור מימוש החלק השני של הסדר הבינים. השילוב של שני העניינים עודד את האסירים ותומכיהם לפעול. זו דרך לגיים את הדרוב.

"בשיחות עם גדי זהר (מי שהיה ראש המינהל האזרחי בגדה) ודני רוטשילד הזהרתי לא אחת, אם יגיע יולי 95 ללא הסדר, אנחנו לא נוכל לעמוד בלחצים. אנחנו לא נוכל לעמוד בלחצים. אנחנו לא נוכל לעמוד בלחצים.

לונדון מחכה למהפכה

דוד פרהצור

עם סיפרו לסוקרטס על פלוני, שיצא למסע ולא השתנה כלל לטובה במסעו. "אין זה פלא בעיני", אמר החכם היווני, "הלא את עצמו לקח איתו לדרך". מונטין מביא את הסיפור הזה וכותב, כי "מי שאינו פורק תחילה מעליו ומעל נפשו את המשא המעיק עליה, לו יהיה משאו למועקה כפליים עקב אשר יטלטלנו עמו".

ביקור חטוף בלונדון. בשבוע שבו התפטר ג'ון מייג'ור מראשות מפלגתו, אישר לי שקשה להשתחרר מן המשא הישראלי. הטמפרטורות היו מאוד ישראליות. בעיותיה של ממשלת בריטניה הכריחו את אלה של ממשלת ישראל – שתיהן בשנה הרביעית לכהונתן, שתיהן זרעו תקוות, השיגו הישגים ובכל זאת הצמיחו אכזבות. מייג'ור הוא לא רבין, אך לשניהם בעיות של מנהיגות ושל תקשורת. את הסיבה לירידה בפופולריות שלהם ושל ממשלתם תולים שניהם בהסברה לקויה.

התפטרותו של מייג'ור דחקה מן הכותרות את תבוסתה של אנגליה באליפות הרוגבי בדרום־אפריקה, את התאטלמותה ונטואיה של ג'מימה (ימימה?) גולדסמית, בתו של איל־ההון היהודי, לכוכב הקריקט מפקיסטאן, ואת הצלחתה של "גרינפיס" למנוע קידוח־נפט בים הצפוני סמוך לסקוטלנד.

הבריטה שהציב מייג'ור לחבריו התורנים: "להתמודד, או לבלום את הפה", הקלה על מנהיגות הכותרות הראשיות גם בעיתוני האיכות. על אחת כמה וכמה בצהובונים. גולת הכותרת היתה זו של "דיילי סטאר": "מי אמר שאין לו ביצים".

מסע הלחישות מאחורי גבו של מייג'ור החל בשעה שהוא עצמו השתתף בפיטנת שבע המדינות העשירות. כמו בעל נבגד, הגיעו הדברים לידיעתו רק בשובו ללונדון. אז התברר, שעל־אף הדימוי שלו יש כיסוי לכותרת העסיסית של "דיילי סטאר". את חדשות השמועות קטעה הודעה דרמטית של מייג'ור, של שתי דקות בלבד, ששודרה בשידור חי רק ברשת "סקאי". שאר ערוצי הטלוויזיה המשיכו בשידורים הרגילים. ברדיו לא היה גל־פתוח וגם לא סמבטיון של פטפטת נוסח ישראל.

המגיבים והפרשנים היו חלוקים בהערכותיהם על צערו של מייג'ור – מ"מהפך מהיר" עד "פאניקה של איש חלש". לא היתה מחלוקת על כך, שהתפטרות לא פתרה את בעיותיה של ממשלה ממוכסכת וקבינט חצוי, בעיקר בשאלת האיחוד המוניטרי עם אירופה, אבל גם בשאלות כלכלה, חוק וסדר ושירותים ציבוריים. כמעט כמו כבית.

לכאורה אין לאנגלים – כמו לישראלים – סיבות רבות להתאונן. האינפלציה והאבטלה – נמוכות. "השמרנות ההגיונית" של מייג'ור התרחקה מהתאצ'ריזם והזמינה עליו את ביקורתה הזועמת של "גברת הברזל". את מסע המכירות של החלק השני של סיפור חייה ליזתה תאצ'ר בהתקפות על מדיניותו האירופית של מייג'ור והאשימה אותו שהוא אינו "שמרני דיו".

"כל מנהיג הוא מנהיג רק אם הוא נתמך על־ידי מפלגתו", אמר מייג'ור בהודעת ההתפטרות. סקרי דעת־קהל מצביעים על כך שאבדה לו התמיכה לא רק בין הבריון לפרלמנט אלא גם בקרב הציבור הרחב, עד שהוא נחשב לראש הממשלה הפחות פופולרי מבין כל ראשי הממשלה שקדמו לו. ה"רייטינג" שלו נגה מ־60 אחוזים בראשית כהונתו ל־11 אחוזים היום. את הנפילה הזאת הסביר מייג'ור במשבר אמצע הקדנציה הפוקד היום כל ממשלה דמוקרטית. כמו למשל בספרד. יכול היה להכיר גם את ישראל.

סקר דעת־קהל ב־18 מדינות, שנערך בימים אלה על־ידי מכון גאלופ הבין־לאומי, העלה שהבריטים הם העם הפחות מרוצה מכולם. בשביעות רצון מן הדמוקרטיה נמצאת בריטניה במקום ה־13. אחרי האולנד, צ'ילה, טייוואן והרפובליקה הדומיניקנית. מנין 18 המנהיגים בינ. מייג'ור במקום האחרון בדירוג שביעות הרצון ממנהיגיהם (11 אחוזים לא מרוצים ממנו. רק 21 אחוזים מרוצים). ראש ממשלת ספרד ניצב במקום הרביעי. האנגלים הם במקום השני (אחרי הצוואלה) בין המבקשים ליצור למדינה אחרת ובמקום ה־15 בתקווה שילדיהם יזכו לעולם טוב יותר. המשאל לא כלל את ישראל.

כמו אצלנו, גם התקשורת הבריטית מואשמת באחריות לירידה הכלל־מוצדקת בפופולריות של הממשלה. ושל העומד בראשה. מימיו ימשמאל נשמעות טענות נגד הבי.בי.סי. סקר אחד מצביע על כך. שהצופים סבורים ששידורי השידור הממלכתי מפלה לטובה את השמרנים. פוליטיקאים שמרנים מאשימים את השודרים והכתבים בהטיה שמאלית ואת הממונים עליהם כ"מאפיה שמאלית". נשמע מוכר.

בהגשה מקצועית של חדשות ובפרשנות יש עוד לכלוכיה הישראלית, על שני עדוציה, מה ללמוד. 90 דקות של הדשות בערוץ 4 (ומסמר), בעקבות התפטרותו של מייג'ור, נקטעו רק שלוש פעמים לפרסומת. השדר ג'ון סנאו קרא חדשות ואירין בעניינית וביסודיות, ולא בבומבסטיות "בפומפוזיות המאפיינת מיקור משברים ממשלתיים ואחרים בערוץ הראשון הישראלי. אגב, בראש וחטיבת החדשות של ערוץ 4 הבריטי עומדת שרה נתן, בת 39 ואם לשני ילדים, האשה הראשונה שנבחרה לתפקיד כזה בערוץ טלוויזיה בריטי כלשהו. למעבידיה אמרה שהיא רוצה **להקים לצוות הביתה ביום שישי. "אני לא רק אמא. אני אמא יהודיה"**, הסבירה. נימוק מאוד לא־ישראלי.

שלא כמו במפלגת העבודה הישראלית, שבה אין שמאל מדיני שהוא ימין חברתי, יש בשורות הלייבור פועלים של ממש, אתוס סוציאליסטי ולהט מרקסיסטי. חוצות לונדון חוצפו השבוע בכרזות המבשרות על שתי עצרות־עם – ב־7 וב־14 ביולי – בסיסמה "מרקסיזם 95 – המהפכה מתחילה כאן"

"מ" יתוסים חכרונות של מלחמת העולם השניה" הוא שמו של מישור מיוחד בבי.בי.סי, שבמרכזו היתה טענה חדשה של אלן קלארק, לטיכבר של הדגנה הבריטי. שבאביב 1941 היתה בריטניה חיבה לעשות שלום עם היטלר. הזמן היה בשל לכך, טען קלארק, מפני שגרמניה נכשלה בנסיון לפלוש לבריטניה בערבה למלחמה בבריטניה. אילו יצאה בריטניה מהמלחמה, יסביר קלארק, היו ניצולים רבבות חיי אדם, הכלכלה הבריטית והאימפריה הבריטית.

במישדר השתתף גם ג'ון צ'ארמלי, היסטוריון רוויזיוניסט, מן ההיסטוריונים החדשים האנגלים, ששני ספריו, **"צ'מברלין, השלום האבוד" ו"צ'רצ'יל: קץ התחילה"**, מעלים על נס את הפייסנות, ומאשימים את צ'רצ'יל בהחמצת יזמות השלום של היטלר. ב־1940 וב־1941, ובהקרבת חייהם של מאות אלפי חיילים ואזרחים בריטים. ראוי להזכיר כי באביב 1941 כבר היו פולין, נורווגיה, דנמרק, הולנד, בלגיה, צרפת ויוגוסלאוויה תחת הכיבוש הנאצי.

מייג'ור. "מי אמר שאין לו ביצים". צילום: אי.פי.

צ'ארמלי טען במישדר, כי כשם שהפכו בדלילה את סאלין משסן לבעל־ברית של בריטניה, לאחר שברה"מ התנקפה על־ידי גרמניה, כך היה אפשר "למכור לבריטים גם את היטלר". שהרי כבר ב־19 ביולי 1940 פנה היטלר, בנאום ברייכסטאג "אל השכל הישר בבריטניה הגדולה" ואמר שהוא מבקש למנוע את המשך המלחמה והקרבנות. בזכותו של צ'רצ'יל, נענו יזמות השלום של היטלר כפי שנענו. אילו נהגה בריטניה אחרת, היתה אירופה כולה תחת שלטונו של היטלר והנאציזם. האלטרנטיבה – מחציתה של אירופה תחת שלטון השפעה סובייטים – הזכה כהכרעה היסטורית נכונה, ש"היסטוריונים חדשים" בבריטניה מערערים עליה רטרואקטיבית.

במקרה או שלא במקרה, דברי מגיבורה על צ'מברלין היה אפשר למצוא באחרונה גם אצלנו "רוב הציבור יודע, למשל, שצ'מברלין חשב בתמימותו שניתן לעשות שלום עם הנרשע היטלר, ואינו מכיר את המחקר המודרני, שלפיו צ'מברלין נשלח על־ידי ממשלת בריטניה לעכב את תחילת המלחמה בשנה־שנתיים, כיוון שאותה שעה לא היה חיל האוויר הבריטי מסוגל לצאת לקרב, וכמהו הצבא כלו, ונדרש פרק זמן להכנות מזדרזות. צרצ'יל אכן ראה בצ'מברלין גיבור שנטל על עצמו תפקיד כפיר־שונה, ואנגליה חייבת לו תודה. אבל הדמות של צ'מברלין השלומניק עם המטריה הפכה להיות סטריאוטיפ כל־כך מובהק, שהיום קשה מאוד לשנות את מה שהקהל יודע בעניין זה" (שולמית הראבן, "ידיעות אחרונות", 28 באפריל 1995).

לא ידוע על איזה "מחקר מודרני" מתבססת שולמית הראבן. סמרז של העיתונאי איאן קולוין, "הקבינט של צ'מברליין", שראה אור ב־1971, מתחר את **הנחות הרטרואקטיביות האנוכיות של שולמית הראבן**. הספר מבוסס על מסמכי הישיבות של הקבינט הבריטי ודו"חות של ראשי המטות הצבאיים ויועצים מקצועיים אחרים והזכר במקור הסטורי מהימן גם על־ידי היסטוריון בר־סמכא כאי.ג.פי. טיילור. מן המסמכים עולה שהפייסנות של צ'מברלין לא היתה טקטיקה אלא אסטרטגיה הבי לאחר כיבוש פולין ועד מאי 1940 ביקש צ'מברלין **לעשות שלום** עם היטלר. באחת הישיבות אמר: "עלינו לחתור לכוון יחסים עם המעצמות הדיקטטוריות שיזלינו לפתרון באירופה ויביאו לתחושת ביטחון". צ'מברלין תמך בתוכניות האוצר הבריטי לקיצוץ בתוכניות לחימוש מוגבר ולא פעל כמי שמנקש לחרוזה זמן כדי להתכונן למלחמה. אילו נהגה בריטניה לפי מדיניותו של צ'מברלין "השלומניק עם המטריה" ולא לפי מדיניותו של צ'רצ'יל, היה העולם נראה היום אחרת.

לפני מאה שנים בדיוק התפטר לורד רזבורי, תגבר של הברון סאליסבורי ורוטשילד, מראשות הממשלה בבריטניה, לאחר 16 חודש שלטון בלבד. הסיבות: היעדר תמיכה בפרלמנט וכשלון בהגנת ממשלה ממוכסכת. הפרלמנט פורר ובבחירות הובסה מפלגתו הליברלית של רוזבורי והוא פרש מן החיים הפוליטיים. לא ידוע אם גורל דומה מזמן עכשיו למייג'ור ולשמרנים.

לעומת שיעור התמיכה הנמוך בממשלה (10 אחוזים) ובמפלגה השמרנית (23 אחוזים) זכה הלייבור ל־58 אחוזי תמיכה ולעדיפה בהנהגתו של טוני בלייר. יחסה של התקשורת אליו לא נקבע על־פי הקריטריונים שבהם מודדים אצלנו מתמודדים ורצים פוליטיקאים ועסקנים. לא ידוע אם "נשים מתות עליו" ואם הן הולכות שבי אחר התחכיות שלו. אגב, שר החוץ ושר החינוך בממשלת הבלרים של הלייבור דוקים מלחיות פוטוגנים, או טלגנים ולגמרי "לא עוברים את המירקע". אבל יש להם מה לומר.

מפלגת העבודה הבריטית מכסיחה "לייבור חדש – בריטניה חדשה". לא יהיה חדשים אלא מדיניות אלטרנטיבית בכל התחומים. לפי שעה, שומר הלייבור **על אחרות השורות**, לעומת השמרנים המסוכסכים והמפולגים. אבל הדיונות על סעיף 4 (סעיף ההלאמה, המעוזים הדלוקי הדעות עם האיגודים המקצועיים, יקשו על בלייר למשוך את הלייבור לעבר מרכז המפה הפוליטית.

שלא כמו במפלגת העבודה הישראלית, שבה אין שמאל חברתי אלא שמאל מדיני שהוא ימין חברתי, יש בשורות הלייבור פועלים של ממש, אתוס סוציאליסטי ולהט מרקסיסטי. חוצות לונדון חוצפו השבוע בכרזות המבשרות על שתי עצרות־עם – ב־7 וב־14 ביולי – בסיסמה "מרקסיזם 95 – המהפכה מתחילה כאן". בין ראשי הדוברים יהיו טוני בן, הבן הסורר של האגף השמאלי בלייבור, ואחותו סקארגיל, מנהיג הבורים. מארקס עדיין קבור יחי בלונדון. מחכה למהפכה. למחות מהפכה אמרי־שמרנית. ■

שערוריה באתונה

האמריקאים צצים בקבוצות הפועל ומבבי כמו סניפי מקדונלד באירופה, באשר כל שחקן אורח דוחק ישראלי מהמגרש. התוצאה: מספר הישראלים הצוברים ניסיון לקראת הזמעותיהם בנבחרת הלאומית – קטן

מדי פרויס

אין זו בושה לתפוס מקום חמישי במונדיר ביד לאומי, אבל זה גם לא כבוד גדול. בושה ממש היא להפסיד מבלי לעשות את המקסימום כדי לנצח. אפילו אם זה רק כדורגל, ולא מלחמה, בחירות, או תחרות מלכת יופי. רוב שחקנינו, שרבים מהם משחקים יותר מקצועי צבע־קבע ופקידי חברת החשמל ורק **קצת פחות** מבנקאים, לא עשו כמיטב יכולתם. נרב הנפלה, עופר פלייטר ועוד אחר או שניים אמנם עמלו, אך היו בודדים המאמץ שנדרש.

בשלושת המשחקים הראשונים, הרוב עוד שיחקו ואף הגיעו לתוצאות טובות. הדפסד המינימלי לאיטליה לא נבע מעצלנות (מעט רשלנות – כן). גם אלה שנכשלו טוסאלית, כמו נראה ליקי (הפרשנים נהגו עימו וגם עם רוב הכושלים האחרים בכפפות משי) הפיקו מעצמם את המקסימום, אלא שזה לא היה הרבה. נגד שוודיה ועוד יותר נגד גרמניה, השחקנים לחמו וניצחו. ואז בא המשחק נגד הנבחרת המארחת, יוון, שהפגינה רמת משחק שלא תוכר בספר השיאים של גינס. אפשר היה לנצח, אך מתחילת המחצית השניה, הישראלים נעלמו מהמגרש והתערבות של אי־ישות, עצלנות ורשלנות, שמטו נצחון שיכול היה להעלותם לרבע הגמר. שוב במידת הזכר הטובה עליהם, נמנעו אריה מליניאק ואודי לוי לציין כי מוטי רניאל, שברוב המשחקים האחרים נאבק היטב, היה הגורם העיקרי להפסד. הפרשנים האנגלים של יוורספורט הזכירו את אפס תרומתו וכשלונו של רניאל במחצית מבריעת זאת, אך פרשנינו מילאו פיהם מים.

אחרכך בא הקטסטרופה נגד יוגוסלאוויה ולימא, שתי **החוקות בבית**. כאמור, לא בושה להפסיד נגדן אבל איך הפסדנו? אריה מליניאק אמר דבר חכמה: גרמה כאילו יש הסכם שבשתיקה, שלפיו ישראל לא תגמה לצמצם את הפער לפחות מעשר נקודות ובתמורה היוגוסלאווים לא יקרעו אותנו לגזרים. זה באמת נראה ככה. בתום השערוריה, פרשנינו באתונה ובירושלים המשיכו לערוך חשבונות, שאם שוויה הזולשה (והספרדיבית). ללמוד מהם איך משחקים גם במצבים אבודים) תכה את איטליה, אנחנו את לימא, מחמר עלי את מייק טיסון וביחזן בודג את סוברמן ורמבו, עדיין נוכל לעלות לרבע הגמר. הם המשיכו להפיץ את האגדה – הלא נכונה – ברבי רוח הלחימה הישראלית ושאם אנו עומדים ליד הקיר, אנו מתעלים. אולי כשאנו משתינים, אך לא במאמצים ספרדיביים. הבזיון כמעט לא יכול היה להיות גדול יותר, ראה את התוצאה נגד ליטא (שהתעלתה את החמישיה השניה) ושום נשק סודי, הרבי מלובאביץ' ורוח לחימה לא דחפו את ה"בחורים" קימה. בזיון במלא מובן המלה.

לגבי הפרשנות: אריה מליניאק, למרות שפתו הילגנית, הוא פרשן ראוי לשמו. הסבריו סובים (מעט "מקצועיים מדי") ההגמור שלו הוא הומור, לא התחכמות כאצל רוב פרשני הספורט. המאמן צבי שרף, שרדש בעוזות מצח חוצפה (מנה"ל רשות השידור, מוטי קרשנבאום, השיב לו: בהלכה שרף יוכל לקבוע פרשן, אם הוא, קידשבאום, יורשה להביב שניים משחקני המחישיה הראשונה) למנות פרשן אחר, התברר גם כשוטה: מליניאק היה חוגן ולא הטיל בו שום בוץ, אולי פחות משהיה ראוי לכך. אחרי לוי לא הפריע למליניאק, זה לא מעט בקרב פטפטני הספורט שחוטפים את המיקרופון מפי עמיתיהם, כמיחד אם מדובר בעמית ערבי. גם פיני גרשון באלפון בירושלים היה כמיד ודק מאיר ארנשטיין הדבה (ולא רק בהזרמנות זאת) לייחל לכשלון הירבים, לצהול על פיקשושיהם ולבכות הזטאות של "הבחורים". בכל תחנת שידור אחרת, הוא היה עף.

מאחר שמוסכם על הכל כמעט כי אתונה לא היתה שעתנו הטאה, יש לשאול למה – לבר מעצלנות, אדישות וחוסר הוסדנפשי של השחקנים. מליניאק הזכיר כמה פעמים כי שחקני הספסל (שאם שחפו, הנאמנו יחיר מרוב הסכבים) לא שותפו במידה מספקת במשחקי קבוצותיהם. ואחר שממעטים לשתפו במשחקי הליגה, יקשה להפנין בישתון ויכולת בנבחרת. אז למה ממעטים המודונים להעלות שחקנים שטובים אפילו לנבחרת? **התשובה היא: הזרים.** האמריקאים (וקצת גם יוגוסלאווים) צצים בקבוצות הפועל ומבבי כמו סניפי מקדונלד באירופה. **רק שבניגוד** למסעדות, ששום עדיה איבה מגבילה את מספרן, מגיין השחקנים שקבוצת כדורסל מעלה על המגרש, מוגבל לחמישה, לא פחות ולא יותר. בדור אינבא שכל אדרת דוחק ישראלי מהמגרש. **התוצאה: מספר הישראלים הצוברים ניסיון לקראת הזמעותיהם בנבחרת הלאומית קטן.** ליאור ארדיטי, אמיר מוכתרי, קובי בלול ודוד כהן (שחסית שיחקו היטב) עדי גורדון האחרים, הין תורמים יותר אילו קבוצותיהם הדבו לשתפן במשחקי הליגה.

הגיע הזמן לחשוב – ולא "לעשות חושבים", כפי שמרבים לעשות אצלנו – עד כמה. ריבוי האמריקאים מועיל לכדורסל תוצרת ישראל. ■

מאמאלי וארדיטי, "הנמאלהיה־ישראל". שום נשק סודי **או רוח־לחימה לא דחפו את ה"בחורים"** צילום: אי.פי

התפרצות המונית של אנורקסיה נרבוזה

על־אף פרץ מאמרים בעיתונות הבריטית והאירית, לציון 150 שנה לרעב הגדול, גם עכשיו רוב תושבי אירלנד אינם משתוקקים לעסוק בסוגיה. אולי מפני שכניעותם של האירים אז נראית להם כל־כך לא מכובדת

"אקונומיסט", מיוחד ל"דבר"

בין 1845 ל־1851 מתו כמיליון וחצי אירים מרעב וממחלות. עוד מיליון בערך היגרו לארה"ב, ורבים מתוכם מתו על סיפון "אניות הקברות", כפי שכונו, או באתרים המוזהמים שהוקמו בחוף המזרחי של ארה"ב לצורך איכסון המהגרים מיד עם הגיעם. **בהתחשב בזה שאירלנד נמנית עם המדינות הפחיות והגשומות** ביותר באירופה, קשה להבין איך **התרחש** שם "הרעב הגדול". איך איפשרו לאסון כזה להתרחש, כיצד ייתכן שמאות אלפים רעבו למות ב"בוטנים" (בקתות), שעה שכמויות גדולות של חיטה וביקר נשלחו באוניות לבריטניה.

למרבה הפליאה, רק מעטים באירלנד מחפשים בימים אלה תשובות לשאלות האלה. אין כמעט עורדין על עובדות היסוד של הסיפור: הבריטים, תוך שימוש בכוח ובדרכי עורמה, גזלו כשתי המאות הקודמות אדמות מידי בני המקום האירים, הקימו עליהן שורת "מושבות" צבאיות והפכו את בעלי הקרקע לאריסים. ובעוד בעלי הבית נהנים משכר הדירה ששחטו, נתנו גם החיילים מתגמול ברמות נחלות קטנות. האירים לא גילו התנגדות לשלטון הבריטי, ובדרך־כלל אף השלימו עם גורלם, שהסתכם בלא יותר מאשר חיי אריסות שהספיקו לקיומם. אצבע לא הזדמה למתאה בין 1803 ל־1848.

כשמיליוני דונמים של תפוחי־אדמה נרקבו, והלו אנשים למות בהמוניהם. צפיפות אוכלוסין הסתמכות על סוג גידול אחד החמירו את המצב. חלק מאותם בריטים "בעלי אדמות שסייעו לרעבים ניסו אגב כך להעביר את כני חמתם מקתוליות לפרוטסטנטיות. מאמצי המרינה להקל על הסבל לא היו מספיקים. אחרי שנות הרעב, המשיכו הבריטים ליהנות מעושרה של אירלנד, שעה שאוכלוסיית האי צנחה מ־8 ל־5 מיליון בני־אדם.

על־אף פרץ מאמרים בעיתונות הבריטית והאירית ודוקר דרמה בריטית רבת־עוצמה שהוקרנה באחרונה בטלוויזיה וצפו בה יותר ממחצית מתושבי אירלנד הצפונית, גם עכשיו – **עם ציון כל המועדים** – רוב תושבי אירלנד אינם **משתוקקים לעסוק בסוגיית הרעב. אולי מפני שכניעותם** של האירים אז נראית להם כל־כך לא מכובדת: קשה לעתים להבחין בין בושה לזעם. רוב אלה ששרדו שמרו על דתם, אך כמעט כולם איבדו את לשונם. רבים מצאצאיהם שבו וקנו את מעמדם כבעלי־אדמות בעקבות הדפורמה בסוף המאה ה־19; רבים אחרים הדחו את צמאונם לצדק בהנהגת איגודים מקצועיים בצפון־אמריקה או בתמיכה בפניאן – התנועה שממנה צמחו השיח פיין הזורע הצבאית שלו, האי.אר.אי – מאז הקמתה ב־1858.

יתכן שממשלת אירלנד – המביטה בחשש על השלום השביר בצפון בין הלאומנים הנאבקים לאיחוד האי לזיוניסטים שרצים להישאר חלק מבריטניה – מעדיפה לדחות את טקס הזכרון לרעב הגדול עד ל־1997, אז יציינו 150 שנים ל"47' השחורה", שאמנם היתה השנה הנוראית ביותר במשבר תפוחי האדמה. אחרי 25 שנים של אי־שקט בצפון אירלנד נראה שרוב תושבי החבל, כולל הלאומנים, אינם מעוניינים ללבות שנאות ישנות ולרוש בזוועות שהיו.

אבל יתכן שיש עוד סיבות לתגובה המזוהה. במשך רוב המאה האחרונה היתה מקובלת באירלנד הקתולית גירסה רומנטית של מה שאירע: זו של האומה כקרושה מעונה – סהודה, גיילית, חוסמת בגבורה כל השפעה זרה, מעל לכל בריטית. הרעב הגדול, לפי גירסה זאת, הוא הסמל האולטימטיבי לדיכוי: אדישותה של בריטניה היתה כל־כך קצונית, עד שאפשר להגדירה רצחרעב.

ואולם, פרשניות מסוג זאת להיסטוריה האירית נתקלות בביקורת הולכת וגדלה. היסטוריונים אירים "רוויזיוניסטים" – קתולים כפרוטסטנטים – נאבקו להציג השקפה יותר מורכבת. הם בדים לרומנטיות ולקרתנות של השמרנים ומוקיעים את מושג הדיסטוריה שאימצו להם הלאומנים האירים במאבקם למיגור השלטון הבריטי והאידיאולוגיה שלו. הרוויזיוניסטים, מתקבל הרושם, שולטים היום באוניברסיטאות האירות משני צדי החיץ. יש בקרבם כאלה שבהתייחסם לרעב הגדול כנגיש את חלקם של בריטים אמינים ובעלי כוונות טובות באספקת סיוע. הד־הקרב הזה על ההיסטוריה נשמעים בזרוכזה הפוליטי המתנהל היום על עתיד האי שבמחלוקת. מכאן התגובה השקטה לציון הרעב, יחסית למה שאפשר היה לצפות לפני 25 שנה.

אפילו ביקורו של יורש העצר, הנסיך צ'ארלס, לפני ארבעה שבועות, בקושי חילץ ציון של מחאה מצד הלאומנים, אף־על־פי שבחר לשהות בבקתת ריג סמוך למקום שבו סילקו בעלי אדמות בריטים את הרעבים מסף דלתם הניחו להם למות ביתון. אירלנד הרשמית **נרתעת**, בשלב זה, מלתת ביטוי פומבי כולם לזכר הרעב. **את זה**, נדמה, היא מותירה לאמריקאים מלחלחי עיניים, המערים אל קברם בירה ירוקה בבוסטון וכנרי־דק ונוכרים בנוסטלגיה בארץ הישנה. אך רבים באירלנד, אולי הרוב, מסתייגים מנסיונם של הרוויזיוניסטים לרכך את תחיו הברוטליים של העבר. מוסי לאומני ידוע, הטורד מאי התתיחסות לרעב, אומר בהומור מריר שהרוויזיוניסטים עוד מעט יטענו כי היתה בעצם "התפרצות המונית של אנורקסיה נרבוזה".

היפה והחיה

האמנים בביאנלה של ונציה ממשיכים לנסות לחדדים. במרבית הביתנים הלאומיים שולטים הכעס והשנאה והגומר השחור. אבל הביאנלה מציעה השנה גם כמה נקודות אור, למי שאיתם מאמינים שיופי פירושן בהכרח הכחשת האמת

"אקזומיסם", מיוחד ל"דבר"

מי שנתיים סוערת הביאנלה של ונציה את מצב האמנות העכשווית ומומינה מדינות מכל העולם להציג עבודות של אמנים נבחרים. מרבית האמנים כך נראה, שואבים את משנתם האסתטית מאישיות דגולה בעולם הכלה, מרסל דושאן, שהוכיח כי מה שניסה להשיג ביצירה חדשה היה מעל לכל תרומה.

שחקנים חנוטים, גיון אולסון. הכל כדי להשיג הרחמה

הכוחות לחדדים יכול להתפיע בצורות שונות, אך נראה שרמתו המוערכת ביותר היא סנסציונית מובהקת. וכך, מוצגים סימנים בביאנלה של 1993 היו חדר משמר כולו מאיתים של הגלגלת. חדר אחר שקיבלתי בוסט בשפע ועליו ציטוטי צבע של אברי מין, המוצגים המרחים מכולם – "אם וילר", פרה ועגל אמיתיים, מכוחרים לשניים, שהצבו בתוך תיבות זכוכית, כשאבריהם הפנימיים חשופים.

השנה מציינים 100 שנים לביאנלה הראשונה, והאוצר דאן קלייר ניצל את ההזדמנות נוסיף לתערוכה פרספקטיבה היסטורית לארסיסטיה. בנוסף לתצוגות הרגילות בביתנים הלאומיים (115 אמנים מ־50 מדינות) יש תערוכה גדולה בחדרים, המוקדת את אמנות 100 השנים האחרונות. התערוכה, הנושאת את הכותרת "חוות ושונות: מצגים של הגוף 1895–1995", מתרכזת בייצוגים המשתנים של הגוף האנושי.

קליר מסביר ש־1895 היתה שנה חשובה, כין היתר מפני שאז הופיע לראשונה באירופה תעודת תנועה, וגם גבר השיקול בצילום לתיעוד מדעי של מראה העינים. אמנים הגיבו למכם המתבל המלאכותי הזה על המציאות, בתיאור אינטרפרטציה אפשרויות. הדבר בא לידי ביטוי בעבודות מלכתחילה של כמה מגדולי המודרניים – מאטיס, דגה, סזן, לנגר, כשדרה מרהיבות של ריקאות עצמיים מגיחים כמה מגיבים את השינוי במראה, לעתים במהלך 50 שנה.

אפשר להפיק הרבה הנאה מהתבוננות המגוחנות ואלה המעוטשים במציאות, אלא שלפחות מוסר הגיש בתערוכה לעבר הערכים העכשוויים של הלם וניכור. מלחמה היא הנקה מתבקש לתיאורים נוראים. אך מדרת צילומים של אנרים מרגו מ־1990 הקדיה "חוך מתים" פשוט גרוטסקית. מרחב בצילומי תקריב עצומי־ממדים של פרטי גופות, לעל צילום שכותרתו "קצץ למוות", ומ עין פעורה וסגיבה בקמי רם. הצופה אינו חוזה כאן מפגש מיסר עם עובדת המוות, אלא משהו רחוק יותר להתרשמות מקסע בעיתון הכי בחוב. התערוכה האמנונה ב"חוות ושונות" מרת מעם לא פחות: זהה מדרת צילומים של ילדים מפגרים "שפיהם מעוותים.

כיצד, עם כל אותו הנעם, היה סיכוי ליופיו אמנים רבים ביותר ישים הראי על שאלתו בת ה־400 שנה של שקספיר (סונטה 65) בחזרה על הטענה שהגיים המודרניים מנוכרים ליופי ומשרים במקומו כעס, שנאה ותעוב שחור. בהה אפשר, בלי ספק, להיזכרת בביתנים הלאומיים של הביאנלה, צרפת מיוצגת בקוביות גדולות של שלדי מכוניות מחוצות וסרט ויראו על אלימות צלנבל, אוקראינה מרסיסי ועוד. האמן הרני הבור מתמה בסירוים של בגיות של יצורים קטנים, כלל קיר של שחפים מפוחלצים, והבחין הרוסי מציע מיצב איזנני, המבטא את בחתן תרבות הפוף ברוסיה ואת זכרונם של דברים נעלים כמו אידיאלים ודרך.

ובכל זאת, הביאנלה מציעה השנה כמה נקודות אור למי ה שאיתם מאמינים שיופי פירושו בהכרח הכחשת האמת. הפרס לאמן הי הטעון השנה לר.ב. קיטאי, ציר אמריקאי המתגורר בבריטניה, שהצליח לשלב בין הערכים הנצחיים של צבע בתרשים מעולה לאידיאה אישית רבת־פנים. הפרס לאמן מתחת לגיל 40 הועבר לקוי פרדגסס מאיקלנד. הרישומים המעודנים שלו, שאותם היא מכנה "אמנות מהיר", המעוחלים כמפות חופכים להפשטות מסתיות. הרושי הרסנגו מישאן זכה לציון לשבח על עבודות הצל והרגזות שלו, המשקפות שליטה במרחב ובצבע בנוסח הרומנטי־ מאמנות היפאנית.

יש השבוע המעודדת ובם הפופולרית ביותר בביאנלה היא הנכונה מדרת הוידאו "עודות קבורים" של ביל ויולה בביתן האמריקאי. השם מרמז לעצמתם המסתית והסימבולית של הרעים המיצב של ויולה מצליח להעלות באופן נפלא את אותנטיות. הדמים בחמש מסכות מסתדרות אך מרתקות מיתרגשות גם את הצופה. המרחם שלו, מודרני ככל שיהיה, מצליח לטפל מעודן, מלא רמיון ורגש, כמו זה של האמנים הרומנטיים בבאאם לצייר.

לי דבר אחד פשוט, כי "הרישום אינו צורה אלא הדרך שבה רואים את הצורה". למרות הנטיה העכשווית לשבח את חוסר ההבנה, תכליתה העמוקה של האמנות לא אבדה. לזכותה של הביאנלה הנוכחית ייאמר, כי בגישתה לסגנונה המודרניים אמנים מתגלות מגוחנות הדדים של האמנות ■

מידי פן

גישה אווירו־דינמית לחיים

פולין ריצה להיות אמריקה ועדיין אינה חלק מהמערב. במעבר מהקומוניזם אל הקפיטליזם היא סובלת מכמה מהרעות החולות של שתי השיטות. את ולנסה שונאים שם, אבל הוא יהיה הנשיא הבא. האבמורד הרי נולד בפולין

ש שנים מפרידות בין הביקור הראשון שלי בוארשה לבין זה הנוכחי, אך נדמה לי שחלף יובל. העיר מתרוצשת בנעוצת בנייה מרהימה. האמריקניזציה סוטאליתי: בתי מלון ודישים בבעלות אמריקאית, רשתות מזון מהיר, ואפילו השפה כבר ספונה באמריקניזמים למיניהם.

ועדיין פולין אינה חלק מהמערב המודרני. קפיטליזם, הפרטה ושוק חופשי הם שם המשחק, אבל בחלקות רבות עדיין מבצבצים עשביה השוטים של הדמוקרטיה העממית לשעבר. אילו היו הפולנים ידידותיים יותר כלפי עצמם, היו משתדלים לקאם את ריצת האמוק אל מה שנראה להם כפחד המבטחים המחוכב של כל מה שאמריקה נודפת ממנו. כי במידרון הזה נשחקים כמה מנכסיהם היפים.

המעבר מן הקומוניזם הטוטאלי לקפיטליזם האבסולוטי מוער על כמה מן הרעות החולות של שתי שיטות המשטר. הוא מיטיב עם בעלי יוזמה זריזים, ספקולנטים למיניהם ומביב מעמד חלוץ וגדל של מתעשרים חדשים ועניים־ישנים. הנשיא ולנסה אמר לא מכבר, שאם אנשים היו צריכים להתקיים מגימלאות פרישה זעיקנו, מזמן היו מתים ברעב. איך חיים בתקציב ממוצע של 100 או 150 דולר בחודש (קיצבת גמלה או דיקנה ושכרו של פועל) או 200־500 דולר (שכר ממוצע) כשתעריפי המחייה הם כמעט כמו בגרמניה השכנה? הפולנים הם מוטחים מאין כמוהם בתוך הבלתי־אפשרי, ועוד יותר בהלכתה. האבמורד הרי נולד בפולין, הם אומרים.

מכיון שהאבמורד זה ומרגיש טוב בפולין, ייבחר כנראה לך ולנסה, שהפולנים מאמו בו ואין בפיהם די דברי גיחוך לתיאור נחשלותו ובשלוותיה, לתקופת נשיאות נוספת. ולא כל־כך בגלל סחון, כותב אנדרי שציפיורסקי ב"גזטה ויבורצ'ה", כמו בגלל הנלישה הנואשת של יריביו. אלה, באיחולתם, עושים כמיטב יכולתם כדי לפלס לו את הדרך. ולנסה ייבחר לא משום שמישהו מתגעגע לראותו שוב בארמון הנשיאות, אלא משום שבקונסטלציה הנוכחית הוא הרע במיעוטו, כותב הסופר.

אין מי שכטוח בכך יותר מולנסה עצמו. "אני אהיה הנשיא, על אפכם ועל חמתכם", אלה ההצהרות שהוא משתדר לציבור. "קרטן" (מטומטם), אומרים עליו הפולנים, "נבער", "מגיש" ויותר מכל – אם הוא סבור שמסעו כזה מכשיר אותו לנשיאות – "יש לו הצפה (הרצפה) בלתי נסבלת".

בפולין יש כ־100 מפלגות, רובן קיקיוניות (מפלגת שוחי הביות, בעלי חזקן וכו'). איש לא יודע לנקוב באמרנן המדויק, אבל יש הסכמה שיכל מי שאין לו מה לעשות מקים מפלגה".

אלה שיש להם מה לעשות, כלומר מי שאינם מקימים מפלגות, מאחדים כדעה שאין להפקיד את השלטון בידי האקס־קומוניסטים – פוסט־קומוניסטים, קוראים להם כאן – ולא בידי הימין. בחירה במעמד קוואשנייבסקי לנשיא, מחדיר פרשן אחר, פירושה מסירת הנהגה לידי הפוסט־קומוניסטים. לימין יש מעמדים רבים, ובכל זה מתוספים אליהם חדשים. רובם, מעריך שציפיורסקי, יצטרפו לפולקלור הכרחות הפוליטיות. אין להם הנשים הפוליטיים של ולנסה, הכישרון שלו למוזק את יריביו והכישרון הרב הנובע מנסיון פוליטי ומחוסר־מעצורים.

הטמטום הפוליטי של מעמדים, שאין ביניהם פערי השקפות הכרחיים נראים לעין של מצע פוליטי, אי נכונותם ללכד כוחות אלא להתנגח מכוח היצרים המשתתפים – אמביציה אישיות, מיני משאלות מקורשות – הם המנעים, לדעתו, הילופי שלטון בבחירות הקרבות.

"כתחשב בגישתם האווירו־דינמית של הפולנים לחיים – בחוסר החשק שמעוררת בהם הספה הפוליטית מצדה הימני והפחד לסכן את המדינה הנשקי מצדה השמאלי – רק למועמד מן המרכז יש סיכוי לנצח במאבק נגד ולנסה. אבל כמו שזה קורה אצלנו, הפוליטיקאים סידרו אותנו שוב, ומה שלא נרצה – הוא שיהיה".

ולנסה. חדשים פוליטיים חדים (צילום מיכזמה ויבורצ'ה, מתחשבים והנמרצים בעיתוני פולין)

הסופר אנדרזי שציפיורסקי: כהתחשב בגישתם האווירו־דינמית של הפולנים לחיים – בחוסר החשק שמעוררת בהם הספה הפוליטית מצדה הימני והפחד לסכן את המדינה מן הצד השמאלי – רק למועמד מן המרכז יש סיכוי לנצח במאבק נגד ולנסה

פטור בזכות אושוויץ

המסע לפולין התחיל בתקרית קטנה שכמעט סיכלה אותו. במשרדי הקונסוליה בתל־אביב ישבה הגברת בחרנה ולבנה את הקפה שלה באיטיות להבעים. אחר־כך שוחחה עם חברותיה, חזרה אל הקפה, נפנתה לדבר בטלפון, מחקה, תיקנה את תסרוקתה ולא חננה אותנו אף במבט אחד.

זה היה בשעות הקבלה הרשמיות של הקונסוליה, אנו אנחנו היינו שקופות בשביל גברת בחרנה. כשהואילה לגשת אל המחיצה שעמדנו מאחוריה, היה לה קול לאה ונוקן, כאילו הטרדה בעיצומה של תנומה מתוקה. תחושת המטרד גברה כשנאמר לה שהחמנו לפולין על־ידי מוסד ציבורי, ועל כן אנו פטורות מתשלום תמורת ויזה, והיא התנבשה לידי כעס מופגן כשנאלצה לחפש את שמותינו באיזו רשימה עלומה. שמותינו לא הופיעו בה.

הצענו לה להתקשר למרים עקביא, ראש המשלחת הישראלית לכנס שאליו הוזמנו.

אין תגובה.

מה הבעיה, אמרנו בתמימות, זה כאן, בתל־אביב.

משיכת כתף.

אחר־כך הועיקה תגבורת, את עזר הקונסול. איש מהדור ומנהיג בחליפת מנהלים, ששלח אותנו להביא את ההזמנה הרשמית לכנס, מה שעיכב את ראשית התרקמות היחסי ביניהנו לשעתיים.

בסיבוב השני הצטרפה אלי טביון ליברכס. עזר הקונסול השתדל להיות חביב, ולאחר שחתם על הוויות שלנו נשא נאום ברכה אפולוגטי. "אנו מבינות, אנחנו משתדלים לנוגע ברוח הימים האלה ולהיות יחידה כלכלית אוטונומית, כלומר, להרוויח. ממש כמוכם, הישראלים. אני משוכנע שאתן מבינות זאת היטב. אני לא מאשר אוטומטית פטור אפילו כשמדובר בהזמנה רשמית לכנס פומבי.

"את ההזמנה שלכן אישרתי רק משום שהכינוס מתקיים בארשוויץ. אדרי הכל, היהודים סבלו שם סבל רב".

כשארוני היה ילדה

עשר רשת נסיעה מפרידות בין שדה התעופה בוארשה לבמרכז העיר. במקום נסיעה ממושכת בכביש מהיר וחסר זהות, מיד נפרשת בפניך העיר ביופיה ובכיעורה, ארמונות מאר, שחדר של עולם ישן עומד בהם, ומפלצות בטון אימתניות. הגיגרים האלה הם בעיני סממני השלגיות.

מקבלי פנינו מחדרים אותנו בשום אופן אין לקחת מונית. נהגי המוניות בשדה התעופה, כמו עמיתיהם בתחנת הרכבת, אינם מוריבים לשום תעריף מקובל. יש להשמר מפניהם לא רק משום שהם גובים מחירים מופקעים, הסכירו מארחינו, אלא משום שמדובר בכנופיות של העולם התחתון. הרשאי אינו עצר מונית ברחוב. הוא ממין מונית בטלפון ומסר את שמו. רק במונית שמספרה מוהה ובעליה גם מוהה אותו, מותר לנסוע. בעלי המוניות "המאגרות" יחנו תמיד במרחק מה מן היציאה משדה התעופה או תחנת הרכבת כדי שלא להסתבך בקטטה עם הגולנים.

המארחת שלנו, פרופ' יאנה פטרשיצקה, סופרת וחוקרת ספרות ילדים, נוסעת איתנו באוטובוס. בעלה מסיע את המסען שלנו במכוניתם הפרטית. המסען ואנחנו נפגשים ב"דום ליטרטורי" (בית הספרות) במרכז העיר, בין יפופה ועתיק, שמלוותיו נשקפים בתי העיר העתיקה, הביכר הביזיוני ומגלן של המלך זיגיסמונד.

החדרים שלנו לא התפנו עדיין. אנחנו מחכות שעתיים, יוצאות לפגישה ראשונה במרכז העיר, ובשובנו, אחר הצהריים, החדרים עדיין לא התפנו. אחר־כך, כשהם מתפנים, יש עוד איזו בעיה מינהלית קטנה שאיש לא יכול להסבירה. זו מהות התמבך הפולני, מעיר בהתמר שלאחר יאוש חוקר ומבקר ספרות אחר, חוסר היכולת להגדיר את הבעיה, ובינתיים מתמוסס זמנו הראשון בוארשה בהמתנה בטלה בפינת היסב רחוקה בסקבילה הוו־האשית של משכנות שאנגים שלנו. ב"משכנות הארשה" שלנו המגבת הגדולות הן בסמרי מפית, ובית הקפה שבקומה הראשונה אי־אפשר לקבל ארוחת בוקר לפני השעה 11.

שציפיורסקי, הכבלה את רוב עותיו מחוץ לפולין, מתקשה להסביר לזרים מהי תרומה את החיים הפוליטיים בפולין. הזירה הפוליטית שלנו ושחקניה הראשיים מצטיינים באי־שפיות מתקרמת. אנשים בעלי מחשבה מפוכחת לא יבינו זאת. אצלנו אפשר לסמוך על חוסר המחשבה הזו המנגה.

במאמרו הסרקסטי מאשים שציפיורסקי רבים מן הפוליטיקאים ב"נאיביות הנובלת בטמטום". אבל הוא עצמו אינו חומק מנאיביות שהוא תובע מהפוליטיקאים להיפרד משאיפותיהם האישיות, ומן הביבור – "לבחור בטוב ובגיזיני". כך לפחות בעיני מי ששם סיבוב פרימרים אחד בחיו. אבל זה נחמד שמישהו מאמין עדיין ששאיפות אישיות הן ענין פטל, אנו גדול – טמטום, ואנחנים בכלל – מידה מגונה. כי גם מצטיינת תמיתתו וחרדתו של

זשות של חוסר יצילות מורש ומולד רוחות גם בתומים אחרים. למרות חוסר היצילות, וקצת גם בגללו – כי הפולנים מפצים עליו לעתים קרובות בהרבה רצון טוב, בנכונות לעזור, בהתלהבות משונה על שבאת להיות תייר בארצם – ואושה נחרדת. בלבה של העיר מתקמים כמה מארמונותיה של המלכה לשעבר. למלכות שהיתה יש נוכחות מרשימה כמעט בכל חלקי העיר: בפסליהם של מלכי פולין, בשמותיהם המוטבעים על בניינים ישנים. כמה מהמבנים היפים יותר שייכים לאוניברסיטה, והם מפוזרים בחלקים שונים של העיר. חנויות הספרים שוטרות על סנגון של הידור מאופק ותצוגה רשימה ואף כי מחירי הספרים האמיר, החנויות הומות מאדם. גם המו"לים הפולנים, עושה רושם, ממהרים להשלים את מה שהוחסיר בשנות הדיקטטורה: כמעט כל רב־מכר אמריקאי זוכה לתרגום מהיר ולקהל קוראים רב.

בתי הקפה הישנים בעיר העתיקה ובמרכז – במיוחד קפה "נובי מוראט" ("העולם החדש", אבל השם ישן) – מקסימים. עדיין עומד בהם ניחוח של העולם הישן של מיטלאירופה: נברשות ברזלת, והיטי בידרמאייר ומלצרים אדיבים. אבל פחד מפשע ומאלימות מבריח את הוורשאים ממרכזי הבילוי בעיר כבר בשעת לילה מוקדמת. בעשר העיר מתרוקנת. בקפה של בית־הספרות שבו השתבנו עדיין אפשר למצוא כמה אורחים אמיצים גם בשעות הלילה.

בבית הקפה הזה כרוכים סיפורים ואנקדוטות. בעבר ישבו בו חשובי הסופרים המבוקרים וניהלו בו את מלחמות הספרות. ההתנגחויות האישיות בין אורחיו היו לשם דבר. אחת הגבויות שבהן: בשנות ה־60 הסב בבית־הספרות מבקר המוסיקה החשוב ו, כשלפתע נכנס לשם ירחם, המבקר ב, ופנה אליו בקול רם ו־ו טרי שישמע עד קצה האולם.

"מר ו, ספר לנו מה היה שמך לפני המלחמה". רמז עבה למוצאו היהודי של הירב.

השיב ו: "אדוני לא יסלה לזכור זאת. אדוני היתה אז ילדה קטנה".

ריחבת בית־קפה בוארשה. עדיין עומד בהם ניחוח של העולם הישן של מיטלאירופה

שציפיורסקי לנוכח האפשרות שהבחר הפולני יצטרך לבחור את מועמדיו ולבחון את כישוריהם על־פי הופעתם בטלוויזיה.

מה שמרתק כל־כך במעבר של הפולנים לעידן החדש הן אותן סתירות קלות המוקרות עדיין מעת לעת בין ציניות גמורה לנאיביות מהוסמת, בין הרצון להתחדש ומיד לבין חוסר היכולת, ולמעמים גם הרצון, להיפרד מעולם הערכים הישן.

הפיתגמות הפולנית היא זו שהשכילה להסתגל בהצלחה לעידן החדש. המו"לים הפוקרים הביגו עד מהרה את כחו המאמרים על ספרות – הספרות נכתבת בה. סודות מאמרים רבות, פלמוסים שהתחילו כ"עיתונאיים" בלבד, רואים אור לאחר זמרמה כספרות לשמה.

הדמוקרטיה מציבה אתגר חדש בפני הכותבים. אישיותו של ולנסה, הדיכוחים הקולניים והמגוחכים לעתים בסים (הפרלמנט הפולני), הם אבן שואבת לפוליטיקנים ולכתבי הסאטירה, והקבוצה הסאטירית בטלוויזיה פורה. לעתים מסתפקים עורכי העיתון בתרשים מדויק של פרוטוקול מאסיפה בסים. התחרות בין הסאטירה לבין הפרוטוקול קשה. לעתים האחרון מצחיק יותר. ■

هكذا من الأصل

מיצמצנו ראשונים

"בזמן שהייתי ראש ממשלה, היו שואלים אותי ראשי מדינות: עוד לא התעייפתם? איך אתם מחזיקים מעמד בכל המאבקים האלה? אני הייתי אומר: זה המבחן שלנו, שאף פעם לא נתעייף. שהאויב יתעייף, לא אנחנו" – יצחק שמיר, ראש הממשלה לשעבר

"דוד לוי הוא איש מוכשר, אין לי כל ספק. אבל הוא לא מוכשר להיות מספר אחת. והוא לא השלים עם זה. ואני חושב שהרבה אנשים שאוהבים אותו חושבים כמוני. לא צריך לפגוע בו, אבל הוא לא יכול להיות מספר אחת. הרבה מרוקאים חושבים כמוני, אני יודע את זה"

רוניאל בן־סימון

צחק שמיר הגיע לארץ בשעות הלילה, אחרי ביקור של כמה ימים בצרפת. הוא אוהב מאוד לבלות בפאריס ובמיוחד נהנה לשוטט ברחובותיה. הוא החזמן כדי לומר מלה רעה או שתיים נגד הממשלה ונענה ברצון. הוא נשא דברים בכינוס של חב"ד, ביער בולון, בפני אלפי יהודים, נגד המדיניות של רבין־פרס והוא מספר שדבריו זכו *לתגובות נלהבות. הוא התראיין כתחנות הרדיו היהודיות* וגם שם הוא התקבל, לדבריו, בהתלהבות. יהודים בוגרל אוהבים מנהיגים ישראלים שעומדים על דעתם. בעיניהם, שמיר הוא מנהיג קשוח. הוא הפיע בפודזמים אחרים "ותתפלא לשמוע", הוא חזרק כבר בפתח השיחה, "הם לא שאלו אותי על דוד לוי. הם מאוד מאוד קשורים לשמיר. תיסע לפאריס ותשמע את זה מכל אחד".

סיפרתי לו שחשתי זאת על בשרי, כאשר העזתי להשמיע ברדיו היהודי דברי ביקורת על מדיניותו כשהיה ראש ממשלה. "כאן לא מדברים נגד מר שמיר", היסה אותי מנהל התחנה. שמיר צחק בפה מלא לשמע הדברים. "אני יודע, הם מאוד קשורים אלי. אתה יודע, אני לא יכול לעבור את הרחוב בפאריס, מכירים אותי ולוחצים לי יד. לא רק יהודים, גם ערבים (הוא צחק), כן, כן, גם ערבים. היום יותר מבעבר. ס"ילתי בשבת ועצרו אותי בכל מקום כדי לברך אותי. אני נכנס לבית־קפה, אחרי כמה דקות, אני צריך לברוח כי כולם מתנפלים עלי".

אנו יושבים בלשכתו בבניין אמות משפט במרכז תלאביב.

"שיחות הרמטב"לים זה פוליטיזציה של הצבא. אנשי הצבא שלנו הם אנשים בלתי־רגילים אבל הם לא מלאכי־שרת. הם אנשים בשר ודם, שעושים חשבון מסויים. אני חושב ששחק רמטב"ל מצוין, הוא לא פוליטיקאי. לקבל את חוות דעתו, כן. להתייעץ איתו, כן. אבל בשום אופן לא היה צריך לשלוח אותו למשא־ומתן. לא עשינו את זה אף פעם."

לשכתו של הנשיא לשעבר חיים הרצוג שוכנת ליד. פני, מזכירתו המסורה, מסננת את שיחות הטלפון ואת המבקרים. אישרביטמן נמצא שם כל העת. עכשיו שעת בוקר, ושמיר הספיק לעבור על העיתונים. הוא מלא חיוניות. מדבר בשפה קולחת וארגו משחק כמלים. ישיר, בוטה וגלוי־לב באופן מפתיע למדי. הוא שרוי במצב־רוח פריסאי. "אני חושב שבצרפת מכירים אותי יותר מאשר את רבין", הוא אומר בגאווה לא מוסתרת.

אצל יהודי צרפת, היית גובר עליו?

גם בקרב יהודי ארה"ב הייתי גובר עליו. אבל הבעיה העיקרית היא פה. במיוחד בתקשורת. אני אומר ליהודים בחו"ל, שמה שהם יכולים לעשות זה לפנות ליהודים בישראל כדי שיתחשבו ברעתם. אבל העיקר זה פה כי כאן זה מרכז ההחלטות.

אני מתרשם שהיהודים בחו"ל תומכים אותך באיש יותר חזק מרבין והם מעדיפים מנהיג חזק ובלתי־מתפשר על פני מנהיג חזק ומשרן.

אתה יודע, לא רק בארה"ב, גם במזרחאירופה ובסין מאוד מעריכים אותי על שהצלחתי לעמוד מול האמריקאים. כולם פוחדים מהם. אני לא לחמתי נגדם, אבל עמדתי על שלי כידיד, כידיד של האמריקאים.

זה לא דבר פשוט כלכך.

בוודאי שזה לא פשוט. הייתי פעם אחת ברוסיה בזמן של גורבצ'וב. התראיינתי בטלוויזיה ושאלו אותי איך אני מצליח לעמוד מול האמריקאים. הרוסים מאוד העריכו את זה.

זה הזיק לך?

לדעתי לא. אולי בישראל, כי פה לא אוהבים שרבים עם האמריקאים. לדעתי, זו טעות. להיפך. אני גאה בזה. דווקא עכשיו, העובדה שמתחשבים יותר מדי באמריקאים, פועלת לרעתנו. היום פתאום הם מגינים על התביעות של סוריה. הם אף פעם לא עשו את זה. לא היה איכפת להם שהגולן הוא אצלנו. יש להם עניין משני בגולן, להציג את הנשיא קלינטון כעושה שלום. לדעתי, זה עניין יזקתי בלבד.

היית מצליח לעמוד היום מול הלחצים של הממשל בנושא סוריה?

את הערבים. *הפליכה שלהם למדריד לא היתה דבר פשוט.* הם באו לשם ללא כל תנאים. היום הסורים לא רוצים לדבר איתנו, רק דרך האמריקאים. הם לא רוצים לנהל משאומתן עם ראש הממשלה, שר החוץ או ישראלים אחרים. הם מסכימים רק לשיחות צבאיות. אין בשיחות האלה הכרה.

אילו היית ראש ממשלה, היית שולח את הרמטב"ל לשיחות עם עמיתו הסורי?

בשום אופן לא. לפי דעתי זו טעות. זה משנה חוו פוליטיזציה של הצבא. אנשי הצבא שלנו הם אנשים בלתי־רגילים אבל הם לא מלאכי־שרת. הם אנשים בשר ודם, שעושים חשבון מסויים. ואיני מאשים את אמנון שחק. אני מאוד מכבד אותו. אני חושב שהוא רמטכ"ל מצוין, הוא לא פוליטיקאי. אסור לשלוח אותו למשאומתן כזה. לקבל את חוות־דעתו, כן. להתייעץ איתו, כן. אבל בשום אופן לא לשלוח אותו למשאומתן. לא עשינו את זה אף פעם. בשום מדינה לא עושים זה.

בשחיית ראש ממשלה, לראשי הצבא לא היתה מילה חוקה כפי שיש להם היום.

השפעה על מדיניות, לא היתה להם בכלל. נועצתי בהם וידעתי את הלכי הרוח בתוך הצבא. אני יודע שאיש הצבא הוא פוליטיקאי גרוע. יש לו מחשבה אחרת. אנשי הצבא לא בעיים לגיבוש מדיניות. הם צריכים לפתור בעיות. אנשי המדינה לא חיים לפתור בעיות. אפשר לחכות, הזמן הוא אלמנט חשוב. מה זה מפריע לי לחכות?

המדיניות שלך היתה להרוויח זמן. לאיזו מטרה?

הזמן אינו אלמנט במשאומתן מדיני. העיקר הוא התוצאה של המשאומתן. אם הוא טוב לי אז רע לי. אם אני לא יכול לקבל תוצאה טובה, מוטב לי לחכות עד שישתנו התנאים.

אילו הנשיא המורי היה פונה אליך ומציע לך לשלוח את הרמטב"ל שלך כדי לנגוש את הרמטב"ל שלו, היית שולחת?

קודם־כל, הוא לא היה פונה אלי. ואם כן, הייתי שואל אותו: בשביל מה אתה רוצה לעשות שלום, זה לא עם הרמטכ"ל. כשנפגשתי סיתרי ביטוון, נושיב את אנשי הצבא. קח את עניין הצלת פנמה. לקח לאמריקאים 11 שנה לפתור את הבעיה שם, אז אנחנו צריכים להתגייש שהמשאומתן בנושא גולן וקיומי כמו הסכסוך הישראלי־ערבי ייקח יותר זמן? מה בערך ביניהם אני אומבסס, יבואו עוד יהודים. אצלנו היה גודם נוסף ואני לא מתבייש לומר זאת, שיקומו עוד יישובים. ואתה רואה את תפקיד היישובים היום. מה הקושי היום בפתרון הבעיות עם הפלסטינים? היישובים הקיימים לולא זאת, הם היו מקבלים הכל כבר. העובדה שהקמנו יישובים, מונעת את זה.

הבאת זאת בחשבון בשהקמתם את היישובים?

איזו שאלה גם מגתם בגין. מה אתה חושב כשבגין דיבר שייקח חמש שנים עד לאוטונומיה ואחר־כך נגהל משא ומתן על הסדר הקבע, הוא חשב שעד אז יוקמו הרבה יישובים. ואז תהיה בעיה בשירצו לחלק – כי כבר יושבים כך וכך מאות אלפי יהודים. זה מחזק את מעמדנו.

הברת היטב את יצחק רבין, הוא עבר תודתיך כמה שנים. בעיניך הוא מדיניאי או איש צבא?

הוא קודם כל איש צבא, איש צבא מצוין. זה כוחו. מדיניאי בשום אופן לא. בקדנציה הראשונה שלו, הוא לא גילה כשרונות יוצאי־דופן. היום הוא רכש ניסיון והיה בממשלת האחדות הלאומית. אבל לדעתי, אין לאיש עקרונות. הוא רק מספר סיפורים.

ומה בדיוק לשמעון פרס? יש לך מלה טובה לומר עליו?

לא שיניתי את דעתי עליו. יש אצלו התפתחות מדאיגה בשנים האחרונות. הוא לגמרי מרחף באויר לדעתי. לא איכפת לו העתיד שלנו. אין אדם שאין לו דאגה בלב, אצלו שום דבר, אין שום דאגה. הוא בטוח במאה אחוז. מה שמדאיג אותו זה רק הפונדמנטליזם. לא אשף, לא סוריה. כבר היו אופנות של פונדמנטליזם והן חלפו מן העולם. אין לו עקרונות, אין לו תורה מדינית. לבן־גוריון היו עקרונות, לגולדה היו, אצל פרס אין.

מה, אם כן, מגיע את רבין ופרס בחיים הפוליטיים?

אני אגיד לך מה המטרה שלהם, מה מעניין אותם. כעיקר נצחון בבחירות. השלטון הפנימי הוא שקובע אצלם. בכך הם לא שונים ממנהיגי מפא"י. אצלם זה היה פרינציפ. בן־גוריון לימד את תלמידיו, שקודם כל השלטון. זהו השיקול העיקרי שמנהה אותם. יש להם קונספציה, שאם הם מגיעים להסכם שלום עם סוריה ועם הפלסטינים, הם יישארו בשלטון. זה מה שמנהה אותם, אחרת קשה להבין את הזיתורים מרחיקי הלכת בעניין הגולן ובעניין ירושלים.

אולי זה מבטא קיומות מסויימת בקרב הישראלים?

זה המבחן. לעם היהודי אחרי אלפי שנים של מאבק, מותר להתעייף? במה שונה המנהיג מבני תמותה רגילים? בזה שהוא לא מתעייף. בזמן שהייתי ראש־ממשלה, היו שואלים אותי ראשי מדינות: עוד לא התעייפתם? איך אתם מחזיקים מעמד בכל המאבקים האלה? אני הייתי אומר: זה המבחן שלנו, שאף פעם לא נתעייף. שהאויב יתעייף, לא אנחנו. במאבק בינינו ובין הערבים מיצמצנו ראשונים.

כשאתה מתבונן בדור החדש של הנהגת העבודה, אתה שואב עידוד?

לדעתי, הם חלשים מאוד ברוח, מבחינת העמידה של העם היהודי על קיומו. אין בהם כוח עמידה.

גם לא אצל אהוד ברק?

הוא יודע להסתגל. הוא בחור נבון, אבל לא הייתי אומר שיש לו עקרונות מדיניים שהוא יעמוד עליהם בכל מחיר. זה לא הפתיע אותי, שהוא הצטרף למפלגת העבודה. האם רן שומרון לא הצטרף, זה מפני שפגעו בו (צחק בקול רם).

"בשבגין דיבר שייקח חמש שנים עד לאוטונומיה ואחר־כך נגהל משא־ומתן על הסדר הקבע, הוא חשב שעד אז יוקמו הרבה יישובים. ואז תהיה בעיה בשירצו לחלק. מה הקושי היום בפתרון הבעיות עם הפלסטינים? היישובים הקיימים לולא זאת, הם היו מקבלים כבר הכל"

בלי שום בעיות. לא היה להם ספק לגבי ידידותי לארה"ב ואני הייתי זה שחישל יותר מכל אחד אחר את שיתוף הפעולה בין ישראל וארה"ב. אני גרמתי למיסד שיתוף הפעולה האסטרטגי בינינו. הם יודעו את השקפותי ורובנו הרבה מאוד, אבל אני עומד על שלי וגם את זה הם יודעו. אני אומר שלא יכולה להיות זהות מוחלטת באינטרסים בין שתי המדינות. יש לנו אופי שונה ומצב גיאופוליטי שונה. אני לא חיפשתי עימות איתם, אלא לשכנע אותם.

ובכל זאת היה לך עימות קשה עם הנשיא בוש.

כי הוא שינה את כללי המשחק והוא שילם בעד זה ביוקר. מליחה...

כן, כן, הוא לא נשיא ארה"ב יותר וזה בגלל מה שהוא עשה לישראל. הוא קומם נגדו את כל היהודים.

הוא יודע את זה?

בוודאי, הוא משוכנע בזה ואפילו מפריז בזה.

אפשר לומר שגרמת בעקיפין לנפילתו של הנשיא בוש.

לא אני המדיניות שלו. היא היתה קיצונית בכל התחומים. הוא היה הראשון, היחיד שרדש מאיתנו להחזיר את כל השטחים. שר החוץ שלו, ג'יימס בייקר, היה אומר לי: זה לא אני, זה הנשיא. עד היום הוא אומר שעם שמיר הוא היה בסדר. אני אומר *שהבעיה היתה עם הנשיא*, הוא היה אידיאולוג של התפיסה הזאת.

אז תוכנית בייקר היתה בעצם תוכנית בוש?

כך בייקר מציג זאת. הוא איש חריף, בעל סמפרמנט ומוכשר, מוכשר מאוד. הוא יכול להשתוות לג'ורג' שולץ והוא בוודאי עולה על וורן כריסטופר. תראה, בייקר גם כופף

"אצל פרס יש התפתחות מדאיגה בשנים האחרונות. הוא לגמרי מרחף באויר. אין אדם שאין לו דאגה בלב, אצלו – שום דבר. הוא בטוח במאה אחוז. מה שמדאיג אותו זה רק הפונדמנטליזם. לא אשף, לא סוריה. אין לו עקרונות, אין לו תורה מדינית. לבן־גוריון היו עקרונות, לגולדה היו, אצל פרס אין"

אם כך אנחנו בבעיה.

בטח שאנו בבעיה. זאת עובדה, עובדה עצובה. הכי מתוך הוא המלך וזשיין, אבל אצלו זה צורך אישי שלו. אולי הוא מבין אותנו יותר.

ומלה אחרונה, על מלחמת המפרץ. מה בעצם גרם לך לא להציב על שיבוד הסקודים לעבר ישראל? היו לחצים כבדים מצד שר הביטחון משה ארנס וראשי הצבא להציב.

האינטרס הלאומי של המדינה חייב את זה. לא היתה שום ברירה. היו לחצים והיה גם משהו מסורתי, שלישראל אין עקרון להגן על עצמה ולא לסמוך על אחרים. אבל פה היה מצב מיוחד שאי־אפשר היה להתעלם ממנו. ארה"ב ניהלה את המערכה בכל הכוח ובכל הרצון לנצח. היה ברור לכולם שאילו היינו מצטרפים למלחמה, הערבים היו עוזבים אותו הקואליציה ואולי עוזרים לסדאם חוסין. לא היתה לנו ברירה אחרת. בסוף כולם ראו שצדקתי. סתצאה מהמנהיגי אירופה קיבלו אותי כמו מלך. ראשי ממשלות גאו ידעו מה לעשות איתי. הם היו מלאי הערצה. לא היה לי ספק שזו היתה המדיניות היחידה האיש לא יכול היה לשנות את דעתי. ■

"אמנם לא אוהבים שרבים עם האמריקאים. לדעתי, זו טעות. דווקא עכשיו, העובדה שמתחשבים יותר מדי באמריקאים, פועלת לרעתנו. היום פתאום הם מגינים על התביעות של סוריה. הם אף פעם לא עשו את זה. לא היה איכפת להם שהגולן הוא אצלנו"

איך יכולת להיות ראש־ממשלה במשך שמונה שנים בלי להיות בעל אמביציה עצומה?

כי הייתי בטוח שאין יותר טוב ממני. מפני שהייתי בטוח בעקרונותי, בדרך שלי, שהיתה הדרך הנכונה, והיא נכונה עד היום. ולולא קרה מה שקרה ב־92' היינו היום במצב הרבה יותר טוב. מי חשב שאנו צריכים למסור את רמת הגולן? איש לא חשב על כך. ואש"ף היה קרוב להתפרקות מוחלטת.

היתה לך קומוניקציה טובה עם דוד לוי בשהיה שר חוץ?

לא היינו הרבה מפני שאי־אפשר לדבר איתו. הוא מדבר רק עם אנשים שהם מעריצים שלו.

אתה מתאר אותו בצורה אינדיאני שמוקף בשבט של אינדיאנים.

הוא לא מדבר עם אנשים כמוני. פעם אמרתי את זה בצחוק אבל זו עובדה הוא אף פעם לא טילפן אלי בשהייתי ראש ממשלה. אף פעם. הוא ראה בזה פחיתות כבוד, כאילו מה פתאום שהוא יטלפן אלי. יש לו גישה כזאת. אצלי זה שונה. אני רואה את צרכי השעה. העניין האישי שלי אינו חשוב בעיני. חשוב העניין עצמו. זהו הדוקטרינה היהודית מימים רחוקים מאוד. הנביאים שלנו היו גבר המלכים מפני שהם הנשיבו את עצמם יותר ממלך המלכים. זו היתה דמוקרטיה במלוא טוהר המלה.

וכך פעלת בשהיית ראש־ממשלה?

בדיוק. זה בא בטבע טבעי. אסור לעבור אלילים. איש הוא לפעמים גם אליל ואסור שזה יהיה כך.

ואתה מרגיש אלמנטים אליליים אצל לוי?

כן. יותר מדי ובמידה מופרזת. לכן הוא מקיף את עצמו במין אנשים כאלה. כזה הוא בנוי. לכן אני לא חושב שהוא יכול להיות מספר אחת.

שר הדתות למשל?

הצעתי לו דווקא להיות שר־אוצר אבל הוא רצה להיות שר־חוץ. אמרתי, אולי פה הוא יגלה את כוחו. לא חשבתי שהוא יהיה שר־אוצר מי יודע מה באמן אבל לא פחדתי כי ידעתי ששר־אוצר בדרך־כלל לא מגליט לכר.

הייתי רוצה לשאול אותך על אישיותך הבלתי־נשכחת, שיחיה הוא אותו היום והערבים הם אותם הערבים שבעצם כולם רוצים בחיסולנו. הל אירושה שנתי בתפיסת העולם שלך כלפי הערבים?

לחלוטין לא. לא רק אדגתי האיסלאם הפרימיטיבים הם האויבים שלנו. אסד הוא לא אויבנו הוא שונא אותנו ולא רוצה בקיומנו. אני אחיקלכת ואדך קצת הלאה מהבאה אהב אותנו הוא לא אוהב אותנו. למה הוא לא בא לבקר בארץ־ישראל. ואסמא אל־באז אוהב אותנו אני לא רואה שום שינוי ביחס של הערבים אלינו. אינני רואה עד היום את הערבי שבא ואומר שהוא רוצה שלום בכל תנאי עם ישראל שמעת מלה טובה מפוראק?

תראה, האנשים האלה גדלו בתוך הרוח של התנגדות הזאת, אז מה אפשר לצפות מהם?

וליורשך בנימין נתניהו יש את פרח העמידה הדרושה?

זה לא אוטומטי. גם אדם כמוהו, שיורש את הרוח ואת האופי של הוריו ושל מולידיו, גם עליו צריך לעבוד. הוא צריך לעמוד במבחנים ולפתח כל הזמן רוח מסויימת.

בספר הזכרונות שלך, אתה מחביר את נתניהו פעמיים בשני־חצאי משפטים. לא יכולת להיות קצת יותר נייב כלפי יורשך?

קודם כל, זו לא ידידות. איך אמר מנחם בגין: אצלנו זו לא מונרכיה. אבל אנשים בחרים. בפריימרים בחרתי בו. ראיתי שיש בו הפוטנציאל להשיג רוב ויש בו כושר לחוביל.

ומה באשר לעקרונות שלו?

עד היום הוא לא סטה מהעקרונות. היו כאלה אצלנו שאחרי הסכם אוסלו אמרו שצריך להיפטר מעזה. אצל ביבי לא ראיתי סימנים כאלה. גם לא אצל דוד לוי. אין לי בסיס שלא לתת בו אמון. הוא איש צעיר יחסית וחסר לו ניסיון אבל זה יבוא עם הזמן. הוא גדל במשפחה טובה, עם מורשת חזקה של ארץ־ישראל. תראה, הוא בחור טוב. אין מה לדבר. לגבי הניסיון הפוליטי, זה יבוא. לפי דעתי, הוא יהיה ראש ממשלה טוב.

האם אתה צופה שהליכוד ייחלש מפרישתו של דוד לוי?

זה כבר דבר ישן. הבעיה של דוד לוי היא דבר קבוע כבר הרבה שנים. מפני שמתקופה מסויימת, כאשר דוד לוי הגיע למה שהגיע, הוא החליט להיות מספר אחת.

גם לחצי שהמפלגה לראש ממשלה?

כן בטח זה היה פחות מבוסס אז, אבל הוא חשב כך. הרי אתה כבר כתבת ב"דבר", שכאשר נבחרתי הוא חש שנעשה לו עוול נורא. עברו כבר 12 שנה, ותסכים איתי שזה לא מסתיא. הוא כל הזמן זה בתנועה הזאת שלוקחים ממנו את הנכונה, ללא צדק. כמה שנים תנועה יכולה לחיות עם זה? זה קשה מאוד.

הוא מוכשר להיות מספר אחת, בעיניך?

לא הוא איש מוכשר ובוה אין לי כל ספק. להיות מספר אחת, לדעתי הוא לא מוכשר לזה. והוא לא השלים עם זה. ואני חושב שהרבה אנשים שאוהבים אותו חושבים כמוני?

אמנם כך אנחנו בבעיה. הוא גדל בתוך הרוח הזאת. הוא לא יכול להיות מספר אחת. הרבה מרוקאים חושבים כמוני, אני יודע את זה.

אני מכיר הרבה מרוקאים שחושבים שהליכוד התנהל לו על רקע מרוקאי.

הלילה וחוט. אני אומר הדבר. לולא היה מפליג לתוך האמביציה הזאת להיות מספר אחת, יכול להיות שהיה מגיע לזה באופן טבעי. יכול להיות. אבל הוא מקיף את עצמו כל הזמן באיזו תכונה של נאמנים. והוא לא חורג ממנה ומי שאינו נמנה עם הקבוצה הזאת, לא קיים בשבילו. יש לו *חלשות מסויימת* באופי שהוא אינו אשם בכך. זהו האופי שלו אבל זה מפריע לו. אני פעולם לא הייתי נגדו באופן בסיסי. דווקא כשהיה שר־חוץ, הייתי מגן עליו.

מגן עליו מפני מי?

בממשלה, כמובן. הוא שרים שהיו באים בטענות. זה פגע בו, שהוא כלכך נעלב כשאמרתי שאני רוצה לנסוע למדריד. אני חשבתי שבמערב כזה גדול בהיסטוריה שלנו, אני צריך להיות אחראי כראש ממשלה. הוא תפס את זה כעוול מפני שזה לא היה הוא ולא בגלל נטיעתי שלי. אצלו, האמביציה האישית היא עצומה. אין בכלל להשוות את האמביציה שלו לאמביציה של אחרים.

אפילו יותר משלך?

אצלי בכלל היא לא קיימת. אני שונא את הפרסונליקיה.

איך יכולת להיות ראש־ממשלה במשך שמונה שנים בלי להיות בעל אמביציה עצומה?

כי הייתי בטוח שאין יותר טוב ממני. מפני שהייתי בטוח בעקרונותי, בדרך שלי, שהיתה הדרך הנכונה, והיא נכונה עד היום. ולולא קרה מה שקרה ב־92' היינו היום במצב הרבה יותר טוב. מי חשב שאנו צריכים למסור את רמת הגולן? איש לא חשב על כך. ואש"ף היה קרוב להתפרקות מוחלטת.

היתה לך קומוניקציה טובה עם דוד לוי בשהיה שר חוץ?

לא היינו הרבה מפני שאי־אפשר לדבר איתו. הוא מדבר רק עם אנשים שהם מעריצים שלו.

אתה מתאר אותו בצורה אינדיאני שמוקף בשבט של אינדיאנים.

הוא לא מדבר עם אנשים כמוני. פעם אמרתי את זה בצחוק אבל זו עובדה הוא אף פעם לא טילפן אלי בשהייתי ראש ממשלה. אף פעם. הוא ראה בזה פחיתות כבוד, כאילו מה פתאום שהוא יטלפן אלי. יש לו גישה כזאת. אצלי זה שונה. אני רואה את צרכי השעה. העניין האישי שלי אינו חשוב בעיני. חשוב העניין עצמו. זהו הדוקטרינה היהודית מימים רחוקים מאוד. הנביאים שלנו היו גבר המלכים מפני שהם הנשיבו את עצמם יותר ממלך המלכים. זו היתה דמוקרטיה במלוא טוהר המלה.

וכך פעלת בשהיית ראש־ממשלה?

בדיוק. זה בא בטבע טבעי. אסור לעבוד אלילים. איש הוא לפעמים גם אליל ואסור שזה יהיה כך.

ואתה מרגיש אלמנטים אליליים אצל לוי?

כן. יותר מדי ובמידה מופרזת. לכן הוא מקיף את עצמו במין אנשים כאלה. כזה הוא בנוי. לכן אני לא חושב שהוא יכול להיות מספר אחת.

שר הדתות למשל?

הצעתי לו דווקא להיות שר־אוצר אבל הוא רצה להיות שר־חוץ. אמרתי, אולי פה הוא יגלה את כוחו. לא חשבתי שהוא יהיה שר־אוצר מי יודע מה באמן אבל לא פחדתי כי ידעתי ששר־אוצר בדרך־כלל לא מגליט לכר.

הייתי רוצה לשאול אותך על אישיותך הבלתי־נשכחת, שיהיה הוא אותו היום והערבים הם אותם הערבים שבעצם כולם רוצים בחיסולנו. הל אירושה שנתי בתפיסת העולם שלך כלפי הערבים?

לחלוטין לא. לא רק אדגתי האיסלאם הפרימיטיבים הם האויבים שלנו. אסד הוא לא אויבנו הוא שונא אותנו ולא רוצה בקיומנו. אני אחיקלכת ואדך קצת הלאה מהבאה אהב אותנו הוא לא אוהב אותנו. למה הוא לא בא לבקר בארץ־ישראל. ואסמא אל־באז אוהב אותנו אני לא רואה שום שינוי ביחס של הערבים אלינו. אינני רואה עד היום את הערבי שבא ואומר שהוא רוצה שלום בכל תנאי עם ישראל שמעת מלה טובה מפוראק?

חידמיצר

משימה מס' 214

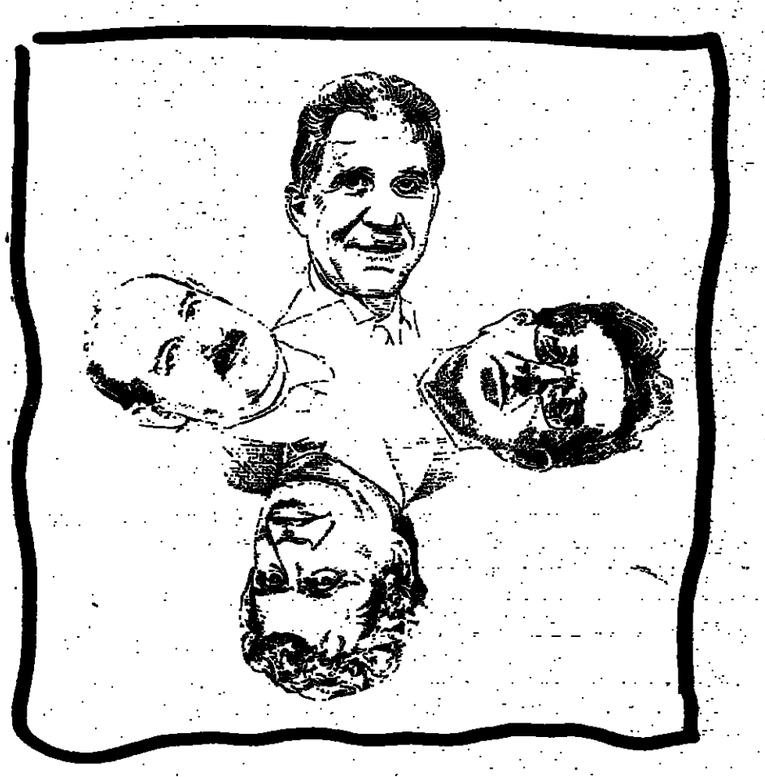

עוד ועוד כבוד – למה?

הוראות לפיצוח לפניכם חידה מצויירת, שפתרונה עשוי לזכות אתכם בפרס מיוחד: עותק חתום של ספר הקריקטורות של מרשיק לין "מתים לעשות שלום", בהוצאת זמורה ביתן מדן. הזוכה ייבחר מבין הפותרים שתשובתם הנכונה תגיע אלינו תוך עשרה ימים מיום פרסום החידה.

פתרון משימה 212: פשר אשרם. זכו בפרס: סמלו מופיע על צוואריהם הבחור בתמונה. זכתה בפרס דנה מיניס מקיבוץ נצר סירני. הספר יישלח לכתובתה.

המען למשלוח תשובות: מזכירות מערכת "דבר", רח' שינקין 45, תל־אביב. מיקוד: 65233.
נא לציין על המעטפה את מספר המשימה.

אלה שלא יודעים מי הם

גיורא פרבר

אנטנה

ק לעתים נדירות מצליחה הטלוויזיה להעביר אל הצופה גם את התהליך, ולא רק את התוצאה. אף נדיר יותר שטלוויזיה תשתתף בעצמה בתהליך. שניהם קרו בפרק ההמשך של מבט שני השבוע ל"רשימות תורה".

"רשימות תורה, המשך" הוא פרק ההמשך לסיפור שלא ייאמן על תורה סוקולובסקה, שהצילה מאות ילדים בתקופת השואה ולאחריה. תורה העבירה ילדים קטנים, לפעמים בגיל שבו עדיין ינקו, מהוריהם שניספו או שהיו מספיק חזקים כדי לראות את העומד להתרחש ולמסור את ילדיהם לידיה, כדי שתנסה להסיט אותם ממסלול הגורל המצפה להם. התוצאה, מעבר להצלה, היתה מאות ילדים שאומצו על־ידי משפחות, בין אם פולניות ובין אם בארץ, שאין להם שמץ של מושג מה שורשיהם. חלקם אפילו לא יודעים את שמם הפרטי האמיתי ושם משפחתם, שלא לדבר על מי היו הוריהם. במילים אחרות, הם לא יודעים מי הם. אלה אנשים בשנות ה־50 לחייהם היום, ילדים ללא עתיד שהפכו למבוגרים קטועי עבר.

התוכנית הראשונה פרסמה את סיפורה של תורה ואת דבר קיומם של קצוות מידע יקר ברשימות שהכינה. שמות ופרטים של ילדים שהם טיפלה. תוכנית ההמשך עקבה אחרי כמה סיפורים, שהתחילו בתוכנית הראשונה. ההצלחה, כך נראה, היתה פחותה מזו שקיוו לה. אבל למה אפשר לצפות לאחר 50 שנה? הרצון התקשות שהיו בחיי כל האנשים האלה בחלק הארי של חייהם וכנראה ילוו אותם עד מותם, הם כל־כך חזקים עד שלפעמים הם נלחמים בעוברות שלא יפריעו. אחד הרגעים המרגשים בתוכנית היה סיפורם של יעקב רומנו, שאיבד משפחה ובה בן ובשיחת טלפון שקיבל בעקבות התוכנית נמסר לו שאולי בנו חי: ושל הבן, ברונו, שאיבד משפחה ובה אב. בבית־חולים אסותא קיבל יעקב רומנו, איש חם ורגשני, את התשובה השלילית מבריקת הדקמות. הם, אבל, משוכנעים, כך זה נראה, שמצאו את הכתובת הנכונה. בשבילם זו האמת.

הטלוויזיה הישראלית הצליחה להעביר את התהליך, חצי מאה שעברה על חייהם של הילדים לשעבר, המאומצים וחסרי הילדות. התוכנית גם הבהירה את מה שתוכניות תיעודיות מסכירות פעם אחר פעם. שיאים של התמוטטויות המצוקים קורים אחת לזמן רב. הרוב המכריע של השמות שהוכרו בתוכנית הראשונה לא זכו לקבל מידע על עצמם, אף־על־פי שרבים חיפשו מידע רדף הטלמסר. זו המציאות. סרט הליווחי על הסיפור, שזה כנראה רק עניין של זמן עד שיוסרט, כבר יביא את הפסגות שאותן אנחנו רגילים לראות ולהן אנחנו רגילים להאמין. סרט הליווחי גם יימנע מטעות קטנה אחת שעשתה הטלוויזיה התוכנית, עם כל ההתרגשות והאמון של אנשי הצוות בה, היתה, בשפתם של חוב משתתפיה, קצת ארוכה מדי.

ועוד דבר: בסוף התוכנית חזר מיכאל קרפין ובסבר פנים מאיים משהו העביר לעיתון "מעריב" את המסר בדבר תביעת לשון הרע שתגיש הטלוויזיה הישראלית כנגדם, אם לא יתנצלו על שהטילו דופי באמינותה של תורה ורשימותיה. כל הכבוד לטלוויזיה הישראלית העומדת על רגליה האחוריות ומוכיחה את גרסתה. אפשר להבין אותם על שאין להם רצון שלאנשים יישאר סימן שאלה מרחף מעל התוכנית. אבל היתה בכך משום התחשבנות, שהשאירה טעם לוואי לא טוב אחרי תוכנית כל־כך נוגעת.

מיהו קהל היעד

אם "רשימות תורה, המשך" עסק באנשים שלא יודעים מי הם, הסרט "כלימאת" של נוגה חסן הוא על אנשים שלא בטוחים מה הם. חסן, ערבי ישראלי, עשה סרט במסגרת הסדרה של החינוכית (בערוץ 23 של החינוכית בכבלים) על סוכלנות. "כלימאת", "מילים" בערבית, גלוה לחייהם של שתי נערות ונער אחד מחיפה, ערבים ישראלים. בביתם עם המשפחה, בחודם, בבית הספר, על חוף הים. הסרט נותן לצופה ישראלי תוך הצצה שלא רחך מתוך ישראלי לחיי הערבים הישראלים. מעין האנשה של דמויות שישראלים ברוך־כלל עושים להן פלקטיזציה ובעיקר מעדיפים להתעלם מזהותם החוץ־ישראלית.

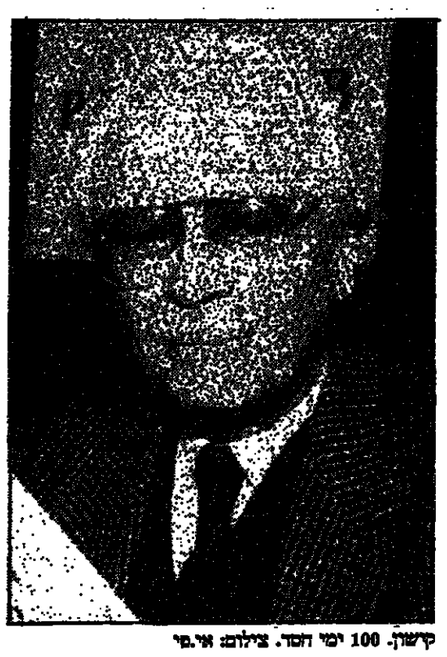

קישון. 100 ימי חסד. צילום: אי.מי

הנער, עמר, אוהב את מייקל ג'קסון ("שחור ולבן" הסמלי של ג'קסון מלווה את הסרט לכל אורכו), ומקדיש תשומת־לב רבה ומודעת לאופנה עכשווית המקובלת בחיפה. לשתי הנערות יש מודעות פוליטית גבוהה יותר. אחת הנערות, סניה, תוקפת חזיתית בשיח בכיתה נער דרוזי על אי־הנאמנות, לדעתה, של העם הדרוזי לעם הערבי. הנערה השניה מרבדת על תוסר השוויון בין גברים ונשים בחברה הערבית.

חסן, הבמאי, שואל את גיבוריומו לאום שלהם. הוא מקבל שלוש תשובות שונות. אחת קודם כל פלסטיניות. השניה ערביה ישראלית. השלישי לא בטוח. חסן מנסה להחזיר אותם ל־48', שואל מי נהרג במשפחה, מה קרה עם המשפחות אז, מביא אותם לצומת הדרוכות הציונות והשני בנובמבר. כן, הם יודעים מה קרה ב־2 בנובמבר. לא, השכנים היהודים שלהם לא שמחים לרדת איתם במעלית, שלא לדבר על "בוקר טוב" בבוקר.

אם רוצים להבין מדוע הסרט של חסן נבנס תחת הכותרת סובלנות, יש למרפק את הסרט למקומות שכלל לא בטוח שהתכוון להיות בהם. וכשסרט לא יודע בדיוק מה הוא רוצה לומר, הוא מעביר את המבוכה הזו, את סימן השאלה, לצופה. חוץ מתקריית השכנים, למשל, אין זכר לישראלים הדים סביבם, וזה פוגע במידה מסויימת בריאליסטיות של "כלימאת". אפשר אולי לטעון שהסרט ממלא את רמזתו של הנער הערבי־ישראלי במידת מה בתוכן, ומציג בפני החברה הישראלית את יחסו לפלסטיניות. כי את הערבים הישראלים לא נראה שהסרט הזה יעניין: הוא לא מחדש להם מאום. אבל האם זו היתה כוונתו של חסן, לעשות סרט בשביל היהודים הישראלים? לא נראה כך, אף־על־פי שהסרט הוזמן על־ידי החינוכית.

יסורים בגן העדן

יום שלישי השבוע הופגנו על־ידי ערוץ 2 במודעות בעיתונים כאלטרנטיבה לגן־עדן עלי אדמות. שתי סדרות חדשות, "יסודי אפרים", ו"שיקאגו הופ" ולאחריהן סרט – "אשה לשניים". לא בטוח שהיה כראי לוותר על חופשה בבהאמאס כדי לבלות ערב עם ערוץ 2, כמו שמוראי עשו רוב הצופים.

על "יסודי אפרים" של אפרים קישון הכבירו מילים בכתבות מקדימות. אבל כשם שנותנים לראש עיר 100 ימי חסד כדי להתארגן בתפקידו החדש, נראה שיש לתת לפחות לעוד פרק אחד לחלוף לפני שחורצים דעה, במיוחד כשמדובר בקומדיה ישראלית מקורית. בכל מקרה, היה צורך בכל הקסם של רוב'לה גליקמן, שאופף אותו כמו הילה עוד מ"הדרזה", כדי לא להתאכזב אחרי התהלוכות והחצוצרות שקיבלה הסדרה בתקשורת.

"שיקאגו הופ", השליש השני של גן עדן, השייכת לואנר סדרות בתי החולים, שווה דיון נפרד, במיוחד לאור מתחרתה המעולה מהכבלים, "אי.אר". ■

יסורים בגן העדן

חדשנות בלי חיים יבין

אלון שליו עשה, מבחינתו, את הצעד הנכון. במקום לעזוב את ערוץ 2 שמוף ומבוסף לאחר ריב עם הדירקטוריון, הוא עזב בשיא, כשחברת החדשות נמצאת בקו עלייה והצלחה. מוזר, לכן, שרק אחד מחברי הדירקטוריון ביקש ממנו לשקול שוב את החלטתו

אביבה זלצמן

יום שלישי השבוע הודיע אלון שליו לחברי דירקטוריון חברת החדשות, שהוא מבקש להתפטר מתפקידו כמנכ"ל חברת החדשות. חברי הדירקטוריון הביעו תדהמה, אבל המהלך הזה היה צפוי – למרות השיפור ביחסי העבודה בין המנכ"ל לביתם החדשים האחרונים.

הבעיות הזלו כשבישיבת דירקטוריון שדנה בתקציב, הביע דן שילוח ביקורת על חדשות ערוץ 2. בתגובה אמר שליו: "אתה לא תלמד אותי, תסתכל מה קורה ב'רשת', זה תת־דמה". שילוח דרש התנצלות, שליו סירב. כדור השלג הזל להתגלגל, כשבשילוח הצליח לשכנע גם את תומכיו הנלהבים של שליו בדירקטוריון, ש"אין לו שיקול דעת, הדרוש למנכ"ל של חברת חדשות". בישיבה שהתקיימה בתחילת פברואר דרשו חברי הדירקטוריון משליו להתפטר, אחרת יאלצו הם להדיח אותו. כדי להצדיק את הצעד סיפרו על הגירעון הכספי בתקציב 1994, על המוצר הגרוע, לדעתם, של חברת החדשות, ועל יחסי עבודה לא תקינים בינו לבין הדירקטוריון. את העבודה שבתוך זמן קצר הצליח חדשות ערוץ 2 להביס באחרוני צפייה את "מבט" הוותיקה, לא הזכירו.

"אלון צריך להבין שזהו עובר אצלנו ולא אנחנו אצלו", ביקשו הזכיינים לציין. שליו הבין את זה, ובישיבה שהתקיימה שבוע לאחר־מכן פתח בדברי התנצלות, ואמר שברור לו "מעמדו של הדירקטוריון כקובע מדיניות, ומערכת ההיררכית של מנהל מול דירקטוריון". הוא גם הביע את רצונו להתחיל במערכת יחסים חדשה. דף חדש נפתח, אבל שליו הגיע אליו עם כנפיים וסמכויות קצוצות.

גם הזכיינים התרכבו בינתיים. אולי בלחץ מועצת חדשות השניה והיו"ר ראו יוסי פלד, שביקשו מנציגי המועצה בדירקטוריון לא להצביע בעד ההדחה. אולי בלחץ התקשורת האוהדת שקיבל שליו באותו שבוע. ואולי מהסיבה הפרוזאית, שכל אותו זמן ניסו להגיע להסכמה לגבי מחליף לשליו, אבל עד שעת תחילת הישיבה הגורלית, לא היה להם שם כזה.

זו לא היתה הפעם הראשונה, וכנראה לא האחרונה, שהדירקטוריון מתקשה למנות מנכ"ל בשל אי־הסכמה. דירקטוריון חברת החדשות מורכב מעשרה חברים: שישה נציגי זכיינים, שניים לכל זכיין, וארבעה נציגי ציבור – שלושה חברי מועצה ומנכ"ל חדשות השניה, שהוא גם יו"ר דירקטוריון חברת החדשות. על־פי חוק, כדי למנות מנכ"ל חברת חדשות, או לחדלופין, להדיחו מהתפקיד, יש צורך ברוב של 75 אחוז, כלומר: שמונה חברים מתוך עשרה.

כשהתבקשו באוגוסט 1993 למנות מנכ"ל לחברה, היו המועמדים המועדפים על הזכיינים מיכה לימור ונסים משעל, כשמנגד מנסה השר הממונה על ערוץ 2, פרופ' שמעון שטרית, לדחוף מועמד משלו – יוסף בראל. איש מהשלושה לא הצליח להשיג שמונה תומכים, כמו גם לא אף אחד מעשרת השמות האחרים שהתגלגלו החוכרו לתפקיד. ואז, ברגע האחרון, נשלף שמו של מועמד חדש לחלוטין: אלון שליו, איש גל"צ ו"ידיעות אחרונות" לשעבר, שהיה באותם ימים מנכ"ל חברה משפחתית לניידות־לב "שחל" ושהה בארצות־הברית. שליו הוזמן לארץ שלושה חודשים לפני מועד תחילת שידורי הערוץ השני בנובמבר 1993, והצליח במן קצר לגבש צוות ולעלות לאויר עם מהדורת חדשות מקוצרת ביום הראשון להפעלתו של הערוץ.

שליו הוכיח, כי אפשר לעשות חדשות בלי חיים יבין, בלי המלכתיות של רוממה ובלי התקציב שמשקיעה רשות השידור בחדשות, ואפילו לנצח בגדול. בדצמבר 1994, שנה לאחר העלייה לאויר, הובילו כבר חדשות ערוץ 2 באחוזי הצפייה על פני "מבט", ותוך חודשיים מעלייתו, הביס רפי רשף את "ערב חדש" הוותיק.

שליו. אחרי שנה, חדשות ערוץ 2 הובילו ברייטינג. צילום: יפעה

שליו, מבחינתו, עשה את הצעד הנכון. במקום לעזוב את ערוץ 2 שפוף ומכופף לאחר ריב עם הדירקטוריון, הוא עזב בשיא, כשחברת החדשות נמצאת בקו עלייה והצלחה. מוזר לכן, שרק אחד מחברי הדירקטוריון ביקש ממנו לשקול שוב את החלטתו. אולי האחרים עדיין מאמינים שיבוא מחליף שיצליח לעשות חדשות טובות יותר, בהוצאה קטנה יותר.

מי שכבכל הנראה רוזקא מרוצה מהתפטרות של שליו, הוא השר שטרית, שמאוד רוצה להכניס מועמד משלו לתפקיד מנכ"ל החדשות. בפברואר ניסה השר להכניס לתפקיד את נסים משעל, והניסיון הזה קומם אפילו את אלה שבסיבוב הראשון (ב־93') תמכו במשעל. סביר להניח, שגם הניסיון הנוכחי של השר למנות את משעל לא יצליח, אלא אם כן יצליח שטרית לעשות את מה שהוא מנסה כבר זמן רב – להכניס שלושה נציגים שלו לדירקטוריון חברת החדשות, שישמרו על האינטרסים שלו.

הזכיינים החליטו לבנס את הדירקטוריון עוד היום, כדי לנסות ולגבש תמיכה על מחליף. השמות שהוכרזו הם: שלום קיטל, היום סגנו של שליו, כשתומכיו מסבירים כי בחירתו "תבטיח המשכיות ומה שפחות דעודים במדרכת"; מיכה לימור, שמסיים היום את תקופת הניצון שלו כסמנכ"ל הרשות לשעבר ומתחיל לעבוד ב"רשת". גם שמו של נחמן שי הוזכר, אלא שהזכיינים מעדיפים ששי יישאר בכיסא המנכ"ל ולא יפנה אותו למרוני של השר שטרית. ואולי שוב ישלפו שם חדש, שעדיין לא היה במירוץ. ■

בדרך אל העושר

הופעה אחת מרתקת ואחת מרגשת. שתיהן התרחשו בערב יום שני בסינרמה בתל־אביב. בלי וטוויך חנכו את אירועי פסטיבל הבלוז שם. הקהל רקע

מק סילבר

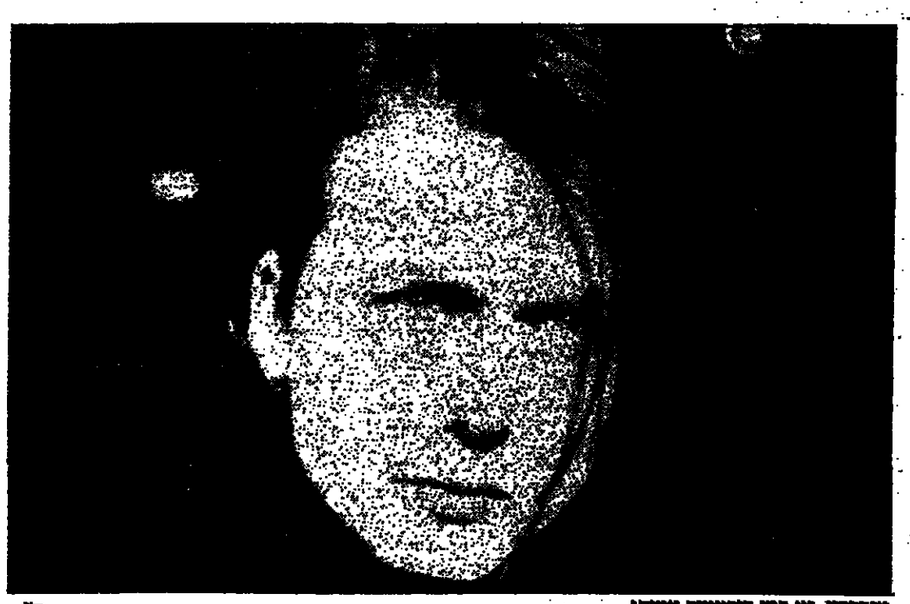

אנדרסון. נע כמו דיקטטור אמיתי

מרכז הסינרמה התל־אביבית נרמה היה שהעולם מתנה באגרופו של ברט אנדרסון, סולנה של להקת סוניק. הם, יחד עם בלי האמריקאים, חנכו את המטה המבורך של אמנים בין־לאומיים שנתנו השבוע בארץ. בהמשך השבוע, שתי הלהקות הפיעו גם בפסטיבל הבלוז בחיפה, יחד עם עוד אמני "בלוז" גדולים כמו שריל קרואו, אנרפיפל ופי.ג'יי. הארווי, וכמה אחרים. את הפגיעה האת תחתם הופעתם של פיית־נרמור בסינרמה במוצאי שבת, לאחר שכבר הפיעו אתמול בחיפה.

סוויד הבריטים בחלט כבשו חלקה מפוארת של פופ, ולפי ההופעה הסינרמית, ביום שני האחרון, נראה שחיד הנטיה לא תעצור בדרך אל העושר. אנדרסון הוא אחת הדמויות הכי כריזמטיות, אקסטרוברטיות, יהירות ומרשימות היום בפופ. השטיקים שלו הם שחצניים, מגיים ומרשימות היום בפופ. השטיקים שלו הם שחצניים, מגיים ושחוקים, וחלקם מהסוג הג'ון־ווזולטאי, שנראה פתוי אלא אם כן הוא משובץ בסרט של טרנטינו. אבל אנדרסון הוא מוזר. שפת הגוף שלו היא מלהיבה ומרתקת והוא גורם לכל השטיקים האלה להתרומם כפי שרק מעטים מסוגלים לעשות. הוא נע כמו דיקטטור אמיתי, מסגל לעצמו מחוות כפיפה מאיסטיות, ונראה שכך הוא גם מתייחס לשאר חברי הלהקה.

ירושלים בדרך הוא מאושר. כל הזות ישבן שלו מקפיצה את הקהל, והקהל היה בהיסטריה שנראתה בארץ רק פעמים של הביטלס בדיר. ראשים נעו מעלה מטה, השירה בביחד הוה שירה בביחד, ולרגעים היה חשש שרצפת הסינרמה עומדת להתמוטט.

אלבום הכבודה הישה של סוויד, שיצא לפני שנתיים, היה שקל הקרשנו גישרות בדיסי משובח, עם דיקה בולטת ליחי הדור של דיוויד בואי בראשית שנות ה־70. הדיפ הדור של דיוויד בואי בראשית שנות ה־70. הדיפ הדור הקרשנו גישרות בדיסי משובח, עם דיקה בולטת ליחי

אהבה מיתולוגית

ברכה רוזנפלד

ספרה של רונית יוכל חיסין הוא נסיון מעניין ומקורי לעצב חוויה טוטאלית של אהבה ושירה "הבוערות" יחדיו □ זוהי שירה עשירת קולות, מראות, ומצלולים המתקשרת לטקסטים עבריים קדומים □ מחזור שירים שלם ומגובש סביב חוויה חזקה וסוחפת.

רונית יוכל חיסין: "בדרך אליך רובי", ספרית פועלים, 72 עמ' 1995.

פרה של רונית יוכל חיסין הוא נסיון מעניין, מקורי ומלא קסם לעצב חוויה טוטאלית של אהבה ושירה המשולבות יחדיו, ללא הפרד. זוהי שירה גועשת, שירה מרגשת, ארוס אדיר של איש, אישה וטבע "בוערים יחדיו". הצמחיה הרעננה, עוף השמים וחיית היער יוצרים פעילות גומלין עזה ומפרה. זהו מחזור שירים שלם ומגובש סביב חוויה חזקה וסוחפת.

גיבורת השירים והדוברת היא האשה הצהובה השורדה במצב של "בדרך אליך", בכמיהה בהשתוקקות אל אהובה, הוא רובי, אשר אף דובר בחלק מן השירים (מפיה של המשוררת). זהו מצב של התרגשות גדולה, מצב אקסטטי של השראה. וכל הטבע הסובב את הדוברת משקף את המצב הנפשי הזה: האגפות הברקיסים, השיקשקים, האדמה, החמה והלבנה, העפר הרוח –בכולם עוברת הסלסלה. הרתמים הבוערים, היונים הצוחרות דולקות בחשיכה, ובוערת שיר האשה הצהובה. כל יסודות החומר משתתפים בהתרחשות הגדולה, כולם במצב של התעלות. זוהי שירה כהתפרצות, שירה כיופי המצוי בכל מקום בו תדרוך כף רגלם של האוהבים:

"עָכְשָׁו בּוֹעֲרִים גַּחֲלֵי רְתָמִים בְּכַפּוֹת רַגְלֶיהָ חֲמֻדָה לִבְשָׂרָן, סְחוֹר סְחוֹר מִתְעַגְּרִים כְּאֲבָנֵי סַפִּיר דּוֹלְקוֹת" (עמ' 6).

ובכל מקום בו יביטו עיניהם:

"עָרְבֵי שָׁמַיִם כְּכִתֹּנֶת פְּרוּעָה
וְהָרוּחַ פּוֹצַעַת בָּם לְשָׁפְרָם
עַל אֶרֶץ וְאֵילָנוֹת מוֹצִיאִים
מִדֵּי חֹדֶשׁ פֵּרוֹתָם" (עמ' 29).

אבל לא רק יופי מצוי כאן, כי אם גם הכאב. הכאב שביופי הכאב שבאהבה. ורבים מאד מן הביטויים כאן הם בטויים אלימים: וליקה, בעירה, שריפה, פציעה, משופר, נתיך, נקרע, וכדומה. ויש אימה ופחד וחרדה. פחד מן האש האפוקליפטית השורפת והמטהרת וחרדה מן הזוועה הארוטית עצמה, מן התשוקה: "–דגלי בדרך/ אליך רובי,

במורא, שרפה גדולה אחזה בעיני/ הנעות./ כבר סביב בוערים השחפים ורח בשרם הצלוי,/ כאב בשרם הצלוי תולה באדיר ונישא" (עמ' 7). וכמענה לאותו הפחד אומר לה האהוב: "אני אחזו בעורך–יקירה" ומרגיע אותה "אל תוהיה כך אימה–זה אני הגז מעליך (עמ' 18) כחוגו מעליה הופך עצמו למלאך שומר.

יופיו של הטקסט מתמם עד כדי התרגשות. קשה עד מאד לבחור את השורות היפות לשם ציטוט. כולן באותה רמה של איכות, עושר ויופי. עושר גדול. עושר של מטאפורות, עושר של תמונות בתיאורי טבע ונוף של ארץ־ישראל, הזי והצומח בה "אגפות ברולה טובלת בשלולית בשלולית גשם שקופה,/ מנעות רסיסי מים חיים" (עמ' 19) "שודי עבים ברחם כתאנים/ טרם קיץ" (37), ועושר בתארי הנוף האנושי בתנועה "בהקַ רוטט על דיר צוארה" (8), ובמקום אחר "עצי החורש–נושפים צללים צוננים, צורפים ליצור צלם, כצל עב מתפקע, ככתם של ציפור". גם המצלול עשיר וסוגסטיבי. זהו עושר השמור לבעליו לטובתו. שירה חושנית של צבעים, קולות פחד מלוכלת לאבוד בתוך הזוויה ולהפסיד את העצמיות.

שעון הספר – ציור מאת שמואל בק

בשירה זו צבעים רבים לאש: "חתקה האשה במתיבות בתוכה אש/ לבנה ואש אדומה, אש שחורה/ ואש ירוקה לתת בזן צורת אשה חרשה" (52). מתוך האש הסכנגונית של השירה, האהבה, היצירה, בוראת המשוררת עצמה מחדש ומבטאת מיתוס של התחדשות: "כל שנים עשר חודש/ אני נעשית אפר/ והרוח מפזרת אותי/ תחת רגלי, נשימתי חוזרת בי ויוצאת–כל שנים עשר חודש/ אני נעשית אפר ושבה" (55). בדומה לעוף החול הנולד מתוך אפרו ובהתאם לתפיסת הזמן המעגלית של הטבע, של מחזור יום ולילה ועונות השנה, כי האשה הצהובה היא חלק ממנו.

בשירתה גם קולות וצלילים רבים ומגוונים. קולות השקט "כאנחת גרגירי החול הנכבשים לאט לאט בגל הים" (עמ' 49); ו"רעש עבים כאוזשת ומגיות שרופות הנעות מרחוק" (עמ' 45); ו"רעש שרפות, כאנחות התלויים וצלצולי חרבות,/בציות היונים–" (עמ' 6); "יקולו כקול ברידת נהר צר" (עמ' 60) "קול השוק כקול שוף פצוע וקולו/ כקול אנחת אשה וקולה/ כקול איש המבכה/ בא שנתי" (עמ' 37). ויש בה ריחות ב"ריח עפר חרוש" (עמ' 60) ו"ריח בשרם הצלוי" של השחפים. וריח קינמון עולה מבערת הענים ועוד, ועוד.

אצל רונית יוכל חיסין הלשון אינה מוזה וחיצה בינה לבין הזוויה. נהפוך הוא־היא בנה חוויה טוטאלית־מיתית מתוך האמונה כי "למילים יש קדושה/ לעמוד לבד אצל/ דממת קולותי, עודני נאחזת על תוקף נתתי בן–למשכני מאת מעשה הצדיקה" (עמ' 44). אמירת שירה היא כמעשה בריאה, כצידוף באותיות. באמצעות הקשרים לטקסטים עבריים קדומים־המקרא והקבלה, השימוש בצורות ארכאיות כמו ור' החיבור וצורות פועל שאינן שגורות כיום, או התקבולת המשלימה שבשירה התג"ביה, המעלים את הכתוב למפלס לשוני גבוה וחגיגי, ועל ידי הבלעת הזוויה האישית הגדולה בתוך הלשון הארכאית והתחברות למיתוסים קדומים היא יוצרת את המיתולוגיה האישית של האשה הצהובה "כבציב אבן תלויה בצמרת/ אשל לתת עיניה לטושות כאבן/ מושחתת./–אשה שהיתה לאבן מדבר" (עמ' 69). לפעמים שירתה לובשת צורת התגלות או חזון נבואי: "ואקרוס לנשום מילים עתיקות/ של טקס/ כמראה אשר ראיתי" (עמ' 60) ובמקום אחר "עוד עמד היכל הריקע חם" (עמ' 63) "יהיים ימי פרוץ ברק תכלת שמים כמחר/ לבנות ספיר" (עמ' 15) או צורה של תוחכה נבואית "למנות בין קור הלוחות:/אשר לחרב – לחרב/ אשר לרעב – לרעב,/חלקת הביזה וחלקת השבי" (עמ' 71). או במקום אחר צורה של משל כגון בשיר "במראה" בעמוד 66 ו"מרזק" בעמוד 68 ועוד.

זוהי שירה כמעשה כישוף, היכולת הלשונית הרבה, הרבאליות העשירה, במסגרת מיצלולית ריתמית, הופכת עצמה לזוויה הסוחפת את הקורא בכוח הדומה לריטואל כישופי מאגי ולוקח אותו למחוזות אחרים, מיתיים וטרנסצנדנטיים, ולעוצמות רגש הגדולות מן החיים.

פתיחתא

אין משגיחים בפסק־הלכה

"הכל תלוי במזל – אפילו ספר תורה שבהיכל", אומר מאמר המיוחס לחז"ל. מזל כזה, שהוא בימינו מזל יחסי־הציבור והיחצנות, נפל בחלקו של ספר מתורגם מאת ריצ'ארד פרידמן "מי כתב את התנ"ך" שראה אור במקורו האנגלי לפני עשרים שנה (ושלדעת פרופ' זקביץ התיישן מאז ותעון עידכונים רבים) ושהופיע עתה בעברית בהוצאת "דביר". דוד שליט הקדיש לו בשבוע שעבר כתבה נרחבת במוסף 'הארץ' תחת הכותרת "סופר הצללים הראשון". בציינו, כי זהו ספר "פרובוקטיבי שמאתים אלף עותקים ממנו נמכרו כבר באה"ב" – צידוף שהולך תמיד סוד ביחוד, מסתבר.

מזל מעין זה נמנע מספרון צנוע, אבל מופלא, לדעתי, בגישתו ובמקוריותו, בשם "דיבוי פנים באמונת היהודי" מאת חוקר מקרא ישראלי, ד"ר ישראל קנוהל, שיצא אף הוא לאור השבוע בהוצאת האוניברסיטה המשודרת של גלי צה"ל.

בשאלת המקורות, או כפי שמנסחה פרידמן "מי כתב את התנ"ך" אומר קנוהל: "השלב הראשון בהתחוות של התנ"ך היתה עריכת התורה ופרסומה (בתקופת עזרא ונחמיה). עבודת עריכה זו ציירה וכרכה יחד את הסיפורים השונים שרחפו בעם על בריאת העולם, יציאת מצרים, האירועים במדבר סיני, וכן את קובצי החוקים השונים שהתקיימו באומה. העורכים לא ניסו למזג את קובצי החוקים השונים ולא ניסו לטשטש את הבדלים ביניהם [...] אותם עורכים עלומי שם היו בודאי מסוגלים להגיש גו ספר סינתטי שאין בו סתירות ומתחים. אבל הם לא נהגו כך, אלא הגישו לדורות הבאים ספר רב־קולות ורב־גוונים, חזו מפעלם הגדול. הם הכירו בכך שדבר אלהים אינו אחיד, שהאלהים מדבר בקולות רבים, וכי האנשים שומעים אותו בדרכים שונות. הם הורישו לדורות הבאים ספר פולריסטי שיש בו תפיסות שונות חוקים שונים, ובמובן מסוים הורו לנו הלכה במעשיהם הלכה הגורסת, כי 'תרבה פתחים למקום'. שיטתם היא שאיפשרה את המשך דיבוי והגיון גם בדורות הבאים" (עמ' 62־63). כלומר, חשובה יותר משאלת מחברי המקורות היחידים (פרידמן סבור שמחבר מקור ד' הוא ספר דברים, הוא הנביא ירמיהו וזה הידוש הגדול) היא שאלת משמעותם לדורות הבאים, זו תרומתו החשובה של קנוהל.

לא אוכל למנות כאן את החידושים הרבים, שמחזיק ספר קטן זה (85 עמודים בסך־הכל) אבל ראוי להדגיש את גישתו ההיסטורית דיאלקטית של קנוהל, הגורסת, כי התמורות בהשקפה הדתית היו תמיד פרי של משברים לאומיים וחברתיים חמורים שאמונת היחוד' נאלצה להתמודד עימם, ולהשתנות תוך כדי כך, כדי להוסיף ולהתקיים. הוא אף מנסח טענה מעניינת על תפקידו של הרוע בהיסטוריה כַּשָּׁאוֹד המתסיס את הדיסה וכי "רק התעוררות של כוחות הרע היא המעניקה את האפשרות לצמיחה ולהתפתחות". מעניינים במיוחד דבריו על "אסכולת הקדושה" (אם תרצו מקור נוסף על ארבעת המקורות הידועים) אשר "שאפה להאדיר של אמונת העם ואמונת הכהנים וליצאה ממגדל השן של הכוונה אל האומה ומצוקותיה. שילוב הפולחן והמוסר הוא חידוש נוסף שלה, שהרם להפיכת התורה לנחלת האומה כולה" (עמ' 65).

מיותר להכביד מילים על חשיבותו של ספר זה לגיבושה של השקפת עולם חילונית־ליברלית המנכסת לעצמה, בדין, את נכסי הדתה של היהדות לדורותיה. ודברים אלה חשובים שבעתיים במיוחד עתה, בימים בהם מתכנס בניו־יורק חבר רבנים אורתודוכסים המפרסם פסק־הלכה נגד החזרת שטחים מארץ־ישראל ונגד הממשלה עליה הם פוסקים שדינה דין "מומרים" (והיינו – דין מוות).

בפראפרזה על דברי התנא ר' יהושע בורוכוב עם האורתודוכס של או ר' אלעזר, וכן ברוחו של ספר זה מאת ישראל קנוהל ניתן לומר: 'לא בשמים היא (התורה) ואין משגיחין בפסק־הלכה'.

ע.ל.

ימקב בסר משוחח / על הספר "שבויה בחלומה"

נורית גרץ: חברה בריאה נלחמת במיתוסים שלה

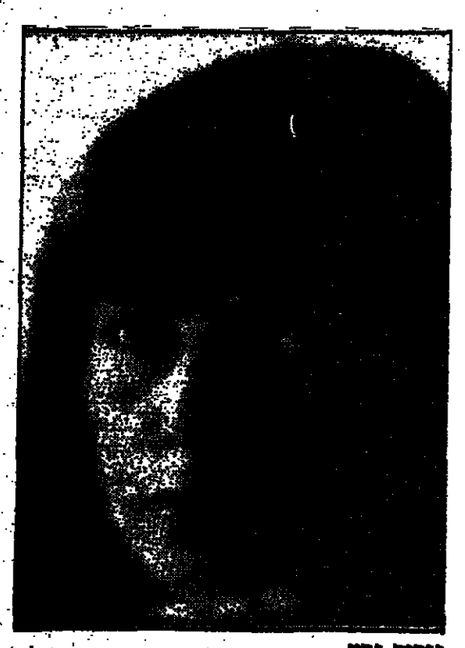

נורית גרץ

נורית גרץ, בספרה הדש שבויה בחלומה (הוצאת עם עובד ספרות אוטקים) את מתבוננת למדינה. הדי מדינה אינה כלבד תמיסה בדי להיות שבויה בחלומה?

אני לא מתבוננת למדינה, כי אני לא מאמינה שלמדינה יש נשמה. זאת אומרת, אני לא עובדת אלילים. אבל אני מתבוננת לאנשים שחיים במדינה הזאת. וכדי להתמצא בהיסטוריה, כדי לפעול בעכבה, אולי כדי לשנות אותה וכדי להבין אותה, צריכים חלומות. צריכים ללכת בתוך אישהו מבוך של חלומות. גם אני שבויה בחלומות שלי.

הציבור היה שבוי בחלומו – בנה לו חלום. אבל את עוסקת בתקשורת.

אני לא עוסקת רק בתקשורת. אני עוסקת בציבור. במבטאים השונים של הציבור – בעיתונות, בספרות, בקולנוע, בטלוויזיה, בכרזות, במודעות בחירות שמאוד נענות לקול של הציבור, שמבוהלות קשר מאד חזק עם הנמען ובעצם מבטאות את מה שהוא אומר. התקשורת היא קול אדוניה, ואדוניה זה הקהל. היום קוראים לזה דיסיינג' ובזמנים אחרים קראו לזה בשמות אחרים.

האם יוצא מדבריך שהתקשורת ראתה את תפקידה במעורדות של הציבור, במסייעת לו? אני מתבוון לתקשרת קום המדינה, מיד אחרי מלחמת השחרור ובעיצומה.

בתקופת מלחמת השחרור היה לעיתונות תפקיד. העיתונות היתה מפלגתית ואחד התפקידים שלה היה לחזק את הציבור במאבק ולבטא את האידיאולוגיה הציונית עם ההתפצלות שלה למפלגות השונות. התפקיד הזה בוצע. אבל מעניין לבדוק באיזה מאגר של מיתוסים וסיפורים היא משתמשת כדי לבצע את התפקיד הזה.

העיתונות התקשורת – וזה נובע מדבריך – היתה מטעם.

כן. אבל גם מטעם היא חייבת לנהל דיאלוג. לא היו קוראים אותה לו לא היתה מנהלת דיאלוג. וגם המטעם, בעצם המפלגה העיתונות והקהל, יש איזה מיתוסים שמסתובבים בציבור ונודדים ממקום למקום. למפלגה אין שפה משלה שאף אחד לא מבין אותה ואין לה מיתוסים פרטיים משלה, שהציבור רחוק מהם וזר להם. מדברים באותה שפה, מי יותר ומי פחות. אם הציבור לא נענה לקודים הם יחלפו. איזהו דיאלוג הוא גם איזהו המיתוסים.

למשל, במלחמת השחרור, אחד הדברים שרואים בעיתונות (וגם בטקסטים אחרים) כמה היה חשוב לבסס זהות הישראלי, שהוא לא יהודי. יותר חשוב מלהגיד 'אנחנו ישראלים', היה חשוב להגיד 'אנחנו לא יהודים'. ובעצם תיאורי המלחמה מכוונים לדבר הזה. הבנייה של דמות לחם דינמי – על ידי סגנון כתיבה, שימוש במשפטים מסוימים. למשל, כשמתארים קרב, צריך תמיד לבוא איזשהו חייל ארם, או עיתונאי אמריקאי, אחדותיות, תישהו שמסביר שיגיד – כמה יפה אתם נלחמים. כל הכבוד.

בשביל מה צריכים את זה? אחת הסיבות היא הצורך להציג את עצמנו כחלק מהעולם המערבי, כיגוד להיותנו מבודדים בתוך גטו. הבנייה של ישראלי לחם, ישראלי דינמי, ישראלי שהוא חלק ממשפחת העמים, כל זה, בעצם בגי כיגוד ליהודי הפסיבי. ואתה יכול לראות את זה מתוך ניתוח טקסטואלי של הכתבות. או למשל העניין של הערבי – הוא מתואר, במלחמה כמו במלחמה, כאויב. אבל הזידוש הוא בכך שהערבי הפלסטיני, הבודד, מתואר – לדעתי לא ממש באופן מודע – כמו שתיארו את היהודי בספרות העיירה. הוא נודד, אין לו שורשים, הוא לא נאמן באמרתו, הוא פסיבי, הוא לא לוחם, הוא לא בונה את גורלו כמו יהודי. זאת אומרת, התופעה המעניינת היא שכדי שאנחנו נהיה ישראלים, מישהו אחר צריך לקחת את תפקיד היהודי. היהדות שלנו לא נעלמת, משליכים אותה על הערבי.

גם ביחס לאויב, העיתונות לא הגיעה למצב של אמירה בנוסח אינבורו, במלחמת העולם השנית, שגרמני טוב הוא גרמני מת. וזאת היתה סיפמה. אנחנו, לגבי הערבים, לא הגענו לרמה של דהיהמניציה. של חגיגת דם.

לא בזרמים המרכזיים. יסודות הזמנים מאוד חזקים בטקסטים הציוניים. לפעמים הם מטושטשים יותר, לפעמים הם מטושטשים פחות. במלחמת השחרור אתה פחות מרגיש בהם, אבל מיד אחרי זה כתב ס. יזהר את "חירבת חיזעה" ועוד טקסטים ומיד מזכירים את הזמנים – ואת הדיון אם כן בגרנו בו או לא, אם הוסט לשוליים או לא.

מי נוקף לפ. יזהר עשה זאת?

באותו כיתון היו למשל המון סיפורים של הבדענים שלא היו ידועים ולא היו מצליחים כמו ס. יזהר. שניהו לתאר את המלחמה מנקודת התצפית של הערבים. אבל הם פחות ידועים. הידוע הוא ס. יזהר, ולא חשוב שהוא היה רק אחד, משום שהדיכוחים שהוא עורר ואחרים שהוא יצר בעצם מספיקים לחמישים סיפורים. עובדה שזה נגע בימים מאוד רגישות בציבור הישראלי גם אם זה רק סיפור אחד.

אבל בספרות, בכל זאת, היה יזהר היחיד. אפילו משה שמיר של אז, שהוא שונה מאוד ממשה שמיר של היום, לא מותח ביקורת על יחסנו לערבים, סיבוי בארים הבזמנה.

אבל יש למשל, טקסט מהמלחמה של חיים גורי שמבטא את כל האמביוולנטיות של אנחנו נלחמים מבית לבית, מכפר לכפר, זה לא הזמן לעצור ולהגיד שבעצם גם האויב הוא בן־אדם. זו מלחמה על חיינו.

בכל זאת, הספר שלך, לא ישירות, אבל בעקיפין, מותח ביקורת על התופעה של עיתונות מטעם. נניח, באופן לגמרי דמיוני, שהיו מנהלים כאן את משפטי הדיסים, העיתונות לא היתה משחקת את התפקיד של העיתונות ושל אנשי הדת או בצורת, שפרצצו את הפרשה, היכו את הדיסים.

למה אתה אומר אז, יש עיתונות של זמן האינתיפדה. אנחנו אותה חברה, למרות שינוי הזמן. נכון שהיום חושפים כל מיני דברים ממלחמת השחרור, בני מוריס והיסטוריונים חדשים, והפרוטוקולים חושפים דברים שלא ידענו. אבל אני חושבת שלא צריך לזלזל בכוחו של החברה הזאת לעמוד ולהתנוסח וגם לגנה את המיתוסים שהיא עצמה מאמינה בהם. זאת אומרת, תמיד קם איזה ס. יזהר. במלחמת לבנון היו עיתונאים, וגם בזמן התרועות הגדולות של תחילת המלחמה, תמיד היו קולות שנשמעו. או הם היו יותר שוליים, או הם היו בצד, אבל הם נשמעו, הם נרשמו בהיסטוריה. אני חושבת שצריך לראות את החברה, את הקבוצה, כדיאלוג. לא כקול אחד. זה דיאלוג בין כל מיני טקסטים, כל מיני מיתוסים, כל מיני תפיסות. לפעמים אחת מתחזקת בתקופות מסוימות, אבל תמיד יש גם קולות אחרים. ובספר אני מנסה לאתר את כל הקולות האלה. את כל הזוכות. אם הזכרת את משפט הדיסים, אפשר לקרוא לס. יזהר אמיל זולא. אמיל זולא היה אחד והוא עשה רעש של הרבה.

אבל הוא מדבר עוד.

גם סביב יזהר. אני לא מאמינה ביחידים בהיסטוריה.

הזכרת, לדעתי, שמחזקת את הטענה שלי על כל מנים. זה קרב הבכור. ראינו בחלוזיה את בנין כשנון על מקלו כמו גיבור מלחמה, עומד על פיסגת הבכור, מסביבו חיילים, הוא אומר – נלחמו כאן במבוכות ידיה, ולא הוי לנו קרבנות. ואחרי־כן התבדר שזה היה אחד הקרבות האומללים ביותר ומרובי הזללים. העיתונות המטלגתית, הציונית, וגם הדתית, עברה על זה בשתיקה.

אציג לך שאלה: אם תשאל היום בציבור מה אמר לך הבכור – כל אחד יגיד לך, כי הבכור זה הקרב האומלל ביותר, המקום בו בנין אמר שלא היו קרבנות, בעוד שהיו קרבנות. ובכן, מאיפה זה נשאר כלבך חוק בתודעה הציבורית, אם אף אחד לא תייחס לזה ואף אחד לא כתב על זה, בסמנתר. זה נשאר בתודעה הציבורית. משום שבן־גוריון אמר שזה משום שבן־גוריון הוא אגדה. ומשום כך זה הפך לאגדה־מתאפס. משום שדיברו ולא משום ששתקו.

כן, אבל זה בתגובה מדיאקצית למלחמת לבנון.

לא מיד. לא ב־82. אבל שוב, אל תשכח, גם ב־82' אם אתה קורא את 'דבר' או פוליטיסים בעיתונים אחרים – עמוס עוז, אפילו עמוס קינן, אתה שומע את זה. זה קיים. אמנם בשוליים, אך קיים. צריך לראות. איפה היו המיתוסים העיקריים אבל גם מי נלחם בהם. כי מעניינת המלחמה, יש משהו בריא בחברה שגם נלחמת במיתוסים שלה.

באותו ביזון יכולתי לטעון, אפילו מיתר קולות, לבני מלחמת ששת־הימים. הדברים הדועים. עד סוף המלחמה, אפילו עיתון אנטי־ממסדי כמו 'העולם הזה', שבאמת היה יוצא דופן וניסיון בכמה מיתוסים, בלם היו בעד הציבור את המלחמה בהכרזה.

מיד אחרי זה התחזלו גם לשמוע קולות אחרים. אולי לא בתוך ששת ימי המלחמה, אבל ביום השביעי הם נשמעו בכל מיני מקומות. הם לא הדרו למרכז של העיתונות אבל הם נשמעו. היו אסיפות, ויכוחים. תראה, זה מין תהליך: לפני המלחמה – למשל ששת הימים, התפיסות הדמניסיות של מפלגת העבודה באות לידי ביטוי, והיכן, (גם בטקסטים של מודעות בחירות), מגמים לדבר על ארץ ישראל היצרנית, העובדת, על קולות אינטלקטואליים, על חברה נורמלית. בצד, יש כל הזמן המיתוסים האלה של דם ואש והיסטוריה שנעה מחורבן לגאולה ושל עם יחיד ומבודד שביון משגאת העולם. זה אף פעם לא נעלם. לפני יגאי 67', שנה לפני, זה היה באויר, זה הבהב. היה קיים גם אם לא ממש במרכז. ואז פורצת המלחמה ואנחנו באמת עוברים מתוך פחד גורא לאופוריה של ניצחון. ומעבר הזה, ועוד גורמים, מחזירים את המיתוסים האלה שהיו בשוליים למרכז, ואז הטקסטים נכתבים על פיהם. אבל, בשוליים קיימת ארץ ישראל העובדת והסוציאליים וסוגים שונים של הומנים וליבראליות. שוב, זה מוסט קצת לשוליים אבל זה נמצא שם ומחכה לזמנו.

את עוסקת בביוגרפיה של נאמנים. שתי תופעות מאוד מעניינות. האחת ותיקה – בגין, והחדשה – דוד לוי. מה שאפיין את הנאמנים של בגין ומה שמאפיין את הנאמנים של דוד לוי זה מאפיינים גבוה מאוד, הם מאוד, פיסאמות, ומבחינת הדימויים – רחבי הנאמנים אינו משאיר מעניים. זה דל והילל מאוד.

כן. אבל תיקח את הנאמנים של ביבי נתניהו – גם הם דלים מאוד. ביבי נתניהו בכל זאת מדבר אל כמה קהלים. הוא מדבר אל קהל אחד שלא רוצה יותר את הפאתוס הלאומי. שלא רוצה לשמוע על "העם הזה". רוצה לשמוע על "הבן שלי", "הבן שלך", "הבית שלי", רוצה לדבר בגוף יחיד. רוצה להרגיש שטוב לו בבית וטוב לו בבנק וטוב לו בטיול השנתי בחוץ לארץ. והנאמנים של ביבי נתניהו משוחקים על שני דברים. מצד אחד הגולן והארץ וכדומה. מצד שני הוא כל הזמן מדבר אל האיש שיקריה חשובים לו יותר מעמו. וכך הוא מדבר אל שני דורות ושתי קבוצות של אוכלוסיה בתוך הציבור הישראלי. קבוצה אחת שהפנתה את הגב אל הגולן ואל הגליל ואל השטחים ואל יהודה ושומרון, ורוצה לחיות בשקט חיים נורמליים. זה ציבור שאני נושבת שמלחמת המפרץ נתנה לו רחיפה להשמיע את קולו והיום לא ניתן להתעלם ממנו. נרמה לי שדוד לוי מדבר פחות אל הציבור הזה.

אל מי מדבר דוד לוי?

אני לא בטוח. אני לא בטוח שהוא יודע. בדיוק מי הנמענים שלו. וראי שיש לו קהל שעדיין אפשר לעבוד על רגשות הקיפוח שלו אבל פחות ופחות.

כשהוא אומר 'שנחזור' אין לך הרגשה שהוא מתכוון לעצמו? זה לא 'שנחזור' של הרצוג?

זה האנחנו של שרון. הם היהודי של שרון, כשהכוונה לשרון ולאשתו. אחר־הכרלים בין נתניהו ללוי זה שנתניהו כבר פחות מדבר ב'אנחנו'.

הזהשנה של דוד לוי בטלוויזיה הבדירה לי נאמנים של מחוליני מראשית המאה. הפרוליהם הקממי הקמנו המרוכאים והתמיד עם כאילו אמרדיות.

בזה הוא תלמיד של בגין ובכל זאת שונה ממנו. בעצם זה מה שבגין עשה. בגין לקח אנשים בכיכר, בדומה למוקיבי, ריבר אליהם כמו אב אל בניו המתבבים ואת זה המשיך שמיר באופן לגמרי אנכרוניסטי. בגין מדבר כאב אל בניו, שמיר ממשיך. את זה רואים במלחמת המפרץ, הראנה שלו, לקל ילד וכו' – וכאן הפופולים הזה לא עובד. השאלה אם זה יעבוד אצל דוד לוי. בגין ניפח את הציבור בתקשת לאומיים, לקח את המיתוס של המעטים נגד רבים, המיתוס של מעטים שעמדו מול המון גדול וחב של אויבים, ולא־רק ניצחו אותם, אלא ממש תפסו את מקומם. הם הפכו להיות רוב. את המיתוס הזה הוא מספר לקהל שבכיכר ובונה לו את סיפור חייו: אתם הייתם המעטים, המשך צחוק מכם, הערבים עשו בכם ברצונם...את 'אין לכם כסף לקנות רגים במבצע' שילב עם חוסר הביטחון, ולאומני והתחיל לשנות את הסיפור. הוא הציע שיטה: להיות חזק וגדול – בעל מדינה גדולה ורחבה לשלוט בה ולמלא אותה לאורכה ולרוחבה. לדחפס את מקום הערבים, המערב, הקיבוצים, הכל בתוך סל אחד. מה שעבר ב־77' לא יעבור היום. דוד לוי גם לא משמש בזה. הקיפוח הוא אישי. איראשר היום למלא באותה את ביבור המקופחים בעוות. ארץ גדולה ומרחב גדול, הם הנמענים של דוד לוי רוצים את המשכורת, הטלוויזיה והבטיחה השנתית לחוץ לארץ.

הכרנו את הדברים של בגין. לא נגעת בעובדה שהוא דיבר בלשון של מנהיג מלחמה מלוני, (הגם של דבוסיפקי) דברים שמתאימים ליהודים בגלות, בארגוני יוצאי אירופה המודה, וזה עבר.

הוא התאים את הנאומים שלו. יש הרבה מחקרים על־איך הוא לקח מתוך הרטוריקה הפולנית. ובעניין דבוסיפקי, בגין לגמרי הפך ברחוב מדבוסיפסקי, משום שדבוסיפקי עשה ניסיון למקם את שמעיו החברה בתוך עולם ליטאי רחב שבו אתה הסגרלי שלך זכים באותן זכויות. ליפליים של המאה ה־19 ורחוב וילסון וסוף מלחמת העולם הראשונה. בעוד שבגין מבטא לאומיות פולנית שהעבודה הנה 95 לפל אופן, לאומיות היא לאומיות. היא לאומיות. המלחמה הלאומית, הצורך ליצור אפוקליפסה בינך לבין האויב, הצורך לחזק אותך על חשבון האחרים.

חברת את הענין הזה של מעמדים מול רבים. המחקרים האחרונים מעידים שכל המיתוס הזה לא היה ולא נבנה. בקרבות שניהלו במלחמת השחרור תמיד היינו מעמדים מול מעמדים ובמקומות שהחזיר מעמדים מול רבים שבלא הזה בלבדם. כמו בחיבת עמנון, בחיבה אליה – חכם בקשר לכל המחקרים החדשים וההיסטוריונים הקשקשים, זה מאוד חשוב. יש עובדות שהעלמו מאיתנו וחשב שקשה־מי שפורש אותן וחשוב. גם לתת אינטרפרטציה נכונה. כשכתבתי את הפרק על מלחמת השחרור לא היו לנגב עניני הספרים הדדשים. לכן פחות הייתי חסוכי לכך. אבל, אם־לא כלכך טוב, למה היה כלכך רע. אם באמת היינו חזקים במלחמת השחרור, למה אחבנו כלכך הרבה אנשים. אם זו הייתה מלחמה כה היתה לנו עדיפות למה נלחמו־מקום לביתו דבר שני, אנחנו לא מבודדים. רוח של תקופה ואמונה לא עובדות לפי גוש עצין. הרי לא נשנה את המיתוס את האמתות מקרב לקרב. בתחילת המלחמה היתה תחושה של מעמדים מול רבים והיא מבוססת על איביחתון שהיה באפשרות הניצחון. גם אם בסופו של דבר התבדר שאנחנו חזקים. אפילו שהתבדר שהעובדות בשטח היו אחרות־אי־אפשר להתווכח עם העובדה שהתחושה היתה שאנחנו חלשים.

ויכרנו בעיקר על הימין. מה אומרים המחקרים לשאל על הנאומים של בן־גוריון, פרס, רבין.

מעניין מאוד לראות, שיש הסתננות של אלפסים מהימין לשמאל ומהשמאל לימין – בהתאם לחיסי הכוחות על המפה. בנאומים של בן־גוריון, אחרי מלחמת השחרור, בהרבה הנושא הולך ומשתנה. בנאומים של שנות ה־50 הוא משתמש במיתוס של עבר ה. יבואו מכל העולם לראות אותנו בנבחרתנו – המתישבה הולך הכובש את אדמתו־הפר יזיו, זו תופעות שלנו. אחרי מלחמת השחרור ומלחמת סיני – הוא בכלל לא משנה את הטקסט. אותה סטרוקטורה והתאמה למלחמה הדשה. דברים כמו ממלכתיות, כפיפה, ותגולות, שהיו בלכסיקון של הימין והשמאל גם, הולכים ומתעברים בלכסיקון של בן־גוריון. ועוד הפרק בטקסטים של מלחמת השחרור ולפניה מדבר בעם הפרי שמתבגלים לו הוא נלחם באומץ לב, ובכוח הרצון הנפשיה האמונה ניצח את אויביו. תראה איך לאט־לאט אחרי מלחמת השחרור, לקראת סיני, בעלם העם ותשאר המסקנה. דבר שלכאורה, אנחנו נוטים לראות כתופעה של הימין. הפ מודעת בחירות שפונה לאזרח – אתה היית מוקי אויבים, הוא היה לאן לפנות, היית במצוק, ואז נשאת עיניך אל הגבעה כי ידעת שיש מי שיעזור, שיש מי שיציל. איפה כוח הרצון? איפה הבטחון כל זה הועבר אל המנהיג. בנוסח אחר, השוויתי מודעות בחירות של 84־77, אפשר היה לראות איך בגין מכניס דמות דרשה של מנהיג פופוליסטי. לא־אחד שצועק 'אחרי' או שנושאים אליו עיניים, אלא אב קיבל הדאגה לבניו. אתה רואה איך ממערכת בחירות למערכת בחירות גם המעבר וגם מפלגות אחרות מאמצים את הדמות הזאת. נראה כי יש תחושה שדמות הקודמת, של מנהיג הפלמ"ח שצועק 'אחרי' לא עובדת. יש הסתננות של אלמנטים מהימין לשמאל ומהשמאל לימין.

זאת גם תופעה בין־לאומית. זאת זהיתה הקמה של ניטרון מבחינות בכל מקום. המבנה יחיד מגולתו והוא הופך לחיות אב או ראשון בין שווים.

זה עבר בעליות ומורדות. בגין החליף את זה ברמות שהיא אמנם חצי אב, אבל גם חצי משיח ואל. הוא לא לגמרי ויתר על המשיחיות של בן־גוריון. הוא השאיר אותה לצד אותה אבהות ראגנת.

לא נגענו בתפקידו של איש הדוה בעתות מבוקה ומשברים.

קראתי באיזה מקום שתפקיד הסופר הוא בעצם תפקיד הליצן. זה נראה לי מאוד נכון. שם נאמר שבעצם כשאתה הולך לישון יחיד אינו כל חצר המלוכה, קם הליצן ומתחיל לומר את דברו. אני חושבת שתפקיד איש הדוה הוא תפקיד הליצן לא במובן של ליצנות, אלא במובן של לפקח עין. לראות את הצד האחר. את מה שלא ראו. לבקר. להפוך את התרבות. מטרולוג לדיאלוג. שיהיה ויכוח.

הדרה

שבויה בחלומה

נורית גרץ

עם עובד

מחיר: 79 שקל

עמודים: 160

הבגד הבוער של השירה והחיים

רפי וייכרט

"כל השירים עד כה" – הכולל שירים משבעת ספריה, שבעה שירים חדשים, ושיר אחד מן הגניזה – מאפשר מבט מאנורמי על כלל שירתה של דליה רביקוביץ ועל מקומה הייחודי בשירה העברית החדשה □ מיטב שיריה מצויים, לדעתי, בספריה הראשונים – אותם שירים קיומיים, בדעמים, מתריסים, הנאבקים בבגד הנצמד לעור הבוער □ בשירים המאוחרים קיים שילוב של תחושת איום עם חיפוש אחר שקט ושלווה, כאשר התנועה הגדולה מתחלפת בתנודה שקטה של תודעה מתבוננת שאינה מתעלמת גם מן הפרספקטיבה הפוליטית □ באחד משיריה החדשים 'תקוות המשורר' פונה המשוררת למשוררים צעירים ומייעצת להם למצוא את האיזון העדין בין השירה לחיים. זאת בצד אירוניה מרה על גורל המשורר אשר לכל היותר יוכל למצוא קבר "בבית הקברות שברחוב טרומפלדור/ במרחק שישים מטר/ מקברו של ביאליק".

דליה רביקוביץ: כל השירים עד כה, הקיבוץ המאוחד, 349 עמ' 1995.

שהחלו לתפרסם ביסודי שירתם של משוררי שנות החמישים והשישים הם נתקלו בחומר הבנה כמעט טוטאלי מצד נציגיו של המימסד הספרותי השמרני דאז. עמיחי, זך ואבידן, אך גם סיון, בן שאול, דור, רביקוביץ וכל נציגיה המרכזיים של אותה קבוצה, נקטלו במאמרים ובמכתבים למערכת על מכלול שלם של מרכיבי שירתם. תפיסת הלשון שלהם לא הובנה, הקומפוזיציה של השיר נראתה ארוגית ואקלקטית, השימוש במקורות רדוקטיבי, עניינם ביומיום משמים ולא אידיאלי. קהל הקוראים והמבקרים ציפה לקבל את ה"סתרהי המוכרת שטיפקו אלתרמן ובני דורו או לכל היותר אנשי "הלוף" והפלמ"ח ומשוררים בעלי דרך לעצמם, כגון אמיר גלבוע.

מטרה עיקרית שמו להם המבקרים בביקורתם לתקוף את תפיסת העולם שנשתבה בשיריהם של אותם 'צעירים חדעמים'. האיש, הביבור, חוסר התקשורת, הזיתור, חוסר האידיאולוגיה – כל אלה היו כמסלית ארומה בעיני בני הדור הותיק של אנשי הספרות, המייסדים, הבונים, המוכ ריאליסטים, האפטימיסטים האוטופיסטים. אם הכל בסימן בנייה, עליה, התיישבות והקמה, כיצד יכול פתאום אבידן לכתוב כי סיכום חייהו הוא בעובדה המשונה שאין לנו בעצם לאן ללכת? אם אחרי ערב מנוחה יש בוקר עכורה, המה לו למשורר כוך כי ילין שבתאר ערבים והדים אינו יכול להלך לחם ימים אבודים מן השוואה?

קיצורו של דבר הפאטאליזם, אובדן האמונה ופירוק כל המסגרות הקולקטיביות היו בבסיסה של רוח התקופה ושנים לא מעטות נקפו עד שהובן, כי הרוח השבר הלשוניקיומי שירה גדולה נוצרת כאן. את שירה הראשונים של דליה רביקוביץ יש לקרוא ולהבין על רקע זה. בסגנונה הקלאסי, ששילב לשון מקורות עם לשון ריבור, מבני בית ופסוק מוסרים עם ניואנסים חדשניים, קיבלה רביקוביץ את תוכתיבי תקופתה אך גם מרדה בהם ברומנית.

בחלק מסוים של שירה היא מקבלת את ההשלמה עם אבדון, שאפיינה בעיקר את שירת אבידן וזך. העיסוק בקבות, בחוסר היכולת לתרגם ממצוקת גורלו של היחיד בחברה ריק היו הופיעו כבר בשיריה הראשונים. למשל, בשיר 'תרי"ג מצוות האדם' בו מספר על שיבת האיש הבת קליתו "לספר לבניו על מותו/לבל יחדדו בניו לשמע/הדבר הנורא הזה" (עמ' 21). האיש מספר על מותו שנראה לו שכך יגום את בני המשפחה. רחם כזה, אם כי קיבנית יותר, שרוחה גם בשיריו המוקדמים של זך, למשל בשאבוא מת' ודומיו מ'שירים שונים'. בשיר 'מושיע' של רביקוביץ מצמה האיש ומנהלה שעומד למות למושיע. לאורך השיר הזה מקומה כי "יש לו מושיע" (עמ' 27) למרות הקבוץ נשמע קול אנוניטי המבשר כי "אין לו מושיע" (עמ' 28). העקרון של ריסוק חייו של האינדיבידואום, חוסר יכולתו לתגשים גורל מרוקן ודומנטי, התנגשות בין מאווייו הגדולים לכוחו קיומו נוסח באופן מבריק בפתיחת שירה המפורסם של רביקוביץ 'נובה ממוכנת': "בלילה הזה הייתי נובה ממוכנת/ופניתי ימינה ושמאלה, לכל הרוחות/ונפלתי אפיים ארצה ונשבתי לשברים/ונישו לאוזות את שבריי ביד מאומנת.//ואחר כך שבתי להיות בנובה מתוקנת/וכל מגוני היה שקול ובייתי/אולם אז כבר הייתי נובה מסוג שני/כמו זמרה חבולה שהיא עוד אחוזה בכלבלבת" (עמ' 36). למרות שלדוברת יש את כל הנתונים הדרושים להגשמת אושרה – שיער של חוב, עינים חולות, שמלה פרוזנית, כובע של קש עם קישוט דובבים – שתפיסת העולם של שירת רוזה מאלצת אותה לחזור על הכמיהות הללו, לקחת אותן בפרוזרציה, לזיות מפוכחת. אכנם אין כאן האידיאה הגרוטסקה של זך ואבידן אך הזיתור הגדול קיים גם קיים.

ובכל זאת, משורר אינו יכול להתקיים בעולם מעין זה של ריקנות ורק לעמוד על סף תהום ולתגוג את קיומה. הוא צריך לנערן בקיום עוגן כלשהו לבל יאבד. מה מגע מדובר כמו זה שעיצבו זך ואבידן להתאבד? הרי עולמו חרב, ורוח מנשות על משוב מהתיי מאוד שנופל, העץ קורא לו לבוא אל חיבוקו, הנחות מידא את סוס הערן ומלאכי הבשורה בשולם אינם יורדים ואינם עולים. אפילו האהבה אצל אבידן זך אינה ממלאה תפקיד גואל או לפחות מרגיע כמו שהיא מוצגת, למשל, בשירת עמיחי. המסקנה השירית המתבקשת משלילת שבה "אסתנו הלם והלם/ואבד וקרב כמו סכין בשר" (תקרית') היא שאם אין עבור מה לחיות אולי יש רק סיבה למות (ראה בעניין זה שירו הידוע של אבידן 'סיפור אהבים'). אך למרות נטייתם ההתאבדותית הדוברים והלו מצלי חיים המה. האם כך מקור הבלה נמצא להם לא תמיד בעולמו של השיר, אלא דווקא בדרכי עיצובו או באיזה מהאדרנלין. זך עיצב עולם שלם של אידיאה שאיפשרה לו להתמודד עם חוויות האובדן הנוכר המשמעות. ברגע שהוסשמעות מדע לעצמו ותופס גם את עצמו במגבלותיו, הוא יכול לשמש מדרך כף רגל, גם אם ארעי. אבידן יצר תפיסת עולם שהאמינה בנצחיותו של הגמר, של המשורר האמן. בעוד שזך תלה יהבו באידיאה אבידן נאחז בלשון. הקונסטרוקט הלשוני היה עבורו ערובה לכך שמשהו שורד. כוחה של הלשון והסמנטיקה לנצח את התמותה עבר כחוט השני בכל שירתו. למרות שהוא שואל למה לנו כל העניין הזה הוא מביע משאלה לשום גבה וללכת בגדולות, כי הרי שאיפה כלשהי חייבת להיות, אפילו אם בערבון מוגבל. גם משוון בשירים שונים' לקבל את מה שיש לעין ועוד שובל כי "ישנו העולם הטוב אשר בו עולים/איש על ברכי אחיו מטפס ועל ראשו עולה" (שם, עמ' 41), רק מה לעשות שאנו מצויים דווקא בעולם הרע, עולם שבו נופלים "מאבר לאבר ומיד ליד נושרים/כמו עלה למקום שם אין נפילה..." (שם).

בעוד שני הפאטאליסטים הגדולים הללו של התקופה מחפשים אחר ניצוץ כלשהו, שהוא בעיקרו של דבר מפלט מלולי, דליה רביקוביץ אינה מסתפקת בקסנות. שירתה ורה אחר אור גדול, אחר אור השמש ואחר אורה של האהבה הטוטאלית, המחוברת. הנה, למשל, השיר 'ארץ מבוא שמש' בשער הנושא את שמו בספר 'אהבת תפוח הזהב' (כמה תקווה בשם זה לערות הסכנה האיום שטמונים בתפוח הזהב).

ארץ מבוא השמש

"וישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה
לשמש מבוא בית ה' – ואת מרכבות השמש
שרף באש" (מלכים ב' כג יא)

הגד לי כי יש דרך אל ארץ מבוא השמש
ואל נכון לא הגד לי
אם שמה אוכל לבוא.

לא נמצא לי חבר לדרך, אז פניתי שמה ללכת
אל ארץ מבוא השמש,
שמש לו זהב רכבו.

יועד הגר לי: מקום, בארץ מבוא השמש
ומלכי ארץ
אשר אין שוה בגאונם.

ואמר בלבי: אם אגיע אל ארץ מבוא השמש
אתן לי כמה מלך
ועם שלמת ארמנו.

דליה רביקוביץ בתמונה מ־1981 צילום: יעל רוזן

שיר זה מרגים את הפרדוכס הקיומי ואת המרחק שבין השאיפה למציאות. ישנה ארץ כלשהי של שמש שבה שוכן הטוב האינסופי, כפי שהוא מתואר בבית האחרון. אך קיומה של ארץ השמש הוא בגדר שמועה (הגד לי) או בידיעון (אכן מליבי בריתי), הדרך אליה לא ידועה ולא ברור אם ניתן לדבר להגיע לשם. הדרך היא דרך מדרה ללא עמית למסע. הגרידה היא אל עבר האגורה והמיתות. שכן ארץ השמש קשורה בסוסים קדמונים. הגעה ליעד הרצוי כרוכה בהמלכה, בעושר ואושר, בפסגת מאווי אנוש, אך האם ככלות הכל ניתן להגיע?

המוטו לשיר, פסוק אביגמטי למדי הלקוח ממלכים ב', כג' פסוק יא, קשור בסגידה לשמש. המלך יאשיהו מצווה לנתץ את כל כלי הפולחן ששימשו לסגידה לאלילים וביניהם גם סוסים שנחשבו כסמל לאל השמש ומרכבות לכבודו. הנה רביקוביץ מורשת את הפולחן. לא אל שמש קדמון, אלא מטאפורה לאושר שעשוי לגאול ממצוקות הווה רק אם נמצא את הדרך אליו, אור גדול שמציף את הווה כולה ומצדיק את סיכוני הדרך.

ארבע שנים מאוחר יותר בקובץ 'חדוף קשה' (1965) חוזרת כמיהה דומה לאושר בשיר 'ארץ רחוקה'. המון אינטימי, ארץ האושר ממוקמת רחוק, קשורה באור גדול של איי שמש ובפודיות של פידות וטבע. החידוש הגדול הוא שהשיר נאמר מפרספקטיבה של מישהו שהיה שם, דובר שהצליח לקחת חלק באותו נוף של יופי אקזוטי ושאיפתו הגשמה. כלומר, שבאופן כלשהו הגעה אל ארץ מבוא השמש, בין אם ברמיון ובין אם במציאות, אפשרית וכאן כבר קיים שוני מהתי ביחס לחוסר יכולת ההגשמה בעולמם של אבידן וזך. הנה שלושה בתים מהשיר, שממחישים עד כמה משתלמות ההתקדמות, והגעה וההגשמה של משאלות הלב: "הלילה חזרתי בסירת מפרשים/מאיי השמש ושיחי האלמוגים./ נערות עונות מטרקות של זהב/נשאר על החוף באיי השמש.//ארבע שנים של רבש והלב/שיילתי על החוף באיי השמש./וזכיני הפידות היו עטופים/הרובדבנים הבהיבו בשמש...הים היה עמק לפנים מעומק/בעד שחורתי מאיי השמש./טיפות השמש הכבדות כיבש/נטפ על האי לפני השקיעה" (עמ' 68"69). הנה, הלכה למעשה, כל החלב והדבש שנעדרים במכון מעולמו של זך גם בקובץ שנאשם שם זה וראה אור שנה לאחר מכן. בעוד שזך שואל (ועונה) בפתח ספרו 'כל החלב והדבש' "במה להמתיק ימים אם לא בשירים" (שם, עמ' 5) רביקוביץ מציעה את הדוויה עצמה. לא שירה, לא אידיאה, לא לשון, לא תלויפים. הדוים הדוויה מעל לשירים גם אם הם, כדברי זך, נכתבים בערבים ובאהבה בעוד המשורר נמק בבדידותו. רביקוביץ רוצה לשים קץ לבדידות זו ומכוונת את כל מעייניה השיריים להגמגה.

זוהי הסיבה העיקרית לנופים האקוטיים ולחוויות הרגשיות שמעוצבות במרבית שירתה המוקדמת. כל משפט זועק את הנקשה להיות מרוצת מהמתח המגביל האיום לאיזה מרחב מיתי או גיאוגראפי של אושר סתוי, למרחב הבורח הגדול. הנה, למשל, פתיחת השיר 'תרצה והעולם הגדול', מעין השבעה של מישהו עולם שהיה מבקשת בהגשמת משאלה: "קח אותי אל ירכתי צפון,/קח אותי אל האיקינוס האטלנטי,/הנח אותי בין אנשים אחרים,/שלא פגשתי כמוהם עד הנה,/שם אוכל מאפה תותים מיער/ואחזר ברכבת בטקרינביה" (עמ' 94). כאן ואת סקנדינביה ובשירים אחרים זה המזרח הרחוק (בהתנג קוג/השמש זורחת במזרח/ואת הפרחים משקים בנוזל ריחני/בכדי להכפיל את ריחם", עמ' 119), אוסטרליה או כל מחוז קיים או בדוי בעבר היסטורי, אגדי או מיתולוגי", שבו ניתן להתמזג בטבע ובאור (למרות שלעיתים הדוע פולש גם לצאר ולקטרון כמעין תזכורת של מצב קיומי גלובאלי שקשה להימלט ממנו). הכל על־מנת שלא רק האבק ילוה את הדוברת ('זכרתנות חמים', עמ' 87), הכל כדי לא להיות רק מריונטה "באור הזה האפור ויקר של טרם שחר" (עמ' 162).

כאן, אולי, נערן שרש התחוה שעומר באותן השנים עצמן במרכז שיחתם של שני משוררים צעירים יותר – יונה וולך ויאיר הורביץ. אצל הורביץ מופיעים אותם איי שמש אליהם הוא רוצה להפליג עם לואיס וקסנה ביום הולדתה (ראה 'שירים ללואיס', 1964) ואצל וולך אותו עולם מיתי וקסום שבו אפשר שוב לחוש את הרגשה הנפלאה ששמה סבסטיאן.

במיוחד עוה זו בשירת רביקוביץ יצרה את אחר משיריה היפים ביותר של המשוררת ולדעתי אחד משירי האהבה הגמלאים של השירה העברית החדשה – 'השתרלות נוספת'.

השתרלות נוספת

אולי יכלתי להשיג אותך כלך
איך אפשר לי להשיג אותך כלך,
אפילו יותר מן הפסילים המהבהבים
יותר מן הדברים המחבוקים ביותר
יותר ממכרות
הפחם הטורר,
נאמר מכרות הפחם הבבוי
והבל הים הטורר כתנור.

לו אפשר להשיג אותך לכל השנים
איך אפשר להשיג אותך מכל השנים,
איך אפשר לקרוא את הדרוך האחות
כפלג אחד של נהר באפריקה,
כראות בחלום את מפרץ הסערות
כראות בחלום אניה שטבעה,
כשם שמדמים ענגים כיצוע
שושני ענגים כיצוע לבוץ,
אך בדצחתך הם לא ישאבך
אל תאמן כי ישאבך.

לו אפשר להשיג אותך כלך שבכלך
לו אפשר להשיג אותך כמו המתכת,
נאמר כמו עמוד של נושת,
נאמר כמו עמוד נושת סגלה
(העמוד שזכרתי בפרק שעבר)
וקרקע הים שאני ראיתי
כעמק של אלף מפרי אדיר
אלף ומאה נשימות כבדות.

לו אפשר להשיג אותך כלך שבעבשו
איך אפשר שתהיה לי כמו אני עצמי.

שיר זה הוא המשך לשיר 'השתרלות' שמופיע לפניו בקובץ. ב'השתרלות' הנימה שקטה והתמונה שמופיעה אל האהב מהוספת: "תזכור שהבטחת לבוא אלי בחג/שעה אחרי שיחשיך./הנחתי חתמה במקומות אחרים/ואלי תרצה לסלקה" (עמ' 81). ואילו בשיר 'השתרלות נוספת' אין פשרות. הדוויה היא מוחלטת, החיפוש נורא והכמיהה הלוהטת מופיעה בשיר בשלל תארים מתחומי הטבע המיתוסי כגון פסילים אהבים, מכרות פחם בוער, הים הבוער בתנור. המבנה האנאפורי של השיר ותבניות הדוויה ההשבעה האקסטטיות (לו, אילו, איך) מעניקים לו עוצמות גדולות ודומה שכל איתני הטבע נאבקים כאן על השבת או השגת האהב. כדי להשיגו ולכבשו צריך לאמץ את כל כוחות הדימיון והטבע, צריך זרע אדוכה כבור באפריקה. השיר הוא על הדים ועל המות. האהבה טומנת בחובה את סכנת המביעה במפרץ הסערות, את האשליה ששושני הענגים (איזה דימוי נפלא!) ישאו את הנוף, נשיאה המתבדרת רק כאחיות עינים. בבית השלישי מופיע גם המימד האידוטי. להשיג את כולו ולתמיד, לכל השנים כמצק, כעמוד נחושת שיש בו מן העל־אנושית והעל־כליתיות אך גם מן המציאות המסומלת בפאליות הסגולה. האהבה מטלטלת את הדוברת מקרקע הים שכאן לקרקע ים שטרם ראותה והיא כמו אניה סבועה שלחוצה תחת משא המים ונושמת נשימות כבדות בסבך האוויר (כמעט אוקסימורון שנמצא בשיר באופן המהוגני לעילא). הקישור המתבקש לחוויה המינית שקושר את רצוי שושני הענגים, את עמוד הנחושת הסגול, את המביעה בים הדומי, את הנשימות הכבדות של החוסך באהבה או של אוקס האהבה עצמו. הסוטאליות של השיר מתבטאת, בין השאר, לא רק בריתמוס הקצוב המהפנט אלא גם בחזרה על צירופי המילה 'כל' (7 פעמים) וסיומו הוא פיסגתה להשיג את כל האהב, עכשיו ולתמיד, השגה שתמחק את האני הכמה לחלוטין או שתתמזג איתו באופן של התבטלות ההפרדה בין הישויות, כך ששתיהן יהפכו לאותה הוויה עצמה: "איך אפשר שתהיה לי כמו אני עצמי" (עמ' 84). זוהי, ללא ספק, אחת מפסגותיה של שירת רביקוביץ.

בשירי 'תהם קורא' (1978) אותו קובץ שחוד עטיפה, דומה שנימת היאוש גוברת על שאר הנימות הנימים. בשיר 'כל שמרכיד וגליך' אמנם "שוב לעיניים לראות את האור/ומי הנהר כה חמים ומתוקים" (עמ' 173) אולם המשוררת רואה את דמעת העשוקים בתוולת השיר ותחרת אליה בסיומו "דמעת העשוקים/מרה" (שם). בשיר 'סיוט הזה' היא שואלת שוב ושוב "מאין תמיד הסיוט הזה?" (עמ' 171) ומועצת "תמיד ותחר הסיוט הזה" (שם).

בחצות הלילה היא רואה, כי חדר השינה הפך ואפר בכל הפינות. בשיר 'חול אפסי' כל עולמה חרב "על יד הים/הכל התפורר לי כמו חול" (עמ' 176). כל יום היא קמה מחדש "כמו בפעם אחרונה" (עמ' 177). למות היא רוצה כמו רחל, בין אבני הדרים ללא הספרים ובשיר 'התרשששות' מוליפה רק משאלת המוות את משאלות הלב של אהבה וחיי אושר שראינו קודם לכן: "אם להתרשש/אני רוצה כמו ארץ חרבה/אם להתרשש/אני רוצה בגאוה..." (עמ' 174).

ושוב כוחה־מולה של רביקוביץ מציל אותה מעולם זה שבו כולם "בני אדם יושבי חושך וצלמות/אסירי עוני וברזל" (עמ' 192). בקובץ שיריה הבא 'אהבה אמיתית' (1987) היא מטילה עוגן חזק ויציב אל תוך החיים ואל תוך השירה. האהבה האמיתית היא בבה של המשוררת שחלק לא מבוטל משירי הקובץ מוקדשים לתיאורו ולתיאור וחקשר הרגשי בינו לבין אימו. פתאום אחרי גל הדיתור והשלמה יש סעם לחיים, ושוב לא תחליף מילולי אלא הדבר עצמו. לא פלא שכשראה הספר אור הוא זכה לביקורת צוננת מאת דוד אבידן. תפיסת התחליף הלשוני־מרי־עתיקי של אבידן ואומן התיחסותו לקשרי אנוש בשיריו, מנוגדים לחלוטין לחיפוש האהבה האמיתית של דליה רביקוביץ. עתה ממלא הילד בשירים (ובחיים) שני תפקידים מרכזיים. ראשית, הוא מסב עניין לעצמו, ליופיו, לחייו, לתמימותו כפי שאלה משורטטים בעדינות יפהפיה בשיר 'דקמה מרדיקת': "אני מסתכלת בקטן הזה/ורואה את פרח לב הזהב מונח על הכר./פיו פתוח./עיניו משורטטות בעדינות./ראשו מופקד בחלומות טובים./כבר הפליג ממני הלאה./ובינינו ודקים מתוחים כציר./אין ריקמה מרדיקת ממנו" (עמ' 210). שנית, הילד גורם למשוררת לראות את העולם במלוא יופיו העשיר אך השברירי וכך משיב לה את התקווה והמבט האבוד מיני אז: "עידו תראה, עידו תביט/כל הביתן עשוי מזכוכית" (עמ' 214). ואם לעיתים "נתקפי גופנו כמיהה חזקה/להשליך את עצמו ברחיפות מן הגג" (עמ' 243) הרי שהילד במעשיו הילדיים ובשאלותיו מסב את העין של הדובדת הביוגרפית מן הכליון. זאת שהתעמתה מול המוות בקובץ הקודם וקיבלה עליה את עולו מרגיעה עתה את הילד המשפר למות באמרה "זה לא יהיה נורא/זה יכול להיות מיתת נשיקה" (עמ' 238). והיא שמה לב לכרור הארץ המתגלגל מגושם אל המערב אבל השקיעה והזמן אינם יכולים לדכדך שכן "גרי התחיל לצחוק מחדש/כי הקולה נשפכה לו/גם על הבגדים" (עמ' 239). לעתים היא מכנה את הבן עידו בשם גרי. היומנים על מרכיבו הפך לעוגן מוצק מפני החפוחות של הספינה אל מחוזות אפלים. אגב, לא בכדי בחרה רביקוביץ לקרוא בערב המחווה לדוד אבידן דווקא את השיר 'דור המדבר' שהפראזה החוזרת בו היא 'תן לפחד לעבור' ובסיומו האופטימי יחסית לעולמו של אבידן נטען כי דור המדבר עוד יעשה גדולות.

ובחזרה לעניינו. הילד והראגה לגורלו מחדדים את הרגישות אל עוולות שנעשו או נעשות לזולת. לא פלא שבמקביל לשירים שכותבת המשוררת לבנה היא גם מקרישה חטיבה שלמה של שירים פוליטיים למלחמת לבנון ובקובץ הבא לאינתיפדה. בשני הספרים הפרספקטיבה המרכזית שדרכה כותבת המשוררת היא זו של האם המגלה הבנה לאימהות השכולות והאבלות ולמות הילדים בצד השני. כותבתי, למשל, לשירים כגון 'תינוק לא הורגים פעמיים', 'לצאת מבריחות', 'על החום לילדים בעיתות מלחמה' ואחרים בקובץ 'אהבה אמיתית'. ב'אמא עם ילד' נוכחותם של הילדים מן הצד האחר בולמת בשירים כגון 'stones', 'שיר ערש' והשיר העיקרי מבחינה זאת 'אמא מתוחלמת': "אמא מתוחלמת עם ילד מת בבטן/הילד הזה לא נולד עדיין... ואלה תולדות הילד/שהרגו אותו בבטן אימו/בחודש יוצאי 1988 בנסיבות פוליטיות בטחוניות" (עמ' 285"286). למרות שאני סבור כי שירותה הפוליטית של דליה רביקוביץ אינה ממשיך שירותה או ממשיך השירה הפוליטית הישראלית, שהגיבה על המאורעות הנרגנים – ואת בניגוד לשירתם של משוררים כאריה סיון, נתן זך, מאיר ויזלטיר, יוסף שרון או יצחק לאור – מצליח וחלק מהשירים, בעיקר ב'אהבה אמיתית' להבקיע אל הלב (למשל 'רחיפה בגובה נמוך', 'בצפון קופאים' ודומיהם). ב'אמא עם ילד', החלש שבקובצי שירותה של רביקוביץ עד כה, גם השירים הפוליטיים נוטים איכשהו לפשטנות ולפאנטה מתמית אם כי 'הסיפור על הערבי שמת בשריפה' או 'שאלונו שובינו ודרי שיר' מעניינים בהחלט. מעניין במיוחד השיר 'חיי וחיפשיות' שניתן לקרוא באופן אלגורי, למרות שהחיפשיות הגיעה מפקיסטן, גם כשיר על ניצול הפועלים הערבים: "תן לחיפשיות השמורה כבוד/היא באה לכאן לעבוד ולקוות/ולעניד בהיר וקצר/שהוא שיא האושר לחיפשיות...בסתר ליבה הטיפשי/יודעת כל חיפשית/שלא תרחם עליה/ולא תשמע לה" (עמ' 306). מובן שניתן לקרוא גם כשיר אקזיסטנציאלי על קצר חיי אנוש ואכזריותם.

"כל השירים עד כה" כולל שירים משבעה קובצי שירותה של המשוררת, שבעה שירים חדשים, שיר אחד מן הגניזה וכן תרגומים אחרים שהופיעו במקור בסוף הקובץ 'תהם קורא' ומובאים כאן בסופו של הספר. זהי יזומה ברוכה של הוצאת 'הקיבוץ המאוחד' להציא כמעט את כל שיריו של משורר בקובץ יפה, שמאפשר מבט פאנורמי על יצירתו עד כה, בעודו בחייו. ראוי להם למשוררים המרכזיים שידאו את פרי עמלם כרוך יחד באופן מכובד בשלב כלשהו בקריירה המקצועית שלהם שאינו בהכרח שלב סופני. עם זאת, חבל שבמעמד כה חשוב לא הוקפדו ההגהות ולא מעט שגיאות ניקוד נפלו בשירים.

ובחזרה לחיפוש בחובר של רביקוביץ מצויים, לדעתי, בספריה הראשונים, אותם שירים קיומיים, בעטים, מתריסים, הנאבקים בבגד הנצמד לעור הבוער. בשירים המאוחרים קיים שילוב של תחושת איום עם חיפוש אחר שקט ושלווה, משאלה המובעת בפתח הספר 'אהבה אמיתית': "אני מחכה לשקט./עכשיו אני מחכה לשקט שיבוא" (עמ' 197). לפעמים השקט והשלווה הם של מוות, כפי שמעידה המשוררת בשיר הפותח את 'אמא עם ילד': "עם זאת, מבלי לזרוע חרדה,/אני לעצמי אומרת,/שסנת עולמים היא הטובה מכולן" (עמ' 266) השירים נעים בין קבלתו למאבק בו ולחיפוש הסיבה לחיזב הדים, כפי שתיארתי לעיל.

התנועה הגדולה של השירים המוקדמים מתחלפת בשירים המאוחרים בתנודה שקטה של תודעה מתבוננת המנסה לשמור על איזון קיומי ולא להסיר עצמה כגבר הקיצוני. במיטב השירים מומת התנועה בשרטוט עדין מעשה אמן של משורר בוגר שיודע את מלאכתו. ההבנה השקטה יודעת את ההשראה השנפצר, דבר שבא לידי ביטוי במבני הפסוק, בנטישת האקסטזה, במעבר לחריזה ולמבנים חופשיים יותר, בטון שהוא לפעמים על גבול הסיפרותי.

בין שיריה החדשים של רביקוביץ ראוי להבליט את 'אין יראת אלהים במקום הזה' שיר חזק על יתמות ופחד מגרונה של בת שאיבדה את אביה לפני עשרים אולם עדיין מנהלת עימו דיאלוג עלומני, שמתרחב במופך את 'שיר משמר' של אלתרמן: "...שכבל השנים שתבאנה כמוני תהיי גבהלה/ולא תישמרי מאש/ולא מנחשול מים..." (עמ' 311). בעוד שאצל אלתרמן האב מחדיר את בתו כאן הבת מחדירה את עצמה לבטח וראות מתוו של האב ואכזריותו של המקום בו היא חיה. געגועים לאב מאכלסים גם את השיר 'שיחה עם תמונה' (עמ' 312). ב'כבר קיימים גם הגעגועים לבן, עידו, המופיעים בשיר 'חמצן' (עמ' 313) שבו מונה האם את כל שהיתה רוצה להיות עבורו.

במעין 'אני מאמין' פונה המשוררת הבכירה בשיר ודש הקרוי 'תקוות המשורר' למשוררים צעירים ומייעצת להם למצוא את האיזון העדין בין השירה לחיים. כמו כן היא מציעה שיפסיקו לכתוב הרבה על השירה, אמנות השיר והשימוש בחומרים. הרי איזו טובה, היא אומרת, יכולה לצמוח למשורר צעיר אם יעלה לגורלה: לכל היותר קבר "בבית הקברות שברחוב טרומפלדור/ במרחק שישים מטר/ מקברו של ביאליק." (עמ' 319). שיר זה אינו רק הפצרה ותרגיה כלפי המשוררים הצעירים. יותר מכל הוא מביע את יאושה של המשוררת השואלת במה כבר אפשר לזכות כאן? מה כבר יכולה להיות תקוותך עם הבכיסה לפנתיאון השירה מאחר שמרובר במעין מבחר, הרי ניתן לדמיין את תשובתו של אותו קמצן משוררים צעירים שעוד מתעניינים בשירה ובביקורת בזו הלשונה ביבתיים, בלי לשאוף אלי קבר אבא יותר לנו לכתוב על שירה ואמנות השיר, ולפעמים לשרבב איזה דבר שיר שיהיה אולי בעל ערך מבלי לחשוב על העתיד המרכא הצפוי לכולנו בארץ שאינה מכבדת את משוריה, חיים ומתים גם יחד.

• על אספקטים של האגרה המודרנית בשירת דור המדינה, כתב בזמנו גבריאל מוקד.

רות נצר

אפילו

כֵּן, לִפְעָמִים הַרְיוֹן הוּא גּוּפִי לֹא מַפְתִּיעַ
אוֹתָנוּ (וְאִם אֹמַר – מַפְתִּיעַ – זֶה יִהְיֶה
הֵיגוּי הַדָּת). כְּמוֹ הַתַּיְמָנִי הַזָּקֵן
מִרְבָּלֵל הַשַּׁעַר שֶׁמִּדְבַּר אֶל עַצְמוֹ בִּלְהִיטוּת
בֵּין הָעֲצָצָה לְפַח פְּסֹלֶת אֶחָד לְמִשְׁנֵהוּ, מְפָרֵשׁ
אֶת כְּוִוּנֵי הָאֲוִיר, אוֹ מָה –

לְמִרּוֹת שֶׁאֲנִי יוֹדַעַת שֶׁלֹּא נִתַּן לְהָאִיץ
תַּהֲלִיכִים – לִפְעָמִים הֵם הַמַּאִיצִים בָּנוּ
בְּטֶרֶם זְמַן. אֲנִי מַבְטִיחָה לְעַצְמִי
כְּשֶׁאֲהִיָּה בְּרוּלָה, אֶבִין אֶת הַדְּבָרִים שֶׁרָאִיתִי

(כְּאִילּוּ שֶׁלֹּא גָּבַהְתִּי מֵאָז אֲפִילּוּ סֶנְטִימֶטֶר
אֶחָד) בְּמַיָּחֵד אֵיךְ הָיִינוּ חַיָּבִים לְהָגֵן
עַל עַצְמֵנוּ. וַאֲפִילּוּ אַתָּה שֶׁמִּתְבַּחֵשׁ
לַסַּכָּנָה, עוֹד הַתִּינוֹק שֶׁלְּךָ הִתְקַפֵּל
וְנָשָׁא בִּזְרוֹעוֹתַי.

היה

עֵינָיו נַחֲשֵׁי יָרָקוֹן, פִּיו
מְכֻוָּץ חוּשָׁנִי, הוּא שָׂנֵא
אֶת הָעוֹלָם כְּאַהֲבָתוֹ
אֶת הָעוֹלָם. מִן הַגַּפְרִית
שֶׁל לְשׁוֹנוֹ עָלוּ אֵדִים מְמַגְנְטִים.

אֲנִי זוֹכֶרֶת אֶת תְּנוּעַת יָדוֹ
לֹא נִתְּנָת לְתֵאוּר מִשּׁוּם עֲדִינוּתָהּ
מְנַתֶּקֶת בְּחָלָל וּנְטוּלַת כֹּחַן.
מָה הָיְתָה תְּנוּעָה זוֹ שֶׁשָּׁטָה
לְעַצְמָהּ?

תְּנוּעָה זוֹ הָרְאָה לָאֲחֵרִים
אֶת בְּדִידוּתָם. עַל כֵּן הוּא מֵת.
עֹקֶם לָכֵן עוֹד הִסְפִּיק
לְנַפֵּץ אֶת קְעָרוֹת הַחַרְסִינָה
שֶׁלּוֹ (שֶׁהָיוּ מְעֻטָּרוֹת בְּמִכְחוֹל דַּקִּיק)
וְלִשְׁרֹט נְיָרוֹת בְּדֵי לְהַבְצִיל
מִן הַסְּלִידָה.

הוּא הָיָה בֵּן יָחִיד לְאֵלֶּהָיו,
אֶלָּא שֶׁהוּא, בְּנִגּוּד לָאֲחֵרִים,
הֶאֱמִין בָּזֶה. אֲבָל דַּוְקָא
אוֹ אֱלֹהִים שֶׁכָּח אוֹתוֹ כִּי הָיוּ
לוֹ בָּנִים יְחִידִים רַבִּים
כָּל כָּךְ.

כותרים חדשים

■ ישראל קנהל: "יהודי מנים באמנות היהודית, האוניברסיטה המשודרת, גלי צהל, 85 עמ' 1995 / סקירת מגוון הזרמים שרחפו בישראל בתקופה של כאלף שנים מהקמת המקדש ועד חורבן בית שני. המחבר הוא מרצה למקרא באוניברסיטה העברית.

■ ריצארד אלינו פרידמן: "מי כתב את התנ"ך?", תרגום ועריכה: שלמה אבולעפיה הדני רובינשטיין, הוצאת דביר, 262 עמ' 1995 / מי כתב את רב המכר של כל הזמנים? – הספר הנקרא כזמנו בלהי מציג ארבעה מחברים שונים. ספר השופך אור על הסתירות המקראית בה אותרו מקורות שונים לטקסט אחד.

■ "יחד לדור" – משלחי תקופת המקרא עד חתימת התלמוד", מאיר בראלק 285 עמ' 1995 / 16 מחקרים ודרשים העוסקים בדורות האחרונים של תקופת המקרא ובתקופת התלמוד. הקיבוץ מוקדש לפרופסור יהושע אפרון, ספרן נתיבות בחקר ימי בית שני.

■ הדרת רבינאי: "מכמנת השקדיות בעומריגאף", עם עדכון, כפר־סבא לעם, 203 עמ' 1995 / ספרו המתרחש בשכונת הדרום בכפר סבא בראשית המאה, בשיר יומיים חוסים ומחודדים. לשון ציורית ומחמאת בזמון ביבים למחברת בת עשרים ושתיים.

■ הדרת הילבמן: "שמחה שלי", הוצאת ביתן, 262 עמ' 1995 / "עכשיו מצאתי גבר שאני יכולה לסמוך עליו. זה נשמע קצת פרימיטיבי, אבל הוא מחזיר אותי לתפקידים הבסיסיים. הוא מרגן אני ג'יק". רומן העוסק ביחסי ערבים יהודים בישראל.

■ עמיר בראיי: "ספר תחילת הבריתה", הוצאת מיסוגה, 217 עמ' 1995 / סיפורה של המאה השמונה־עשרה המפגישה הרפתקנים מלכים ומשיחי שקר.

■ הליקן מס' 13 "אינטיפאדה א", עורך: אמיר אדר, בשיתוף הוצאת ביתן, 91 עמ' אביב 1995 / גיליון חדש של כתב־העת המוקדש הפעם לאינטיפאדה. עשרות משתתפים במקור ובתרגום. הוצאת מוקדשת לזכרו של ט. כרמי.

זה קורה

סמיר של דאן מול מארטר "מחברות המלחמה" בתרגום מרים מבעבן יראה אור בהוצאת זמורה ביתן. "מחברות המלחמה" הם יומנים שכתב מארטר בעת שגייס לצבא הצרפתי בתחילת מלחמת העולם השנייה. המחברות הופי

בולים / אריה לינדנבאום

בולים ראשונים לאולימפיאדת אטלנטה 1996

השרות הבולאי משתף עצמו בשנים אחרונות באירועים בינלאומיים וחרבה ארועים כאלה מובדו אצלנו בבולי דואר מיוחדים.

אולימפיאדה אטלנטה, הצפויה ב־1996, תצויין בבול מיוחד, שיקבע בעמים אלה, מתוך שורה של בולים שעוצבו בב"ס "גורן" שבעמק יזרעאל.

בביה"ס "גורן" מלמדים עיצוב בצורה המודרנית ביותר והוא קיבל על עצמו את המשימה של עיצוב בולי אולימפיאדת אטלנטה. בבה"ס מתרגלים הרבה נושאים עתידיים, לרבות כאלה הקשורים בהסכמי השלום והצפויים.

איך תראה הרכבת המהירה שתוסט 250 קמ"ש בין דמשק, ביירות, תל־אביב, עמן קהיר ועוד הסעודית? איך יראו כרטיסי המחלקה הראשונה, איך יעוצבו תחנות הרכבת ואיזה אתרים יראו בדרך על כל אלה ועוד, כבר חשבו תלמידי המכללה לעיצוב גורן שבעמק יזרעאל בפרוייקט הגמר שלהם. ובכלל, כל מי שיבקר בימים הקרובים בתערוכת הבוגרים ויביט ביצירות הסטודנטים יחוש כי במכללת גורן מקדימים את הזמן. כבר עיצבו שם מרשאה מפארת לריפי אלטרטיבי, גן ילדים מעוצב בסגנון שנות ה־2000, דימוי חדש לומר חיים ציבוריים, עיצוב חדש לעיר בית שאן, בולי אולימפיאדת אטלנטה 96' ועוד ועוד.

עם כל היצירות האלה מגיע בית הספר "גורן" במהלך חודש יולי לתל־אביב והחוקה בתל־אביב יקיים את תערוכת סוף שנה החודית – "גורן בתל־אביב".

התערוכה כוללת עבודות גמר של בוגרי בית־הספר ועבודות נבחרות של תלמידים בשנים א"־ג' ומהווה תערוכה המייצגת ארבע שנות לימוד בבית הספר הפועל במכללת עמק־יזרעאל.

העבודות אשר יוצגו בתערוכה שתתקיים בגמל תל־אביב, משקפות נושאי עיצוב רבים ושונים החל מעיצוב בקבוקים, כריכות לספרים, עיצוב בול לאולימפידת אטלנטה, גן חיות, גן ילדים, מרכז לרפואה הוליסטית וכלה בעיצוב פרוייקטים רציניים ביותר הקשורים בקשר שאינו ניתן להתרה עם התהליך המדיני המזורז העובר על האזור שלנו. עבודות נוספות שתוצגנה במשכן האופרה מעניקות טיפול יצירתי חדש ומרענן, לפריטי הדפוס של פרסומי האופרה השונים. העבודות מציגות התמודדות עם אתגרים אקטואליים, חברתיים, אינטלקטואליים ומגיחות את אבני היסוד לפרוייקטים עתידיים שיבואו בעקבות השלום, התירות לישראל והבזירות הקרובות.

התערוכה תתקיים בגמל תל־אביב, בין התאריכים 1־20 ביולי (כ"ג יודדי הסירה 1). משכן לאומניות הבמה, בין התאריכים 6 ביולי עד ה־20 ביולי.

בית הספר לעיצוב "גורן" נוסד, ב־1984 כחלק ממרכז אמנויות במכללת עמק יזרעאל. "גורן" הוקם בשל צרכי האזור המרוחק ממרכזי התרבות העיקריים ובהקמתו נמצא פתרון לכל אותם מאות סטודנטים שלא יכלו ללמוד את מקצוע העיצוב הגרפי במרכז הארץ. מיקומו מאפשר לימודים לתלמידים מאזור העמקים, חברי קבוצים מהסביבה, סטודנטים ערביים ולאחרונה, בשל הפרסום בו זכה, מגיעים אליו גם סטודנטים מכל רחבי הארץ.

משך הלימודים בבית הספר הוא ארבע שנים כאשר בסיומם הם מוסמכים כמעצבים גרפיים.

מנהל בית הספר הוא מרני מרון, חבר קבוץ בית השיטה ובין מודיו ניתן למצוא דמויות מוכרות מעולם הציור, הפסול והעיצוב כמו הציירת רחני דרין המשמשת ראש צוות ההוראה, אר ואן אייזן בעל שם עולמי לעיצוב בולים, המעצב מנחם לפקי, הפסלת דליה מאירי, הצייר יחזקה יציב ועוד שורה של מורים בהתמחויות שונות ומגוונות.

בוכנוואלד ודכאו

קודאנו מאיר צוקרמן מגבעתיים, המציא למערכת צילומי חותמות שהוטבעו לא מזמן, לציון מלאות 50 שנה לסיום מלחמת העולם השנייה. בין החותמות יש כאלה שלא פירסמנו ונזכיר אותן כאן, לטובת האספנים:

בדכאו, הוטבעה חותמת דואר גרמנית לציון 50 לשחרור מחנה הריכוז דכאו (KZ DACHAU).

באפריל השנה, התקיימה בדכאו קבלת פנים לדוזיזיה המשוחררת "קשת בענן" RAINBOW והמאורע צוין בחותמת דואר מיוחדת.

חותמת אחרת, הוטבעה על־ידי דואר גרמניה, בוואימר – 50 לשיחרור מחנה בוכנוואלד. חותמת גרמנית נוספת, הוטבעה בשטראובינג לציון 50 שנה למצעד המוות הנורא.

עתיקות

בסידרת בולים שהוקדשה באוסטריה לאוצרות "הקרן הלאומית" אפשר למצוא מספר נושאים, כך שרבים ימצאו בהם עניין. בבולים מופיעים רהיטים עתיקים, שעונים, בובות, פורצלן וכו'.

50 לאו"ם

השנה מלאו 50 שנה לאומות המאוחדות וכבר זמן רב, מנפיק דואר או"ם מיני חותמות בנושא זה. ב־26 ביוני 1995, היתה הנפקה העיקרית, בצורת 3 גיליונות זיכרון בגרמנית, צרפתית ואנגלית, עם התמונה ההיסטורית של ההכרזה מבית האופרה בסן־פרנציסקו, ביוני 1945. כידוע, נחתמו בסן פרנציסקו נציגי 50 אומות, עייפים ממלחמת העולם השנייה, במטרה לייסד ארגון בינלאומי, שיפעל למניעת מלחמות ובניית עתיד טוב יותר לאנושות.

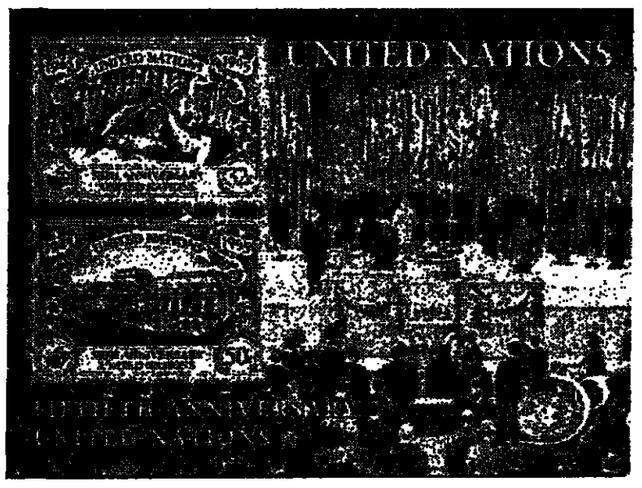

מגילת הייסוד נכתבה ב־5 שפות שהוכרו אז כרישמיות, באירגון האומות המאוחדות – אנגלית, צרפתית, רוסית, ספרדית וסינית. מאחר יותר, כאשר הוקם דואר אומות מאוחדות, השתמשו אכן בשפות האלה, גם בבולי דואר של האו"ם. כאשר הוקמו משרדי דואר או"ם בניו־יורק, בג'נבה שבשוויץ ובווינה שבאוסטריה, החלו להשתמש בשפות: אנגלית, צרפתית וגרמנית בלבד.

הגיליונות החדשות זוהת בעיצובן.

דף מזכרת לצים

דף מזכרת בולאי חגיגי הנפק, בהשראת השרות הבולאי וביזומת חברת צים, לציון חגיגות ה־50, של חברת הספנות הלאומית.

הדף המיוחד ביייל בבול הזכרון הדש שהוקדש לצים.

חברת צים נמנת עם עשר חברות ספנות־המכולה הגדולות בעולם ובציבוריותיה פרושות בכל רחבי העולם.

דף המזכרת, שהופק במהדורה מוגבלת של 1300 יחידות, מיועד לפעילים בחברה, בארץ ובעולם.

צים נוסדה בשנת 1945 ע"י הסוכנות היהודית, ההסתדרות והחבל הימי לישראל.

הופיע מחירון גלעדי

מחירון בולי ישראל בהוצאת "בולי גלעדי" הופיע השבוע ונמכר ב־10 ש"ח.

המחירון כולל 647 הנפקות בולי ישראל ו־7 הנפקות תווי ביול מיוחדים.

מחירי הבולים מתיחסים לבולים בלתי חתומים, שובלים ומעטפות ובולים ללא שובל. לפי מחירון גלעדי מחיר "שלושת הגדולים" של דואר עברי – 17.5 אלף ש"ח

הסידרה הקסנה – 800 ש"ח מועדים 48 – 700 ש"ח.

ירושלים 49 – 93 ש"ח: הרגל – 135 ש"ח מועדים 49 – 1750 ש"ח.

מחירי רוב הבולים גמוכים מאוד, פרט לשנות ה־90, שהמהדורות קטנות יותר, מורגשת עלייה מסוימת במחירים.

לתווי ביול למיניהם יש מחירים גבוהים למדי. לדוגמא 5 תווי הג המולד 92 – 280 ש"ח.

דף מזכרת לאיגוד השחייה

איגוד השחייה בישראל קיים בירושלים את כינוס נציגי איגודי השחייה באירופה. הכנס התקיים לתיאום אירועי הספורט במסורת הכנסים השנתיים של נציגי ההתאחדויות האירופאיות בשחייה, בכרורים, בקפיצות למים ובשחייה אמנותית.

לציון המאורע, הוטבעה חותמת אירוע מיוחדת ומאורגני הכנס הנפיקו, בהשראת רשות הדואר, דף מזכרת בולאי מיוחד.

דף המזכרת הבולאי עם חתמת מגדל דוד, הנפק במהדורה מוגבלת של 1200 יחידות בלבד.

שחמט / רונן הר־צבי

קספארוב בתנופה

גארי קספארוב אלוף העולם מטעם ה־P.CA בתנופה, לאחר נצחונותיו בתחרויות בריגה ובמונגרד (שתיקון בקטגוריה 17) הגיע לתחרות ה־P.CA בשחמט אקטיבי בניו־יורק. קספארוב שכלל לא מכבד בסבב התחרויות הזה (רק לפני חודשיים הורה בחצי הגמר בתחרות שח האקטיבי במוסקבה על ידי אנאנד בצורה שקספארוב יעדיף לשכוח מזה ככל האפשר).

זכה לנצחון משכנע תוך כדי שהוא גובר על שניים מיריביו הגדולים קרמניק ואיבנצ'יק.

מפגשי חצי הגמר הפגישו את קספארוב עם הכבשה השחורה שלו קרמניק (קרמניק הדיח פעמיים את קספארוב בשנה שעברה, ונצח אותו בליגארס 94) לאחר קרב קשה ניצח קספרוב 1־1/2 1־1/2 (שני משחקי שח האקטיבי הסתיימו בתוצאה 1־1 ומכיון שבמשחק הבזק קספארוב היה שחור תיקו העלה אותו לגמר). בחצי הגמר השני נפגש איבנצ'וק (מנצח תחרות שח האקטיבי במוסקבה 95) עם מורחוביץ' רב אומן ושחקן חזק מאוד בן בלבד, איבנצ'יק ניצח בתוצאה ועלה בפעם השניה השנה לגמר.

(ראוי מצדי לציין שאנאנד לא השתתף כלל בתחרות עקב הכנותיו לדו־קרב על אליפות מטעם ה־P.CA נגד קספארוב, אני משכנע שאם היה משתתף הינו רואים שיחזור של מוסקבה 95 כשארבעת שחקני שח האקטיבי המובים בעולם הגיעו לחצי הגמר).

הגמר לכאורה נראה מרתק ושקול מאוד קספארוב נגד איבנצ'וק אך איבנצ'וק לא שחק כמו איבנצ'וק (מסמים גם שהיה מאוד מבולבל, שכח את העניבה, לבש זוג נעליים אחרות מבדרך כלל) והפסיד בתוצאה 0־2 ללא התנגדות ממשית.

השבוע המשחק שבחרתי שחק באינטרנט (INTERNET) בלבן משחקת תוכנת מחשב בשם ג'וניור (JUNIOR) שפותחה ע"י שני מהנדסי תוכנה ישראלים אמיר בגן, ושי בשינסקי (התוכנה זכתה להצלחה גדולה מאוד באליפות העולם למחשבים בהנג־קונג. כאשר סיימה במקום 5־3 משותף).

השם תחתיו משחק JUNIOR באינטרנט הוא BAN בשחור משחק רב אומן אמריקאי (יהודי) חזק מאוד בשם איליה גורביץ אשר משחק באינטרנט תחת השם (בחשוב...) JUNIOR בא אל תתבלבל.

לבן: BAN (JUNIOR) שחור: JUNIOR (איליה גורביץ)

1. d4 פד6 2. פג3 ז6 3. ז3 ד5 4. בד3 פד5 5. ד2 פב6 6. ד4 ד7 7. פד3 פג6 8. הז3 ה5 9. 0־0 0־0 (זוהי עמדה ששחקה הרבה פעמים בין קרשוב לקספארוב) 10. בד5 פא5 11. הה4 ג6 12. בד3 ז6 13. ה3 בד5 14. הד2 בד5 (מאחר האפשרות היחיד סקטית בעמדה האפשרית השניה היא 14. הא מהר 15. פד5 והעמדה בין שיחזין ליתרון קטן ללבן) 14. ... פא4 15. מהב3 (אני משוכנע שמסע זה לא טוב, המחשב לא מבין בדיוק את משמעות זוג הרצים, ובכלל החסרון של המחשבים זה בעיית הבנה עמדתית. אך כפי שנראה כוח חישובי המסוגל לראות כ־100,000 עמדות בשניה מכפר על כך, להלן־תיק. 15... פד5

16. הפ צד7 (לכאורה מסע הגיוני הדיעין רו8־ד7 אך כפי שנראה משלב זה משחקו של הלבן קרוב מאוד למושלם)

17. ד6! אני אישית לא בטוח במסע זה אך כנראה שזהו מסע טוב מאוד, פותח את האלכסון הז־א8 ואת האלכסון א2־ז8, האיומים כרגע הם פז5 או פה5 לא טוב

17... מהה6 18. פז5! עם יתרון גדול ללבן)

17... מהה8 (מסע טוב, מגן בגבר איומי הלבן ומכין ד־ה6)

18. פד2! (פותח את האלכסון הז־א8 ומשפר משמעותית את מיקום הפרש שעמד ב־ז3 גרוע מאוד בגלל הזיילים ב־ה5!)

18... דה6

19. מהב4 (לשחור יש למעשה שתיים וחצי נקודות תורפה: 1. הזייל ב־ד5 שזהו חלש 2. הפרש ב־ב3 שעומד גרוע מאוד 3. הזייל ב־ד6 שזהו חצי, כי מצד הא חלש אבל מצד שני ניצח את המשחק. אם כך לא קשה במיוחד למצוא את רעיון הלבן

19... בד5 הפעלת לחץ על נקודות תורפה אלו)

20. אא1 דה8

21. בא1־ד1 הז

22. א5 פג8 (מה למעשה מתחיל ה"אקשן" הבנרול, נראה שהשחור כמעט זכה האלכסון הז־א8 מגוה. כיצד לשמור על ד6 לא בחיר אך...)

23. פד1 הא4 (למעשה זו הזעקה היחיד אך מתאים לאחר הדעמקות בעמדה מסתבר שלא הלבן מגן אלא יהא לתתקפה חזקה מאוד כנראה ותקפה זוכה. למעשה עמדה כזאת בלתי אפשרי לשחק נגד מחשב שמשוש ראה מה שצריך)

23... הפ5

24. פד4 (איומי הלבן הם פז6 וכן 25. בג3 מהב3 26. פז5 ואחר כך פד1 מהב7 כשהשחור מפסיד את הצריח. השחור מנצא מסע שמנצע את שניהם אך לא יודע מה מצפה לו)

24... ד־ו3 (עכו בבקשה למצוא את מסעו הבא של הלבן, אני מאוד מסופק אם תמצאו אותו)

25. מהב3! (בהנו השחור כלל לא חשב על אפשרות כזאת אך למחשב אין היגיון משחק את הכי טוב)

25. ... הפ5 (25... בבמה 26. פז6 מד7 27. רמה ואין יותר מה לראות 27... מפ5 28. בד7)

26. ד־ו3 (בלי ותכמות, הגיוני אי לא הגיוני המחשב משחק את מה שנראה לו הכי חזק, התוצאות הרסניות)

26... בד־ד7

27. מהב3! (פשוט כל מסע טוב יוקדם מקדמו, שחור לא יכול למנוע כפל הפסדים כבדים של המחשב)

27... מה8 (27... בד7 28. ד־ד המשחק נגמר כי אחרי 28... פד6 29. הב6 30. צפ מסיים את המשחק)

28. בד7 ד־ד (2... מהב3 29. ד־ד הבריח ב־א8 אבוד)

29. בד7 (האיום בד־ה7 מט)

29... פד7

30. בד־פ המחשב נכנע שכן לאחר 30... הב3 31. מהב3 המט, ולאחר 30... מהב3 31. בד־ה7 הב3 32. מד־ה7 הלבן זכה לגמרי.

משחק פשוט מדהים!!

חברת החשמל לישראל בע"מ

חיג חשמל – שירות טלפוני להודעה על תקלות

24 שעות ביממה

ירושלים	02-580666	בחיפה	04-933553
תל־אביב	03-5633777	בנתניה	09-602988
חיפה	04-647777	עפולה	06-423333
אילת	07-372191	פתח־תקוה	03-9394488
אשדוד	08-511688	צפת	06-970211
אשקלון	07-770088	ראשון לציון	03-9632488
באר־שבע	057-462666	רחובות	08-371388
טבריה	06-792275	רמלה	08-221313
חדרה	06-223133	רעננה	09-908188
כרמיאל	04-881731	אריאל	03-9366345־6־7
בית שמש	02-911669		

הראון את לביא בע"מ
חברי הבורסה לניירות ערך בתל־אביב
Haron & Lavi Ltd
MEMBERS OF THE TEL-AVIV STOCK EXCHANGE

הודעה על פרסום תשקיף

בהתאם לסעיף 31 לחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד–1994

תשקיף

"הראון לביא אג"ח"

קרן נאמנות

הקרן היונה קרן פתוחה כהגדרתה בחוק.

הצעה לציבור

של יחידות בנות 1 ש"ח ע"נ. המוצעות למיבור במחיר היחידה כפי שיקבע מעת לעת ובתוספת הוספה בשעור של 1.0% ממחיר היחידה, במספר שלא יעלה בתקופת תשקיף זה את מספר היחידות שבמחזור־מעל 50 מיליון יחידות, בתוספת יחידות הסבה שתתחולקנה, אם תחולקנה (להלן – "המספר המירבי").

ביום 23.5.95 היה מספר היחידות המונפקות בקרן 2,201,142.

היחידות מוצעות החל מיום 2.7.95 ועד ליום 30.6.96.

מדיניות ההשקעות של הקרן (ראה פרק ו' בתשקיף)

בהתאם להסכם הקרן ובכפוף להוראות כל דין, ישקיע מנהל הקרן לפחות 50% מחשווי הנכסי של נכסי הקרן באגרות חוב.

יתרת נכסי הקרן תושקע לפי שיקול דעתו המוחלט של דירקטוריון מנהל הקרן, בכפוף להוראות כל דין שיחולו בתוקף מעת לעת, לרבות במניות וני"ע המירים למניות, במוחמנים, בני"ע חוץ בשעור שלא יעלה על 10% מהשווי הנכי של נכסי הקרן ובאופציות (OPTIONS) בכפוף לתקנות שהותקנו לענין זה על ידי שר האוצר (ראה לענין התקנות כאמור ולענין הסיכונים הכרוכים בהשקעה באופציות, סעיף 6.4 בתשקיף).

מנהל הקרן עשוי ליצור אופציות, לקנות או ליצור חוזים עתידיים ולבצע מכירות בחסר והשאלת מניות בכפוף לתקנות שהותקנו לענין זה ובשעורים המירביים המותרים בתקנות כאמור (לענין התקנות והסכנים הכרוכים בעסקאות כאמור ראה סעיף 6.4ב' בתשקיף).

מנהל הקרן רשאי לשנות את מדיניות ההשקעות של הקרן על פי שיקול דעתו ובהסכמת הנאמן וללא צורך באישור האסיפה הכללית של בעלי היחידות בקרן. על כל שינוי במדיניות ההשקעות יגיש המנהל דוח מיידי ויפרסם זאת בשני עתונים יומיים הנפוצים בישראל בשפה העברית.

ההשקעות העיקריות של הקרן לשנה שנסתיימה ביום 31.3.95 היו בממוצע (לפי ההתחקות בסוף כל חודש) כפורט בזה:–

	ממוצע	טווח
אגרות חוב צמודות למדד	47.75%	41.19% – 51.94%
אג"ח ושטרי הון ניתנים להמרה	12.00%	8.11% – 14.64%
מניות	11.91%	2.91% – 26.62%
מק"מ	10.95%	0.00% – 34.34%
אג"ח צמודות מט"ח	3.92%	2.65% – 5.11%
אמצעים נזילים	11.64%	2.04% – 24.91%

השכר השנתי של מנהל הקרן

על פי הסכם הקרן זכאי מנהל הקרן לקבל שכר שנתי השווה ל־4.5% מחשווי השנתי הממוצע של כלל נכסי הקרן. בתקופת תשקיף זה וכל עוד לא תינתן הודעה אחרת על ידי מנהל הקרן, יהיה שכר מנהל הקרן בשעור של 2.4% מהשווי השנתי כאמור (ראה סעיף 10.1 בתשקיף).

השכר השנתי של הנאמן

על פי הסכם הקרן, זכאי הנאמן לקבל ומקבל שכר שנתי השווה ל־0.25% מהשווי השנתי הממוצע של כלל נכסי הקרן.

נתונים על השינוי במחיר הפדיון של יחידות הקרן בהשוואה לשינויים במדדים שונים לתקופת שתי השנים שמיום 1.4.93:–

	1.4.94–31.3.95	1.4.93–31.3.94
שעור השנוי במחיר הפדיון של יחידות הקרן	6.28% –	14.89%
מדד אג"ח ממשלתיות צמודות מדד	9.67%	10.56%
מדד ש"ח ואג"ח להמרה	–16.93%	24.00%
מדד מניות (כללי)	–29.08%	6.49%
מדד המחירים לצרכן	12.15%	9.63%

המנות לרכישת היחידות המוצעות תונשנה למנהל באמצעות הבנקים או באמצעות תברי בורסה אחרים. עתקים מן התשקיף ניתן להשיג אצל הבנקים או תברי בורסה אחרים. עתק מתשקיף זה ומהחיתרים לפרסומו יונשו לרשם החברות לא יאוחר מיום העסקים הראשון לאחר תאריך התשקיף.

מנהל הקרן: הראון את לביא ניהול קרנות (1991) בע"מ.

הנאמן: בנק המזרחי המאוחד בע"מ

תאריך התשקיף: 2 ליולי 1995

מטבעות / אריה לינדנבאום

משפט שלמה ב־10 ש"ח – מטבע חדש

תמונות מן התנ"ך במטבעות זכרון ישראליים הוא נושא חדש למדי בנומיסמטיקה הישראלית, שכן פסוקים מן המקרא הם שכיחים ביותר אצלנו, אך לא תמונות.

בתחום היהודאיקה היו לנו הרבה מטבעות, אך כאמור, ללא תמונות ומראות אדם.

הסידרה האחרונה במטבעות יהודאיקה הייתה זו עם תשמישי קדושה. מבחינה מסחרית הסידרה מוצתה עצמה והחלט להנפיק סידרה חדשה, במידה מסוימת אפילו לפי בקשת אספנים, שהצביעו לא אחת על העדר תמונות תנכ"ית במטבעות ומדליות ישראל.

כאמור, החלט להנפיק סידרה מתמשכת של מטבעות עם תמונות מן התנ"ך וכבר השנה הנפקה הסידרה הראשונה שפרסמנו אותה כאן עם יצירתו המפורסמת של רמברנדט עקדת יצחק.

המטבע השני, שצפוי השנה, הוקדש למשפט שלמה, על־פי תמונה מ"ספר מכלול" של ר' דוד קמחי (רד"ק), מצפון צרפת, שנת 1280, בערך).

המטבע השלישי יהיה עם תמונת מרים הנביאה השרות אחרי הציית ים סוף, על פי איור מ"הגדת החתב" ברצלונה, בערך 1320).

מטבע "משפט שלמה" יופיע בשלושה עריכים – 1, 2, ו־10 ש"ח. הנושא – התמונה הידועה של משפט שלמה מופיעה בשלושת המטבעות ואילו בפני המטבע מתחלף העריך.

1 ש"ח הוא מטבע כסף 0,925 (עם 0,075 תכולת נחושת), משקלו 14.4 גרם, בקוטר 30 מ"מ, בעיצובו של הצייר אוטואלד אדלר מתל־אביב.

דגמי גבס נעשו בידי ערדוד דגן.

המטבע בעריך של 2 ש"ח כסף הוא במשקל 28.8 גרם ובקוטר 38.7 מ"מ. השוליים מחודצים.

המטבע בן 10 ש"ח הוא מחצב 0,900 עם 0,100 תכולת נחושת, במשקל 17,28 גרם ובקוטר של 30 מ"מ.

משפט שלמה הידוע מוכר בספר מלכים א' פרק ג' ולמען יובן הציור שבמטבע החדש, נזכיר כאן כמה פסוקים מן המקרא:

" אז תבאנה שתים נשים זונות אל המלך, ותעמד האישה האחת, בי אדוני, אני והאישה הזאת יושבות בבית אחד ואלד עמה בביתי ותלד גם האישה הזאת ואנחנו יחדו, אין זר איתנו... וימת בן האישה הזאת לילה אשר שכבה עליו ותקם את בני מאצלי, ואמתך ישנה... ואקום בבוקר להניק את בני והנה מת... ותאמר האישה האחרת, לא כי בני הדי ובנך המת ותאמר אומרת לא כי בנך המת ובני הדי..

ויאמר המלך קחו לי חרב ויאמר גיזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת... ותאמר האישה אשר בנה החי, כי נכמרו רחמיה על בניה – בי אדוני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתהו. ותאמר גם לי גם לך לא יהיה, גחרו...

ויאמר המלך תנו לה את הילוד החי והמת לא תמיתנהו הוא אמו".

נח"ל נח"ל היכונה ליום נח"ל היכון!

("תנו לי נקודת חשמל ואהרוס את העולם)

דמיים רבותי, הן הרכב החזק ביותר בעולם. מרגע שמשתדרים אותן לנשמן הן נדבקות אחת לשניה. יצורות משפטים ומשמעויות וסטגלות לקשר כל דבר לכל עניין. המילים הן גם החומר המשלשל ביותר בעולם. נרומנים למשל, יי להם בבליעת מילה בודדת וכבר מורגות מהם כל שאר המילים מהם בלתי נשלם. על סמך מידע זה, יכנה כותב שורות אלה להבר בין תמונה משעשעת חשמורה מוכרנו ובין עניין אקטואלי חמטריד את מנוחתו. כבר נשלב

ולשם חוכחה נוסל האב כף
גדושה מפרי העץ המעורב
היטב בפרי הרוק ומכניס לפיו ומוציא
משם נחמה מלאכותית ומורגשת של הנאה,
חנאה, שמתחלפת באופן לא
ריצוני בחדי פיצוצים של גועל
בלתי נשלם.

הזה אוכל לספר לכם בביטחון שכותב שורות אלה יצליח לחבר בין. התמונה לבין מה שלכאורה אמור להיות נמשלה, יען כי כאמור המילים הן דבק והמצב רבים.

נתחיל לפיכך בתמונה שכל אחד מכם, קוראים יקרים, מכיר היטב אף יכול להורחות. עימנו. מי מאיתנו לא ראה את התמונה הזו ומי לא שמע את הקולות הללוח מרוכר באב צעיר המנסה נואשות להאכיל את בנו הקט והבכור מבאר רסק התפוחים שחילד יורק לתוכה ואף יורק את תוכנה בפרצופו של אביו, להללו של החרד ועל ביטנו שלו עצמו. הבאר מתפלאה מחרש באותם תומרים עצמם, אך היחס בין רסק לרוק משתנה בהתמרה לטובת הרוק ורסק התפוחים נופל בכל פעם לא רחוק מהלץ. מה עושה האב המתוסכל, כאשר הוא מכיר ורואה שחילד אומנם אוכל אך האוכל איננו מתעכל, אלא מתרבה ומתרללו הוא שר לו שירים, מסבר לו סיפורים משעשעים ומפרקי לו פרצופים. כאשר כל זה לא עזור, בוחר האב בדרך הקשה אך הבלתי מועילה בעליל של הדוגמה האישית. הוא פונה אל בנו המוקה ואומר לה בנין ראה הנה אפילו אבא בעצמו אוכל מן האוכל המופלא הזה. ולשם הוכחה נוטל האב כף גדושה מפרי העץ המעורב היטב בפרי הרוק ומכניס לפיו ומוציא משם נחמה מלאכותית ומורגשת של הנאה, שמתחלפת באופן לא רצוני בחדי פיצוצים של גועל בלתי נשלם.

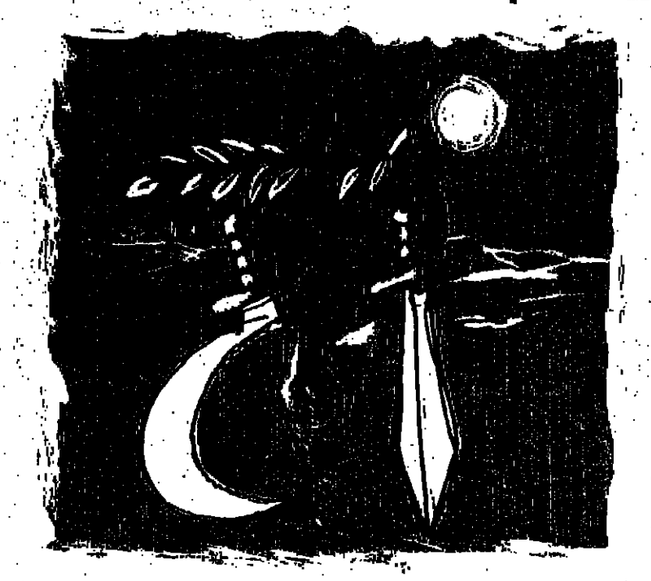

חולשתו של המנשל לסיפור הזה היא שהמשלה משוקת בתמקיד חאב ואילו המתנחלים הם ילדיה היורקים. אבל משל או לא משל, את התנהגותם הרי יצטרכו לפרק ודק טבעי הרבר שאין הנמשל דומה למשל, כי אחרת אחר מהם היה מיותר לחלוטין. המתנחלים לא רוצים להתפרק אפילו שהמשלה עושה להם הצגות, פרצופים ושרה להם שירים על שלום. הם מעדיפים ליירוק ושהמשלה תאכל. בכלל לא בטוח אם יש עדיין שאריות של תפוחים ברסק הזה, יכול להיות שהכל הופרשו. הממשלה אומרת שלמען השלום יהיה צורך בפירוק התנחלויות. המתנחלים, בתגובה אופיצית, מביבים ברסק של פסולים, בתתוה של אימום ובהשפרצה של מזון רוחני מקולקל. מה נותר לממשלה לעשות, אם לא להוזג כמנהג האב המאכיל אומרים ראו, גם אנחנו מפרקים, זה לא נורא ומעורב היטב בפרי הרוק ומכניס לפיו ומוציא משם נחמה מלאכותית ומורגשת של הנאה, שמתחלפת באופן לא רצוני בחדי פיצוצים של גועל בלתי נשלם.

יש לי את זה בבית בכמה ביצועים ישנים רי מעניינים, אבל עכשיו, ככל הנראה, מתכננים ביצוע חדש וסופני. זהו נסיון נועז למדי – ירצו המתנחלים, ילמדו מהדוגמא: לא ירצו, ימשיכו לרסס. נשאלה השאלה: אם את חנה"ל צריך או כראי לפרק בגלל שאיננו תורם יותר להתיישבות, אז למה לפני זה לא לפרק את אותן תתישבויות שתורמות יותר מרי לסכנת המלחמה?

אין ספק שהתצעה לפרק את הנח"ל מבלי להרכיבו מחדש תוך חמש שניות ובעיניים עצומות, היא הצעה שאינה ראוה יותר כנח"ל כלי־נשק תקני בצה"ל. כמו כן היא מהווה הסלמה ביחסים הבעיתיים בין הצבא לחילותיו. אם עד כה היה נהוג לשחרר רק חיילים בודדים מהצבא בשל אי התאמה, או בשל התאמה יתירה לליפודים בישיבה, הרי סדם נודע על מקרה של שחרור חיל שלם בשל אי התאמה לצבא. אולי צריך לתקן את הזצבא כדי שהנח"ל ישוב להתאים לזח ושוב אני חוזר ושואל האם בעתיד יפרק. גם בגלל תרומת יתרוז האם יפרקו את סיירת מטכ"ל על שתרמה לנו את ביבי נתניהו. האם נבוא חשבון עם צבאנו הקטן והחכם על תרומתם הגדולה והלא חכמה של רשל ושהן לחיים הטוליטים בכלל ולקיצור חיים בפרטה האם נגיש לצבא חשבון־נפשים על כל אותם קצינים שמוצאם בצבא קטן וחכם ואחריתם בממשלה או כנסת גדולה וטיפשית, האם כל חעם צבא חרי משהו משובש להלוטין בנוסח

חיילים ימשיכו להיקרא נוער
חלוצי לוחם, אך יוכלו
למצוא להם פלוגה בחיל
אחר, להתגם על חוזה אישי
ולחביא חביתה לנח"ל
משכורת של שכיר, בניקוי
חוצאות מגורים באוהל
ותחמושת.

צבא קטן חכם ואיכותי. האם בשל כל אלה נפרק את צה"ל ונשאיר רק את חמשמר האורחיה

חקיבוצים אשר אליהם אמור חנח"ל לזרום, נמצאים בצרה גדולה ועובדיהם תהליך מכאיב של הפרטה; אולי אין ברירה אלא להפריש את חנח"ל. חיילים ימשיכו להיקרא נוער חלוצי לוחם, אך יוכלו למצוא להם פלוגה בחיל אחר, לתתום על חוזה אישי ולחביא חביתה לנח"ל משכורת של שכיר, בניקוי חוצאות מגורים באוהל ותחמושת. ולאלה שממשיכים להגיד שיש עוד זרבה חובות לנח"ל והמון משימות נכונו לו, תענה הממשלה: אז גם לנח"ל נעשה הסדר פריסת חובות. כל אדם בישראל המכיר את ממשלתו, גם אם איננו מכיר בה, ייאלץ להודות שהיאנה המאחדת לגורל התתישבות איננה מעוררת אמון כלל ועיקר, והחיבורים על נח"ל אכזב נוערו רק לאכזב את המאוכזבים. אי כנראה שהתזה השרירותית שפתחה את הרשימה הזו נכונה כללות הכלו: הממשלה טועמת מן הרסק עם חרוק וישנן שתי אפשרויות – או שהיא עושה את עצמה ומעמידה פנים שזה טעים למען יראו ויתפרקו, או, וזה הרבה יותר גרוע, שהיא פשוט אוהבת את זה...

מכתב

אני, המעדיף לחישאר בעילום שם, אדם שמרן ומסורתי, ואינני אוהב את הרעיון שבחורות תלכנה בחזה חשוף, גם אם חדבר נעשה מתוך מחאה על כך שאין מרשים לחן להסתובב עם השדיים בחוץ. אולם אין זה גורע מנכונותי הבלתי משתמעת לשתי פנים להיאבק בכל דרך שתעמוד לרשותי על זכותן של חנשים לצאת לרחוב חשופות חזה. ויפה שעה אחת קודם.

אלף בית

א: אתה רואה את זאת? מתרנקנתו
ב: מה קרה לך? זה שחור טבעי?
א: מה איתך, אתה לא רואה את השורשים הבלונרייניים?

אלף בית

א: תגיד, איך הידרדרת לשתייה?
ב: זה התחיל בזה שהפסקתי לנהוג.

מסביב לעולם בקריקטורה

טוריש יר

במרינה אחת מתקרמת מאוד, מאוד מאוד, לא סתם מאוד, קיימת סוכנות, סוכנות למשהו, עומר בראשה סוכנצ'יק כלשהו, כל פעם נוסע האיש לאנשהו בשליחות הסוכנות למשהו.

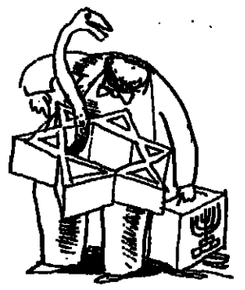

למשהו, למשהו, לא תנחשו למה, לא סוכנות נסיעות, לא סוכנות כלימיטה, סוכנות לדבר כלי־כך ציוני שזה ממש דמיוני.

במרינה אחת מתקרמת מאוד, מאוד מאוד, לא סתם מאוד, עשרות מחלקות בסוכנות למשהו, אלפי פקידים, כל אחד והוא מישהו, וכסף נכנס ויוצא לאנשהו בפקורת הסוכנות למשהו.

פעם נשאל הסוכן למשהו – אברומבורג או בורגאברומשהו – למה הוא סוכן, אם בכלל למשהו, או שהוא רק עלה תאנשהו.

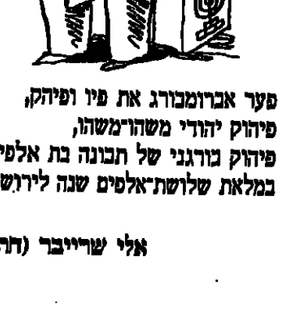

פער אברומבורג את פיו ופיזק, פיזוק יהודי משהו־משהו, פיזוק בורגני של תבונה בת אלפיים, במלאת שלושת־אלפים שנה לירושלים.

אלי שוייבר (דיתולי)

שר המשטרה שחל:

משטרת ישראל תרכוש רובוט מיוחד שדבר ראשון שהוא עושה זה לחפש בבוידעם

הצלחה

סוף סוף, הצלחת ענק למשטרה:

פוענח שוד הרכבות הגדול!

בזכות הרכבת בגרב הגיילון, חצלילו השוטרים לזוהות את השודד ולהשיב לו את הגרב השניה.

תגובה

בתגובה על פניית הנשיא לראש הממשלה לדחות את יציאת הרמטכ"ל לוושינגטון, אומרים מומחים ויצמנולוגים, כי הצרות שוויצמן עושה לרבין הן כלום לא לעומת הצרות שוויצמן יעשה לביבי רק בזכות הצרות שוויצמן עשה לרבין.

פניה

ראש עיריית ירושלים, אהוד אולמרט, פנה לאמן המפורסם כריסטו וביקש:

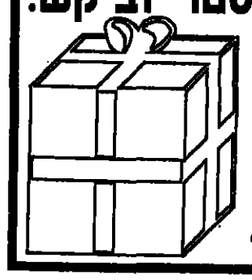

תארוז לי את האוריינט־האוז לרגל חגיגות 3000 לירושלים.

דעזוע

דעזוע בתפוצות:

גובר החשש לירידה דראסטית בתפוצה, בעקבות השביתה בבית התפוצות.

חקירה

בצה"ל יחקרו איך קרה שאף בדואי או דרוזי לא היו בבונגלוס בכפר הנופש הצרפתי בזמן התקפת הקטיושות.

אזלת יד

המפקח על הבנקים: לא נוכל למנוע את מעשי השוד, אבל נעשה את הכל כדי שהם יעמדו בתור כמו כולם.

ברגע האחרון

בדרן ידוע הידרדר לשתייה אחרי שנכנס לדיכאון מזה שלא לקחו אותו לתשדיר הפירסומת "אם שותים לא נוהגים".

אם שותים לא מנהיגים

אל תלך בעצמך

אבטח אינטרנט

מה מומלץ לעשות כדי לא לפרוץ?

לא לשמור סיסמאות בדפדפן

לא לפתוח מיילים מחשודים

לעדכן תוכנות אנטי־וירוס

לא לשלוח פרטים אישיים

לא לבקר אתרים לא מוכרים

לא לפתוח קבצים מצורפים

לא לשלוח כסף לזרים

לא לשלוח תמונות

לא לשלוח מסמכים

לא לשלוח מספרי כרטיס אשראי

לא לשלוח מספרי חשבון בנק

לא לשלוח מספרי תעודת זהות

לא לשלוח מספרי דרכון

לא לשלוח מספרי רישיון נהיגה

לא לשלוח מספרי טלפון

לא לשלוח מספרי פקס

לא לשלוח מספרי כתובת

לא לשלוח מספרי דואר אלקטרוני

לא לשלוח מספרי חשבון בנק

**לא לשלוח מספרי כרטיס אשראי

עורך: לוי מזרב

קו ייצור חדשני מוקם במפעל 'טובופלסט' ביגור

מאת אורי מורין

קו ייצור ראשון מסוגו בארץ, וכן חדשים בעולם, מוקם בימים אלה במפעל השטופרות פובופלסט בקיבוץ יגור.

בקו, שבו יושקעו כ-11 מיליון ש"ח, יהיו מכונות מתוחכמות שנרכשו בחו"ל, והוא יתבסס את קווי הייצור האחרים במפעל, תוך יצול באופן משמעותי את קצב הייצור.

"העיקרון של הפרוזש הוא ביטולת לייצר שטופרות רב־שכבתיות. מדובר בשיפור משמעותי באריזה והגדרת "חיי המדף" של חומרים קוסמטיים, פרמצבטים וחומרי מזון ותעשייה, המאוחסנים בשטופרות.

ממנים את הגירעון באמצעות מתנות ותרומות מחו"ל

מאת אמנון אמיר

באמצע השבוע פירסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, כי הפער בין היבוא ליצוא המתבב ברבע הראשון של השנה גבר ל־2.6 מיליארד דולר.

ממבט־על, נראשב בתקופה זו גידול גם בהעברות חד־צדדיות מחו"ל, והן הקטינו את הגירעון בחשבון השוטף לכ־1.3 מיליארד דולר. מרבית ההכנסות בסעיף העברות חד־צדדיות הוא של הסקטור הפרטי.

אתמול פירסם בנק ישראל את פירוט העברות חד־צדדיות של הסקטור הפרטי בתמשת החודשים הראשונים של השנה. מנתוני מחלקת הפיקוח על מטבע חוץ בבנק עולה, כי העברות חד־צדדיות של הסקטור הפרטי מהוות מרכיב חשוב בחשבון השוטף של מאזן התשלומים, וכי בשנים האחרונות הן ממנו כ־60 אחוז מהגירעון בחשבון המחוברות והשירותים של הסקטור הפרטי.

מנתוני בנק ישראל מתברר גם, כי כמחצית ההעברות מחו"ל של הסקטור הפרטי הן מתנות ותרומות לתושבי ישראל ולמוסדות שונים.

כ־20 אחוז נוספים של ההעברות חד־צדדיות הן פיצויים שמקבלים נפגעי המשטר הנאצי. התגבולים מפיצויים אישיים מגרמניה גילו בתקופה הנסקרת כ־52 מיליון דולר, והסתכמו בכ־354 מיליון דולר. אולם מרבית העלייה שנרשמה בסכום הפיצויים במונחי דולרים נובעת מפרשי שערים, בעקבות התחזקות המארק הגרמני ביחס לדולר.

בנק ישראל דחה את פירסום המדד המשולב בשבועיים

האמר גדולה בקצב גידול התוצר התעשייתי ברבע הראשון של השנה

מאת אמנון אמיר

בנק ישראל הודיע אתמול כי פירסום המדד המשולב לחודש מאי המשך יידחה בשבועיים, עד לפירסום מדד הייצור התעשייתי לחודש אפריל על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

את מדד הייצור התעשייתי של אפריל תפרסם הלמ"ס ב־3 ביולי, ולאחר מכן לא יפורסם מדד זה בנפרד חודשים.

אתמול הודיעה הלמ"ס לבנק ישראל, כי בכוונתה להכניס שיפורים בדרך מדידת הייצור התעשייתי.

לצורך כך ישונה המדגם הקיים, ורק בחודש ספטמבר יפורסמו מדדי הייצור התעשייתי לחודשים מאי, יוני ויולי. בתקופה שבה לא יפורסם מדד הייצור התעשייתי לא תוכל גם מחלקת המחקר של בנק ישראל לפרסם את המדד המשולב.

שלשום פירסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה את ריכוז האינדיקטורים הכלכליים לחודשים מארס־מאי. אולם נתוני הייצור התעשייתי התייחסו רק לתקופה ינואר־מארס, והם מצביעים על התמתנות ניכרת בקצב הגידול.

בשלושת החודשים הראשונים של השנה גדל הייצור התעשייתי בשיעור שנתי של 3.7 אחוזים בלבד, בהשוואה לחודשים האחרונים של השנה שעברה.

זאת, לעומת קצב גידול שנתי של כ־11 אחוזים שנרשם בחודשים נובמבר־דצמבר 1994.

שכונת מגורים חיבנה על שטח הסדנה הצבאית בבת גלים בחיפה

מאת אורי מורין

הסדנה הצבאית בשכונת בת גלים בחיפה שתוגה זה מכבר, ועל שטחה תיבנה שכונת מגורים בשם "גלי ים", ובה 250 יחידות דיור ומרכז מסחרי.

את השכונה, 12 דונם, רכשו הזמנים האחים אליהו ועזרא קחמן ממיגדל מקדיר ישראל.

בימים אלה החל בהכשרת השטח. יושקעו בו 32 מיליון דולר ויבנו בו גם דירות סאר. את השכונה תיבנו האדריכלים רגי בסנסוף ובני שוחרי.

"גלי ים" היא שכונת המגורים הראשונה הנבנית בבת גלים מזה עשרות שנים.

המשתנים ליום 29.6.95

מטבע	שער	שינוי	שער יומי	
		אחוז	מינימום	מקסימום
אבנק	13.9	-2.0	-0.3	99.00 99.80
אגם	2323.0			100.00 100.00
אדן	4537.0	-1.7	-81.0	
אחוזים	2397.0	+2.0	+47.0	
אלעף	2750.0	-1.3	-110.0	98.25 98.35
אמרה-ט.ל	437.0			
אמות 1	983.0	-2.2	-21.0	96.00 97.00
אמות 3	3409.0			99.75 99.75
אריבי אחזקות	990.0	-0.7	-7.0	100.12 98.75
אריבי פקנות	5809.0	-0.5	-25.0	100.00 99.80
אישתן 1	828.0			
אלביט 3	22173.0	-1.7	-395.0	99.00 97.50
אלביט אג"ח ב	99.5			
אלבר ומחקות	9484.0			99.50 99.00
אלון 3	9654.0	-1.0	-98.0	100.00 99.00
אמה	2279.0	+0.8	+17.0	101.25 99.25
אמריקה אג"ח 4	103.0	+0.5	+0.5	
אמריקה ישראל 1	324992.0	-2.5	-8333.0	99.00 97.25
אמריקה ישראל 8.1	353058.0	-2.0	-7205.0	100.25 98.00
אנרשטין תעש	399.0	+0.8	+3.0	97.00 97.00
בזן 1	745.0	-1.2	-9.0	99.25 97.75
בינלאומי 1	36539.0	+0.8	+272.0	101.25 100.00
בינלאומי 5	35665.0	+0.3	+91.0	100.25 99.50
בנמר	1977.0	-0.7	-15.0	99.00 98.25
בסלו-מקבצות	6835.0	-1.5	-97.0	
בקיבוץ 1	507.0	-1.0	-10.0	
גמול אג"ח 2	170.5	-0.2	-0.5	
גמיא	913.0	-1.7	-16.0	97.00 97.00
דיסקונט השקעות	18017.0	-3.0	-582.0	100.00 97.00
דלק 0.1	8882.0	-0.3	-22.0	99.50 98.75
דמרי 5	2311.0			100.00 100.00
הבטחת הישוב	685.0	-2.5	-23.0	96.75 96.00
הסנה לישראל 1	23854.0			100.00 99.00
הסנה לישראל 5	22591.0			98.25 98.25
הלוי 1	5.3	-2.7	-0.2	97.50 97.25
הקבוץ	110391.0			100.75 99.75
הקבוצה 1	1409.0	-0.2	-4.0	100.00 99.00
הקמת הדל"ב	101142.0			
הקמת 2	124.0	-1.2	-1.5	96.00 97.50
הקמת 2	76.0			
הקמת 8.1	845.0			100.00 98.75
הראל השקעה 1	1353.0	+1.5	+20.0	102.00 101.00
השקעה	3.0	-1.5		98.50 98.25
הקבלה 0.25	1838.0	+1.0	+18.0	102.00 99.00
הכ"ל	25149.0	-1.2	-318.0	100.00 98.50
הכ"אר 1	113.0	-0.2	-0.5	
כור מיפ	6510.0	+1.3	+80.0	
לפידות לישראל	227.0	-0.5	-1.0	99.75 98.75
מגדל	728.0			
מחלבות ירושלים	961.0	-0.5	-5.0	100.25 99.50
מי אלעד-מקורות	38542.0	-2.0	-773.0	100.00 97.75
מכל מיזמות	1181.0			
מכל כ"אל 30	7792.0	-2.7	-220.0	99.00 97.25
מכל סחר 1	753.0	+0.3	+2.0	97.75 97.75
מכל תעשיות 1	1752.0	-2.7	-50.0	100.00 97.25
מלרון 1	8290.0	-8.2	-21.0	98.00 98.00
מנורה	348.0	-1.5	-5.0	100.00 98.25
מקפיצ	198.5	-8.0	-17.5	92.50 90.50
מקדי אבא 1	3732.0	-1.2	-26.0	98.00 98.00
מקמת שמיר 1	1422.0	-1.0	-14.0	
מקמ ותשיקה	393.0	-1.0	-4.0	99.75 98.25
מרכז 1	8248.0	-2.7	-233.0	97.00 96.00
מרמורים	1597.0	-2.5	-41.0	97.25 97.00
מלבנ 5	778.0	-2.0	-16.0	
מגן 1	774.0	-0.2	-2.0	99.25 99.25
נאמנות-פלגה	265.0	+1.0		100.50 99.50
נשר-מחצבי	346.0	-7.2	-30.0	93.00 92.25
נשקים 1	34396.0	-1.2	-435.0	
נ"ל ודרה	15917.0			100.00 100.00
נשקים נמלי	19428.0	-1.5	-296.0	
סיגמל	627.0	-5.0	-33.0	96.25 96.25
סמלה	545.0	+4.0	+21.0	105.00 102.50
סמל בנק אג"ח 5	148.5			
סמרה 1	1780.0	+0.3	+4.0	101.00 100.50
עקשן	319.0	+0.8	+2.0	101.25 100.00
עלית 5	1340.0	+0.8	+10.0	101.50 99.50
פרמצבטים 5	6847.0	+0.6	+51.0	102.00 100.00
פלגן ב	253.0	-0.5	-1.0	
פלים נטיל 1	8588.0	+0.3	+21.0	101.00 98.50
פלים	464.0	-1.5	-7.0	100.50 97.75
פלרשקין 1	3426.0	-0.5	-7.0	99.00 99.00
פטרוכימיים	1705.0	-1.2	-22.0	100.50 98.00
פיבו	44374.0	-1.0	-448.0	99.25 98.75
פטמרים	77.0			
פמי מלה 1	13756.0	+0.8	+107.0	99.80 99.00
פיבו 8.3	10238.0	+1.6	+176.0	102.50 101.00
פרילסאי 1	1906.0	-1.0	-19.0	
קרי אלישר	117.5	-0.7	-1.0	102.00 98.00
קרן השקעות 5	292.8			
קרן השקעה	1996.0	-1.2	-25.0	98.00 98.00
רב בריח	1095.0	-1.5	-17.0	98.50 98.00
רמדן 1	2967.0	-2.2	-68.0	99.50 97.00
רשת הנדסי הנשמל	1418.0	+1.5	+24.0	102.00 101.00
שופרסל כ	5244.0	-1.1	-71.0	99.00 98.00
שלמון א 1	8703.0			100.00 100.00
שקמה	199.0			100.75 100.75
שקמה בנק אגח 4	137.0			
תמר 10	1143.0	+1.3	+14.0	102.50 100.50
תמר 5	369.0	-3.5	-13.0	97.00 96.00
תמלוגים	974.0	-1.0	-9.0	101.00 99.00

בורסה / איתן יעקבסון

מימוש רווחים בשוק המניות לקראת פגרת סוף השבוע

הירידות הוסברו במימוש רווחים לקראת סוף השבוע, ובמרירות של משקיעים שמעדיפים שמחירי המניות הכבדות מלאים ושבמהלך הקצר לא צפויה עליה של מדד המעו"ף לרמה של 200.

הירידות הוסברו גם באי הודאות לגבי השיחות עם הסוחרים בוושינגטון, באי ודאות לגבי פעילות המשקיעים הזרים ובהחשת מפני האפשרות הסגירה בקצב הפעילות במשק.

מדד המניות נקבע בסיום המסחר על 187.33 בירידה של 0.98%. מדד המעו"ף נקבע בסיום המסחר על 188.94 בירידה של 1.11%.

מחזור העיסקאות הכולל במניות הרשמיות היה מצומצם והסתכם בכ־87 מיליון ש"ח בלבד.

ירידות בלוח במניות כבדות כגון כיל, בזק, אידיבי פיתוח, דיסקונט השקעות, אתמול נרשמה מגמה של ירידות שערים בשוק ההון.

הירידות הוסברו בעיקר בכך שהמשקיעים הזרים, ובמרירות של משקיעים מקומיים, אינם מקיימים הקרן מ"מ לשת"פ אמסטרדם.

להלן עיקרי ההתכנית הנרשמה:

● גיל פרישה שהוא לא יהיה צורך בהקפה. הנשואה אי ירדיה כיפרשה רק לזכאות, שהיא פחות 20 שנים, לקבלת זכויות לגימלת זקנה, נכות ושאירים. בתוכנית שני מסלולים המאפשרים לגברים ולנשים לפרוש לגימלאות, על פי בחירתם. הם יוכלו לעבוד במסלול למסלול.

● הגמולה למדד: הגימלה תוצמד מעתה למדד המחירים ותעודכן כל חודש. בעבר עודכנה הגימלה בעת מעבר תשלום תוספת יוקר בלבד. לדברי דובר הקרן, "השיטה החדשה תפטור גם את סוגיית ה"מדד האמצע".

● שינוי באחוזי הצבירה: עמית המצטרף בגיל 25 יוכל לצבור 116 אחוזי פנסיה מעבודתו הקבועה, אך ירדיה כיפרשה רק אחרי פחות 20 שנים, לקבלת זכויות לגימלת זקנה, נכות ושאירים. בתוכנית שני מסלולים המאפשרים לגברים ולנשים לפרוש לגימלאות, על פי בחירתם. הם יוכלו לעבוד במסלול למסלול.

● הגמולה למדד: הגימלה תוצמד מעתה למדד המחירים ותעודכן כל חודש. בעבר עודכנה הגימלה בעת מעבר תשלום תוספת.

האוצר אישר את תוכנית הפנסיה לעמיתים חדשים בקרן "מקפת"

מאת אמנון אמיר

הנהלת קרן "מקפת" אישרה השבוע את תוכנית הפנסיה לעמיתים החדשים, לאחר שבוצעו בה שינויים [illegible] הנהלת הקרן [illegible] הוחלט [illegible] הנשלח [illegible] הפנסיה.

צישיבת הדיון מנכ"ל הקרן, עו"ד יצחק שילון, כי "התוכנית החדשה תאפשר למקפת להשלים את הרכבתה לשיווק מקיף, תוך הסתייעות בגורמים נוספים בעצוף, עימם מקיימת הקרן מ"מ לשת"פ אסטרטגי".

בורסה / איתן יעקבסון

מימוש רווחים בשוק המניות לקראת פגרת סוף השבוע

אתמול נרשמה מגמה של ירידות שערים בשוק ההון.

הירידות הוסברו גם באי הודאות לגבי השיחות עם הסוחרים בוושינגטון, באי ודאות לגבי פעילות המשקיעים הזרים ובהחשת מפני האפשרות הסגירה בקצב הפעילות במשק.

מדד המניות נקבע בסיום המסחר על 187.33 בירידה של 0.98%. מדד המעו"ף נקבע בסיום המסחר על 188.94 בירידה של 1.11%.

מחזור העיסקאות הכולל במניות הרשמיות היה מצומצם והסתכם בכ־87 מיליון ש"ח בלבד.

ירידות בלוח במניות כבדות כגון כיל, בזק, אידיבי פיתוח, דיסקונט השקעות, אתמול נרשמה מגמה של ירידות שערים בשוק ההון.

הירידות הוסברו בעיקר בכך שהמשקיעים הזרים, ובמרירות של משקיעים מקומיים, אינם מקיימים הקרן מ"מ לשת"פ אמסטרדם.

להלן עיקרי ההתכנית הנרשמה:

● גיל פרישה שהוא לא יהיה צורך בהקפה. הנשואה אי ירדיה כיפרשה רק לזכאות, שהיא פחות 20 שנים, לקבלת זכויות לגימלת זקנה, נכות ושאירים. בתוכנית שני מסלולים המאפשרים לגברים ולנשים לפרוש לגימלאות, על פי בחירתם. הם יוכלו לעבוד במסלול למסלול.

● הגמולה למדד: הגימלה תוצמד מעתה למדד המחירים ותעודכן כל חודש. בעבר עודכנה הגימלה בעת מעבר תשלום תוספת.

סל המטבעות נמוך ב־2.8% משער האמצע

מאת אמנון אמיר

בריוק חדש לאחר השיגויים שהכניסו האוצר ובנק ישראל בשער הזליפין, ירד אתמול שער סל המטבעות לנקודת שפל חדשה של 2.8 אחוזים מתחת לשער האמצעי.

שער היצג של הסל ירד אתמול בכרבע אחוז, ל־3.4541 ש"ח, והוא נמוך פחות בכ־1.9 אחוזים מהשער שנקבע ביום שבו הוכרז על השינויים.

בעקבות ירידת שער סל המטבעות, ירדו אתמול גם שעריהם היצגים של כל המטבעות הזשובים.

שער הדולר ירד בכ־0.13 אחוזים, ל־2.9640 ש"ח. שער המארק הגרמני ירד בשיעור דו יומי של כחצי אחוז, ל־2.1256 ש"ח ואילו הין היפני ירד בשלושת רבעי האחוז, ל־3.4809 ש"ח. הפרנק הצרפתי ירד בכשליש האחוז, והלירה שטרלינג נרשמה ירידה מתונה בלבד של חמש מאיות האחוז.

ירידה של 33 אחוז בסלילת כבישים

מאת אמנון אמיר

ברבע הראשון של השנה ירדו ההשקעות בכבישים בכ־33 אחוז, בהשוואה לרבע האחרון של השנה שעברה. השקעות בכבישים סללות את כל ההשקעות בסלילת כבישים חדשים, בהרחבה ושיקום של כבישים קיימים וכן השקעות בבניית מחלפים, גשרים ומנהרות.

מנתונים שפירסמה אתמול הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה עולה, כי ירידה זו, של כ־35 אחוז, נרשמה בתקופה הנסקרת גם בשטח הכבישים שנסללו.

בתקופה יוחאר־מארס השנה הוחל בסלילה ובשיקום כבישים בשטח כולל של כ־764 אלף מטר מרובע. זאת, לעומת כבישים בשטח של כ־1.17 מיליון מטר מרובע שבסלילתם הוחל ברבע השנה הקודם, ובשטח של כ־1.39 מיליון מטר מרובע ברבע המקביל בשנה שעברה.

נתוני סלילת הכבישים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה אינם כוללים את העבודות שבוצעו בשטחי יהודה ושומרון, למעט כבישי גישה וכבישים פנימיים בישובים היהודיים בשטחים.

שערי מטבעות חוץ לתאריך 29.06.95

המטבע	שער יציג	בנק לאומי: מחירים	בנק לאומי: העברות והמחאות	בנק דיסקונט: מחירים	בנק דיסקונט: העברות והמחאות	בנק הבינלאומי: מחירים	בנק הבינלאומי: העברות והמחאות
		קניה מכירה	קניה מכירה	קניה מכירה	קניה מכירה	קניה מכירה	קניה מכירה
1 יין	3.4541	- -	- -	- -	- -	- -	- -
1 דולר	2.9640	2.89 3.04	2.9443 2.9918	2.9400 2.9880	2.90 3.03	2.9467 2.9913	2.90 3.03
1 לירה ש	4.6951	4.57 4.81	4.6593 4.7345	4.6518 4.7281	4.58 4.80	4.6648 4.7352	4.58 4.79
1 מארק גרמני	2.1256	2.07 2.18	2.1083 2.1424	2.1026 2.1370	2.07 2.17	2.1108 2.1427	2.07 2.16
1 פרנק צרפתי	0.6068	0.59 0.62	0.6014 0.6112	0.6000 0.6098	0.59 0.62	0.6019 0.6110	0.59 0.63
1 גילדן הולנדי	1.8974	1.84 1.94	1.8804 1.9108	1.8773 1.9079	1.85 1.94	1.8836 1.9120	1.85 1.93
1 פרנק שוויצרי	2.5575	2.49 2.62	2.5345 2.5754	2.5295 2.5715	2.49 2.61	2.5393 2.5776	2.49 2.60
1 בתר שוודי	0.4077	0.39 0.42	0.4042 0.4108	0.4035 0.4105	0.40 0.42	0.4041 0.4102	0.40 0.42
1 בתר נורבגי	0.4772	0.46 0.49	0.4728 0.4805	0.4721 0.4799	0.47 0.49	0.4735 0.4807	0.47 0.49
1 כתר דני	0.5448	0.53 0.56	0.5397 0.5485	0.5390 0.5478	0.53 0.56	0.5406 0.5488	0.53 0.55
1 מרק פיני	0.6930	0.67 0.71	0.6873 0.6984	0.6860 0.6980	0.67 0.71	0.6880 0.6984	0.68 0.71
1 דולר קנדי	2.1537	2.10 2.21	2.1393 2.1739	2.1351 2.1702	2.10 2.20	2.1408 2.1731	2.10 2.19
1 דולר אוסטרלי	2.1222	2.07 2.18	2.1103 2.1444	2.1078 2.1422	2.05 2.17	2.1113 2.1432	2.08 2.26
1 ראנד דרום"א	0.8113	0.73 0.82	0.8055 0.8185	0.8045 0.8179	0.69 0.80	0.8062 0.8184	0.72 0.86
10 קרונות צ'כיות	1.0342	1.00 1.06	1.0252 1.0418	1.0234 1.0401	1.00 1.06	1.0268 1.0423	1.00 1.06
10 שילינג אוסטריים	0.3245	0.94 3.09	2.9954 3.0438	2.9906 3.0394	2.95 3.09	2.9985 3.0438	2.95 3.08
1000 לירות איטלקיות	1.8113	1.76 1.86	1.7969 1.8259	1.7953 1.8247	1.78 1.87	1.8012 1.8284	1.77 1.87
100 יינים יפנים	3.4809	3.39 3.56	3.4496 3.5053	3.4436 3.4998	3.39 3.55	3.4570 3.5092	3.40 3.57
1 דינר ירדני	4.2682	4.12 4.41	- -	- -	- -	- -	- -
1 ליירה מצרית	0.9485	0.84 0.91	- -	- -	- -	- -	- -
1 SDR	3.9177	- -	3.8520 3.9447	3.8784 3.9418	- -	- -	- -
1 פאונד אירלנדי	-	4.72 4.96	4.8079 4.8855	4.7953 4.8794	4.73 4.95	4.8010 4.8794	- -
100 פזטה ספרדי	2.4313	2.36 2.49	2.4076 2.4465	2.4063 2.4436	2.39 2.51	2.4104 2.4468	2.35 2.51
1 ניו זילנד	-	1.93 2.03	1.9698 2.0016	- -	- -	- -	- -
100 דראכמה יוונית	-	- -	- -	- -	- -	- -	- -
100 לירות לבנוניות	0.1850	- -	- -	- -	- -	- -	- -
1 דולר הונג קונג	-	- -	0.8804 0.3866	- -	- -	- -	- -
1 דולר סינגפור	-	- -	2.1060 2.1400	- -	- -	2.1124 2.1443	- -
1000 לירה טורקית	-	- -	- -	- -	- -	- -	- -
1 לירה קפריסין	-	- -	- -	- -	- -	- -	- -

שערי קרנות הנאמנות ליום 29.6.95

שם הקרן	מחיר יחידה	מחיר פדיון	שנויים נומינליים: יומי בנקודות	יומי באחוזים	מתחילת השנה	מתחילת השנה	מתחילת המדד	מתחילת המצבע
מניות								
אוריגין מניות*	112.46	110.02	-0.27	-0.24	+3.17	+10.30	+1.66	
אינר מניות	77.80	76.43	-0.60	-0.78	+2.40	+2.88	+0.48	
אחריות מניות	261.32	256.48	-2.16	-0.84	+4.02	-3.36	-0.57	
אייל מניות הפירמים*	102.07	101.77	-0.48	-0.47	+1.63	+2.03	+0.34	
אילנות שחקים	51.32	50.37	-0.32	-0.63	+6.94	-0.96	-0.16	
אנלסקו מניות	841.19	821.31	-2.27	-0.28	+8.27	+6.23	+1.02	
אמה	212.13	211.34	-0.91	-0.43	+3.70	+0.36	+0.06	
אמקו	630.56	615.46	-2.63	-0.43	+3.87	+0.94	+0.16	
אפיקים מניות	204.73	202.08	+0.48	+0.24	+10.89	-0.90	-0.15	
אפילה 36	66.65	65.78	-0.58	-0.87	+5.23	-6.85	-1.18	
אפילה מניות	133.95	132.19	-0.91	-0.68	+5.75	-11.63	-2.05	
אדר	238.66	237.68	-2.16	-0.90	+4.91	+0.99	+0.17	
אש	571.24	559.19	-6.82	-1.20	+5.39	-4.43	-0.76	
אתגר	113.12	111.86	-0.94	-0.83	+3.55	+4.20	+0.69	
בטחה מניות	3544.57	3496.26	-26.69	-0.76	+1.49	+1.01	+0.17	
ברון	152.26	151.60	-1.07	-0.70	+2.35	+0.20	+0.03	
דובבת שדם מניות	77.05	75.42	-0.40	-0.53	+3.94	+5.25	+0.86	
הראל-לביא מניות הנ"ל	99.46	97.53	-1.20	-1.22	+1.30	-2.23	-0.38	
נמיר	600.99	578.76	-3.62	-0.60	+4.75	-0.53	-0.09	
יפי	65.85	58	+0.83	+0	+1.81	-5.67	-0.97	
כרמל	120.03	[illegible]	-1.02		+3.83	-2.36	-0.40	
כללי מניות הפירמים	122.84	[illegible]			+5.18	+18.15	+2.83	
מגיק	221.84	[illegible]			+11.20	+3.41	+0.56	
מיטב אופציות	41.16	40.50	-1.15	-	+5.36	-10.44	-1.83	
מיטב מניות	155.42	152.45	-1.10	-0.72	+4.04	-0.77	-0.13	
מעגל	68.70	68.12	-0.44	-0.64	+4.90	+6.72	+1.10	
מסתן	88.09	87.34	-0.30	-0.34	+6.23	+1.76	+0.29	
מרכזית מניות והמדדים	56.14	55.63	-0.34	-0.61	+1.75	-4.38	-0.75	
מילי	760.46	750.00	+0.19	+0.03	+6.88	+2.08	+0.35	
נמרצה	63.57	62.36	-0.72	-1.14	+3.86	+3.31	+0.55	
נטיבה קונסרוטיבל	49.74	48.80	-0.25	-0.51	+4.30	-5.59	-0.96	
נשואה מניות	297.19	295.30	-1.74	-0.59	+5.24	+3.23	+0.53	
סיגמדן מניות והמדדים*	107.08	105.47	+0.12	+0.11	+3.27	-	-	
סמנת מניות	64.05	63.78	-0.36	-0.56	+6.28	-0.23	-0.04	
עדיף	102.19	100.38	-0.71	-0.70	+9.39	-0.09	-0.02	
עמדה מז	129.21	127.76	-0.67	-0.52	+3.68	+3.73	+0.62	
עמדה שלהבת	163.82	162.60	-0.53	-0.32	+6.04	-6.46	-1.11	
עמדה שני	75.99	75.61	-0.44	-0.58	+1.60	+0.84	+0.14	
פיא אדום	833.24	818.07	-5.10	-0.62	+3.38	+3.56	+0.59	
פיא זיגוג	53.29	52.32	-0.19	-0.36	+8.84	-0.74	-0.12	
פיא יהלום	805.93	791.20	-4.11	-0.52	+4.64	+0.82	+0.14	
פיא מבלול	537.69	527.92	-3.69	-0.69	+3.16	+5.20	+0.85	
פיא מנוף	117.12	114.96	-0.60	-0.52	+6.51	-3.75	-0.64	
פסגות מבט לשלום	86.92	85.29	-0.71	-0.83	+7.49	+3.72	+0.61	
פסגות מניות	555.53	551.97	-2.45	-0.44	+8.06	+3.75	+0.62	
פסגות קל	63.93	62.72	-0.39	-0.62	+7.43	+5.59	+0.92	
ציון משאבים מניות והמ	116.98	116.05	-0.40	-0.34	+5.41	+4.61	+0.76	
צמיחה מניות	460.77	457.60	-1.00	-0.22	+5.83	+4.78	+0.95	
קמיטל מניות	72.48	71.68	-0.49	-0.66	+4.64	+0.76	+0.13	
קרן זהב מניות	47.67	46.61	-0.29	-0.61	+3.37	-15.38	-2.76	
רשם 90	192.59	188.44	-2.25	-1.18	+9.55	-14.26	-2.54	
שקד	671.67	659.29	-3.82	-0.58	+5.77	+4.56	+0.75	
תשואה-קופה	112.15	109.40	-0.48	-0.44	+7.50	+9.40	+1.52	
מניות לפי שיטת מסחר								
אגמיה	98.58	97.73	-8.05	-8.05	+9.22	-13.64	-1.41	
אילנות בר"מ	143.66	141.05	-0.47	-0.33	+7.70	+2.53	+0.42	
אנליסט אסטיבית	109.59	107.06	-0.13	-0.12	+11.42	+6.69	+1.09	
גל	80.76	79.67	-0.47	-0.59	+2.56	+7.39	+1.20	
דובדבן	1840.10	1828.89	-13.99	-0.76	+2.89	+3.72	+0.61	
דובדבן שדם בר"מ	96.71	94.72	-0.49	-0.47	+5.44	+3.47	+0.57	
זיק	332.65	324.92	-0.83	-0.25	+7.20	+0.96	+0.16	
מרכזית משתנים	211.17	210.47	-2.55	-1.20	+4.56	-3.66	-0.62	
מרע	354.97	351.95	-2.54	-0.72	+1.96	+5.48	+0.90	
עמדה בר"מ	1607.17	1601.31	-5.10	-0.32	+6.21	+0.86	+0.14	
עמדה משתנים	1429.43	1413.04	-11.89	-0.83	+3.39	+5.39	+0.88	
פיא בדולה	667.34	663.34	-5.49	-0.82	+1.95	+7.39	+1.20	
פסגות ליבוע	221.64	220.23	-1.21	-0.55	+4.57	+7.34	+1.19	
ציון משאבים - בר"מ	94.11	93.45	-0.49	-0.52	+6.64	+2.77	+0.46	
תור	299.84	294.29	-2.56	-0.86	+1.92	+2.28	+0.38	
מניות ענפי								
אדרן מו"ל	77.35	75.69	-	-	+3.15	+3.91	+0.65	
אחריות נדל"ן	195.75	191.64	-0.94	-0.49	+8.61	-2.97	-0.50	
אחריות מס ומי	132.59	129.84	-0.74	-0.57	+9.24	-19.70	-3.61	
אילנות פיננסים	64.75	63.57	-0.36	-0.56	+4.23	+0.44	+0.07	
אילנות תקשורת וס	63.46	62.28	-0.41	-0.65	+4.97	+10.19	+1.64	
אנליסט תקשורת	260.52	254.35	-0.74	-0.29	+7.17	+6.06	+0.98	
בראיה	59.17	58.33	-0.29	-0.49	+8.80	-4.77	-0.76	
דגל	2136.69	2125.67	-14.51	-0.68	+3.38	[illegible]	+1.51	
הון מקרקין	68.24	66.98	-0.56	-0.83	+4.10	-2.09	-0.35	
ויתר בנין ציבורית	82.67	81.11	-0.50	-0.61	+5.39	-3.21	-0.55	
כיתיקל פקין	82.62	81.11	-0.47	-0.58	+5.02	-5.92	+0.57	
לוזה עלעית	103.89	101.97	-0.39	-0.38	+7.17	-4.10	-0.70	
לוזה שמנון	71.60	71.34	-0.11	-0.15	+5.58	+2.19	+0.36	
לוזה תיירות	54.31	53.32	-0.32	-0.60	+13.30	-5.33	-0.91	
מבנה	282.76	280.35	-1.45	-0.51	+6.53	+0.69	+0.12	
מנר פיננסי	76.11	75.48	-0.31	-0.41	+3.92	+3.03	+0.50	
מר	1147.16	1137.01	-6.21	-0.54	+2.81	+4.94	+0.81	
מתן	91.93	90.68	-0.45	-0.41	+7.09	+3.26	+0.54	
משאבי טבע	57.66	56.63	-0.02	-0.04	+7.38	-3.72

שערי המניות ליום 29.6.95

| | | |

בעריכת: ניסן פרידמן

נמצאו האשמים

נבחרת ישראל יצאה אתמול בגילוי דעת חריף נגד התקשורת הבלתי מפרגנת ו"אלילת המזל" שהיטלטלה עורף ● הסיכום של קפטן ג'מצ'י: "בביתי אחרי החמצה ליוון. נתנו את הנשמה ולא מעריכים אותנו" ● המאמן צביקה שרף יתלונן באיגוד המאמנים: "אינטרסנטים מתחו ביקורת מורעלת. החמצנו הזדמנות להיאבק על הכרטיס לאולימפיאדה, אבל היתה לנו הופעה טובה"

אליפות אירופה בכדורסל

מאת משה כהן, אתונה

נבחרת ישראל בכדורסל מצאה את האשמים בכישלונה: התקשורת והמזל. כך עולה מגילוי הדעת שחיבר נדב הנפלד, בעזרת חבריו, והקריא הקפטן רונן ג'מצ'י, במסיבת עיתונאים מיוחדת שכינסה משלחת ישראל באתונה, לפני שובה הביתה.

בפני העיתונאים הישראלים שסיקרו את משחקי הנבחרת שלנו באתונה, קרא ג'מצ'י בהתרגשות את גילוי הדעת, שעיקרו הטחת האשמות בפרשנים ועיתונאים מסוימים, ש"ביסחו" את הנבחרת בלא שום הצדקה.

גילוי הדעת טען, כי התקשורת לא פירגנה לנבחרת ופרשנים נטו לחסל חשבונות אישיים. כמו כן, האשמה "אלילת המזל", שלא נטתה חסד עם שחקנינו וחייכה לירביים.

לסיכום הופעת הנבחרת אמר הקפטן ג'מצ'י: "חבל שלא מפרגנים לנו ומנסים ליצור אווירה עכורה. חבל שלא מעריכים את היכולת המקצועית שלנו. נתנו את הנשמה, השקענו את כל מה שיש לנו והשגנו תוצאות לא רעות. העיקר, שהתאמצנו ורצינו לנצח יותר מכולם. אחרי הנפסד ליוון בביתי. אתם חושבים שלא היה איכפת ליי?"

המאמן צביקה שרף, שימשיך, ככל הנראה להדריך את הנבחרת שנתיים נוספות, "אני מרוצה מהופעת הנבחרת. אני מתבוון להתלונן באיגוד המאמנים על המאמנים האינטרסנטים, ששימשו כפרשנים בכלי התקשורת ומתחו ביקורת מורעלת. עם קצת מזל נגד איטליה, היינו נאבקים היום על הכרטיס לאולימפיאדה.

היינו משחקים ברבע הגמר נגד ספרד, במקום היוונים, יכולנו לנצח ולעלות לחצי הגמר. נכון, שזו החמצה גדולה של ההזדמנות, אבל בסך הכל השחקנים עשו כמיטב יכולתם ואיני יכול לבוא אליהם בטענות".

נבחרת ישראל שבה אמש לארץ בטיסת "אולימפיק". עתה, לא נותר אלא להמתין לתוצאות הגרלת מוקדמות אליפות אירופה הבאה, שתיערך כאן ביום ראשון. אז נרע לאיזה בית שובצה ישראל ונוכל להתחיל בהערכות חדשות.

הקנגן הליטאי אירוזיראס סאבוניס מוכן להדוף את הרוסים

ניב הנפלד

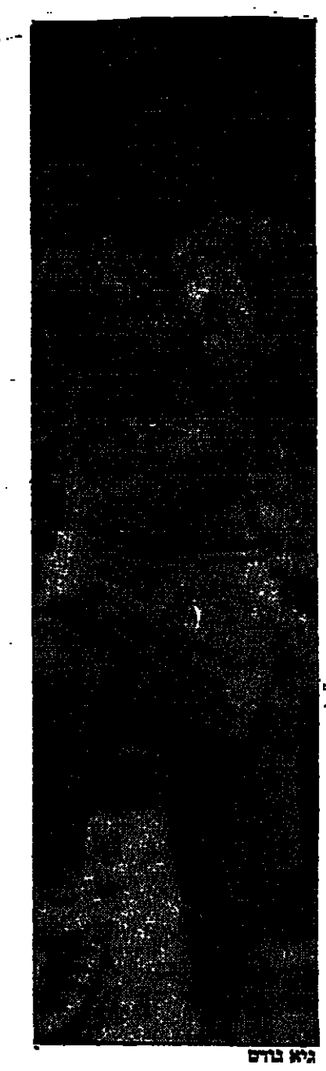

גיא גורם

אתונה 1995

בית א'

1. יוגוסלאויה	6	411:490	12
2. ליטא	6	445:508	11
3. יוון	6	430:448	10
4. איטליה	6	433:438	9
5. ישראל	6	402:428	8
6. גרמניה	6	488:448	7
7. שוודיה	6	525:396	6

בית ב'

1. קרואטיה	6	464:534	12
2. ספרד	6	477:499	10
3. רוסיה	6	508:559	10
4. צרפת	6	466:496	10
5. סלובניה	6	498:505	8
6. תורכיה	6	539:462	7
7. פינלנד	6	574:459	6

היום: משחקי רבע הגמר

1: 16.00 יוגוסלאויה – צרפת
2: 18.00 קרואטיה – איטליה
3: 20.00 רוסיה – ליטא
4: 22.00 יוון – ספרד

מחר: משחקי חצי הגמר

● מנצחת משחק 1 – מנצחת משחק 4
● מנצחת משחק 2 – מנצחת משחק 3

יום ראשון: הגמר

שתי מנצחות חצי הגמר.
יקדם לגמר המשחק על המקום השלישי בין שתי מנצחות חצי הגמר.

התמישיות של השלב המוקדם

● בית א': אלכסנדר ג'ורג'ביץ' (יוגוסלאויה); שארונאס מארצ'וליוניס (ליטא); ג'ורג' סיגאלאס (יוון); וינצ'נזו אספוזיטו (איטליה); ארזוראס סאבוניס (ליטא).
● בית ב': סרגיי באוארביץ' (קרואטיה); אלברטו הרדוס (ספרד); אנדרי פטיסוב (רוסיה); ג'ים בילבה (צרפת); סוני קוקץ' (קרואטיה).

הקרב על 4 הכרטיסים לאולימפיאדה

אתונה נכנסת לכוננות גבוהה

יוון ב"טירוף" לקראת ספרד ● הרוסים והליטאים נערכים ל"מלחמה" ● איטליה מאמינה במזל ובסכסוך בין פטרוביץ לאראג'ה הקרואטים ● יוגוסלאוויה צפויה לעבור את צרפת

לקראת רבע הגמר

מאת משה כהן, אתונה

בעוד שמשלחות רוסיה וליטא נערכות ל"מלחמה" הגדולה ביניהן ברבע הגמר, ועקים עיתוני יוון לאוהדים "בואו בהמוניכם לעודד אותנו בקרב על הכרטיס לאולימפיאדה".

ארבע הנבחרות שנצחו היום במשחקי רבע הגמר, יהנו אוטומטית בכרטיס למשחקי אטלנטה 1996.

מלך הריבאונדים של השלב המוקדם, ארזוראס סאבוניס, נח מספיק בימים האחרונים והחלים לחלוטין. ביחד עם המצטיין עד כה, שארונאס מארצ'וליוניס והצלף הצעיר קארנישובאס, מקווים הליטאים לנצח את הנבחרת הצעירה, המבטיחה, הדנסקית, באין יוצאי צבאו של רוסיה, בהדרכת סרגי בלוב הגדול.

היוונים מאמינים, ולא מעט בצדק, כי יתגברו על ספרד הביטניה, והם כבר חושבים על יוגוסלאוויה בחצי הגמר, בהנחה שיעברו את צרפת.

הליטאים מאמינים שיפתיעו את קרואטיה הגדולה. הם בנים על הסכסוך בין המאמן אלכסנדר פטרוביץ לענק דינו ראג'ה, שאפילו לא התאמן אתמול.

הליטאים אמרו אתמול: "אם יהיה לנו מזל כמו לכדורגלנים במונדיאל, נוכל לעלות לגמר".

הודחו המדורגים אדברג, קורייר ומדבדב

אליפות ויימבלדון 1995

שלושה מדורגים חספו אתמול נוק אאוט, בסיבוב השני בוימבלדון.

האלוף לשעבר שטפאן אדברג בן ה־29, נוצח בידי הענק ההולנדי (2.04 מ'), דיק נורמאן, מס. 1 לשעבר, ג'ים קורייר מארה"ב, נוצח בידי הצרפתי סדריק פיולין, האוקראיני המבטיח, אנדרי מרבוב, לא קיים, והדחה בידי האמריקאי מארגנגו.

הסיבוב השני:

דיק נורמאן (הולנד) – שטפאן אדברג (13, שוודיה) 3:6, 4:6, 4:6.

סדריק פיולין (צרפת) – ג'ים קורייר (11, ארה"ב) 4:6, 4:6, 4:6.

ג'ף מארגנגו (ארה"ב) – אנדרי מרבוב (15, אוקראינה) 4:6, 3:6, 6:4, 2:6.

אנדרה אגאסי (1, ארה"ב) – פטריק מקנרו (ארה"ב) 1:6, 1:6, 3:6.

בוריס בקר (3, גרמניה) – יאן אפל (שוודיה) 3:6, 6:3, 1:6, 2:6.

יאן סימרינק (הולנד) – סלאבה דוסדל (צ'כיה) 3:6, 2:6, 2:6.

ברט סטיבן (ניו זילנד) – ג'יסון סטולטנברג (אוסטרליה) 2:6, 2:6, 2:6.

נשים:

שטפי גראף (1 גרמניה) – אמנדה קוצר (ארה"ב) 3:6, 5:7.

יון קאימו (יפאן) – הלנה סוקובה (16, צ'כיה) 6:4, 4:6, 4:6.

לינדזי דיבנפורט (7, ארה"ב) – פלורנטיה לאבאט (ארגנטינה) 1:6, 1:6.

קימיקו ראסה (6, יפאן) – מיקה באבל (גרמניה 5:7, 6:7.

נטאשה זוורבה (10, ביילורוס) – לינדזי לי (ארה"ב) 7:6, 1:6, 4:6.

מרי ג'ו פרנארז (13, ארה"ב) – סונקהי פארק (ז. קוריאה) 4:6, 0:6.

כדור בראש

החבטה המיותרת שפסלה את הטניסאי הבריטי טים הנמן

עכשיו יבולה הנערה הבריטית, קרולין הול, לחיך. אחסת הבחורים מוימבלדון הנמה שלשום בחור מגים בראש ולאחר שקיבלה טיפול רפואי, נשלחה למנוחה ביתה. "היורה" היה דווקא בן ארצה, הטניסאי טים הנמן (הדח ביחידים בידי מאסטראס), כך שאי אפשר לחשוד במזימה בינלאומית. הוא הבט בבחור בעצמה ובייעצבים" ופגע בראשה בכדור מסוכנת, במהלך משחק זוגות לצד בריטי נוסף, גרמי ביטס. הכך הפך לחרח המשמעתי הראשון בוימבלדון. גם ביטס הואמלל מצא עצמו מחוץ לתחרות, ללא הסמר על המגרש...

נקבע הסגל הישראלי לאליפות העולם

גולן ולוקשוק חויבו לחזור על המינימום

אתלטיקה

מאת משה הר־נגשו

איגוד האתלטיקה הודיע, כי כפיר גולן ואלי לוקשוק הויבים לחזור על המינימום (בתחרויות) בחו"ל בשבועות הקרובים, כתנאי להשתתפותם באליפות העולם, שתהיה בגוטנברג, שוודיה, אוגוסט הקרוב.

קאיגוד אישר את השתתפותם של חמישה אתלטים:

ולאדימיר אוסטרובסקי, רוגל נחום, אלכס פיגורס, רני קרטוב ודב קרמר, שנרשם לריצת מרתון.

קרמר עדיין מפקפק, האם לא יהיה כשיר יחליפו אסף בימה. באיגוד האתלטיקה עדיין מצפים לתשובת הדעה המארגנת של אליפות העולם לשתף שני רצי מרתון. אם תתקבל תשובה חיובית מבשרת השתתפותו של אסף בימה ללא קשר למצבו של קרמר.

אנ.בי.איי הדראפט

ג'ון סמית בגולדן סטייט

יורם לק חו את הבחירה הראשונה ● סמית בן ה־19 (2.08) ריץ ללחוץ א ת ידי הקומישינר: "זו התגשמות חלום" ● מנכ"ל הוון־ייורס: "הוא עדיין ילד. האוהדים יאהבו אותו"

...לדן סטייט הוריורס בחרה אתמול בסנטר של מרילנד, ג'ון סמית, בבחירה ...בדראפט.

...ן 19, גובה 2.08 מ' והוא שוקל 100 ק"ג. הוא הרביעי הנבחר בבחירה ישירה ...כללית בדראפט, אחרי גלן רוביינסון, כריס וובר ושאקיל אוניל.

...ות שבמכללה שיחק סנטר, יעשה ככל הנראה הסכה לפאור־פורוורד בקבוצת אנ.בי.איי.

כשאמו מאוריין ריץ הגיע הענק הנרגש כדי ללחוץ את ידי הקומישינר דייויד שטרן, "זאת התגשמות חלום", קרא סמית. "יותר מהפתעה. עבדתי קשה מאד כדי להגיע לכאן. הבחירה מהווה גדולה עבורי. אני עדיין בהלם.

"הוא עדיין קצת ילד", הגיב מנכ"ל הוריורס, דייב מאורדיק. "אני בטוח שהאוהדים שלנו יאהבו אותו".

לוס אנג'לס קליפרס ניצלה את הבחירה הכללית השניה, כשלקחה את הסנטר/פאור־פורוורד של אלבמה, אנטוניו מקדיס, כשגם אמו נכחה באולם ומתחה דמעות של אושר.

מקדיס הוא הבחירה הגבוהה ביותר אי־פעם מאלבמה. הוא רשם במכללות שיא של 39 נקודות ו־19 ריבאונדים בניצחון על פנסילבניה בסיבוב הראשון, ו־22 נקודות ו־17 ריבאונדים בהפסד בסיבוב השני נגד אוקלהומה סטייט.

רשימת הדראפט 1995

1. גולדן סטייט – ג'ון סמית, פורוורד ממרילנד.
2. ל.א. קליפרס – אנטוניו מקדיס, פורוורד מאלבמה.
3. פילדלפיה – גרי סטקהאוס, פורוורד־גארד מצפון קרולינה.
4. וושינגטון – ראשיד וואלאס, פורוורד מצפון קרולינה.
5. מינסוטה – קוין גארנט, פורוורד מתיכון שיקאגו.
6. אנקורג' – בריאנט ריוס, סנטר מאוקלהומה סטייט.
7. קורונסו – דאמון סטודאמיר, גארד מאריזונה.
8. פורטלנד (מרטורים) – שון רמפרס, גארד ממישיגן סטייט.
9. ניו ג'רזי – אד אוגאנון, פורוורד מיו.סי.אל.איי.
10. מיאמי – קרטו תומאס, פורוורד מטקסס כריסטיאן.
11. מילווקי – גארי פרנס, פורוורד מאוניברסיטי (הזכויות נמכרו לפורטלנד).
12. וואלאס – צרוקי מאריק, סנטר מדיוק.
13. אינדיאנה – קורלים וויליאמסון, פורוורד מארקנסס.
14. יוטה – שון ויליאמס, פורוורד מפרובידנס.
15. ד מאורגון סטייט (הזכויות נמכרו לקליפרס).
16. ...ד מאריאנה.
17. פלורידה סטייט.
18. ...טלין, פורוורד מוריאמינג.
19. – ראנדולף צילדרס, גארד מוק פורסס.
20. מאלבמה.
21. ...לי, פורוורד מיסקונסין.
22. ...ז.סי.אל.איי.
23. ...ד מג'ורג'יה טק.
24. ...ר, פורוורד מאיזאה סטייט.
25. ...ממפיס.
26. ...לינוי־שיקאגו.
27. ...אריזונה סטייט.
28. ...סקונס.
29. ...ארד מידג'יגיה.

אליפות אירופה

אפשר היה לעשות יותר

סלט יוזי / שמואל יעקבסון מאתונה

העובדות מדברות בעד עצמן. אנחנו לא שייכים לצמרת האירופית. אין לנו מקום טוב באמצע. אנחנו בתחתית הדירוג.

להערכתי, יכולנו להפיק יותר. השחקנים והצוות המקצועי היו חסרי אמונה ביכולתם. זה התבטא בגישה הפסיכולוגית והמקצועית.

היו לנבחרת רגעי התעלות, אבל היא לא מיצתה את מלוא היכולת. ישראל החמיצה הזדמנות להיכלל בין 8 הגדולות. פיספס גדול.

המאמן צביקה שרף יצר ציפיות גבוהות. הוא חשש מכישלון, במיוחד אחרי משחקי ההכנה בגרמניה וספרד. אילו היה הדוד אמונה היה מצליח להדביק את השחקנים.

מקצועית – משחק ההתקפה היה גרוע והיווה את "עקב אכילס". ההגנה היתה טובה בדרך כלל. התקפה יעילה היא פועל יוצא של סגנון ההגנה. אילו השחקנים היו משחקים בצורה יותר תוקפנית ולוחצת מול מובילי הכדור הידיים, כפי שעשינו בדקות מסוימות מול גרמניה ושוודיה, אפשר היה לבצע התקפת מתפרצות, שזן הנשק הטוב ביותר של ישראל.

לנבחרת קלעים ברמה סבירה, אולם סגנון ההתקפה היה מיושן, מסורבל, בלתי יעיל ובלתי מדייק ולא איפשר להם להתבטא. רשמנו מבוצע של 69 נקודות ב־6 המשחקים.

שרף לא מעניק בטחון לשחקניו. על ג'מצ' שמעתי רק תשבחות מאנשי מקצוע באירופה, אך הוא מעיף כל רגע מכס במאמן, כי הוא מרגיש שהחילוף בדרך. קלעי צריך לזרוק בבטחון ולקבל חסימות, אחרת כמרחבו לא מספיק.

כוכבי נבחרות אחרות קיבלו גיבוי עצום מהמאמנים והשחקנים והמשיכו לזרוק גם כשהחסיאו. לבסוף נתנו את הסחורה וזה השתלם לכולם.

ברד ליף קיבל אשראי מגוחך ואיכזב. ארדיטי נשאר לשבת. עדי גורדון המשיך להפגין כושר עלוב, אך דווקא עודד קטס נשאר בבית.

לסיכום יכולנו והיינו צריכים לנצח את איטליה ואולי גם את יוון. לא ניצלנו את חולשת יריבותינו, ובטפרוס זה כל ההבדל בין הצלחה לכישלון.

פ"ת בבית, בית"ר בחוץ

אינטרטוטו

מאת משה הר־נגשו

שתי הקבוצות הישראליות באינטרטוטו, בית"ר ים והפועל פ"ת, יגמו להשיג מחר נקודה ראשונה, אחרי שנצחו במחזור הראשון.

המשימה קלה יותר עבור הפועל פ"ת, שנכנעה ביום ראשון 4:0 באנקרה לגנצ'לרביליג'. הן מפני שריבוטה הפעם היא פלוריאנה ממלטה והן בגלל שהמשחק ייערך בפ"ת, בבמה הביתית באיגרפרטוטו של גיא לוי וחניכיו. המשחק יחל בשעה 17.30.

בית"ר המריאה אתמול לתורכיה, למשחק הנוץ הראשון שלה, נגד בורסאספור שיחל בשעה 20.30.

הירושלמים נכנעו בבית 1:0 בשבת שעברה לשארלרואה הבלגית, והם יידרשו להתעלות כדי למנוע הפסד נוסף. הסיבה היא כשרם של התורכים, שהביסו במחזור הראשון 0:4 את וימבלדון האנגלית ועוד בתוך.

מחר מתחיל הטור־דה־פראנס

אינדוראין שואף להיכנס ל"מועדון האגדות"

אם יזכה הרוכב הספרדי המהולל בטעם החמישית ברציפות, ייכנס שמו לדפי ההיסטוריה של הספורט העולמי ● יריבו הגדול ביותר, השווייצרי רומינגר: "אינדוראין בכושר מצויין ורק אם אצליח "להרוג" אותו בהרים, יש לי סיכוי לנצח" ● אויבו הגדול ביותר, הגיל (31): רק פעם אחת הצליח רוכב מעל גיל זה לזכות: זוטמלק ב־80', כשהיה בן 33 ● הבורת כשרונות צעירים ממתינה בסינה

מאת ניסן פרידמן

21 יום ו־3500 ק"מ מפרידים בין רוכב האופניים הספרדי המהולל, מיגל אינדוראין, לבין השג ספורטיבי נדיר – זכיה חמישית רצופה בטור־דה־פראנס, שיחל מחר.

הטור ייפתח בפרולוג קצר נגד השעון בתוף כרסון בסנט בריס, לפני שתרוכבים יחצו את הגבול לבלגיה לשלושת הקטעים הבאים.

בכל שנה נוהג הטור לעבור דרך אחת הארצות השכנות. אז"כ יעלה הטור לאלפים, שם נושרים רבים מהרוכבים ושם מתגבשת תבונת השודדים, שתיאבק על הנכסה.

הסיום יהיה בשאנז'אליזה בפאריס ב־23 ביולי.

הרוכב הספרדי, שזינק כמסאר לצמרת הרוכבים בעולם ב־1991, מצוי עתה בכושר מתאים לזכיה.

התנאים הקשים של הטור בשנים האחרונות הפכים את היעד לבמעט בלתי אפשרי. זכיה חמישית של אינדוראין, תיחשב בעיני המומחים להישג גדול יותר מחמש הזכיות של הצרפתים ואק אנקטיל ובראנר היגו או הבלגי אדי מרקס.

יש המשווים זאת להישג הפנטסטי של ביורן בורג, שזכה חמש פעמים ברציפות באליפות ויימבלדון (1976–1980), או לשבע מדליות הזהב של השחיין האגדי, מארק ספיץ, ואף לארבע מדליות הזהב המגוחות של האתלט הפנטמן קארל לואיס.

השאלה שמציבים העיתונים ברחבי אירופה, ערב הטור הזוקתית: האם מסוגל אינדוראין לעמוד במשימה, אי: האם יש מישהו שמסוגל לעצור אותו?

תשאלו את הרוכב החיק מקוריין, טומי רומינגר, שזכה לאחרונה בג'ירו האיטלקי.

"אני כאמין שצפויה הרפתה פתוחה וצמודה", אומר רומינגר. "הקרב העיקרי יתנהל על המקום השני. יסנו אינדוראין ואז"כ אני האחרים".

לדעתו של רומינגר יש לרוכב הספרדי את כל הנתונים הנפשיים, הגופניים והטכניים, הנדרשים לתחרות כזאת והוא מתחיל ביתרון על פני האחרים.

"איך הוא מצליח להיות בצורה מתחילת הטור? הוא מכניס את כולנו ללחץ קבוע. אני מעריץ אותו".

לדעת רומינגר מצוי אינדוראין באותו כושר של השנים הקודמות, ואינו בנסיגה, כפי שאמרו כמה פרשנים.

"עכרי הוא עדיין המועמד בס. 1", פוסק רומינגר. הטור־דה־פראנס הוא מגרשו הביתי. אם אני לא אוכה בטור, ארצה שהוא יוכה. מגיע לו לרשום שיאים שאף אחד לא קבע לפניו".

אינדוראין הפך לגיבור נערץ גם מיין לגבולות ספרד, שם הוא נחשב ל"מלך".

"אני שמח להתחיל את הטור כפייבוריט", הוא כגלה. "בשבילי זה עוד כוח. התאמנתי לקראתו באופן רגיל, כפי שהתאמנתי בעבר.

רומינגר, שזכה בטור הספרדי בשנים 92, 93, 94, סבור, שאם יצליח "להרוג" את אינדוראין בקטעים ההרריים ולצבור יתרון משמעותי בזמן המצטבר, יש סיכוי שיגיע ראשון לשער הניצחון בפאריס – התענה האחרונה.

בכל כנה חוגג אינדוראין את יום הולדתו במהלך הטור־דה־פראנס. השנה יכולאו לו 31, ורק פעם אחת הצליח רוכב מעל גיל זה לנצח – ההולנדי יופ זוטמלק ב־1980, בהיותו בן 33.

גלמן ימנה הנהלה חדשה

הפועל תל אביב

מאת משה הר־נגשו

ההתרדות בבוחב ת"אריפו מתבוננת למנות בהקרם הנהלה לקבוצת הכדורגל של הפועל ת"א.

כך אמר מזכיר ההתרדות בבוחב, נרשון גלמן, בעקבות הפסקת המו"מ לבכירות הקבוצה אחרי שקבוצת המשקיעים הוליכה לוותר על הרכישה.

הפועל ת"א חייבת להתחיל בהכנות למשחקים המוקדמים בגביע אופ"א, שיהיו באוגוסט.

מעריב מוריאל

נעצרו 4 חשודים בשוד בנקים בת"א; סוכלו נסיונות שוד בחיפה ובאופקים

מאת אלי ברנר, אורי שרון
ואמיר רחובצ'ים

משטרת מחוז תל־אביב עצרה אתמול שלושה חשודים בביצוע שוד מזוין בסניף בנק דיסקונט בשכונת יד אליהו. שלשום בעצר חשוד בביצוע השוד בסניף בנק לאומי בשדרות ירושלים ביפו ביום ראשון.

אתמול בשעה 11:45 נכנס גבר חבוש קסדת אופנוען לסניף בנק דיסקונט בפינת הרצוגות משה דיין ולה־גרדיה בתל־אביב. איים באקדח ודרש מהכספריות את הכסף. הוא קיבל 11,200 שקל והסתלק מהמקום בשהוא רכוב על קטנוע. שוטרי היחידה המרכזית בתל־אביב, תחנת יפו ותחנת השכונות וכן סל"ג 1 הגיעו מהסמים ופנתה במריקות באזור בליווי מסוק משטרה. בעבור זמן קצר עצרו השוטרים שלושה חשודים בביצוע השוד כשברשותם הכסף שנשדד, האקדח וציוד נוסף.

שניים מן החשודים הם תושבי פתח תקוה בני 25 והשלישי הוא תושב כפר שלם בן 18 הצי.

שלשום בערב עצרו כלשי מחלק בילוש נושאי ביחידה המרכזית את יוסי אשכנזי בן 37 מיפו בחשד ששדד ביום ראשון באיום בנשק 33 אלף שקל מסניף בנק לאומי בשדרות ירושלים ביפו. מעצרו הארוך אתמול בחמישה ימים.

על־פי החשד קנה אשכנזי בחלק מהכסף ששדד עשרה גרם הרואין. כאשר נתפס היו ברשותו חמישה גרם הרואין ו8,000 שקל. אשכנזי הסתתר מאז השוד תוך שימוש בסמכים מזויפים. הוא נעצר על־ידי הכלשים על־פי תיאור שנמסר להם מעדי ראייה שהיו בבנק בזמן השוד. נוסף לכם נמצאו ברשותו מכשירי השטל ובגדים שקנה זמן קצר לאחר ביצוע השוד. אשכנזי הודה בחקירתו בביצוע השוד. שופטת המעצרים חיותה כהן האריכה אתמול, כאמור, את מעצרו האפרה לבקשת המשטרה את פרטום תמונתו כדי שאפשר יהיה לבצע מסדרי זיהוי בהשתתפות עדי ראייה למעשי שוד נוספים.

שלשום עצרו כלשי יחיד תל־אביב חשוב סדים בן 24 בחשד שהועיק את המשטרה לסניף בנק הפועלים ברחוב ארלוזורוב בהודעה כוזבת כי היה בו שוד. במשטרה בודקים אם החשוד מסר הודעות כוזבות נוספות. הוא יואשם בהפרדה וסיכון חיי שוטרים שהיגיעו לסניף הבנק שהוזעק אליו.

פקידת סניף בנק לאומי ב"מגדל הנביאים" בחיפה, עולה מחבר הסרינת, סיכלה אתמול ניסיון שוד כאשר אמרה לשני השודדים במבטא רוסי כבד שאין היא מביינה את הכתוב בפתק שמסרו לה.

בשעה 10:15, כאשר הסניף הנה מלקוחות, ניגשו שני צעירים אל הפקידה והגישו לה פתק שבו היה כתוב "זה שוד, יש לנו אקדח". הפקידה עשתה את עצמה שהיא אינה מביינה את הכתוב והיקשה מהשודדים לקרוא בקולה את אשר כתוב. שני השודדים נבהלו ונמלטו מהמקום.

ניסיון לשדוד את בנק המזרחי באופקים סוכל אתמול בצורה דומה. סמוך לשעה 11:30 נכנס לסניף הבנק גבר כבן 25 הציג בפני אחד הפקידים פתק שבו נכתב בעברית עילגת "זה שוד. יש לי שקית ביד ובתוכה פצצה 3 קילוגרם".

הפקיד לא הצליח לפענח את הכתוב בפתק ושאל את השודד לפשרו. השודד נבהל ונמלט מהמקום בלי לקחת דבר.

שבעה נפצעו בקטטה המונית בין שתי חמולות בדיר־חנא

מאת נחי קיי־זילברמן

עשרות שוטרים יאבטחו חתונה גדולה, שאמורה להתקיים מחר בכפר דיר־חנא, לאחר ששלשום, היתה בכפר קטטה המונית בעטיה של החתונה הזו.

הקטטה פרצה במהלך סקס הצגת שמלת הכלה. סקס זה מודיעים בני משפחת הכלה על החתונה ומזמינים את התושבים להשתתף בשמחה. בני משפחת חליפא, משפחתה של הכלה, נסעו בחצות הכפר בשלוש מכוניות וכשעברו ליד חנות מכולת, השיבה להמולת חוסין, אחת המשפחות הגדולות בדיר־חנא, יצאו ממנה שלושה צעירים ועצרו את השיירה. במקום התפתחה קטטה, שאליה הצטרפו מאות מבני שתי המשפחות ובמהלכה נפצעו שבעה בריאים והועברו לבית־חולים פוריה בטבריה. חמישה מהם שוחררו לאחר טיפול ושניים אושפזו במצב קשה. אחד מהם, שמצבו החמיר, הועבר מאוחר יותר לבית־חולים רמב"ם בחיפה.

כוח משטרה, שהוזעק למקום, עצר לחקירה שבעה מהמעורבים בקטטה.

במהלך הקטטה, ניזוקו עשרה בתים ועשרה כלי־רכב, שהו במקום. במריקות הוגשים שערכה אתמול המשטרה בכפר, נמצאו על שני גגות מיצמרים של אבנים, לפידים ובקבוקי תבערה מוכנים לשימוש ובעלי שני הבתים נעצרו.

בני משפחת חליפא סיפרו, כי מרחוב בסיכסוך ישן בינם לבין משפחת חוסין, על רקע תביעתם המועמד לראשות המועצה, שאינו מבני משפחת חוסין. למעגת משפחת חליפא, נהגים בני משפחת חוסין לזקוף אותם בקביעות מאז הבחירות, אולם המשטרה אינה מטפלת בתלונותיהם.

מפקד תחנת משגב, רפ"ק אפרים סולומון, אמר אתמול בהגבה, כי כל תלונות נבדקו וטופלו.

משטרת מחוב הגליל נערכת, כאמור, בכוחות גדולים, לקראת החתונה שתתקיים מחר בכפר.

"המאפיה הרוסית" שורבבה לפרשה של פריצות למכוניות ולדירות בכרמיאל

מאת אורי שרון

המשטרה חושדת, שמרק בסרבסקי, בעל מסעדה בן 34 מכרמיאל, נימנה עם אנשי "המאפיה הרוסית". כך טען הסניגור, עו"ד נסאן חורי, בעדר שהגיש אתמול לבית־המשפט המחוזי בחיפה נגד מעצרו של האיש.

איש מאגר החוקרים במשטרת מרחב הגליל טען אתמול בבית־משפט השלום בעכו, כי בסרבסקי חשוד במעורבות בפריצות רבות למכוניות ולדירות ובחי־עסק, שבוצעו אחרונה בכרמיאל ושבוע נגנב רכוש רב, כסף ותכשיטים.

לדברי נציג המשטרה, נמצאו בחיפוש בביתו של האיש מכתבים שונים, החוקרים בודקים את תוכנם. בשלב זה, לא נמצא כל קשר בין המכתבים לבין החשד המיוחס לאיש, אך המשטרה מעוניינת לחקור.

השופט פלאח פארס האריך את מעצרו של בסרבסקי בתשעה ימים, מבלי שהתייחס בהחלטתו לחשד, שהאיש משתייך ל"מאפיה הרוסית".

בפרשה זו עצורים אנשים נוספים. אחד מהם, אנטולי מסיוק (30), מתגורר באותו בניין, שבו גר בסרבסקי. המשטרה חושדת, שמסיוק השתתף בפעל בביצוע הפריצות. נציג המשטרה טען בבית־המשפט, כי בחיפוש בביתו נמצא חלק מן הרכוש הגנוב – מחשב, מדפסת ומכשיר פקס – האיש לא מסר הסבר סביר להימצאות הרכוש ברשותו.

הסניגור, עו"ד נסאן חורי, טען בבית־משפט השלום, כי לא הגיעו שנגב ישמור בביתו את הרכוש שנגב, ומכאן שטחלוט, שאין לו עבר פלילי, נקי מכל חשד. השופט גרס אחרת והאריך את מעצרו של מסיוק בשמונה ימים. חשוד נוסף שוחרר בערבות.

הסניגור הגיש אתמול, כאמור, עדר על מעצרם של בסרבסקי ומסיוק לבית־המשפט המחוזי בחיפה, שבו הוא טוען, כי שיחרורם לא יפריע למהלך החקירה. הדיון בעדר טרם נערך.

מהמשטרה נמסר, כי צפויים מעצרים נוספים בפרשה זו.

אזרחות כבוד של וינה תוענק ל"צייד הנאצים" שמעון ויזנטל

וינה (ע"אי.אף.פי.). – אזרחות כבוד של העיר וינה תוענק ל"צייד הנאצים" שמעון ויזנטל. כך החליטה אתמול מועצת עיריית וינה.

ההחלטה הוקבלה בקולות הזוב הסוציאל־דמוקרטי ובקולות השמרנים, ה"ירוקים" ו"הפורום הליברלי". נגד הצעת תואר הכבוד הצביעו הליברלים מהימין הלאומני, מפלגתו של יורג הייידר.

הליברלים הסבירו את התנגדותם לשמעון ויזנטל בעובדה, שתמונתו של יורג הייידר הוצבה לצד תמונותיהם של היטלר ואדולף אמין ב"מרכז ויזנטל" בלוס אנג'לס.

עיריית וינה תעניק תואר אזרח כבוד גם לפסיכיאטר הונגרי ויקטור פרנקל.

פרנקל, מרגן יהודי־אוסטרי, פיתח שיטת ריפוי – הלוגותראפיה, הנפוצה בעיקר בארה"ב – המעודדת את המטופל לחפש אחר משמעות החיים. ספריו תורגמו ל־23 שפות.

קיסר: ישראל פועלת בכל התחומים לחילוץ נפגעי ה"מינרל דמפייר"

מאת אורי שרון

משרד התחבורה הודיע, כי הוא מסתייג מן הביקורת שהטיחו בני משפחות הטבאים הנעדרים מהאניה הטבועה "מינרל דמפייר". השר ישראל קיסר ציין אתמול, כי המדינה ומשרדו פועלים בכל התחומים לאיתור הנעדרים וכי ראש מינהל הספנות והנמלים, אריה רחב, האנשיו, ראיים למלוא ההערכה על התאגרגות המהירה ועל פעילותם בעקות אמון האוניה.

מכתב, תלונות קרוביהם של שניים מן הנעדרים על כי "אנשי מינהל הספנות יושבים בחדר המצב ואינם יחומים דבר". קובי, בנו של מכונאי האוניה דוד רינר, 59, אף דש להקים ועדה לחקירת פעילות המינהל בפרשה.

לדברי השר קיסר, למרות שעליפי חוקי הספנות הבינלאומיים, מוטלת האחריות לחיפושים על המדינה, שבתחומה אירע האסון, נרתם מינהל הספנות הישראלי לאיתור הנעדרים, מיד כשנודע על סביעת האוניה, ביום חמישי בשבוע שעבר.

"ישראל היא המדינה היחידה, ששיגרה צוות חילוץ למקום הסביעה, למרות שבין הנעדרים מצויים גם אזרחים מבלגיה, מרומניה ומהפיליפינים", הסיף רחב משרד התחבורה, אלי רגן. לדבריו, "משרד התחבורה עושה כל שבדרש כדי למצות את החיפושים ואת החילוץ, מתוך שיקולים אנושיים".

שר התחבורה הינוה את כל אזרחות "צים", הנמצאות באיחוד ים סין המזרחי, להירתם למבצע החיפושים. ב"צים" סירבו למסור אם מלבד האוניה "צים איטליה", נמצאות באיחוד אזרחות נוספות של החברה. דוברת החברה הפנתה אותנו אל מינהל הספנות והנמלים.

בן 65 חשוד במעשים מגונים בנכדתה בת החמש של אחותו

מאת אורי שרון

תושב הקריות בן 65 חשוד בביצוע מעשה מגונה בילדה בת החמש חצי, נכדתה של אחותו. שופטת השלום בחיפה יעל אבידם הארכה שלשום את מעצרו בארבעה ימים ושלחה אותו לבדיקה פסיכיאטרית.

נציג המשטרה טען, כי חשוד כבר הודשע בעבר בעבירה דומה וכי הוא מכחיש בחקירתו שנגע במקומות אינטימיים בגופה של הילדה. בתשובה לשאלת הסניגור, עו"ד בני שקד, אמר נציג המשטרה, כי חדר הילדה התלונן במשטרה עוד ב־11 ביוני, אך הילדה נבדקה רק עתה.

הסניגור הערעם על כך שחלפו ימים רבים מאז שהוגשה התלונה ועד לבדיקת הילדה. לדבריו, הקירת הפרשה הסתיימה והבדיקה הפסיכיאטרית עשויה להימשך יום אחד בלבד. לפיכך הסכים להאריך את מעצרו של החשוד בימים ספורים בלבד.

הוגש צו על תנאי נגד עיריית ת"א על העסקת בכירים בניגוד לנהלים

מאת אלי ברנר

בג"ץ הוציא ביום שלישי צו על תנאי נגד עיריית תל אביב־יפו תגר ראש העיריה, רוני מילוא, המורה להם לבוא ולנמק מדוע 30 יום, מדוע לא תופסק העסקת בכירים, שהתקבלו לעבודה בעיריה שלא על פי הנהלים המקובלים.

העתירות הוגשו בשמו של חבר מועצת העיריה ד"ר ודעת הביקורת שלה, אריה בוקר. לטענתו, לאחר בחירתו של מרוני מילוא, הביאו חלק מחברי המועצה עובדים מחוץ למאגר כח האדם של העיריה למשרות, שרובן אינן תקניות, ומנהגות באופן מהולם לתקנות, המחייבות קיום מכרז פומבי. את העתירה הגישו עורכי הדין סיגל ואמיר דוידזון לבג"ץ, שבו ישבים השופטים אליעזר גולדברג, תיאודור אור ויעקב קדמי.

העובדים שבהם מדובר הם, בין היתר, שוש אביגל, ראש אגף האכזריות, נעמי מרגשטיין, עוזרת בלשכתו של ראש מינהל העבודה וסגן ראש העיריה אביבחי קהלני, אורנה צילנב, ממלאת מקום המבוטה על קשרי הון בעיריה, העובדת בלשכתו של חבר המועצה וראש מינהל מרב, מרדכי וירשובסקי, וכן מנכ"ל העיריה, אבי שטיינמן.

בעתירה נוספת בשני אותו הרכב שופטים שהגיש אריה בוקר, נמצא באמצעות עו"ד גרשון סגן, סגן בוקר, כי אבי שטיינמן מונה לתפקיד מנכ"ל העיריה בניגוד לדרישות המכרז הפנימי וכי מינוי זה נעשה על רקע קשרים פוליטיים עם מילוא. עו"ד סגן בעתר להצעת בית־המשפט, שלא להוציא צו בינתיים, בשל האפשרות שייגרם נזק למערכת העירונית והתנתשר בהוראת בית־המשפט לקיים דיון בצו על תנאי בהקדם.

206 תיקים פליליים ב־93

עלייה של 43 אחוז במקרי אלימות קשה בקרב קטינים

מאת יעל פיטבין

מקרי אלימות הכוללים תקיפות סכין בקרב קטינים בני 12־18 נמצאים במגמת עלייה. בשנת 94' היתה עלייה של 43 אחוז לעומת 93' במקרי תקיפה בנסיבות המחרחר, הכוללים פציעה בנשק חם או קר או כאשר מספר קטינים חברו יחד לבצע מעשה תקיפה. כמו־כן היתה עלייה של 35 אחוז במקרי תקיפה חמורים פחות, שבהם קטינים גרמו לחבריהם חבלה גופנית ללא שימוש בנשק חם או קר. נתונים אלה נמסרו על־ידי ראש מרחב עבריינות נוער במשטרה, דאבה אפרתי.

בשנת 93' נפתחו, לפי הנתונים, 144 תיקים פלילים לקטינים שתקפו את חבריהם בנשק חם או קר, כולל סכינים. בשנת 94' עלה מספר התיקים מסוג זה ל־206.

ב־93' נפתחו לקטינים 178 תיקים פליליים עקב גרימת חבלה גופנית חמורה. בשנת 94' עלה מספר התיקים מהסוג הזה ל־241. סך כל התיקים הפליליים שנפתחו ב־1994 לקטינים עקב מקרי התקיפה הוא 1300, מספר המהווה עלייה של 134 לעומת 93'.

לדברי אפרתי, הנתונים מעידים על הסלמה באלימות בקרב בני הנוער, המחייבת טיפול כוללני מצד כל הגופים הקשורים בנוער, כולל ההורים. באפרתה הוקם צוות בין־משרדי של נציגי משרדי המשטרה, הרווחה והחינוך, לקביעת מדיניות ונוהלי עבודה משותפים לטיפול באלימות.

עקב ההמלצה הזו מנכ"ל משרד החינוך ד"ר שמשון שושני למנהלי בתי־הספר לאסור על תלמידים להכניס סכינים לסוגיהם למוסדות החינוך. המנהלים רשאים להורים כל כלי או מכשיר העלול לגרום לחבלה גופנית או נזק לרכוש. כאשר קיים חשד להימצאות כלי־נשק אצל תלמיד, רשאי המנהל להורות על חיפוש בתיקי כל הכיתה, אך לא אצל תלמידים בודדים, כדי למנוע תחושת שלילית. תלמיד המסרב למסור סכין או כלי־נשק מחוב להחזיק מבית הספר.

בנוסף לכך חלה חובת דיווח על כל מקרה אלימות המתרחש בבית־הספר או בהשגחתו.

לאחר 50 ימי שביתה עובדי עיריית ב"ב חוזרים לעבודה

עובדי התברואה יתחילו ביום א' לפנות ערימות האשפה שהצטברו בעיר בחודשים האחרונים

מאת אפרים דוידי

לאחר שביתה של 50 יום, ישובו ביום א' עובדי עיריית בני־ברק לעבודה סדירה. החזרה לעבודה תיעשה בשלבים: ביום א' יפנו העובדים את מחדרי העיריה המושבתים. כעבור יומיים, ישובו לעבודה הפועלים, כולל עובדי מחלקת התברואה.

החזרתם לעבודה של עובדי התברואה תאפשר פינוי הרבי האשפה, שהצטברו ברחובות בני־ברק בחודשים האחרונים. השביתה החלה כאשר העיריה לא שילמה בתחילת מאי את משכורת חודש אפריל.

רחבי העיריה מסר, כי ההסכם לסיום השביתה הושג אתמול, לאחר שיו"ר הוועדה הקרואה, המנהלת את ענייני העיריה, עמוס מרחיים, הודיע, כי מחדרי הפנים והמצבר יעבירו בימים הקרובים לעיריה כ־36 מיליון ש"ח. בעיריה מצפים שכספי המשכורות של החודשים האחרונים יוקצו בחשבונות העובדים היום, או לכל המאוחר ביום ראשון בבוקר.

יצוין, שהבוקר תתכנס לראשונה מליאת הוועדה הקרואה, המונה תשעה חברים. על סדר יומה בינתיים ודכי עבודה, שמישת סקירות ממנהלי הענפים והמחלקות – עם דגש על המצב הכספי והיערכות מערכת החינוך לקראת פתיחת שנת הלימודים בספטמבר.

תאונת עבודה קטלנית ברמת־חובב: משטח נפל על עובד – והרגו

מאת אמיר רחובצ'ים

בתאונת עבודה שאירעה אתמול במפעל תרכובות־ברזל באזור התעשייה רמת־חובב, נהרג עובד המפעל, יואל חן (38), תושב שכונת רמת בבאר שבע.

התאונה אירעה סמוך לשעה 12.40 בבוקר. חן טיפל במשטח של מערכת האריזה ההידראולית במפעל. לפתע צנח המשטח ופגע בו. רופאת המרפאה של המועצה התעשייתית רמת־חובב הזועקה למקום, וקבעה את מותו של העובד.

למקום הגיעו חוקרי משטרה ואנשי משרד העבודה על מנת לברר את נסיבות התאונה. מחקירה ראשונית עולה כי העובד נהרג מנפילת המשטח של המכונה ההידראולית, בעת שנכנס מתחתיה על מנת לבדוק את תקינותה.

מנכ"ל קבוצת הרכש, אשר גרינבאום, מינה ועדת חקירה פנימית לבדיקת נסיבות

נפלטה גופת פועל מרומניה שטבע בים

(ע"). – גופתו של ניקולאי סאבאס, פועל מרומניה בן 27, נפלטה אתמול בחוף הטלשים מצפון לדולפינריום בתל־אביב. על הגופה לא נמצאו סימני אלימות ואין כל חשד למעשה פלילי.

הפועל, שבנו שלשום אחרי הצהרים לרחוץ בים בחוף השרון בהרצליה ומתוך רקות אחרונה בחוף לימים ונעלם. שעות רבות חיפשו אחריו צוותים בסירת דבור של צה"ל וספינה משטרתית של מרחב הירקון. אולם כל המאמצים לאתרו עלו בתוהו, עד אשר נפלטה הגופה בחוף תל־אביב.

מיכה לימור מצטרף ל"רשת"

מאת אביבה זלצמן

מיכה לימור מצטרף לחברת "רשת". הוא ישתתף בצוות הנהלת התובניות של החברה וישמש כמפקח בכיר. בשלב מאוחר יותר, יפקח ויגיש תוכנית תוקידים ותרשה.

לימור, לשעבר, מנהל מנהלת הקמה של ערוץ 2 הניסיוני וסמנכ"ל הרשות השנייה, סיים בימים אלה שלושה חודשי ציבור מתפקידו האחרון וצבוקתי ל"רשת" בתום הראשון הקודם. דן שילון, מנכ"ל "רשת", אמר, כי "צירופו של לימור לחברה הוזה חיזוק מבורך ללחת התובניות ולחטיבה המערבית שלה".

"יום הגאווה" של הלסביות וההומוסקסואלים ייפתח היום במסע מכוניות ברחובות ת"א

מאת כתב "דבר"

אירועי "יום הגאווה" של הלסביות, ההומוסקסואלים והביסקסואלים בישראל יפתחו בסינמסק תל־אביב. את האירועים תפתח "שיירת הגאווה", שיירת מכוניות, שתסע ברחבי העיר, המונגת נוכחות של הקהילה.

האירועים עתידים להימשך מ־12.30 צהרים עד 6.30 לפנות ערב. מרכזם בסינמסק – דיון ציבורי בנושא הברית המדינה מחוגיות ודו־מיניות.

ב־3.15 צפוי להיפתח מאגל של אנשי ציבור בנושא זה – מיטוד הזכויות של בני המין. האת בעקבות הצעות לתיקון חוקים, שהביאה על שולחן הכנסת ח"כ יעל דיין, ל להביא להשוואת זכויותיהם של חוגות מבני אותו המין לזכויותיהם של יחידים בני.

בפאנל ישתתפו חברי הכנסת רני צוקר, יעל דיין, נעמי חזן, וכן עו"ד דן יחזקאל. הכנתה הוא המשפטן פרופ' אבי כגל מאוניברסיטת תל־אביב. הדיון יהיה פתוח להשתתפות הציבור.

בישיבה מיוחדת של אירגון "עצבה", הודע השוליטת של האמנה לשמירת זכויות־הפרט, קרא האירגון להומוסקסואלים וללסביות להתפקד למפלגות השונות, "על־מנת להשפיע מפנים על מצבן ועל פעילותן".

ארגון "עצבה" הוזל בשבוע שעבר להגיב וזכן נודד במרכזים בפתרים ובמקומות בילוי בארץ, ואסף חתימות על־גבי גלויות, שישלחו לחברי־הכנסת, במטרה להשפיע עליהם לפעול למען שוויון הזכויות של ההומוסקסואלים והלסביות בארץ.

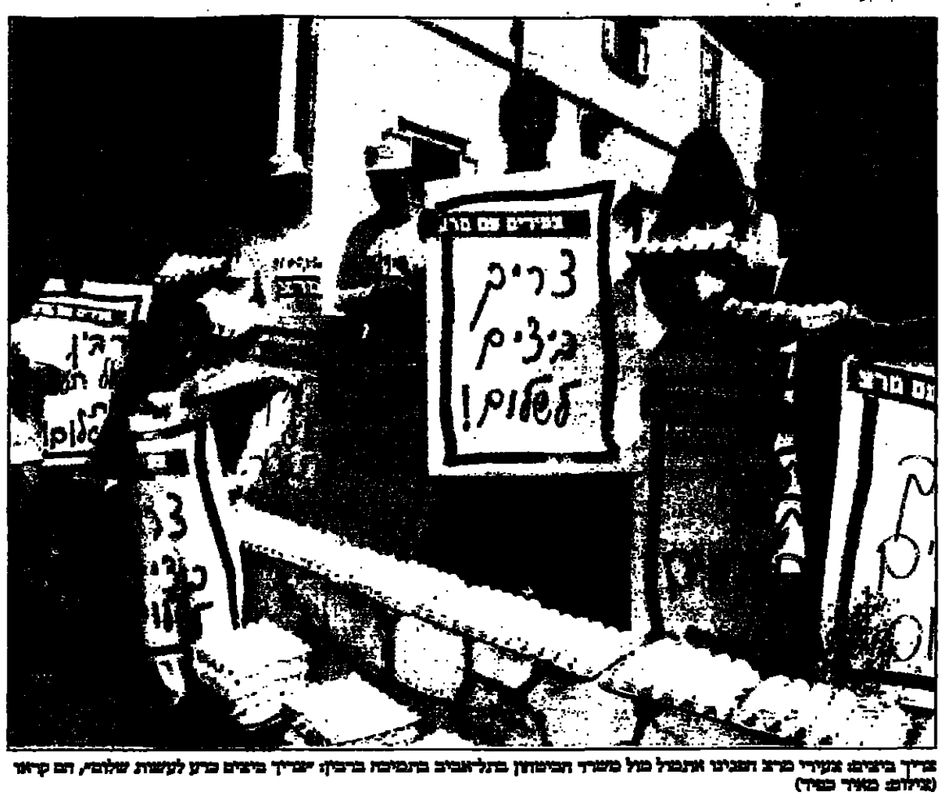

מריך ביצים: מעיירי מרב הפגינו אתמול מול משרד הבריאות בתל־אביב בתמיכה בריבון: יעריך ביצים מרע לעשות שלום, הם קראו (צילום: מאיר בפיר)

לביי"ח אסותא
ולמנכ"ל פרופ' אלכס אבירם
לרגל חגיגות 60 שנה להיווסדה
איחולים לבבים
צ.מ.ל ציוד מדרני לרפואה בע"מ
ZM
טל. 9240288

שמע ברכות
לביי"ח אסותא
ולמנכ"ל פרופ' אלכס אבירם
לרגל חגיגות 60 שנה להיווסדה
לוקסמבורג תרופות
טל. 5107373

לביי"ח אסותא
ולמנכ"ל פרופ' אלכס אבי
לרגל חגיגות 60 שנה להיווס
איתכם כיר אחת להצלחה
משה מלק־אלסינט מנהל כספים
אלסינט
אזור תעשיה, רעננה טל.

לעיריית נהריה ולראש העיר מר ז'קי סבג
לרגל חגיגות 60 שנים להיווסדה
ברכת הצלחה ושגשוג
שולדר
חברה לבניה בע"מ
טל. 04-730778 טלפקס. 04-703529

לעיריית נהריה ולראש העיר מר ז'קי סבג
לרגל חגיגות 60 שנים להיווסדה
ברכת הצלחה
ושיתוף פעולה
אנגלו סכסון
נהריה
AS
טל. 04-9927555

איחולים לבבים
לעיריית נהריה ולראש העיר מר ז'קי סבג
לרגל חגיגות 60 שנים להיווסדה
רוברט ביליה
נכסים ובנין בע"מ
טל. 04-342733 פקס 04-342894